

அத்தியாயம் 6

மகா நீதிமன்றம் முன் பாபிலோன் அவளது குழப்பம்-மதசம்பந்தமானது

கர்த்தரால் அறியப்பட்ட, மெய்யான சபைக்கு பாபிலோனின் நியாயத் தீர்ப்பில் பங்கில்லை - கிறிஸ்தவ தேசங்களின் சமய சூழலானது அரசியல் சூழ்நிலைக்கு எதிராய் எந்த நம்பிக்கையையும் காண்பிக்கவில்லை - மாபெரும் குழப்பம் - இராணுவத்தை நடத்துவதற்கான பொறுப்பு மதகுருவிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறது - மாபெரும் சீர்திருத்த ஆவி அழிந்து போனது - பாதிரியாரும் பொதுமக்களும் ஒரே நிலையில் இருக்கின்றனர் - விருப்பத்துடன் எதிர்பார்க்கப்படும் குற்றச்சாட்டுக்கள் - ராணுவம் - உத்தேசிக்கப்பட்ட சதி - தேடிச்செல்லும் முடிவு - பயன்படுத்தப்பட்ட வழிமுறைகள் - சமாதான உடன்பாட்டிற்கான பொதுவான எண்ணம் - கிறிஸ்தவ தேசங்களின் மத நிறுவனங்களுக்கு எதிராக நியாயத்தீர்ப்புச் செல்லுதல்.

“பொல்லாத ஊழியக்காரனே, உன் வாய்ச்சொல்லைக் கொண்டே உன்னை நியாயந்தீர்க்கிறேன்.” (லூக் 19:22)

தற்போதைய நியாயத்தீர்ப்பு மகா பெரிய பெயர் கிறிஸ்தவ சபைக்கே என்று நாம் கருதுகிறபோது, தெரிந்தெடுக்கப்பட்டதும், மகா மேன்மையானதும், தேவனுக்கும் அவரது சத்தியத்துக்கும் தங்களை ஜீவ ப-யாக ஒப்புக் கொடுத்ததுமான கிறிஸ்துவின் உண்மை சபையும் கூட இந்த வஞ்சகமும் மூர்க்கமுமான சந்ததியாருக்கு மத்தியில் இருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது. உலகத்தாருக்கு இவர்கள் உடன்படிக்கை செய்த சபையாகத் தெரியமாட்டார்கள். ஆனால் தமது கண் கண்டபடி நியாயந்தீர்க்காமலும் தமது காது கேட்டபடி தீர்ப்புச் செய்யாமலும்

இருதயத்தின் நினைவுகளையும், யோசனைகளையும் வகையறுத்து தீர்ப்பு செய்கிற தேவனால் தனிப்பட்ட முறையில் அறியப்பட்டவர்கள். எத்தனை வில்தாரமாய் அவர்கள் சிதறியிருந்தாலும் ஒரு வேளை களைகளுக்கு நடுவே நிற்கும் கோதுமையைப் போல் தனித்திருந்தாலும் அல்லது பிறரோடு கூடியிருந்தாலும் தேவனுடைய கண் அவர்கள் மீது எப்போதும் நோக்கமாய் இருக்கும். உன்னதமானவரின் மறைவி-ருக்கிறவர்கள் (பரிசுத்தப்படுத்தப்பட்டு முழுமையாய் தேவனுக்கென்று ஒப்புக் கொடுக்கப்பட்டவர்) சர்வ வல்லவருடைய நிழல்-ல் தங்குவார்கள். உண்மையில்லாமல் வெறும் அவரது பெயரை மட்டுமே சுமந்திருக்கும் மகாபெரிய சபைகள் கர்த்தருடைய நியாயத்தீர்ப்பில் பங்குபெறுவர். (சங் 91:14-16) ஆகவே பரிசுத்தவான்களுக்கு மகா பாபிலோனின் நியாயத்தீர்ப்பில் பங்கில்லை. அவர்கள் அதற்கு முன்பாகவே அறிவு பெற்று அவளைவிட்டு வெளியே வந்தவர்கள். (வெளி 18:4) இந்த கூட்டத்தாரே சங்கீதம் 91லும் 46லும் ஆசீர்வாதமாய் ஆறுதல்படுத்தப்படுவதும் கூறப்பட்டிருப்பவர்களும் ஆவர். வெறும் சம்பிரதாய, போ-யான தெய்வீக காரியங்களில் இருப்பவர்களுக்கு மத்தியில் கர்த்தருடைய விழிப்புள்ள கண்கள் அவரில் அன்பு கூறுகிறவர்களை பகுத்துணர்ந்து, அவர்களை புல்லுள்ள இடங்களில் மேய்த்து அமர்ந்த தண்ணீர்களண்டையில் கொண்டு போய் விடுகிறார். அவர்களுடைய இருதயம் அவருடைய சத்தியத்திலும் அவரது அன்பிலும் களிகூறும். “கர்த்தர்தம்முடையவர்களை அறிவார்.” (2தீமோ2:19) கர்த்தர் தெரிந்துகொண்ட சீயோனே அவரது கணிப்பில் உண்மையான சபையாகிறது. (சங் 132:13-16) இவர்களைக் குறித்தே “சீயோன் கேட்டு மகிழ்ந்தது; கர்த்தாவே, உம்முடைய நியாயத்தீர்ப்புகளின் நிமித்தம் யூதாவின் குமாரத்திகள் களிகூர்ந்தார்கள்” என்று எழுதப்பட்டிருக்கிறது. (சங் 97:8) மேய்ப்பன் தன் ஆடுகளை வழிநடத்துவது போல கர்த்தரும் அவர்களை பத்திரமாய் நடத்துவார். ஆனால் உண்மை சபை என்கிற ஒரு வகுப்பார் இருக்கிறார்கள், இதில் உள்ள ஒவ்வொருவரும் நமக்கு அவர்களை தெரிந்தாலும் தெரியாவிட்டாலும் கூட தேவனால் நன்கு அறியப்பட்டவரும் அவரால் நேசிக்கப்படுகிறவருமானவர் என்பதை நம் கவனத்தில் கொள்வோமாக. இதை ஏற்றுக்கொள்ள கூடாதவைகள் என்று கருதி

இவைகள் இங்கு அலட்சியப்படுத்தப்படுகிறது. ஆனால் உலகம் அடையாளம் காட்டுகின்ற சபையானது அநேக அடைமொழிகளால் தீர்க்கதரிசி கூறுகிறபடி ஆதி மேன்மையி-ருந்து பெயரளவிலான சபை வீழ்ந்துபோனது. மேலும் இந்த சுவிசேஷ யுகத்தில் அறுவடை காலத்தில் அவள் மீது தேவனுடைய நியாயத்தீர்ப்பை பார்க்கும்போது இது தெரிகிறது.

கிறிஸ்தவ ராஜ்யங்களின் சமூக அதிகாரங்கள், தடுமாற்றத்திலும் குழப்பத்திலும் இக்கட்டிலும் இருப்பது எல்லா இடங்களிலும் வெளிப்படுத்தப்படுகின்றது. மத சூழ்நிலையும் சமாதனத்திற்கோ பாதுகாப்பிற்கோ நம்பிக்கையை கொடுக்கவில்லை. தற்கால நாகரீக சபைகளோ தேசங்களைப் போலவே தாங்களே பின்னிக் கொண்ட வலையில் சிக்கிக் கிடக்கின்றன. ஒருவேளை தேசங்கள் அநீதி என்னும் விதையை காற்றில் விதைத்திருக்குமாயின் பெரும் துன்பம் என்னும் சுழற்காற்றில் அதன் பலனை மிகுதியாய் அறுவடை செய்யவேண்டும். பேர் சபையாகிய கிறிஸ்தவ ராஜ்யங்கள் இந்த விதைப்பில் பங்கு கொண்டிருந்தால் அறுவடையிலும் கூட பங்கடைவார்கள்.

மனுஷனுடைய சொந்த போதனைகளை அந்த மகாபெரிய பெயர் சபை போதித்து கொண்டு, கர்த்தருடைய வார்த்தையாகிய, விசுவாசம் மற்றும் தெய்வீக வாழ்வுக்குரிய ஒரே சட்டத்தை அலட்சியப்படுத்திக் கொண்டு தேவ தூஷணமும், சத்தியத்துக்கு முரண்பட்டதுமான அநேக போதனைகளை மிகவும் துணிச்சலாக வெளியிட்டு, சத்தியம் நிலைநிறுத்தும் காரியங்களுக்கு எதிராக விசுவாசம் இன்றி இருந்தது. இது கிறிஸ்துவின் ஆவியை வளர்க்கவோ அல்லது வெளிப்படுத்தவோ தவறிவிட்டது மட்டுமன்றி அதற்கு மாறாக உலகத்தின் காரியங்களை மிகவும் தாராளமாய் தனக்குள் கிரகித்துக் கொண்டது. ஆட்டுத்தொழுவத்தின் கதவுகளை திறந்து வெள்ளாடுகளை அழைத்தது. அதோடு கூட ஓநாய்களையும் அழைத்து தந்திரமான வேலைகளை செய்ய உற்சாகப்படுத்தியது. கோதுமைகளுக்கு இடையில் களையை விதைக்க பிசாசை அனுமதித்து சந்தோஷம் அடைந்தது. இப்போது அதன்

பலன்களாகிய களைகளை கண்டு களிகூறுகிறது. பார்க்கப்போனால், அதனிடையில் இன்னும் மீதியாய் இருக்கும் சில முதிர்ந்த கோதுமை மணிகளின் மதிப்பும் மிகவும் குறைந்து அவைகள் களைகளால் நெருக்கப்படுவதை தடுக்க எந்த முயற்சியும் இல்லை. கிறிஸ்தவ உலகத்தில் (சந்தையில்) கோதுமை மணிகள் தங்கள் மதிப்பை இழந்துவிட்டன. தாழ்மையான தேவபிள்ளை, தன் கர்த்தரைப் போலவே தானும் கூட மனுஷரால் நிந்திக்கப்பட்டு, தள்ளப்படுவதையும், தன் நண்பர்களிடையே புண்படுத்தப்படுவதையும் அறிகிறான். தெய்வீக உருவங்கள் அதிகாரத்தை எடுத்துக்கொண்டன. பகட்டான சடங்குகள் கூட இதயபூர்வமான ஆராதனைகளை ஒதுக்கிவிட்டன.

பல காலத்துக்கு முன்பே முரண்பாடான போதனைகள் சபையை பல்வேறு பிரிவுகளாக பிரித்துவிட்டது. இவைகள் ஒவ்வொன்றும் தாங்களே கர்த்தரும், அப்போஸ்தலரும் நிறுவிய உண்மை சபை என்று உரிமை கொண்டாடின. இவை யாவும் சேர்ந்து நம் பரலோக பிதாவின் குணாதிசயத்தையும், திட்டத்தையும் திரித்து தவறானதொரு அபிப்பிராயத்தை உலகுக்கு கொடுப்பதில் வெற்றி கண்டன. இதனால் அநேக புத்திசா-களும் கூட தங்கள் சிருஷ்டிகரை இகழ்ந்து வெறுத்து தூரமாய் சென்றுவிட்டதோடு, சிருஷ்டிகர் இருக்கிறார் என்பதையே நம்ப மறுக்கவும் முயன்றனர்.

ரோம சபையானது தவறே செய்யாத ஒன்றாக தன்னை பாவித்துக் கொண்டு, தன் போதனைகளை மறுத்து அதற்கு மாறான கருத்துக்கொண்ட யாவரையுமே கந்தகக்கட-லும் அக்கினிக்குள்ளும் நித்யநித்யமாய் சித்ரவரை செய்வதே தெய்வீக காரியம் என்று கூறுகிறது. அவ்வாறு இல்லாதவர்களுக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட அளவே சித்ரவரை செய்யும் உத்தரிக்கும் ஸ்தலம் என்ற இடத்தை ஒதுக்கியது. அதி-ருந்து விடுதலை பெற விரும்பினால் விரதம், தவம், ஜெபம், பரிசுத்த மெழுகுவார்த்தி, தூபம், அதிகமாக செலவு செய்து நடத்தும் பூஜை ப-கள் மற்றும் ஆராதனைகள் ஆகியவைகள் மூலம் விடுதலை பெறவும் வழிவகை உண்டு என்றும் கூறுகிறது. இதன் மூலம் கிறிஸ்துவின் ஈடுப-யின் மகிமையை ஒதுக்கிவிட்டது. அதற்கு பதிலாக மனிதனின் விதியை சுயமாய் திட்டமிடும் குருமார்கள் கைகளில் கொடுத்தது. இதனால் விருப்ப

மானவர்களுக்கு பரலோகத்தை திறக்கவும், மூடவும் தங்களுக்கே அதிகாரம் இருப்பதாக இந்த குருமார்கள் உரிமை கொண்டாடுகின்றனர். தெய்வீக முறைமைகளுக்கு பதிலாக அந்த இடத்தில் தெய்வச்சிலைகளை புகுத்தியது மட்டுமன்றி, மனித கண்ணால் காணமுடியாத தேவனையும் அவரது குமாரனான நமது மீட்பரும், ரட்சகருமான இயேசுவையும் இருதயத்தில் துதித்து உயர்த்தி பாராட்டாமல் அதற்கு மாறாக பக்தர்களின் உருவச்சிலைகளையும் படங்களையும் வணங்குதலுக்குரியதாய் செய்தது. மேலும், "நீங்களோ ரபீ என்றழைக்கப்படாதிருங்கள்; கிறிஸ்து ஒருவரே உங்களுக்குப் போதகராயிருக்கிறார், நீங்கள் எல்லோரும் சகோதரராயிருக்கிறீர்கள். பூமியில் ஒருவனையும் உங்கள் பிதா என்று சொல்லாதிருங்கள்; பரலோகத்தி-ருக்கின்ற ஒருவரே உங்களுக்கு பிதாவாயிருக்கிறார்" (மத் 23:8,9) என்ற நமது கர்த்தரின் போதனைக்கு மாறாக, அது மனிதனால் அபிஷேகிக்கப்பட்ட குருமார்கள் கூட்டத்தை, சபையை ஆளுகை செய்யும் அளவுக்கு உயர்த்தியது. உண்மையில் போப்புமார்க்கமே உண்மை கிறிஸ்தவத்துக்கு எதிரான முழுமையான வஞ்சகனாக இருக்கிறது. அதோடு தானே உண்மை சபை (தொகுதி II, அத்தியாயம் 9, தொகுதி III, அத்தியாயம் 3) என்றும் தைரியமாக உரிமை கோருகிறது.

சீர்திருத்த இயக்கங்கள் போப்பு மார்க்கத்தின் சில பொய் போதனைகளை களைந்து, அந்த அநீதியான முறைமைகளை-ருந்து அநேகரை வெளியே வரும்விதமாய் வழிநடத்தின. சீர்திருத்தவாதிகள் தேவ வார்த்தைக்கு நேராக மக்களின் கவனத்தை திருப்பி அதை படித்து நாம் தீர்மானிக்க உரிமை உண்டு என்பதை உறுதிபடுத்தினர்; மிக முக்கியமாய் பன்னிரண்டு அப்போஸ்தலரின் அதிகாரம் தங்களுக்கே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று தவறாக கூறிக்கொள்ளும் போப்பு அல்லது பிஷ்ப் போன்றோரின் அதிகார கட்டுப்பாட்டில் இல்லாமல் ஒவ்வொரு தேவ பிள்ளையும் சத்தியத்தை பிரசங்கிக்க உரிமை உண்டு என்பதையும் தெளிவாய் கூறினர். ஆனால் இந்த பாவமான அநீதிக்கு எதிராக நடந்த நற்காரியமான சீர்திருத்தம் நிறைவடையும் முன்னரே அந்தி கிறிஸ்துவாகிய நயவஞ்சக ரோமசபையானது உலகத்தின் சக்திகளால் வெற்றி கொண்டது. உடனே புராட்டஸ்டான்ட் என்ற

தங்களை அழைத்துக்கொண்டவர்கள் புது ஸ்தாபனங்களை உருவாக்கினர். அவர்கள் தாங்கள் அறிந்துகொண்ட சத்தியத்தோடு கூட, அநேக பழைய தவறுகளையே நிலைபெறச் செய்ததோடு இன்னும் சிலவற்றையும் சேர்த்துக்கொண்டனர். ஆனால், கொஞ்சம் உண்மை சத்தியத்தையும் விடாமல் தொடர்ந்து ஒவ்வொருவரும் கடைபிடித்தனர். இதன் விளைவாக வேதவசனத்தில் ஒருவரோடு ஒருவர் வழக்காடி தாறுமாறான கொள்கைகள் தோன்றிவிட்டன. ஆகவே, சீர்திருத்த காலத்தின் ஆராய்ந்து அறிகிற தன்மையானது விரைவிலேயே செயலற்று போய், வெகுவிரைவில் புதையுண்டு, இக்காலம் மட்டும் அதே நிலையில் இருக்கிறது.

மேலும் “சிஸ்டமேடிக் தியாலஜி” (இறையியல்) என்று தாங்களே விரும்பி அழைத்த இந்த தப்பறைகள் நிரம்பிய போதனை திட்டத்தை நிறுவவும் நிலைநிறுத்தவும் இவர்களது திறமைகளும், நேரங்களும் தாராளமாய் செலவிடப்பட்டன. இவர்களது கல்விமான்கள் மிகப்பெரிய தொகுதிகளாக அநேக புத்தகங்களை எழுதி, தேவ வசனத்துக்கு பதிலாக இவைகளை வாசிக்கும்படி செய்தனர்; இதன் காரணமாகவே இறையியல் கல்லூரிகள் நிறுவப்பட்டு தாராளமாய் நிதியுதவியும் பெறுகின்றன. இவைகளையே கற்றுக்கொடுத்து, மக்களை அதில் திட்டமாய் நிலைநிறுத்த செய்கின்றனர். இந்த போதகர்கள் தேவனால் நியமிக்கப்பட்ட ஊழியக்காரர்கள் என்றும் அப்போஸ்தலரின் வழி வந்தவர்கள் என்றும் அவர்களை மதித்து நடத்தும்படியும் ஜனங்களுக்கு போதிக்கின்றனர். அப் 17:11ல், வசனத்தை ஏற்றுக்கொண்டு காரியங்கள் இப்படி இருக்கிறதா என்று வேதவாக்கியங்களை ஆராய்ந்து பார்த்தனர் என்று பெரோயா பட்டணத்தாரைக் குறித்து பவு-ன் நாட்களில் சொன்னபடி இல்லாமல் இவர்கள் தங்களுக்கு தெரிவிக்கப்பட்ட கருத்துக்களை வேதத்தோடு ஆராயாமல் அப்படியே ஏற்றுக்கொண்டனர்.

ஆனால் இப்போது இந்த விதைப்புகளுக்கெல்லாம் அறுவடைக்காலம் வந்துவிட்டது. எல்லா பேர் சபைகளின் பிரிவுகளிலும் பெருத்த குழப்பமும், தடுமாற்றமும் உள்ளன. முக்கியமாய் மதகுருமார்கள் பாதிக்கப்படுகின்றனர். ஏனெனில், அநேக குற்றஞ்சாட்டுபவர்கள் மற்றும் சாட்சிகளின் மத்தியில்

நடக்கும் இந்த நாளின் நியாயத் தீர்ப்பி-ருந்து மக்களை காப்பாற்றும் பொறுப்பு இவர்கள் மீது சுமத்தப்படுகிறது. தங்களை உண்மை சபை என்று கருதுகிறபடியால் கூடுமானால் முழுமையான அழிவி-ருந்து தங்களை காத்துக்கொள்ள சில பரிகார யுக்திகளையும் இவர்கள் கண்டுபிடிப்பார்கள். இருப்பினும் தங்களது தற்கால இந்த குழப்பத்தினாலும், கோட்பாடுகளில் வேறுபட்ட அநேக பிரிவினர் ஒருவரோடு ஒருவர் விரும்பி உறவு வைத்துக்கொள்கின்றனர். இவர்கள் ஒவ்வொருவரும் தங்கள் பிரிவே உண்மை சபை என்று கருதியதை நிலை நிறுத்திக்கொள்ள ஏறக்குறைய தயாராகிவிட்டதோடு, உண்மையான சபையாக இல்லாத காரணத்தினால் தங்களது மாறுபாடான கோட்பாடுகளில் நிலைத்திருக்க முடியாமல் தாங்கள் ஒவ்வொருவருமே உண்மை சபையின் ஒவ்வொரு கிளைகள் என்று தற்போது பேசுவருகின்றனர்.

இந்த இக்கட்டான நேரம் இவர்களுக்கு ஐயோ, இதில் வேதனைக்குரிய உண்மை என்னவெனில், மாபெரும் சீர்திருத்தம் என்ற முழு ஆவியும் அழிந்துவிட்டது. புராட்டஸ்டன்டிசம் என்பது இனியும் அந்திகிறிஸ்துவின் ஆவிக்கும் அல்லது உலகம், மாமிசம், பிசாசு ஆகியவைகளுக்கும் எதிரானது அல்ல. அவர்களது கோட்பாடுகளும் தேவ வசனமும், ஒன்றுக்கொன்று விரோதமாய் இருக்கின்றன. மேலும், தங்களுக்குள் தாங்களே முரண்பட்டு, பொது ஆய்வுக்கு பயந்து தங்களை மறைத்துக் கொள்ளவும் பார்க்கின்றன. அதனுடைய திரளான இறையியல் வேலைகள் யாவும் கிறிஸ்தவ ராஜ்யங்களின் நியாய தீர்ப்பு நாளின் அக்கினிக்கு எரிபொருளாக இருக்கிறது. இதனுடைய தலையாய இறையியல் நிறுவனங்கள் வஞ்சகத்தின் நாற்றங்கால்கள். இதன் மூலம் இந்த நயவஞ்சகம் எல்லா இடத்திலும் பரவுகிறது. இதனுடைய பிரபல மனிதர்களான பிஷ்ப்புகள், இறையியல் பண்டிதர்கள், இறையியல் பேராசிரியர்கள் மற்றும் செல்வாக்கும் பிரசித்தமும் பெற்ற குருமார்கள் யாவரும் பெரிய நகரங்களில் பொய்த்தோற்றம் கொண்ட வஞ்சகமான தலைவர்களாக மாறிவருகின்றனர். இவர்கள் பரிசுத்த வேதாகமத்தின் கருத்துக்களையும், அதன் அதிகாரத்தையும் புதைத்து அழித்துவிட பார்க்கின்றனர். அத்தோடு இரட்சிப்பின் திட்டத்தை நீக்கிவிட்டு அதற்கு பதிலான மனிதகோட்பாடான பரிணாம கொள்கையை

வெளிப்படுத்துகிறது. மேலும், ரோம சபையின் நெருக்கமான உறவையும், அதன் போ-களையும் நாடுவதுடன், அதன் சலுகைகளையும் எதிர்பார்த்து, அதன் வழிமுறைகளை புகழ்ந்து பேசி, அதன் குற்றங்களை பெரிதுபடுத்தாமல், மறைத்து இவ்விதமான செய்கைகளினால் ரோம சபையின் ஆவியோடு தன்னை இணைத்து ஐக்கியமாகிறது. மேலும் அவர்கள் தாங்கள் விட்டுவிட்டோம் என்று கூறிக் கொள்கிற உலகத்தின் எல்லா காரியங்களிலும் மிகவும் அதிகமான ஐக்கியத்தோடு உறுதியாய் இணைந்து, உலகின் வீணாண பகட்டு மற்றும் மேன்மைகளின் போ-யான அலங்கரிப்பை நாடுகின்றனர். மேலும், இவர்களது ஆலய கட்டுமானத்திலும், அலங்காரங்களிலும், அறைகலன்களிலும் மிதமிஞ்சிய ஆடம்பர தோற்றத்தினால் பெருந்த கடன் சுமைக்கு உள்ளாகினர் என்பதையும் காணலாம். மேலும், இதற்கு தேவைகளின் நிமித்தம் தொடர்ந்து பிறரிடம் கையேந்தியும் நிதி திரட்டும் திட்டங்களை தீட்டியும் வருகின்றனர்.

-ன்டெல் மெத்தடிஸ்ட் சபையின் புனித லூயிஸ், எம்.ஓ., என்பவரின் கலைப்படைப்பின் மூலமும், “இயேசுவின் பிறப்பு” என்கிற ஆர். பிரிங்கர்ஸ்ட் படைப்பு மூலமும் வந்த புறப்பாடுகளே இந்த வழியில் ஒரு குறிப்பிட்ட ஆரம்பத்தைக் கொடுத்தன. இந்த பால் ரி-ஃப் என்ற சிற்பக்கலை பீடம், பெரியதொரு இசைக்கருவி மற்றும் பாடல் குழுவின் அலமாரிக்கு மேல் இருந்தது. இது ஒரு பரந்த விரிவான வளைவுடன் 46 அடி அகலமும், 50 அடி உயரமும் கொண்டது. அதன் ஒவ்வொரு உருவமும் அதன் உண்மை அளவிலேயே செய்யப்பட்டிருந்தன. அந்த வளைவின் உச்சியில் கன்னிமரியின் உருவம் குழந்தை ஏசுவை கையில் தாங்கி நிற்பதைப்போல இருக்கும். இங்கிருந்து வெளிப்புறமாய் பறப்பது போல இரண்டு உருவங்கள் கேரூபீன்களைப் போல் எக்காளத்துடன், அரசாட்சியை அறிவிப்பதைப் போ-ருக்கும். வளைவின் இருபுறங்களிலும் சிறகுகளை விரித்து வணங்குகிற இரண்டு தேவதூதர்களின் உருவம் இருக்கும். இருபுறமும் அதனடியில் பக்கத்துக்கு ஒன்றாக தூதர் உருவங்கள் இருக்கும். அதில் ஒன்று “பூமியில் சமாதானம்” என்ற வாசகம் பொறிக்கப்பட்ட ஒரு சுருளை கொண்டதாகவும், அதே விதமான மற்ற உருவமானது இயேசுவின்

ஜனன அறிவிப்பின் கடைசி வாக்கியமான “மனுஷர் மேல் பிரியம்” என்ற வாசகத்தை சமந்ததாகவும் இருக்கும். மேலும் இதற்கு கூடுதல் அழகு சேர்ப்பதற்காகவே இந்த பிரத்தியேக சிற்பமானது 45 சாய்வில் பொருத்தி வைக்கப்பட்டது. அது சபையோரை நோக்கி பார்ப்பதைப் போல் இருக்கும். ஆகவே, மிக நேர்த்தியான இந்த கலைநுட்பம் இன்னும் ஆழமான தோற்றத்தை இங்குள்ள மிகச்சரியான அளவிலான நிழ-ல் மிளிர்கிறது.

இது ரோம சபையின் ஆடம்பர செலவினத்துக்கு மட்டுமன்றி, அவர்களது உருவ வழிபாட்டின் மீதான ஈர்ப்பையும் எடுத்துக்காட்டும் நல்லதொரு சான்றல்லவா! மேலும் சில ஆலயங்களின் அமைப்புகளோடு சம்பந்தப்பட்ட பில்-யட்ஸ் ஆடுகளங்களும், சில ஊழியக்காரர்கள் இன்னும் கொஞ்சம் மேலே போய் சில மதுவகைகளையும் அங்கு சிபாரிசின் பேரில் அறிமுகப்படுத்துவதும், கலை நிகழ்ச்சி மற்றும் நாடகங்களும் மிகவும் தாராளமாக சில இடங்களில் அனுமதிக்கப்பட்டிருப்பதும் குறிப்பிடத்தக்கதே.

பெரும்பாலும் இந்த சபை மக்கள் குருமார்களின் விருப்பத்துக்கு இணங்கிய கருவிகளாகவே இருக்கின்றனர். அதற்கு பிரதி உபகாரமாய் குருமார்களும் சபையோரின் உலக விருப்பங்களுக்கும் ஆர்வங்களுக்கும் செல்வாக்குடைய அங்கத்தினருக்கும் தடையில்லாத இடைத்தரகர்களாகவே செயல்படுகின்றனர். தங்களது தனிப்பட்ட உரிமையையும் கடமையையும் மக்கள் குருமார்களிடம் ஒப்படைத்துவிட்டு, சத்தியம் என்ன என்பதை வேதத்தி-ருந்து தேடி வாசிப்பதையே நிறுத்திக்கொண்டனர். அவர்கள் மிகவும் வேறுபட்டு, தேவனை விரும்புவதைக் காட்டிலும் உலகத்தையும், அதன் சிற்றின்பங்களையுமே விரும்புகிறவர்களாயிருந்தனர். தேவனுடைய பிரமாணங்களை தியானித்து, நீதி என்பது என்ன என்று பகுத்துணர்வதையும் நிறுத்திவிட்டனர். இவர்கள் தற்போதைய உலகத்தின் அதிபதியான பிசாசானவனால் குருடாக்கப்பட்டு இவ்வுலக ஆசைகளையும், இன்பங்களையும் அடைய உதவும் எந்த திட்டத்தையும் பின்பற்ற தயாராக இருக்கின்றனர். மேலும்,

குருமார்களும் இம்மைக்குரிய தங்களுடைய சொந்த லாபங்களுக்காக இவ்வகையான மனப்போக்கை ஆதரித்து, அதை அடையும்படியான கீழ்த்தரமான முயற்சிகளிலும் உதவுகின்றனர். இந்த மத நிறுவனங்களும் அதன் அலுவல்கள், சம்பளங்கள் மற்றும் சுயபுகழ்ச்சிக்காய் தன்னை கனப்படுத்தி, கௌரவப்படுத்திக் கொள்ளும் குருமார்களும் சேர்ந்து ஒழியவேண்டும். வேதபாரகரும், பரிசேயரும் நியாயப்பிரமாண போதகர்களும், யூத மதத்தை நிலைநிறுத்த தீவிரமாய் இருந்தது போல், அதே காரணங்களுக்காக இவர்கள் தங்கள் பெயரளவிலான கிறிஸ்தவ அமைப்புகளை நிலைநிறுத்திக்கொள்வதில் மிகவும் தீவிரமாய் இருக்கிறார்கள். (யோவா 11:47,48,53; அப் 4:15-18) மேலும் தங்களது தவறான எண்ணத்தினாலும், உலக ஆசைகளினாலும், யூதர்கள் கர்த்தரின் முதல் வருகையில் சுவிசேஷ்யுகத்தின் வெளிச்சத்தையும், பின் அதன் உதயத்தையும் அறியமுடியாத குருட்டாட்டத்தில் இருந்தது போலவே தற்கால கிறிஸ்தவர்களும் தற்போது உதயமாகிற புதுயுகத்தின் வெளிச்சத்தைக் காண முடியாத குருடராய் இருக்கிறார்கள்.

சபைமீது சுமத்தப்படும் குற்றச்சாட்டுக்கள்

பேர் கிறிஸ்தவ சபைகளின் மீது சுமத்தப்பட்ட குற்றச்சாட்டுக்கள், விழித்திருக்கும் கிறிஸ்தவர், விழித்திருக்கும் உலகத்தின் கருத்துணர்வுகளே. இது பாபிலோனின் மத்தியிலும் மற்றும் அதன் ஆளுகைக்கு அப்பாற்பட்ட பகுதிகளிலும் கூட குறிப்பாக திடீரென்று ஒரு ஐந்து வருட காலத்திற்குள், கிறிஸ்தவ சபையானது விமர்சிக்கப்படக்கூடிய அளவுக்கு முக்கியத்துவத்துவம் பெற்றது. மேலும் உற்றுநோக்கி ஆராயும் அளவுக்கு முழு உலகத்தின் பார்வையும் இதன் மீது திரும்பியிருக்கிறது. இந்த விமர்சனங்கள் மிகவும் சர்வசாதாரணமாய் வெளிப்படையாய் யாருமே கேட்கத்தவறாத வண்ணம் இருக்கிறது. அது காற்று வாக்கில் செல்கிறது. தனிப்பட்டவரின் பேச்சுக்களில் தெருக்களில், ரயில்வே பிரயாணத்தில், தொழிற்கூடங்களில், கடைகளில் மட்டுமன்றி எல்லா முதன்மையான தினசரிகள், உலக மற்றும் மதச்சார்பான பத்திரிகைகளில் தலைப்பு செய்திகளாக எல்லா இடத்திலும் வெளிவந்து பிரபலமாகின்றன. தங்களை அச்சுறுத்துகின்ற இந்த அபாயத்தி-ருந்து தங்கள் நிறுவன அமைப்புகளை பாதுகாக்க

வேண்டுமென்றால், இந்த எச்சரிப்புகள் எந்தவிதத்திலும் தங்களுக்கு நன்மையானதல்ல, அதற்கு பதிலாக (தங்கள் சொந்த யோசனைகளின்படி) இந்த காரியத்தை மிகவும் துல்-யமாகவும், ஞானமாகவும், சந்திக்க வேண்டும் என்று சபையின் தலைவர்களால் இக்காரியம் உணர்ந்து கொள்ளப்படுகிறது.

பெயரளவிலான கிறிஸ்தவ சபை மீதான குற்றச்சாட்டானது (1)முரண்பாடு. உலகத்தாரும் கூட வேதத்துக்கும் இவர்கள் போதிக்கும் போதனைகளுக்கும் உள்ள பெரிய வித்தியாசத்தை அடையாளம் கண்டனர். அதுமட்டுமன்றி அதன் அநேக அர்த்தமற்ற காரியங்களும் விசுவாச பிரமாணங்களும் கூட கவனிக்கப்பட்டன. தெய்வ தூஷணமான நித்திய சித்திரவதை (நரகம்) என்ற போதனை உதறித்தள்ளப்பட்டது. இதனால், இனிமேலும் பயமுறுத்தி ஜனங்களை சபைக்குள்ளாய் கொண்டுவருவது என்பது கூடாத காரியம். மேலும், கொஞ்ச காலத்துக்கு முன் பிரிஸ்பிடேரியன் மற்றும் கால்வின் சபையார் தங்களது காலத்துக்கேற்ற கொள்கைகள் மீதான விமர்சனத்தினால், பயங்கரமாய் அசைக்கப்பட்டனர். மதகுருமார்களின் மிகவும் துணிச்சலான தற்காப்பு முயற்சிகளினாலும், இந்த விஷயத்தின் மீது நடத்தப்பட்ட நீண்டகால தர்க்கங்களின் நிமித்தமாயும் எல்லோரும் சிறிது தெளிவு பெற்றனர். இந்த தற்காப்பு முயற்சி யாவுமே மிகவும் சங்கடமானவைகளே. இதை அவர்கள் எளிதாய் தவிர்த்தும் இருக்கலாம். ஆனால், தவிர்க்கமுடியாத ஒன்றாகிவிட்டது. இது மிகவும் தெளிவாகத் தெரிகிறது. ஆகவே, தங்களால் முடிந்த அளவுக்கு இந்த தற்காப்பு பணிகளை செய்ய வேண்டியதாகிவிட்டது. Rev. டி.டி.விட் டேமேஜ் இவர்களது உணர்வுகளை குறித்து கூறும்போது கீழ்க்கண்டவாறு குறிப்பிடுகிறார் :

“என்னைப் பொறுத்தவரையில் விசுவாச அறிக்கையை குறித்தான இந்த முரண்பட்ட கருத்து சபை மீது திணிக்கப்பட்டது. ஆனால் இப்போது இவ்வாறு இருக்கையில் அதை விட்டுவிடல்கி, நமக்கு ஒரு புதிய பிரமாணத்தை உண்டாக்கலாம் என்று கூறுகிறேன்.”
இவரே மற்றொரு சமயத்தில் கூறியதாவது :

“நான் கடைசியாக ஒருமுறை கூறுகிறேன். கிறிஸ்தவ ராஜ்யம்

முழுவதிலும் இருக்கும் இந்த முரண்பாடுகள் மிகவும் கொடூரமானது, பேய்த்தனமானது, சபையை பிரித்து வேறுபடுத்திவிட மிகவும் படுபயங்கரமான முயற்சி நடந்துகொண்டிருக்கிறது. இது உடனே தடுத்து நிறுத்தப்படாவிடில் இதனால் வேதத்துக்கு பெருத்த அவமதிப்பு உண்டாகும்.

“இந்த முரண்பாடுகளை பொருத்தமட்டில் நாம் எந்த நிலையில் இருக்க வேண்டும்? அதைவிட்டு விலகி இருங்கள். இந்த மதசம்மந்த கலவரம் பரவலாக இருக்கும் போது உங்கள் வீடுகளில் தங்கி உங்கள் காரியங்களில் கவனம் செலுத்துங்கள். வெறும் 5 அல்லது 6 அடி உயரமே உள்ள ஒரு மனிதனை 1000 அடி ஆழமுள்ள சமுத்திரத்தின் மீது நடந்து கடக்கும்படி நீங்கள் எப்படி எதிர்ப்பார்க்க முடியும்?... ஊழியத்தில் இப்போது தான் நுழைந்துள்ள வா-பர்கள் தற்போது அடர்ந்த மூடுபனிக்குள் வந்து சேர்ந்திருக்கின்றனர். வேத பண்டிதர்களின் பிரச்சனைக்கான பதில் தேடும் முயற்சி நியாயத்தீர்ப்பின் நாளுக்கு பிறகும் கூட ஓயாது.”

உண்மை சத்தியம் என்னவெனில், நியாயத்தீர்ப்பின் நாளுக்குப் பிறகு வரும் நாட்களில் இந்த சிக்கலான பிரச்சனைகள் யாவும் தெளிவடைந்து அடங்கி, இந்த பூமியின் மேல் சத்தியமும், நீதியும் நிலைநிறுத்தப்படும்.

தற்காப்புக்கான இந்த இக்கட்டும் அதன் பயங்கரமான விளைவுகளும், நியாயத்தீர்ப்புக்கான அழைப்பு வருவதற்கு சற்று முன் சிகாகோவில் பிரிஸ்பிடேரியன் குருமார்கள் கூடிய கூட்டத்தின் தீர்மானத்தில் விவரிக்கப்பட்டது. இந்த தீர்மானத்தின் விவரமாவது:

“நம் சபையை நாசப்படுத்தும் சச்சரவுகளை மிக துக்கத்தோடு நாம் கவனித்து வந்தோமே அது முடிவுக்கு கொண்டு வரப்படுகிறது. அவைகள் சபையின் நன்மதிப்புக்கும், அதன் செல்வாக்குக்கும், அதன் பலன்களுக்கும் ஊறுவிளைவிக்கக் கூடியது. ஒரு பெரும் சுமையாக இருந்த இது நம்மை மேற்கொண்டு வெற்றி பெற்றிருக்குமாயின் அது நம் சொந்த சபைகளின் வேலைகளை மட்டுமன்றி, பொதுவாக நமது கிறிஸ்துவ மதத்தையே நாசப்படுத்தி விட்டிருக்கும். ஆகவே நம் சகோதரர் யாவருக்கும் நாங்கள் கொடுக்கும் ஆலோசனைபடி நீங்கள் ஒருபுறம் புராதன மரபுகளை

உபயோகிக்கும் எந்த ஒரு புதிய முயற்சிகளையும் தவிர்க்கவேண்டும். அதனோடு கூட சத்தியத்தை உண்மையான அர்ப்பணிப்போடு தேடுவதற்கான எந்த கடுமையான முயற்சியையும், உண்மையான எந்த கட்டுப்பாட்டையும் தவிர்க்கவேண்டும். மறுபுறம் நம் சகோதரர்களுக்கு அளிக்கும் அவசர ஆலோசனை என்னவெனில், சோதிக்காத எந்த கொள்கையையும், சர்ச்சைக்கும் சந்தேகத்திற்குமுரிய கேள்விகளையும் சபையின் மேல் திணிக்கக்கூடாது என்பதாகும். மேலும் அவைகள் எங்கேயிருந்தாலும், எந்த சூழ்நிலையின் கீழ் இருந்தாலும் வேதத்தை படிக்காதவர்களின் விசுவாசத்தைக் குழப்பக்கூடாது. நம் சபையின் நன்மைக்காகவும் அதன் எல்லா மேன்மையான ஆதாயங்களுக்காகவும், செயல்திட்டங்களுக்காகவும் சபையின் வழக்குகளை தடுக்கவும் நிறுத்தவும் மிகுந்த ஆவலுடன் வேண்டுகேட்கிறோம்.”

“தி பிரிஸ்பிடேரியன் பேனர்” கூட ஒரு வேதனையான மேற்கோளை இது குறித்து வெளியிட்டது. இதில் பிரிஸ்பிடேரியன் சபையின் ஆரோக்கியமற்ற ஆவிக்குரிய நிலையைக் குறித்து சில குறிப்பிடத்தக்க ஒப்புதல்களும் அடங்கி இருந்தது. அதன்படி :

“ஒரு மருத்துவமனையிலோ அல்லது முகாமிலோ ஒரு சலசலப்போ அல்லது சங்கொ-யோ எழும்புமாயின் அது அங்கே யாரோ ஒருவரின் மரணத்தை உறுதிபடுத்துவதாகும். ஒரு தர்ம ஸ்தாபனத்தில் வயதான ஒரு மனிதர் விளையாட்டாக சூரிய உதயத்துக்கு முன் மேளம் ஒன்றினை சிறிது நேரம் அடித்துக் கொண்டிருந்தார். உடனே அதன் அதிகாரிகள் வந்து அந்த “அன்பு சகோதரனை” மேளத்தை எடுத்துக்கொண்டு தூர சென்றுவிடும்படி கேட்டுக்கொண்டார். இது போதகர்கள் மிகவும் கவலையடைகின்றனர் என்பதை தெளிவாக விளக்குகிறது. சபை ஒரு மருத்துவமனைபோல் இருக்கிறது. இதில் காய்ச்சல், குஷ்டரோகம், முடக்குவாதம், காயம், பாதி மரித்தவர்கள் என்ற ஆவிக்குரிய நோயாளிகள் சேர்ந்திருக்கின்றனர். இறையியல் கல்விச் சாலை இந்த ஆபத்தில் கடந்து வரும் ஆத்துமாக்களை நாசப்படுத்திவிடலாம். பேராசிரியர் பிரிகிஸ் அவர்களே தயவு செய்து இந்த மேளத்தை அப்புறப்படுத்துவீர்களா?”

அடுத்து பேர் சபை குற்றம் சாட்டப்படுவது (2) அதன் வெளிப்படையான பக்தி மற்றும் தெய்வீகத்தில் குறிப்பிடும்படியான குறைவு. ஆனால் அத்தனை தெளிவற்றவர்கள் மத்தியிலும் வெகுசில உண்மையான தேவபக்தி உடைய ஆத்துமாக்களை காணமுடிகிறது. கள்ளத்தனமும் கபட்டு வேஷமும் உண்மையில் வேண்டாதவைகள். மேலும் செல்வ செழிப்பும் மூர்க்கத்தனமும் கிறிஸ்துவின் பெயரால் கட்டப்பட்டிருக்கும் இவ்வுலக ஆலயங்களில் ஏழைகளை வரவேற்பதில்லை என்பதை மிகத் தெளிவாக காட்டுகிறது. அநேக மக்களும் கூட இதை கண்டுகொண்டார்கள். அப்படியானால் இதுதான் சபையை உருவாக்கிய மகா தேவனது நோக்கமா! என்று தங்கள் வேதங்களை புரட்டித் தேடுகின்றனர். ஆனால், அவர்கள் வேதத்தில் அறிந்துகொண்டது என்னவெனில், “தரித்திரருக்கு சுவிசேஷம் பிரசங்கிக்கப்பட்டது,” “தரித்திரர்கள் எப்பொழுதும் உங்களிடத்தில் இருக்கிறார்கள்.” ஆகவே அவர்கள் விலை உயர்ந்த ஆடைகள் மற்றும் ஆபரணங்களை அணிந்தவர்களுக்கும் முக்கியத்துவம் கொடுக்கவேண்டியதில்லை என்பதே. இப்படிப்பட்ட பொன்னான பிரமாணங்களை இவர்கள் கண்டு இவற்றை சபையை நடத்தும் ஒழுங்குகளில் பொதுவாகவும், தனிப்பட்ட வகையிலும் நடைமுறைப்படுத்தி வந்தனர். இப்படியாய், வேதத்தின் வெளிச்சத்தில், சபையானது அவரது கிருபையி-ருந்து விழுந்துவிட்டது என்ற முடிவுக்கு வருகின்றனர். இந்த தெளிவான முடிவானது, சபையை காத்துக்கொள்ள போராடுகிறவர்கள் தாங்களே குழப்பத்தினால் மூடப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதனை வெளியரங்கமாய் காட்டுகிறது.

பேர் சபை மீதான அடுத்த குற்றச்சாட்டு (3) தன் சேவை என்று உரிமையுடன் கூறிவந்த காரியங்களை நிறைவேற்றுவதில் தோல்வி. அதாவது இவ்வுலகம் முழுவதையும் கிறிஸ்தவத்திற்கு மாற்றுவது என்ற காரியம். சபையின் வேலைகள் முழுமையடைந்துவிட்டதற்கான சில அறிகுறிகள் குறிப்பிட்ட அளவிற்கு இல்லாதபோது இவ்வுலகமானது சமயம் வந்துவிட்டது என்பதை எப்படி கண்டுபிடித்தது. இதே போல யூத கால முடிவில் ஒரு பெரிய மாற்றம் ஏற்படப்போகிறது என்று எல்லா மனுஷரும் எதிர்பார்த்திருந்தனர். (லூக் 3:15) இப்பொழுதும் இந்த சுவிசேஷ

யுகத்தின் முடிவில் அதேவிதமானதொரு எதிர்பார்ப்பிலே எல்லா மனுஷரும் இருக்கின்றனர். இவர்கள் தாங்கள் ஒரு மறுமலர்ச்சிக்கான காலகட்டத்தில் இருப்பதை உணர்கின்றனர். மேலும் 20ம் நூற்றாண்டுக்கான காலக் கணிப்பில் இது மாபெரும் மாற்றத்துக்கான மிகுந்த பயங்கரங்களும் புரட்சிகரமான மாற்றங்களும் நிறைந்ததாகவே இருக்கிறது. சார்லோடெஸ்வில்-ன் பல்கலைக்கழகங்களின் கூட்டத்தில் தனது சிறப்பான சொற்பொழிவில் மேதகு ஹென்றி க்ரேடி என்பவர் தற்கால அமைதியின்மையை குறித்து ஆவேசமாய் கூறியதாவது :

“நாம் காலைப்பொழுதின் ஆரம்பத்தில் இருக்கிறோம்.... வானத்தி-ருக்கும் பிரகாசமான நட்சத்திரங்கள் ஒளிமங்க ஆரம்பித்துவிட்டன. சரியான வெளிச்சம் இல்லாமையால் இருட்டில் தடுமாறிக் கொண்டிருக்கிறோம். விசித்திரமான உருவங்கள் இருட்டுடன் சேர்ந்து வந்துவிட்டன. ஸ்தாபித்திருந்த வழிகள் யாவும் தொலைந்துவிட்டன. புதிய பாதைகள் குழப்பங்களையும் மற்றும் பார்வைக்கு அப்பால் பரந்துவிரிந்தவைகளுமாய் இருக்கின்றன. இந்த அமைதியற்ற விடியல் நம்மை முன்னும் பின்னும் அலைக்கழிக்கிறது. இந்த குழப்பத்திற்கு மத்தியில் சந்தேகம் நடைபோடுகிறது. மாறுகின்ற கூட்டம் தளர்ந்த பாதை மீது நிற்கின்றன. நிழ-ல் இருந்து காவலாளி கூச்ச-டுகிறான். அங்கு வருவது யார்? மங்கலான காலை வேளையில் மகா பெரிய வல்லமையோடு காரியங்கள் நடக்கின்றனவே, எதுவும் நிலையானதும் அங்கீகரிக்கக்கூடியதுமாகவும் இல்லை. தற்காலத்தின் அற்புதங்கள், கடந்த காலத்தின் மிக எளிய சத்தியங்களையும் பொய்யாக்குகிறது. சபையானது வெளிப்புறத்தில் இருந்து தாக்கப்படுகிறது. உள்ளுக்குள்ளே மறுத-க்கப்படுகிறது. அதன் மதில்களுக்கு அப்பால் கலகக்காரரின் தீவட்டி எரிகிறது. அராஜகவாதிகளின் பிதற்றலால் பயமுறுத்தப்படுகிறது. அரசாங்கமானது கட்சிக்காரர்களின் வாதத்துக்குரியதாகவும் கொள்ளையாடுபவருக்கு இரையாகவும் இருக்கிறது. தனியாரின் பிடியில் வியாபாரமானது அமைதியின்றி அவதிப்படுகிறது. வாணிபமும், கட்டுபாட்டிற்குள் விலங்கிடப்பட்டிருக்கிறது. நகரங்கள் மக்கள் தொகையில் நிரம்பி வழிகிறது. நிலங்கள் வறண்டு

கிடக்கிறது. மாளிகையி-ருந்து ஆடம்பர ஒளி வெள்ளம் பெருகி ஓடுகிறது. வீடுகளிலோ அழுக்கும் அவலமும் புரள்கிறது. உலகளாவிய சகோதரத்துவம் மறைந்து வருகிறது. ஜனங்களும் வகுப்பு வாரியாக குவிகிறார்கள். எதிலும் நம்பிக்கையற்றவர்களின் சீற்றம் தனிப்பட்டவரை கலங்கவைக்கிறது. மக்கள் கூட்டத்தின் கூச்சல் பெரும் வீதிகளில் முணுமுணுக்கிறது.”

காலத்தின் முடிவு வந்துவிட்டது என்பதையோ கணக்கை சரிபார்க்கும் நாள் இதுவோ என்பதையோ சபையானது மறுப்பது என்பது முடியாததாக இருக்கிறது. தீர்க்கதரிசன வெளிச்சத்தில் அந்த நேரத்தை சபையானது உற்றுநோக்கி உணர்ந்து கொண்டாலும் இல்லாவிட்டாலும், நியாயத்தீர்ப்பு சபை மீது வலுக்கட்டாயமாய் திணிக்கப்படுகிறது. அப்போது இந்த காரியமானது அறுவடையின் காலம் முடியும் முன்பே உணர்ந்து கொள்ளப்படும்.

சபை ஒரு நிலையில் நின்று மறைமுகமாய் தன் கணக்கை ஒப்புவிக்கிறது

முழு உலகத்தின் கவனமும் தன் மீது திரும்பி இருப்பதை சபை உணர்கிறது. தனது வேலையே உலகை மாற்றிவிடுவதே என்று கூறிவந்ததையும், நேரம் வந்தபோதோ இதை குறித்துப் பார்த்தால் முழுவதுமாக இந்தப் பணி முடிவுராவிட்டாலும் ஓரளவுக்காவது முடிந்திருக்க வேண்டும் என்று எப்படியோ அதன் குறையை உலகம் கண்டுபிடித்துவிட்டது. இந்தவித அறிக்கையி-ருந்து உண்மையிலேயே உலகத்தினின்று சபை சிறிது மாறுபட்டிருக்கிறது.

இதையே தன்னுடைய இக்காலத்தின் பணி என்று கணித்து வைத்ததால், இந்த சுவிசேஷ யுகத்தின் உண்மையான நோக்கத்தை அறிய சபையானது தவறிவிட்டது. அதாவது “ராஜ்யத்தினுடைய இந்த சுவிசேஷம் பூலோகமெங்குள்ள சகல ஜாதிகளுக்கும் சாட்சியாகப் பிரசிக்கிக்கப்படும்.” ஆகவே சிறுமந்தையானது அழைக்கப்பட்டு, தயார்படுத்துவதற்கு ஏதுவாக இது கூறப்பட்டது. (மத் 24:14; அப் 15:14-17) ஆயிர வருட அரசாட்சியில் கிறிஸ்துவுடன் இணைந்து பூமியிலுள்ள வம்சங்களையெல்லாம் ஆசீர்வதிக்கும். 18 நூற்றாண்டுகளுக்கு பிறகும் தான் கூறிவருகிற பலன் இன்றும் கிடைக்கவில்லை என்ற உண்மைக்கு எதிர்ப்பு காட்டிவருகிறது.

பார்க்கப்போனால் சபையின் பணிகள் முதலாம் நூற்றாண்டை ஒட்டியதான அளவுக்கே இருக்கிறது. அதன் காரணத்தால் வருந்துதல், மன்னிப்பு கோருதல், கணக்குகளை சரிபார்த்து, ஒரு தொகையை குறிப்பிடுதல், உண்மை காரியங்களை செப்பணிடுதல், சமீப கால பெரிய சாதனைகளை குறித்த மிதமிஞ்சிய முன்னறிவிப்புகள் ஆகியவை விசாரிக்கவும், குறுக்கு விசாரணை செய்யும் நோக்கத்தோடும், இந்த நாட்களில் சபை மீது திணிக்கப்பட்டன. இதனால் தன்னை குற்றப்படுத்தும் அநேகர் முன்பு தன்னை காத்துக்கொள்ளும் பொருட்டாக சபையானது முயற்சிக்கிறது.

நன்கு ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட அளவுகோலாகிய வேதத்தோடு ஒப்பிடும்போது தனது முரண்பாடான போதனைகளினிமித்தம் சபையானது குற்றம் சாட்டப்படுவதால், அது ஒரு பெரிய குழப்பத்தில் இருப்பதை நாம் காணலாம். ஏனெனில் தனது முரண்பாடான கோட்பாடுகளை மறுத-க்கவும் முடியாத நிலை. மேலும் சிந்திக்கும் ஜனங்கள் சபையின் பெரும் குழப்பத்தை உரிய சாட்சியங்களோடு குறிப்பிடுவதில் அத்தனை வேகம் காட்டினதினால் அநேக முறைமைகளுக்கு சபை புக-டமானது ஒவ்வொரு சபை பிரிவினரும் தங்கள் கோட்பாடுகளை விடாமல் பிடித்துக்கொள்வதில் மிகுந்த அக்கறை காட்டினர். ஏனெனில், மிகவும் பிரபலமான அமைப்புகளுடன் தாங்கள் ஐக்கியப்பட்டிருப்பதற்கு இந்த கொள்கைகளே ஆதாரம். ஆகவே இந்த கொள்கைகளை உடனடியாய் திடீரென்று கைவிட்டு விடுவதால், அமைப்புகளையும் கலைத்துவிடும்படி ஆகிவிடும். ஆகவே, சபை குருமார்கள் தங்களைக் குறித்து கூடுமானவரை அதிகம் பேசாமல் இருப்பதிலேயே திருப்தி கண்டனர். ஏனெனில், நியாயத்தீர்ப்பின் நாளின் தேடுகிற வெளிச்சத்தில் இருதயப்பூர்வமாய் அவைகளினால் வெட்கப்படுகின்றனர்.

சிலரோ தங்கள் உலக ஞானத்தை மறந்து முழுவதுமாய் தங்களை விலக்கிக் கொள்ளவும் தயாராகி தங்களைக் குறித்து வெட்கப்படுகின்றனர். மற்றவர்களோ மேலும் புதிய போதனைகளை புகுத்தி திருத்தம் செய்து, மாற்றி அமைத்து, கொஞ்சம் கொஞ்சமாய், அவைகளை தங்கள் ஸ்தானத்தில் புகுத்துவதே மிகவும் ஞானமான காரியம் என்று நினைத்தனர்.

பிரிஸ்படேரியன் சபையின் விசுவாச மாற்றத்தின் மீதான நீண்ட வாதத்தில் ஒவ்வொருவரும் பிரபலமானவராக இருந்தனர். அதே விதமாய் பரிசுத்த வேதாகமத்தின் அதிகாரத்தையும், உள்ளுணர்வையும் பலவீனப்படுத்தும்படியாக தங்கள் சொந்த நடையில் பெரும் விமர்சனங்களையும் கொடுப்பதில் முனைந்தனர். மேலும் 20ம் நூற்றாண்டின் கருத்தாகிய பரிணாமம் என்ற கோட்பாட்டை, வேதம் உறுதியாய் கூறும் ஆதாமின் வீழ்ச்சியி-ருந்து மீட்பு என்ற தெய்வீக திட்டத்திற்கு விரோதமாய் புகுத்துகின்றனர். மீட்பின் திட்டத்தை அவர்கள் மறுக்கவும் செய்கின்றனர். அதுமட்டுமன்றி வேறு ஒரு பெருங்கூட்டமான குருக்கள் வகுப்பு உண்டு. அவர்கள் விட்டுக்கொடுக்கக் கூடியதும், பல கருத்துகளி-ருந்து தெரிந்து எடுத்ததுமான ஒரு இறையியலை விரும்பி நாடுகின்றனர். இந்தவிதமான இறையியல் நிச்சயமாய் சுருக்கமான ஒன்றாக, மிகவும் கட்டுப்பாடற்றதாகவும், அதன் மையப் பொருள் கிறிஸ்தவர், புற மதத்தார் மற்றும் எல்லா மதத்தினரது எதிர்ப்புகளையும் ஒதுக்கி உதறித்தள்ளிவிடக்கூடியதும், கூடுமானால் “அவர்கள் யாவரையும், ஒரே கூடாரத்திற்குள் கொண்டுவரும்” அளவுக்கே இருக்கிறது. சிலர் இதை வெளிப்படையாய் தெரிவிக்கின்றனர். பெருவாரியானவர்களின் ஒரு பெரிய பொதுவான டம்பப் பேச்சு என்னவெனில், கிறிஸ்தவ கூட்டணியை மையக் கருத்தாகக் கொண்டு பெரிய காரியங்களை முடிவுக்குக் கொண்டு வரும்படியான சாதகமான காரணிகள் சமீப காலத்தில் செயல்முறைப்படுத்த ஆரம்பித்துவிட்டன என்பதே; ஆகவே இது முடிவுபெற்றதும், நாங்கள் வாக்கு கொடுத்தப்படியே கூடிய விரைவில் இந்த உலகையே கிறிஸ்தவர்களாக மதம் மாற்றி விடுவோம். இது மிகவும் சீக்கிரத்திலேயே நாங்கள் நினைக்கும் விதத்தில் நடக்கப்போகிறது என்பதாகும்.

பக்தி மற்றும் தெய்வீக வாழ்வின் குறைவுகளை குறித்த குற்றச்சாட்டையும் கூட இவ்வித தற்பெருமையான கூற்றுகளால் அவர்கள் எதிர்கொள்கின்றனர். மத் 7:22,23ல் ஆண்டவர் கண்டிக்கிற “அற்புதமான அநேக கிரியைகள்” நடந்து கொண்டிருப்பதாகவும், பெருமை பாராட்டுகின்றனர். ஆனால், இந்த தற்பெருமையான கூற்றுகள் பாபிலோனின் ஆர்வத்தை அவ்வளவாய் கவரவில்லை.

ஏனெனில் ஐயோ, பாவம், தேவகட்டளை மீதான அன்பின் ஆவி அவர்களிடம் இல்லை. இது முழுவதும் மறக்கப்பட்டுவிட்டது என்பது மிகவும் வேதனைக்குரியது. ஆனால் மொத்தத்தில் இந்த தற்காப்பு நடவடிக்கைகள் எல்லாமே வீழ்ந்து போன சபையின் பரிதாபமான நிலைமையை மிகவும் தெளிவாக வெளிப்படுத்துகிறது. இந்த பெயர்சபையே உண்மையில் மெய்யான தேவ சபையாக இருக்குமானால், தன்னுடைய நாமத்திற்காக ஒரு கூட்டத்தை தெரிந்தெடுக்கும் தெய்வீக திட்டமும் ஒரு தோல்வியே என்பது எத்தனை தெளிவாய் வெளிப்பட்டிருக்கும்.

ஆனால், இப்படிப்பட்ட அநேக மறுப்புகளும், மன்னிப்புகளும் வாக்குத்தத்தங்களும் தற்புகழ்ச்சிகளும் இந்த சபையால் கூறப்பட்டாலும் கூட, தற்போது பிரிவினைப்பட்டு உருக்குலைந்து, குழப்பத்துடன் இருக்கும் நிலையி-ருந்து, தங்களால் நீண்டகாலம் சபையை காப்பாற்ற இயலாது என்பதை அதன் தலைவர்கள் மிகவும் தெளிவாக காண்கின்றனர். மேலும் ஏதோ ஒரு பெரும்முயற்சியானது சபை பிரிவுகளை ஒன்று படுத்தினாலன்றி, சபையின் நசுவையும் கவிழ்ப்பையும் தடுக்கவியலாது என்பதைக் காண்கின்றனர். மேலும் தன்னை உலகத்துக்கு முன் நிலைநிறுத்திக் கொள்ளவோ தனது அதிகாரத்தை வலுப்படுத்திக்கொள்ளும்படி தன் வல்லமையை அதிகப்படுத்திக் கொள்ளவோ முடியாது என்பதையும் காண்கின்றனர். ஆகவே தான் கிறிஸ்தவ கூட்டணிகளை குறித்த பேச்சுக்களை நாம் அதிகமாய் கேள்விப்படுகிறோம். அதை நிறைவேற்ற எடுக்கும் ஒவ்வொரு படியிலும் கிறிஸ்தவ ஒருமைப்பாடு மற்றும் அன்பின் ஆவியின் வளர்ச்சிக்கான சாட்சியம் பாறைசாற்றப்படுகிறது. ஆனால் இந்த இயக்கங்கள் கிறிஸ்தவ ஐக்கியம் மற்றும் அன்பினால் அல்ல. வெறும் பயத்தினால் உண்டானவைகளே. முன்னறிவித்தபடியே கோபாக்கினை என்ற பெருவெள்ளம் வெகுவிரைவில் வருகிறது. மேலும் இந்த கடும் சூறாவளியின் பாதிப்பிற்கு எதிராக தாங்கள் தனித்து சமாளிக்க இயலுமா என்று அநேக சபை பிரிவினர் தங்கள் திறமையை சந்தேகிக்கின்றனர்.

இதனால் எல்லா பிரிவினரும் ஒரு ஐக்கியத்துக்குள் வருவதையே நாடுகின்றனர். ஆனால் தங்கள் முரண்பாடான

கோட்பாடுகளை முன்னிட்டு எப்படி இந்த இணைப்பில் வெற்றி காண்பது என்பதே அவர்களது குழப்பமான பிரச்சனையாகும். பல்வேறு வழிவகைகள் ஆலோசிக்கப்பட்டன. அதில் ஒன்று, முதலாவது தங்கள் போதனைகளில் ஏறக்குறைய ஒத்துப்போகும் பிரிவினர்களை இணைப்பது. உதாரணமாக பிரிஸ்பிடேரியன், பேப்டிஸ்ட் மெத்தடிஸ்ட், கத்தோ-க்கர் போன்ற ஒரே குடும்பத்தைச் சேர்ந்த வெவ்வேறு கிளைகள் இந்த நிச்சயிக்கப்பட்ட பெரிய ஐக்கியத்துக்குள் ஆரம்பகட்டமாய் இணையவேண்டும். அடுத்த வேறு ஒரு வழியில் மக்களிடையே இந்த ஒருமைப்பாட்டின் ஆர்வத்தை விதைக்க வேண்டும். அதுவும் போதனைகளின் வேறுபாட்டை கூட ஒதுக்கி தள்ளி வைத்துவிட்டு கிறிஸ்தவ பணி என்று கூறிக்கொண்டு அதில் ஒழுக்கமற்ற மக்களையும் கூட தாராளமான ஐக்கியம் கொள்ளும்படி திட்டமிட்டனர். இந்த உணர்ச்சிப்பூர்வமான கருத்து நடுத்தர மற்றும் வா-ப மக்களிடையே பெருவாரியான ஆதரவை பெற்றது.

கடந்த காலத்தில் சச்சரவுக்குள்ளான அநேக பழமையான போதனைகள் மறக்கப்பட்டுவிட்டதினால் பிற்காலத்தில் அதுவே சபை வா-பரிடையே கூட்டணி என்ற கிறிஸ்தவ தேசத்தின் உணர்வுப்பூர்வமான கருத்தை பெருவாரியாய் ஆதரிக்கும் ஒரு பிரிவினரை உருவாக்கிவிட உதவியாயும் இருந்தது. சபை பிரிவுகளின் இடையே இருந்த கடந்த கால போராட்டங்களை குறித்த அறியாமையினால், தேர்தல்கள், பெருவாரியான உரிமைகள், பதவி ஏற்புகள் ஆகியவற்றோடு தொடர்புடைய காரியங்களில் தங்கள் முன்னோர்களிடையே காணப்பட்ட குழப்பங்களோடு எந்த சம்பந்தமும் இல்லாதிருக்கின்றனர். ஆனால் சிறுபிராயம் தொட்டு (ரோம் மற்றும் இருண்ட காலத்தில் இருந்து வந்த) முளையிலேயே கிள்ளி எறியப்படவேண்டிய நித்திய வேதனை என்ற போதனையை இன்னும் உடையவர்களாக இருக்கின்றனர். அவர்கள் தற்கால யுகத்தின் சுவிசேஷத்தை கேட்டு ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. மட்டுமன்றி அவர்களது கோட்பாட்டின்படி சுவிசேஷத்தின் சேவையே இந்த நாட்களில் இந்த உலகத்தை மதம் மாற்றி, அதன் மூலம் அந்த நித்திய உபத்திரவத்தி-ருந்து இவ்வுலகத்தை காப்பாற்றுவதே என்னும் எண்ணம் கொண்டிருக்கின்றனர். இவை

கீழ்க்கண்ட பல்வேறு இயக்கங்களில் அமைக்கப்பட்டிருந்தன. எங் மென்ஸ் அண்டு வுமன்ஸ் கிறிஸ்டியன் அசோசியேஷன், கிறிஸ்டியன் என்டிவர் சொசைட்டி, எப்ப்வார்த் லீக்ஸ், கிங்ஸ் டாட்டர்ஸ் மற்றும் சால்வேஷன் ஆர்மி போன்றவை. இவர்களில் அநேகருக்கு உண்மையில் "தேவனைப்பற்றிய வைராக்கியம் இருக்கிறது. ஆனால் அது அறிவுக் கேற்ற வைராக்கியம் அல்ல."

உண்மையில் வேதத்திற்கு மாறான கண்ணோட்டத்தில் ஒரு சமுதாய மேம்பாட்டை இவர்கள் உடனுக்குடன் செய்ய வேண்டும் என்று திட்டமிடுகின்றனர். இவர்களது இந்த முயற்சிகள் நன்மையானவைகளே, தீமையானவைகள் அல்ல என்று பாராட்டத்தக்கது. ஆனால் இவர்கள் தவறு என்னவெனில், மனித கருத்துப்படி இவைகள் எத்தனை தான் ஞானமான, அன்புடைய செயல்களாக இருந்தாலும், வெற்றிவாகை சூடக்கூடிய ஒன்றே ஒன்றான தெய்வீக ஞானத்திற்கும் தெய்வீக திட்டத்திற்கும் நிச்சயமாய் இசைவில்லாமல் போய்விட்டதாகும். ஆகவே மற்றெல்லாருமே தோல்விக்கு உரியவராகின்றனர். அவர்களிடையே இருக்கும் உண்மையானவர்கள் தெய்வீக திட்டத்தை காண்பார்களாகில் அது அவர்களுக்கு ஆசீர்வாதமாய் இருக்கும். எப்படியெனில் தற்போது சிறுமந்தையாகிய பரிசுத்தவான்கள் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டு அதோடு கூடவே இந்த தேர்வு முடிவுபெறும் போது இவர்களால் இந்த உலகமே உயர்த்தப்படும். இந்த சிறுமந்தையே ஆயிரவருட அரசாட்சியில் உடன் சுதந்தரவாளிகளாய் கிறிஸ்துவோடு கூட உயர்த்தப்பட்டு ஆளுகையும் செய்வார்கள். உலகத்தாரால் இவைகளை பார்க்கமுடியுமா? இவர்களுக்கு இடையே உள்ள எல்லா உத்தமமானவர்களும் நிச்சயமாய் ஒரு சிறு கூட்டமாகவே இருப்பார்கள். இவர்கள் பரிசுத்தமாக்கப்படுவதினால் பலன் உண்மையில் இருக்கும் அல்லது இருந்தாக வேண்டும். ஏனெனில் பெரும்பாலான ஜனங்கள் "மரண பரியந்தம்" தேவனுக்கும் அவரது ஊழியத்துக்கும் தங்களை ஜீவப-யாய் அர்ப்பணிப்பதை விட்டுவிட்டு, வேறு பல அநேக காரணங்களுக்காக சமுதாய கழகங்களில் சேருகின்றனர்.

இந்த கிறிஸ்தவ வா-பர்களுக்கு சபை சரித்திரம் கற்பிக்கப்படாததாலும், வேத போதனைகளை அறியாததாலும்

இவர்கள் ஐக்கியம் என்ற கருத்தில் மிகவும் எளிதாக விழுந்துவிடுகின்றனர். பிரிவினைக்கு காரணமான இந்த போதனைகளே கடந்த காலத்தின் தவறு என்று இவர்கள் தீர்மானிக்கின்றனர். ஆகவே, நாம் யாவரும் ஐக்கியப்பட்டு இந்த போதனைகளை பொருட்படுத்தாமல் விட்டுவிடுவோம் என்கின்றனர். கடந்தகாலத்து கிறிஸ்தவர்களும் கூட இப்போதுள்ளவர்களைப் போலவே ஐக்கியம் வேண்டும் என்றே பெரிதும் விரும்பினர். ஆனால் அந்த ஐக்கியம் சத்தியத்தை அடிப்படையாக கொண்டதாகவே இருக்கவேண்டும், அப்படி இல்லாத பட்சத்தில் ஐக்கிய இணைப்பு என்பதே கூடாது என்ற கருத்துடையவர்களாகவே இருந்தார்கள். இதை இக்கால இளைஞர்கள் உணரத்தவறிவிட்டனர். “பரிசுத்தவான்களுக்கு ஒருவிசை ஒப்புக்கொடுக்கப்பட்ட விசுவாசத்திற்காக நீங்கள் தைரியமாய் போராடவேண்டும்,” “கனியற்ற அந்தக்காரக் கிரியைகளுக்கு உடன்படாமல் அவைகளை கடிந்து கொள்ளுங்கள்” (யூதா 3; எபே 5:11) என்பதானவைகள் அவர்களது நடத்தையின் கொள்கையாக இருந்தது. இப்படிப்பட்ட போதனைகள் யாவுமே உண்மையான கிறிஸ்தவர்களிடையே தேவனை பிரியப்படுத்தும் ஒரு உண்மையான ஐக்கியமாய் இருக்கவேண்டியது மிகமிக முக்கியம் என்பதை இன்றைக்கு அநேகர் கவனிக்க தவறிவிட்டனர். தங்கள் சொந்த மனுஷிக கொள்கைகளின் போதனைகள் யாவுக்கும் தேவ வார்த்தையை உபயோகித்து சரியானது என்று நிரூபித்து விடலாம் என்ற தவறான அபிப்பிராயம் கொண்டிருந்ததே அக்காலத்து கிறிஸ்தவர்களின் குற்றமாக இருந்தது.

ஆகவே, வேதத்தின் போதனைகளை அலட்சியப்படுத்தி விட்டு, அதற்கு பதிலாக மனுஷிக போதனைகளாகிய நித்திய வேதனை மற்றும் இயல்பான சாவாமை முதலியவைகளோடு மனுஷிக கருத்துக்களையும், வழி முறைகளையும் மிகவும் உறுதியாய் பற்றிக் கொண்டிருந்தமையால், இவ்வித ஐக்கியம் அல்லது கூட்டணிகள் வாஞ்சையோடு ஆலோசிக்கப்பட்டு பின்பற்றப்பட்டன. இதுவே நடைபெறக்கூடிய பேராபத்து ஆகும். இது நிச்சயமாய் படுமோசமான எல்லைவரை போகக்கூடிய பிழையாகும். ஏனெனில் அது “கிறிஸ்துவின் போதனைகளையும்”

“பரத்தி-ருந்து வருகிற ஞானத்தையும்” புறக்கணித்துவிட்டு அதற்கு பதிலாக தன்னிடையே இருக்கும் தங்கள் சொந்த ஞானவான்களின் ஞானத்தின் மீது சார்ந்திருக்கின்றனர். இது “அவர்களுடைய ஞானிகளின் ஞானம் கெட்டுப்போகும்” (ஏசா 29:14) என்ற வசனத்தின்படி தெய்வீக முறைகளையும் ஆலோசனைகளையும் எதிர்ப்பது எத்தனை அறிவீனமாய் இருக்கிறது.

இப்படியாய் இருந்தும் கூட முற்போக்கான குருமார்களும் மற்ற அநேகரும் வருங்காலத்தில் சபையின் பணிகளும், குணங்களும் எப்படிப்பட்டவைகளாய் இருக்கவேண்டும் என்று அநேக காரியங்களை நடைமுறையில் இருக்கும்படி அமைத்தனர். இவைகள் உலக கருத்துக்களைக் காட்டிலும் மிகவும் மோசமான அளவுக்கு கொண்டுவர திட்டமிட்டனர். அதனுடைய கிரியைகள் எப்படி இருக்கிறது என்றால் ஏதோ திருந்தாத உலகத்தை தன்னிடம் இழுத்து, அதற்கு ஒரு சுதந்திரமான பொருளாதார ஆதரவை கொடுப்பதைப் போல இருக்கிறது. ஆகவே, இதை செய்து முடிக்க முழு ஆதரவும், விருப்பமும் கொடுக்கப்படவேண்டும் என்றும் கூறப்பட்டது. ஆனால், இக்காரியங்கள் தன் குடும்பங்களில் இருப்பதை கவனித்தும், வேறு எங்கோ இவைகளை படித்தும் இருந்ததினால் இவ்வகையான மனப்போக்கை குறித்து உண்மை கிறிஸ்தவர்கள் அதிர்ச்சி அடையவில்லை.

மெத்தடிஸ்ட் குருமார்களின் பத்திரிக்கையாகிய “தி நார்த் வெஸ்டர்ன் கிறிஸ்டியன் அட்வகேட்டிஸ்” வெளியானது; அதுவே தற்போதைய மெத்தடிஸ்டுகளின் நிலைமை என்று ஆசிரியரால் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டு கே-யாய் விமர்சிக்கப்பட்டது; இதைக் காட்டிலும் மெய்யான தெய்வீகத் தன்மையின் வீழ்ச்சிக்கு வ-மையான வேறு ஆதாரம் நமக்கு இருக்கக்கூடுமோ. ஆதரவான கருத்தாகவோ அல்லது கே-யான விமர்சனமாகவோ எப்படியானாலும் யாரால் சொல்லப்பட்டதாயினும், உண்மை உண்மையே. ஒருவேளை வலுக்கட்டாயமாக எழுதப்பட்டதாகவோ அல்லது பாவ அறிக்கையாகவோ இருந்தாலும் கூட ஒரு சிரத்தையுள்ள ஊழியர் தன் சொந்த சபை பத்திரிக்கையில் வெளியிட்டியிருக்கிறார். அதன் முழுவிவரத்தையும் நாங்கள் கீழ்க்கண்ட பகுதியில் கொடுத்திருக்கிறோம்:

அமெரிக்க மெத்தடிஸ்ட் சபையின் சில அம்சங்கள்

“18ம் நூற்றாண்டில் வெஸ்- மற்றும் ஒயிட் ஃபீல்ட் ஆகியவர்களின் தலைமையில் மத சீர்திருத்தம் நடந்து அதன் மூலம் ஆங்கிலோ-சாக்சன் வழியாரின் நெறிமுறைகள் புனிதமாக்கப்பட்டன. மேலும் சுவிசேஷம் அறிவிக்கப்படாத இடங்களில் அதை அதிகப்படுத்த செயல்பாடுகள் புதிய வேகத்தோடு செயல்படுத்தப்பட்டன. அமெரிக்கா மற்றும் இங்கிலாந்து ஆகிய இரு நாடுகளின் மத சார்பற்ற சரித்திர ஆசிரியர்கள், இவ்விரு மாமனிதர்களால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இயக்கங்களுக்கு கூடுதல் நன்மதிப்பை சேர்க்கும் விதத்தில் நமது நாகரீகம் வளர்ந்து பெருகும்படியாக, நவீன சபை ஊழியங்களுடன் இந்த போதனைகளும் சேர்ந்திருக்கிறது. மக்கள் மனதில் மிகவும் அழுத்தமாய் பதிந்திருந்த பிரபலமான உறுதியான கொள்கைகளுள் ஒன்றான “தன்னிஷ்டம்” என்ற கொள்கை இவர்களாலும் இவர்களது ஆதரவாளர்களாலும் இவ்வுலக அரசாங்கத்தில் புதுமையான அனுபவங்களின் பரிசோதனையோடு பிரசங்கிக்கப்பட்டன. இந்த போதனைகள் நம் அமெரிக்க முற்பிதாக்களிடையே மிகவும் விநோதமாய் பரவியது. மன்னர்களின் கெடுபிடியி-ருந்து விடுபட்டு, பாதிரிமார்கள் நிறைந்த தேசிய மயமான சபைகளாலும் வெறுப்படைந்து இருப்பவர்களுக்கு, தன்னுடைய தலையெழுத்தை இப்போதும் இதன் பிறகும் தீர்மானிக்கும் உரிமை உண்டு என்கிறதான போதனையை விட கூடுதலான மகிழ்ச்சியையும் இவர்களது அரசியல் விருப்பங்களோடு ஒத்துப்போகக்கூடியதுமான விஷயம் எதுவும் இருக்க முடியுமோ.

“மெத்தடிஸ்டுகள் வ-யுறுத்தியதும், புது இங்கிலாந்தில் ஒயிட் ஃபீல்டால் பிரசங்கிக்கப்பட்டதுமான ‘புது பிறப்பு’ என்ற போதனையானது ஏதோ புதுமையான, இதுவரை கேள்விப்படாத புது கதை ஒன்றை கூறுவதுப்போல இருந்தது. அதேசமயம் உலகத்தாரும், மதநம்பிக்கை அற்றவர்களும் கூட ஆதரவு கண்களோடு இதை பார்ப்பது போன்ற ஒரு விளைவை ஏற்படுத்தியது. இந்த போதனையானது ‘மனமாறுதலை’ வற்புறுத்தியதோடு மட்டுமன்றி, ஒரு மெத்தடிஸ்டினை எளிதாய் அவனது நடத்தையினால்

உலகத்தாரிடமிருந்து வேறுபடுத்திக்காட்டும் அளவுக்கு அவரின் அனுதின வாழ்வில் ஒரு மாறுதலையும் வற்புறுத்தியது. ‘இந்த தேசங்களில் ஆவிக்குரிய பரிசுத்தத்தை பரப்பும்’ பெரிதான காரணத்துக்காகவே சபைகள் உருவாக்கப்பட்டன. இதை தனது கொடியில் பொறித்திருப்பதின் மூலம் போர் ஆரவாரத்தில் சபை வெற்றி கண்டது.

“இந்த தேசத்தில் மெத்தடிஸ்ட் சபை ஆச்சரியமான வெற்றியை பெறுவதற்கான மற்றொரு உண்மையான காரணம் சந்தோஷத்துடன் வரவேற்கப்பட்ட சாதாரண மக்களிடையே செய்யப்பட்ட சாதாரண, பிரபலமான ஊழியமேயாகும். மதசம்பிரதாயங்களில் அதிகம் பயிற்சி இல்லாதவர்களே இந்த வெளிப்படையான முக்கியத்துவமற்ற ஆனால், முக்கியமான உண்மையை பாராட்டக்கூடும். சபைக் காரியங்களை குறித்த அக்கறை ஏதும் இல்லாத பட்சத்தில் உங்களுக்கு ஒரு சபையின் ஒழுங்குகளும், ஆராதனை முறைகளும் தெரியாது என்பதை காட்டிக்கொள்ள வேண்டிய அவசியமும் இல்லாமல் எந்த சபைக்கும் நீங்கள் சென்று அதன் ஆராதனையில் பங்கு பெறலாம். ஆகவே, ஆதி அமெரிக்க மெத்தடிஸ்ட் சபையின் முறைமையானது பிற்காலத்தில் பழமையான உலக மதங்களின் ஆடம்பரங்களால் நெறிதவறியவர்களுக்கு மிகவும் பொருத்தமானதாய் இருந்தது. உயர்தர உடைகள், பரிசுத்த குல்லாக்கள், மகுடங்கள், கிரீடங்கள் மற்றும் அங்கிகள் யாவும் இவர்களது சாதாரண எளிமையான ரசனைகளுக்கு எதிரே விரும்பத்தகாதவைகளாய் இருந்தன. தங்களது அன்பின் சுதந்திரத்துக்கு பிரார்த்தனை செய்து தன் சுய கௌரவத்துக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து தனது மனுஷீகத்தை மேன்மையாய் கருதும் எந்தவிதமான மத்தியஸ்தரும் இல்லாமலேயே அவர்களே தங்கள் வேண்டுகளை எல்லாம்வல்லவரிடம் ஏற்றெடுக்கலாம் என்று அந்த மதம் அவர்களுக்கு கற்பித்தது.

“இந்த சபை குறிப்பிடும்படியான வெற்றி அடைய காரணமானவைகளில் ஒரு உண்மை என்னவெனில், ஆண்டவரின் சாட்டை என்ற சிறிய கயிறுகளை அது இன்னும் கைவிடவில்லை. அந்த ஆரம்ப நாட்களில் வேளா வேளையில் தகுதியற்றவர்களையும், போ-யானவர்களையும் சபையை விட்டு நீக்கும்படியான ஒரு

தூய்மை படுத்தும் பணி நடந்தது. இது சபையில் மட்டுமன்றி சுற்றியிருந்த சமூகத்திலும் ஒரு அனுகூலமான பலனைக் கொடுத்தது. விசுவாசம் இல்லாதவர்களை வெளியே தூரத்தும் பணியோடு கூட அடிக்கடி வரும் புயலுக்குப் பிறகு சுற்றுப்புறத்திலுள்ள ஒழுங்கு நடவடிக்கைகள் கூட சுத்தமடைந்துவிடும். மேலும், இதைப் பார்க்கும் பரிகாசக்காரர் கூட சபை அங்கத்தினாரவது என்பதில் ஏதோ விஷயம் இருக்கிறது என்று நினைக்கக்கூடிய அளவு இருந்தது.

“நான் எழுதுகிறபடியான வெற்றியை அடைந்ததற்கு உதவிபுரிந்த வேறு ஒரு உண்மை காரியமும் உண்டு. அது தான் அந்த சபை பெற்றிருந்த உண்மையான ஊழிய பிரயாணம் சந்தேகமின்றி அந்நாட்களில் அநேக புகழ் பெற்றவர்களும், ஒழுக்கமுடைய ஜாம்பாவன்களும் இருந்தனர். மேலும், உறுதியான சீரிய மனித பண்புகளுடைய அவர்களின் செல்வாக்கானது இங்கு அவருக்கு தொடர்ந்து வாழும் ஸ்தலம் இல்லை. அவரது வயோதிக காலத்திற்கு எந்த மூலதனமும் இல்லை. தனது ஊழியத்தையோ அல்லது ஆதாரத்தையோ பாதுகாத்துக்கொள்ள எந்த ஒப்பந்தமும் தேவையில்லை. மிகுந்த பேராவலுடன் அடையும்படி ஜனங்கள் தேடும் காரியங்களை இவர்கள் வெறுத்து ஒதுக்கி, தன்னையே பட்சித்துவிடும் அளவுக்கான கொழுந்துவிடும் ஆர்வத்துடனும், எந்த இடத்தில் அவசியம் என்று தோன்றினாலும், அங்கு அதை பின்பற்றி, நற்செயல் செய்ய வேண்டியவர் அல்லது எதிர்பார்க்கப்படுவர் என்ற எண்ணம் இருந்தது.

“இந்த நாட்டில் உயர்ந்த ஸ்தானத்தில் இருப்பது பழங்காலத்து மெத்தடிஸ்டுகளின் பாடல்களால் காண்பிக்கப்பட்டது. நல்ல ராகத்தோடு கூட முக்கியத்துவம் வாய்ந்த அர்த்தம் நிறைந்த வார்த்தைகளோடு, போதனைகள் நிறைந்த இப்பாடல்கள் இன்னும் ஜீவனுடன் ஆட்சி புரிகின்றன. இவ்விதமாய் பாடும் பாடல்களில் வெறும் இசை கவர்ச்சி இருப்பது மட்டுமன்றி அது ஒரு மத பயிற்சி. எத்தனை நாகரீகம் அற்றவராக இருப்பினும் அந்த மக்கள் மத கொள்கைகளில் போதிக்கப்பட்டனர். இந்த சத்தியப்பாடலை சிறுபிள்ளைகள் அல்லது பெரியோர் மனதிற்குள் பாடும்போது அது கின்டர் கார்டன் (அ) குயின்சி முறையிலான பாடதிட்டத்தை விட அதிக வ-மையாய் இருக்கிறது. இவ்வண்ணமாக மதபோதனைகள்

எந்த தர்க்கத்துக்கும் இடமின்றி சிறுபிள்ளைகள் மற்றும் மதம் மாறுகிறவர்கள் மனதில் பதிந்துவிட்டது. எனவே அதன் பின் வரும் எந்த முரண்பாடான கருத்தும் அவர்களை அசைக்க இயலாது. அது இன்னமும் அப்படியே தொடர்கிறது என்பதை காண்பிக்கிறது.

“வெற்றியின் காரணிகள் யாவும் பழமையானதாக மாறிவிட்டன. ஆகவே மெத்தடிஸ்ட் எப்பிஸ்கோபல் சபையானது புதிய வெற்றியின் நியமத்தை நிறுவி இருக்கிறது.

“நான் ஒரு பெருமை பேச்சு பேசுகிறவனாக எண்ணப்படாமல் அதற்கு பதில், சமீபத்திய சரித்திரத்தின் வெளிப்படையான உண்மைகளை சோதித்து பார்க்கிறவனாக இருப்பேனாக. இதுவரையில் போதனைகளின் தரத்தை பொருத்தமட்டில் அவைகள் சபையில் பெற்றிருந்த ஸ்தானத்தில் எந்தவித மாறுதலும் இல்லை. ஆனால் பெரும்பான்மையான அதன் செய்கைகளின் நோக்கத்தினாலும், விதத்தினாலும் திடீரென்று ஒரு நாகரீக வளர்ச்சியின் தோற்றமும், ஒளிவீசும் ஒரு புதுமையும் காணப்பட்டது. இந்த மாபெரும் சபையின் மனோநிலையும் தோற்றமும் இந்த அளவிற்கு மாறி உள்ளது. ஆகவே, அமெரிக்காவின் மத நலனில் ஆர்வம் உள்ளவர்கள் இந்த மாற்றங்களை ஆராய வேண்டும்.

“நீ மறுபடியும் பிறக்கவேண்டும்’ என்ற இந்த புதுப்பிறப்பின் போதனையானது எவ்வித பாதிப்பும் இன்றியே இருந்தது. ஆனால், நவீன முன்னேற்றங்கள், பழங்காலத்தில் தனது கண்டிப்பான கட்டுப்பாடுகளினால் அநேக நல்ல ஜனங்கள் சபைக்கு வருவதை தடுத்துவிட்டதை போன்ற காரியங்களி-ருந்து சபையை மீட்டது. ஏனெனில் இவர்களால் இப்படிப்பட்ட போதனைகளை ஒப்புக்கொள்ள இயலவில்லை. மேலும் “பரிசோதனைக்குரிய மதம்” என்று கூறப்பட்டு வந்ததை அறியவும் இவர்களால் இயலவில்லை. இப்போது அனைவருக்கும் இரட்சிப்பு என்று நம்புவோரும் ஒரே கடவுள் என்று நம்புகிறவர்களும் தங்கள் கடமையை முழு ஐக்கியத்தோடு தைரியமாய் செய்வதாக அடிக்கடி உணர்கின்றனர்.

“தற்காலத்து ஊழியமானது மிகவும் நாகுக்காகவும், நாகரீக வளர்ச்சியுடனும் அநேக முன்னணி சபைகளில் இருப்பது போல்

இருக்கின்றது. அதன் குருமார்களும் அந்த தயவைக் கண்டதால் பரிசுத்தத்தைக் குறித்து வ-யுறுத்தும்படி மிகவும் நன்றாக பயிற்சி அளித்தனர். ஆனால் முழுவதும் புனிதமாக்கப்படாத மனிதனிடமும் கூட எந்த தீமையும் இல்லை என்கிற அந்த பரவலான புனிதத்தன்மையை போதிக்கின்றனர். பழங்காலத்து குறுகலான வழி என்ற போதனையை போன்று இதை ஆதரிக்க வேண்டுமாயின், தற்காலத்தில் அது சாண்ட்டகா வட்டாரத்திலும் எப்ராத் லீக் ஆட்களிடத்திலும் ஒட்டுமொத்தமாய் ஏற்றுக் கொள்ளப்படும்படியாய் இருக்காது.

“பழங்காலத்து எளிமையான ஆராதனை முறைமைகள் இன்னும் கிராமப்புற மக்களிடையே இருந்து வருகிறது. ஆனால், இக்காலத்து இசை, கலை மற்றும் இலக்கிய உணர்வும் கொண்ட, நாகரீக வளர்ச்சியடைந்த நகர்புற சபைகளில், முன்னோர்களின் பழக்கவழக்கமான தன்னிச்சையான தீவிரமிக்க ஜெபங்கள், கூச்சல்களுக்கு பதிலாக மிகவும் நேர்த்தியானவைகளுக்கு எடுத்துக்காட்டுகளைப் போல் அநேக இடங்களில் நடக்கின்றன. இந்தவகை மாற்றத்தை, விரும்பத்தக்க மனப்போக்கை ஆட்சேபிக்க வேண்டுமாயின், இந்த கலாச்சார உயர்வானது அவலட்சணமான மற்றும் தவறான வழி நடத்துதலோ என்ற கேள்வி எழுகிறது.

“சபையானது தான் ஒரு சோதனை அல்லது பரீட்சிக்கப்படும் காலகட்டத்தில் இருந்தபோது, அப்போதிருந்த தனது தலைவர்களைப் போலவே அத்தனை கண்டிப்போடு இருப்பதில் மிகவும் கவனமாய் இருந்திருக்கக்கூடும். ஆகவே, இழப்புகளும் அக்காலத்தில் மிகவும் குறைவாகவே இருந்தது. ஆனால், தற்போது புகுத்தறிவுள்ள, ஞானமான மற்றும் விவேகமான மனிதர்கள் செழுமையும், செழிப்புமான சபையை, சட்டதிட்டத்தின் மதவைராக்கியமான ஆளுமையால் ஆபத்துக்குள்ளாக்க மறுக்கின்றனர். அப்படிப்பட்ட காரியம் செல்வந்தர்களையும், புத்தி கூர்மை உள்ளவர்களையும் குற்றப்படுத்தும்படியானதாக இருக்கும். ஜனங்கள் அத்தனை வளைந்து கொடுக்கிறவர்களாய் இல்லாவிட்டாலும், சுவிசேஷம் நிச்சயமாக அப்படித்தான் இருக்கிறது. சபையானது மனுஷனை காப்பாற்றவே உருவாக்கப்பட்டது. அவர்களை திசை திருப்புவதற்காகவோ,

அதையப்படுத்துவதற்காகவோ அல்ல. ஆகவே நமது பரந்த நவீன யோசனைகள், தான் என்ற மனப்போக்கை அதிகம் வளர்த்து மற்ற ஜனங்களை விட நாம் மேலானவர்கள், அவர்கள் நமது ஐக்கியத்தி-ருந்து நீக்கப்பட வேண்டியவர்கள் என்ற கருத்தை ஏற்படுத்தியது.

“இந்த தவறான அபிப்பிராயங்களின் பிடிவாதத்தோடு கூடிய அன்பின் உபசார விருந்துகளும், குழுக்களின் கூடுகைகளும் அநேகரது மனதிற்கு குற்றவுணர்வை ஏற்படுத்தும் விதமாக இருக்கின்றன. இவைகள் எப்ஓர்த் (லீக்குகளுக்கும்) மற்றும் என்டவர் சொசைட்டிகளுக்காக கைவிடப்பட்டன.

“சபை சரித்திரத்திலேயே இதுவரை இல்லாத அளவுக்கு இருக்கும் தற்போதைய நாகரீக வளர்ச்சியுடைய ஊழியமானது ‘சர்ப்பத்தைப் போல் புத்தி கூர்மையும், புறாவைப் போல் கபடற்றதுமாய்’ என்கிற ஆண்டவரது கட்டளைக்கு ஒத்திருக்கிறது. பழங்காலத்து பிரசங்கிமார்கள் மிகுந்த ஆடம்பரத்தில் புரளுகின்ற பெரிய செல்வந்தராகிய தங்கள் சபை அங்கத்தினரிடத்தில், தேவனுக்காகவும், மனுக்குலத்துக்காகவும் தன்னுடையவைகளையெல்லாம் விற்று, தன் சிலுவையை எடுத்துக்கொண்டு கிறிஸ்துவை பின்பற்றும்படி கூறுகிற செய்கையை செய்யக்கூடியவர் இவர்களில் யார் இருக்கிறார்கள்? அப்படியே சொன்னாலும் அந்த ஊழியர் மிகுந்த துக்கத்துடனே வெளியே சென்றுவிடுவார் என்று தான் நான் கருதுகிறேன்.

“பரிணாம வளர்ச்சியே சட்டமாகவும், முன்னேற்றமே கொள்கை வாசகங்களாகவும் இருக்கும்பட்சத்தில், மூர்க்கத்தனமும் தீவிரவாதமும் என்றுமே வருத்தப்படும்படி வைத்துவிடும். மேலும், நாகரீகமான மெத்தடிஸ்ட் ஊழியருக்கு இவ்விரண்டை குறித்த குற்ற உணர்வு என்றுமே இருந்ததில்லை. தேவ அன்பானது மிகவும் ஆக்கினை நிறைந்ததாக இருப்பதாய் குற்றப்படுத்தும் மூர்க்கமும், முரட்டுத்தனமான போதகர்கள் சற்று இறங்கி வந்து, தன் செயல்முறையில் மிகுந்த கவனமும், தெரிந்தெடுப்பில் நேர்த்தியும் தனது சிந்தனை, உணர்வுகள் மற்றும் நம்பிக்கைகளில் கவிதை நயமும், குற்றமில்லாதும் இருக்கின்ற தனது வாரிசுகளுக்கு இடம் கொடுக்கின்றனர்.

“ஐந்து வருடம் என்ற கால வரையில் ஒரு ஊழியர் ஒரு பொறுப்பில் நிலைநிற்கும்படியாக இருந்தது. ஆனால், அதுவும் அடுத்த பொதுக்கூட்டத்தில் 1896ல் நிராகரிக்கப்படும். ஆரம்பத்தில் ஒருவர் 6 மாத காலத்திற்கு ஒரு பொறுப்பில் செயல்படலாம் என்றிருந்தது. அதற்கு பிறகு அது 1 வருடம், 2 வருடம், 3 வருடம் ஆக இருந்து முடிவில் ஐந்து வருடம் என ஆக்கப்பட்டது. ஆனால் ஆளுகை செய்யும் சபையின் கலாச்சார வட்டாரமானது தனது சமூக வெற்றிகளையும் நிரந்தரத்தன்மையையும் பிற சபைகளோடு ஒப்பிட்டு பார்க்கும் போது சாத்தியமான அளவுக்கு மேன்மையாக இருக்கவேண்டுமாயின் தன் சபையின் குருகுலம் நிலைப்படுத்தப்பட வேண்டும் என்பதை கண்டுகொண்டது. ஆகவே, சபையின் வ-மையான உபதேசிமார்கள் சமூக மற்றும் இலக்கிய வட்டாரத்தின் மையமாக இருக்க வேண்டியதாக இருக்கும். ஆகவே, உபதேசிமார்களின் பணியானது முன்பிருந்தது போன்று அல்ல என்பதை நினைவில் கொண்டு, எல்லா கோணத்திலும் கவரும் கூட்டங்களை நடத்துவதுடன், சுவிசேஷகரராகவும் இருக்கவேண்டும். உபதேசிமார்கள் பிறரைக் காட்டிலும் இக்காரியத்தை மிகவும் தெளிவாக கண்டுகொண்டனர். மாபெரும் எழுப்புதலை உண்டாக்குகிறவர்களையே விரும்பத்தக்க பிரசங்கிமார்களாக சபைகள் தேடிச்சென்றன. மேலும், வருடாந்திர கூட்டத்தில் பிரசங்கிமார்கள் அவ்வருடத்தில் எத்தனை பேரை மதம் மாற்றியிருக்கின்றனர் என்ற அறிக்கையை சமர்ப்பிப்பதும் வழக்கமானதாக இருந்தது. ஏனினும் இப்போது அத்தனை ஆர்வமில்லாத, ஒரு நிலையற்ற கருத்தே மக்களையும், குருக்களையும் தற்போது ஒரே விதத்தில் ஆளுகை செய்கிறது. இந்த மாபெரும் சபைகள் இந்த ஊழியர்களே தற்போதைய கலாரசனையை பூர்த்தி செய்யும்படி எதிர்பார்த்தனர். ஏனெனில் இதுவே நாகரீக நாஸ்திக பாதிப்பை தவிர்த்து, அறிவாளிகளையும், நவநாகரீக மனிதர்களையும் ஈர்க்க முடியும். அது மட்டுமன்றி வருடாந்திர முடிவு கூட்டத்தில் இந்த பிரசங்கிமார்களின் அறிக்கையில், அவரது ஊழியத்தின் பண வசூல் தொகையே வற்புறுத்தப்பட்டது. இந்த நவீன மெத்தடிஸ்ட் பிரசங்கிமார்கள் மிகச்சிறந்த வசூல்காரர்களாய் இருக்கின்றனர். இதனால் தனது பழைய பாணியான எச்சரிப்புக்களோ

அல்லது வேண்டுதல்களோ மனித இதயங்களில் பிடிக்க முடியாதிருந்த இடத்தை இவர்களால் பிடிக்க முடிகிறது.

“கிறிஸ்தவ தலைவர்கள் இதுவரையில் மிகவும் நன்றாக கற்றிருக்கும் மாபெரும் பாடமானது என்னவெனில், சுவிசேஷமானது கலாச்சார மற்றும் நாகரீக உணர்வுகளை என்றுமே குற்றப்படுத்தும்படியாய் இருக்கக்கூடாது. காலத்துக்கு ஏற்றவிதமாய் வளைந்து கொடுத்து அனுசரித்து போவதே அவர்களுக்கு எதிர்காலக்கதவுகள் விசாலமாய் திறக்கப்படுகிறதற்கு பிரயோஜனமாயிருக்கும். ‘பூமியிலே சமாதானமும், மனுஷர்மேல் பிரியமும்’ என்ற தேவதூதரது பாட்டை விட, சபைக்கு இலட்சியம் என்று வேறு எதை கண்டுகொள்ள முடியும் என்று போதகர் சாஸ்.எ.கிரேன் கூறுகிறார்.”

எம்.இ. சபையின் பேராயர் ஆர்.எஸ்.ஃபோஸ்டர் கூறுவதை காஸ்பல் டிரம்ட் என்ற பத்திரிக்கையி-ருந்து எடுத்து கீழே கொடுக்கிறோம். வேறு பாஷையில் இருந்தாலும் கூட அவை எல்லாம் இதே சாட்சியையே கொண்டிருக்கின்றன. சிலருக்கு அது மிகவும் எளிமையானதாக இருக்கும், பேராயர் தன் விருப்பங்களுக்கு மாறாக கண்ணீரோடு கூட ஓய்வு பெற வேண்டியுள்ளது.

பேராயர் ஃபோஸ்டர் கூறியதாவது:

“தேவனுடைய சபையானது இன்று உலகத்தோடு வழக்காடிக்கொண்டிருக்கிறது. அதன் அங்கத்தினர்கள் அதன் ஸ்தானத்தை தெய்வீகமில்லாத அளவுக்கு தாழ்த்த முயன்று வருகின்றனர்; கேளிக்கை அரங்குகள், திரை அரங்குகள், நிர்வாணம் மற்றும் நன்நடத்தையற்ற கலை, சமூக ஆடம்பரங்கள் மற்றும் நெறியற்ற எல்லா காரியங்களும் சபைக்குள் நுழைய ரகசியமாய் வழி அமைக்கின்றனர். உலகத்தின் திருப்திக்காக, கிறிஸ்தவர்கள் லெந்து நாட்கள், உயிர்தெழுந்த நாள், புனித வெள்ளி மற்றும் சபை அலங்காரங்களை பெரிதும் கையாள்கின்றனர். இது சாத்தானின் மிகப்பழமையான தந்திரமே. யூத சபையானது பாறையில் மோதி சிதறியது. ரோம சபையும் அதே பாறையில் மோதியே நாசமடைந்தது. புராட்டஸ்டன்ட் சபையும் அதே அழிவினிடத்திற்கு விரைந்து கொண்டிருக்கிறது.

“நாம் பார்க்கிறவண்ணமாகவே நமது பேராபத்தானது உலக காரியங்களுக்கு ஒத்ததாக இருக்கின்றது. ஏழைகள் ஒதுக்கப்படுதல் தெய்வீகத்திற்கு மாற்றாக உருவ அமைப்புகள், ஒழுக்கம் கைவிடப்பட்டநிலை, பலனை எதிர்பார்க்கும் ஊழியங்கள், கலங்கமான சுவிசேஷம் ஆகிய இவை எல்லாவற்றின் மொத்த உருவமாக நாகரீக சபை இருக்கிறது. மெத்தடிஸ்டுகளே இவ்விதமான விளைவுகளுக்கு பொறுப்பேற்க வேண்டும். மேலும், நூறு வருடம் அது கடந்து வந்த பாதையை பார்த்தால் சரித்திரத்தின் அதிசயம் போலவே தெரியும். ஆனால் தன்னைச் சுற்றிபார்க்கிற ஒருவன் இந்த உண்மைகளை பார்க்கத் தவறக்கூடுமா?

“மெத்தடிஸ்டுகளே தேவ வார்த்தைக்கு புறம்பே நடந்து கொள்வதிலும், தங்கள் சொந்த ஒழுங்கு முறைகளிலும் மிதமிஞ்சிய ஆடை, அலரங்காரத்திலும், நவநாகரீகத்திலும் வேறு மற்ற சபையைப் போல் இல்லையா? பெண்கள் அதிலும் பெரும்பாலும் ஊழியக்காரரின் மனைவிகளும், மகள்களும் பொன்னும், முத்தும் விலையேறப்பெற்ற அணிகலன்களையும் போட்டுக் கொள்ளவில்லையா? ஜான் வெஸ்-, பேராயர் ஆஸ்பரி இவர்களால் எளிமையான உடை அணிதல் வற்புறுத்தப்படவில்லையா? இவர்களுக்கு இணையாக மதிக்கப்படும் தற்கால மெத்தடிஸ்டுகளின் வட்டாரத்தில் மதவெறி என்று கருதப்பட்ட விதத்தில், ஹெஸ்டர் ஆன் ரோகர்ஸ், லேடி ஹட்டிங்டன் போன்ற அநேகர் இவ்வித எளிமையான உடைகளை உடுத்தவில்லையா? நமது முக்கிய நகரங்களின் மெத்தடிஸ்ட் சபைக்குள் சென்று அப்பம் எடுக்கும் அங்கத்தினர்களின் ஆடை, அணிகலனைக் கண்டு அதற்கும் சினிமா அல்லது நடன அரங்குகளுக்கு செல்வருக்கும் வித்தியாசம் காட்ட முடியுமா? இசையில் உலகத்தனம் காணப்படவில்லையா? மிகவும் சிரத்தையோடு ஆடை அணிந்து நகைகளால் அலங்கரித்துக்கொண்ட பாடற்குழுவினர் அநேக விஷயங்களில் மத சம்மந்தமான வெளிப்பாடுகள் ஏதுமின்றி ஆனால் அடிக்கடி நாஸ்திகர்களை பரிசாசிக்கும் வகையில் மிகவும் கலை நயமும் நாடக பாணியிலான செயல்களும் நாடக அல்லது சினிமா அரங்கத்தை ஒத்ததாகவே இவர்களது ஆவிக்குரிய தொழுகைகள் இருக்கின்றன. இவ்வித உலக சம்பந்தமான செயல்களால் ஆவிக்குரிய காரியங்கள் அழிந்துவிட்டன.

“முன்பெல்லாம், மெத்தடிஸ்டுகள் குழுக்களாக கூடி சோதனைக்குட்பட்டிருக்கும் மதத்தை குறித்த சாட்சி கூறுவார்கள். தற்போதெல்லாம் இவ்வித கூட்டங்களில் வெகுசிலரே கலந்து கொள்கின்றனர். மேலும் அநேக சபைகளில் இது கைவிடப்பட்டுவிட்டது. சபையின் மேலாளர்கள், நிர்வாகிகள் மற்றும் ஜெபக்கூட்டங்களில் ஜெபித்து, சாட்சிகூறி உற்சாகத்துடன் பங்குபெற்றனர். ஆனால் தற்போதோ வெகுசிலரே காணப்படுகின்றனர். ஆதியில் ஆரவாரமும், துதித்தலும் அதிகம் காணப்பட்டது. ஆனால் அவ்விதமான பரிசுத்த உற்சாகங்களும், சந்தோஷ குதூகலங்களும் தற்போது மதவெறியாகக் கருதப்படுகின்றன.

“உலக சம்மந்தமான சமூகப்பணிகள், விற்பனைகள், விழாக்கள், கலை நிகழ்ச்சிகள் போன்றவைகள் முற்காலத்தில் இருந்த மதசம்மந்த கூட்டங்கள், எழுப்புதல் கூட்டங்கள், கூடுகைகள், ஜெபக்கூட்டங்கள் ஆகியவைகளின் இடங்களை பிடித்துக் கொண்டன.

“மெத்தடிஸ்டுகளின் ஒழுங்குமுறையானது ஒரு செத்த, உயிரற்ற பத்திரமாகவே மாறிவிட்டது என்பது எத்தனை உண்மையாய் இருக்கிறது. பொன்முத்துக்கள் அல்லது விலையேறப்பெற்ற அணிகலன்களை அணிவதை அதன் ஒழுக்கவிதிகள் தடுக்கின்றன. ஆனால் இதன் அங்கத்தினர் ஒருவர் கூட இதை மீறுவதைக் குறித்து சிந்திப்பதே இல்லை. அதுமட்டுமன்றி இவைகளை அறிவுறுத்தும் புத்தகங்களை வாசிப்பதைக் கூட தவிர்ப்பது மட்டுமன்றி இவ்விதமான மாறுபாடுகளை ஏற்றுக்கொள்வதின் நிமித்தம், தெய்வீகத்துக்கு எவ்வித ஊழியமும் செய்வதும் இல்லை. இருந்தும் கூட சபைகளே இவ்வித நிகழ்ச்சிகள், விழாக்கள், விற்பனைகள் மற்றும் கேளிக்கைகளை நடத்தி வா-பர் மற்றும் வயோதிகர்களின் ஆவிக்குரிய ஜீவியத்தையே பாழ்படுத்திவிடுகின்றன. அதுவே மிகவும் அச்சுறுத்தும் மோசமான நிலைமைக்கு கொண்டு போகிறது.

“ஆதியில் இருந்த மெத்தடிஸ்டுகள் கிறிஸ்துவுக்காக தியாகம் செய்யவும் பாடுபடவும் முன் சென்றனர். அவர்கள் துன்பப்பட்டு, கஷ்டப்பட்டார்களேயன்றி செல்வ செழிப்பான

சௌகரியமான இடங்களை நாடிச் செல்லவில்லை. அவர்கள் தங்களுடைய உயர்வான சம்பளத்தினாலும் நேர்த்தியான குடியிருப்புகளினாலும் மற்றும் தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட நாகரீக சபை அங்கத்தினர்களாலும் மகிமைப்படாமல், இயேசுவுக்காக சம்பாதித்த ஆத்துமாக்களினால் மகிமைப்பட்டனர். எப்படியாய் மாறிப்போனது! விசுவாசமும், நீடிய பொறுமையும் பரிசுத்த வல்லமையும் இல்லாத கூ-க்காரர்களைப் போன்று ஊழியமானது மிகவும் பெலவீனமாய், வலுவற்றதாய், எதிர்க்கும் சக்தியற்றதாய், காலத்துக்கேற்றவிதமாய் செய்கிற ஊழியமாகிவிட்டது. முதல் மெத்தடிஸம் என்பது மகாபெரிய சக்தியத்தின் மையத்தில் குடிகொண்டிருந்தது. தற்போதோ அதன் பிரசங்க மேடைகள் பொதுப்படையான மற்றும் பிரபலமான சொற்பொழிவுகளையே பெரும்பாலும் கடைப்பிடிக்கின்றன. முழுமையான பரிசுத்தமாக்குதலை குறித்த மகிமையான போதனைகள் பிரசங்க மேடையில் அபூர்வமாய் கேட்கப்படுபவைகளாகவும் சாட்சி கொடுப்பதே அரிதானதாயும் ஆகிவிட்டது.”

சபை ஒருமைப்பாட்டின் நிமித்தமாக சபை வா-பர்களின் அனுதாபங்களையும், ஒத்துழைப்புகளையும் பெற விசேஷமான முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் வேளையில், வேதபோதனைகளையும், முரண்பாடான மதகாரியங்களையும் விலக்கி மிகவும் நட்புறவோடு அவர்களை ஒன்று சேர்ப்பதனால் முதியவர்களான அங்கத்தினர்களையும் கூட ஒருமைப்பாட்டுக்குள் கொண்டுவரும்படியான நேரடியான முயற்சிகள் இன்னும் அதிகமாக எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. இதற்காகவே எல்லா பிரிவின் தலைவர்களும் திட்டமிட்டு உழைத்து வருகின்றனர். மேலும் அநேக சிறுசிறு முயற்சிகள் சிக்காகோவில் 1893ன் கோடைகாலத்தில் நடந்த மாபெரும் மதக்கூட்டத்தில் உச்சநிலையை அடைந்தது. இந்த பேரவையின் முக்கிய நோக்கமானது தலைவர்களது மனதில் மிகவும் தெளிவான ஒன்றாய் இருந்தது மட்டுமன்றி மிகவும் தெளிவான ஒரு வெளிப்பாட்டையும் காணமுடிந்தது. இதன் அடிப்படை கொள்கையின் மீது சிறிதளவு கூட அக்கறையின்றி சபையின் பெருந்திரளான அங்கத்தினர்கள் தங்கள் தலைவர்களை பின்பற்றினர். அதாவது இது கிறிஸ்துவத்துவம் அல்லாதவைகளுடன்

கிறிஸ்தவத்தை விட்டுக் கொடுத்து செய்து கொண்ட ஒரு பெருத்த சமரசம். மேலும் எல்லா மதங்களின் ஐக்கிய இயக்கமானது விஸ்தாரமாய் திட்டமிடப்பட்டு 1913ம் ஆண்டு நடத்தப்படவுள்ளது. உண்மையில் பார்க்கப்போனால் கிறிஸ்தவ ஐக்கியம் இந்த விட்டுக்கொடுப்பதில் மிகவும் தீவிரமாய் தள்ளப்படுகிறது. தேவனுக்கு உண்மையுள்ளவர்களாய் இருக்க வாஞ்சிக்கிறவர்கள் இந்த மதத்தலைவர்களது தெளிவான போதனைகளை நன்கு மனதில் வைத்துக்கொள்ளட்டும்.

போதகர் ஜெ.எச். பேரோஸ், டி.டி, (சிக்காகோ) உலக மத மகாசபையின் முன்னணி சக்தியாய் இருந்தவர். இதன் விரிவாக்கத்தின் முன்னேற்றத்திற்காய் தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொண்டிருக்கையில், சான் ஃபிரான்சிஸ்கோ பத்திரிகைக்கு மதஒருமைப்பாட்டை கொண்டுவருவதற்கான விசேஷ வேலையை குறித்து விளக்கி கீழ்க்கண்டவாறு கூறியிருக்கிறார்:

“சுருக்கமாய் அவர் கூறுகிறது என்னவெனில், மதங்களின் ஒருமைப்பாடானது, இரண்டு வழிகளில் ஏதாவது ஒன்றின் மூலமாகவே வரும். முதலாவது, விசுவாசம் மற்றும் போதனைகள் ஆகியவற்றின் பொதுப்படையில் மிகவும் நெருக்கமான சபைகள் ஐக்கியப்படவேண்டும். உதாரணத்துக்கு மெத்தடிசம் மற்றும் பிரிஸ்பிடேரியனிஸம் போன்றவைகள். இப்படியாய் உட்பிரிவுகள் தங்களுக்குள் ஒன்றுபடும்போது பொதுவாக புரோட்டஸ்டன்ட் சபைகள் ஒன்றுக்கொன்று இணையும். மேலும், கல்வியின் மேம்பாடான வளர்ச்சியினால் கத்தோ-க்கர்களும், புராட்டஸ்டன்ட்டாரும் தங்களுக்குள் இருக்கும் வேற்றுமைகள் மிகவும் முக்கியமானவைகள் அல்ல என்று கண்டுகொண்டு ஐக்கியப்பட தொடங்குவார்கள். இது மெதுவாக முகமதிய மார்க்கம், புத்த மார்க்கம், பிராமண மார்க்கம், கன்ப்யூசிய மார்க்கம் முதலிய பிற மதங்களையும் முடிவில் ஐக்கியப்படுத்திவிடும். ஆனால் அதற்கு கொஞ்சகாலம் ஆகும்.

“இரண்டாவது மதங்கள் மற்றும் சபைகள் யாவும் திரு. ஸ்டெட் (டைட்டானிக்கில் ப-யான ஆன்மீகவாதி) என்பவரின் கூற்றுப்படி தர்ம சாஸ்திரத்தின் அடிப்படையில் சமூக ஒருமைப்பாட்டுக்குள் ஒன்று சேர்ந்துவிடும். இந்த மத அமைப்புகள்

யாவுமே அவைகள் இருக்கும் சமூகத்தின் மீதான பொதுவான அக்கறையும் பொதுவான கடமைகளும் கொண்டவை. ஆகவே இவர்களது முன்னேற்றத்திற்காக இவர்கள் இணைந்து கூட்டாக செயல்படுவார்கள். நானே இந்த ஐக்கியமானது முதலாவது சொல்லப்பட்ட முறையின் வழியே வரவேண்டும் என்று முயற்சி செய்ய பார்க்கிறேன். எது எப்படியானாலும் மத பேரவைகள் யாவும் ஒரு உருவத்தைப் பெற துவங்கிவிட்டன. போதகர் தியோ.ஈ.சீவர்ட் நியூயார்க்கில் 'கிறிஸ்தவ ஐக்கியத்தின் சகோதரத்துவம்' என்பதில் தனது பெரிதான வெற்றியைக் குறித்து அறிக்கை வெளியிட்டார். அதனிடையில் சி.சி.போனி என்பவரது தலைமையில் சிக்காகோவில் சமீபத்தில் ஒரு பெரிய வலுவான 'மதங்களின் ஒருமைப்பாட்டின் முன்னேற்றத்திற்கான சங்கம்' ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது."

மதங்களின் மாபெரும் மன்றம்

தி சிக்காகோ ஹெரால்ட் என்ற பத்திரிக்கை இந்த மன்றத்தின் முன்னேற்றங்களை குறித்து மிகவும் சாதகமாக விமர்சித்ததாவது :

"பாபேல் குழப்பத்துக்கு பிறகு இதுவரையில் அநேக மதங்கள், பலவகையான கோட்பாடுகள், கடந்த இரவு பெரும் கலையரங்கத்தில் இருந்துபோல அடுத்தடுத்து நின்று, கையோடு கை கோர்த்து, ஏறக்குறைய ஒரு மனதோடு நின்றதில்லை. சரித்திரம் எழுதப்பட்ட நாள் முதலாய் பலதரப்பட்ட மக்கள் இவ்விதமான அன்பின் தங்கச் சங்கி-யால் பிணைக்கப்பட்டதில்லை. உலகத்தின் அத்தனை நாடுகளும் கிறிஸ்தவ மார்க்கம், புத்தமார்க்கம், பேப்டிஸ்ட், முகமதியன், மெத்தடிஸ்ட் கத்தோ-க்கர், கன்பியூஷியன், பிராமிண், பிரிஸ்பிடோரியன், பேன்திஸ்ட், மோனோதிஸ்ட் மற்றும் பா-திஸ்ட் ஆகியவைகளின் கோட்பாடுகள் மனித சிந்தனைகள் மற்றும் நிலையை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் கொள்கைகள் யாவும் அனுதாபம், மனிதாபிமானம் மற்றும் மரியாதை ஆகிய ஒரு பொதுவான கட்டுக்குள் கடைசியாக ஒன்றோடு ஒன்று சந்தித்துக் கொண்டன."

இந்த மகா சபையின் எண்ணமும் கூட, பாபே-ன் பாஷை குழப்பத்தை நியாயப்படுத்தும் வகையில் பின்னிட்டு

பார்க்கவேண்டியபடி இருக்கிறது என்ற உண்மை எத்தனை தெளிவாய் இருக்கிறது! இந்த சபையில் ஒரு குறிப்பிடத்தக்க நிழ-ன் உண்மைப் பொருளை இவர் அறிந்துகொண்டார் இல்லையா?

மேலே கூறப்பட்டது போதகர் போரோஸ் அவர்கள், புராட்டஸ்டன்ட் ஊழியர்கள், கத்தோ-க்க குருமார்கள், யூத போதகர்கள், மற்றும் இப்போதிருக்கும் மற்றெல்லா மதத்தலைவர்களிடையே சிக்காகோ கூட்டத்தில் தொடர்பு கொண்டமையால் வெளிப்பட்டிருக்கும் நட்புறவு குறித்து மிகவும் உற்சாகமாக பேசுகிறார். அவர் கூறியதாவது:

"நான் சார்ந்திருக்கும் என்னுடைய மதம் ஒன்றே உண்மையானது என்ற எனது எண்ணம் மிகவும் பழமையானது. அது காலம் கடந்துவிட்ட ஒரு எண்ணம். எல்லா மதங்களிடமிருந்தும் கற்றுக்கொள்வதற்கு ஏதோ ஒன்று இருக்கிறது. எந்த ஒரு மனிதனையும் தன் சகோதரனாக பாவித்து அவன் கரங்களை பற்றிக்கொள்ள தயாராக இல்லாதவன் எவனுமே தன் மதம் என்று சொல்-க் கொள்ளும் அந்த குறிப்பிட்ட மதத்துக்கு தகுதி அற்றவனாகவே இருக்கிறான். யாரோ ஒருவர் கூறியதாவது : மிகச் சிறந்ததொரு மதம் வருவதற்கு தற்போது காலம் கனிந்துள்ளது. தன்னுடைய குறிப்பிட்ட மதம் ஒன்றே மிகவும் மேன்மையானது என்ற எண்ணம் எந்த மனிதனும் மேற்கொள்ள இயலாது. அந்த காலம் கடந்துவிட்டது. இந்த இடத்தில் ஞானவான்களும், கல்விமான்களும் கிழக்கின் இளவரசரும், தலைமை குருவோடும், போதகர்களோடும், ஊழியக்காரரோடும், பிரசங்கிமார்களோடும் மற்றும் குருமார்களோடும் நட்புறவோடு சந்தித்துக் கொள்வர். இவர்கள் அனைவரும் முதல்முதலாக ஒரு பேரவையாக கூடி அமர்வார்கள். இது எல்லா மத கொள்கைகளின் தடைகளையும் உடைத்தெறிய உதவும் என்று நம்பிக்கை அளிக்கிறது."

டிசைப்பிள்ஸ் சபையினரான போதகர் டி.காமர்ஸ் கூறியது : "மதங்களின் முதல் பேரவையானது இன்னும் மிகப்பெரிய அளவில் சகோதரத்துவத்தை உருவாக்குவதற்கு முன்னோடியாக இருப்பதைப் போல் தோன்றுகிறது. இந்த சகோதரத்துவமானது ஒன்றினை மட்டுமன்றி எல்லா சரித்திர புகழ் வாய்ந்த பெரிய நம்பிக்கைகளில், சிறந்த ஒன்று என்று கருதும் வகையில், ஒன்றாகவே இணைந்து ஒரே

உலகளாவிய மதம் என்றாகிவிடக்கூடும். இந்த பெரிய நம்பிக்கையின் வழிகாட்டுத-னால் ஒருவேளை நாமும் கூட நமது சொல், நடையை திருத்திக்கொண்டு கிறிஸ்தவ ஐக்கியம் என்பதைக் குறித்து பேசுவதைக்காட்டிலும் மதங்களின் ஐக்கியம் என்று பேச வேண்டியிருக்கும். மகத்தான சமய வழிபாடுகளையும் ஒன்றுக்கொன்று தொடர்புடையதாக கொண்டுவருவதை நான் மிகவும் விரும்புகிறேன். அப்போது இயேசு கௌதமபுத்தரோடும், கன்பியூஷியசோடும் மற்றும் செளராஷ்டியரோடும் தம்மை தோழமைப்படுத்திக் கொள்வார்.”

தி நியூயார்க் சன் என்ற பத்திரிக்கை இந்த விஷயத்தைக் குறித்து ஒரு தலையங்கத்தில் கூறுவதாவது :

“இந்த பேரவையானது எதை நிறைவேற்ற முடிவெடுத்திருக்கிறது என்று நம்மால் சரியாக புரிந்துக் கொள்ள முடியவில்லை. எப்படியானாலும், இந்த சிக்கலாக திட்டமானது எல்லா வகையான மத சம்மந்த மற்றும் மதத்துக்கு அப்பாற்பட்ட கருத்துக்களை எல்லாம் சேர்த்து ஒரு திருப்தி செய்யக்கூடிய அளவிலான விதத்தில் இருக்கும்படியான ஒரு புதிய மற்றும் கலவையான மதம் ஒன்றினை உருவாக்க சாத்தியம் இருக்கிறது. இவ்விதமான ஒரு புதிய கிளர்ச்சியானமதம் எல்லாபக்கமும் திருப்தி அளிக்கக்கூடியதாக இருக்கக்கூடிய ஒன்றை உருவாக்குவது என்பது மிகப் பெரிய வேலை. ஆனால் சிக்கலாக அதில் மிகவும் நம்பிக்கையாக இருக்கிறது.”

கிறிஸ்தவ சிந்தையும் உலக சிந்தையும் திடீரென்று இசைவாக இருப்பதாக நிரூபிப்பது என்பது உண்மையில் மிகவும் விசித்திரமாக இருக்கும். எதிர்மாறான சிந்தையுள்ளவர்கள் நேருக்கு நேர் பார்க்க வேண்டியிருக்கும். ஆனால் உண்மையில் காரியங்கள் அப்படி இல்லை. யாக் 4:4ன்படி உலக சிந்தையானது உண்மையில் இன்னும் கூட தேவ சிந்தைக்கு விரோதமாகவே இருக்கிறது. ஏனெனில், அதன் கோட்பாடுகளும், வேதாந்தங்களும் வீணும் மூடத்தனமுமாய் இருக்கிறது. அப்போஸ்தலராலும் தீர்க்கதரிசிகளாலும் எழுதப்பட்ட வேத வார்த்தைகளில் அடங்கியிருக்கும் தெய்வீக வெளிப்பாடு ஒன்று மட்டுமே தெய்வீக சத்தியம்.

அதன் தலைவர் திரு. போனி என்பவர் கூறுகிறபடி பேரவையின் சிறப்புமிக்க கருத்துக்களில் ஒன்றானது இவ்வலகின் அத்தனை மதங்களையும் ஒன்று கூட்டி ஒரே சபையாக்குவதே ஆகும். “இதன் மூலம் அவர்களது பொதுவான குறிக்கோள்களையும் ஒற்றுமைக்கான பொதுவான ஆதாரங்களையும் ஒழுங்குப்படுத்தலாம். இதன் மூலம் 19ம் நூற்றாண்டில் மதங்களுடைய ஆச்சரியமான முன்னேற்றமானது பரிசீ-க்கப்படும்.”

பார்க்கப்போனால், இந்த பரிசீலனையின் உண்மையும், ஒரேயொரு கருத்துமானது, இந்த நியாயத் தீர்ப்பின் நேரத்துக்கு பதில்கூறி, அதன் மூலம் கூடுமானவரை சபையின் முன்னேற்றத்தைக் குறித்து நல்லதொரு தோற்றத்தை அளித்து, கிறிஸ்தவம் உண்மையில் தோல்வி அடைவதாக இருந்தும், சபையானது தனது மகாபெரிய வெற்றியின் குதூகலத்தில் தற்போது இருக்கிறது என்கிறதான ஒரு நம்பிக்கையின் கருத்தை கொண்டுவருவதாகும். ஆகவே விரைவில், வெகுவிரைவில் சபையின் கடமையான இவ்வலகத்தையே மதம் மாற்றுகிற காரியம் முழுமை பெற்றுவிடும் என்றும் கூறப்படுகிறது. இப்போது இதை சபை எப்படி செய்து முடிக்க தீர்மானிக்கிறது என்பதையும், இது எப்படி செய்து முடிக்கப்பட இருக்கிறது என்பதையும் கூர்ந்து கவனியுங்கள். இவைகள் நீதியும், சத்தியமுமான சிந்தையுடன் அல்ல. ஆனால், சமரசம், வெளி வேஷம் மற்றும் மோசடி ஆகிய சிந்தையுடன் ஆகும். பேரவையின் தீர்மானம் சகோதரத்துவமும் மத ஒருமைப்பாடும் ஆகும்; மேலும் இதை எந்த வகையிலாவது அடைந்துவிட வேண்டும் என்ற இவர்களது அளவுகடந்த ஆர்வம் மிகவும் துல்-யமாய் வெளிப்படுகிறது. மேற்கூறிய விதத்தில், விக்கிரக ஆராதனைக்காரருடன் கூட ஒத்துப்போகும் வகையில் தங்கள் பாணிகளை திருத்தி மாற்றி அமைத்துக் கொண்டு, கிறிஸ்தவர் என்ற பெயரை கைவிட்டு, இயேசுவானவர்தனது மகா மேன்மையை விட்டிற்றங்கி புறஜாதி துறவிகள், கௌதம புத்தர், கன்பியூஷியஸ், செளராஷ்டியர் ஆகியவர்களுக்கு பக்கத்தில் தாழ்மையுடன் தன் ஸ்தானத்தை தாழ்த்திக்கொள்ள வேண்டும் என்பதிலும் மிகவும் திருப்தியடைகிறார்கள். புராட்டஸ்டன்ட் கிறிஸ்தவர்களிடமிருந்த

சந்தேகம், குழப்பம், விட்டுக்கொடுத்தல் மற்றும் அவிசவாசம் ஆகியவையும், ரோமன் கத்தோ-க்கர் மற்றும் மற்றெல்லா மதங்களிடமிருந்து தற்புகழ்ச்சி, ஆலோசனைகள் மற்றும் அதிகாரங்கள் ஆகிய இவைகளே இந்த பேரவையின் மிகத்தெளிவான அம்சங்களாக இருந்தன. இது ரோமன் கத்தோ-க்க கார்டினல் கிப்பன்ஸ் அவர்களுடைய ஜெபத்துடனும் தொடங்கப்பட்டு, ரோமன் கத்தோ-க்க பேராயர் கேன் என்பவரது ஆசீர்வாத ஜெபத்துடன் முடிந்தது. மேலும், கூட்டத்தின் போது ஜப்பானின் ஷின்டோ குருவானவர் கூட்டுக்கதம்பமாய் இருந்த கூட்டத்தின் மீது 8 மில்-யன் தெய்வங்களிடமிருந்து ஆசீர்வாதத்துக்காக தொழுகை நடத்தினார்.

இரண்டு வருடங்கள் முன்னதாகவே போதகர் பேரோஸ் பிறநாடுகளிலுள்ள விக்கிரக புறஜாதியார் பிரதிநிதிகளுடன் தொடர்புகொள்ள ஆரம்பித்தார். மெசிடோனியா கூக்குரலை உலகெங்கும் உள்ள புறஜாதி குருக்களுக்கும், அப்போஸ்தலருக்கும் அழைப்பு விடுத்து, “வாருங்கள், வந்து எங்களுக்கு உதவுங்கள்!” என்றார். இந்த அழைப்பானது பிரிஸ்பிடேரியன் சபையினிடத்தி-ருந்து அவர்கள் சார்பானதாக இருக்கிறது. இதனால் பலவருடங்களாக கூட நியாயத்தீர்ப்பு என்னும் கொடிய சோதனைக்குள்ளாய் கடந்து போகிறது. மேலும், அந்த பிரிவினரிடையே மற்றும் கிறிஸ்தவ உலகம் முழுவதும் நிலவும் நிலையற்ற குழப்பங்களுக்கு தெளிவான காரணமாயும் இருக்கிறது. மேலும் கிறிஸ்தவ உலகமானது இந்த மாபெரும் கூட்டத்துக்கு தயாராகின.

கிறிஸ்தவர்களின் எல்லா பிரிவின் பிரதிநிதிகளும் எல்லா புறஜாதியார் பிரதிநிதிகளுடன் கூட அமர்ந்து பதினேழு நாட்களுக்கு ஆலோசனை நடத்தினர். இவர்களை மிகவும் ஆதரித்து வாழ்த்தும் வகையில் கிறிஸ்தவ பேச்சாளர்கள், “கிழக்கி-ருந்து சாஸ்திரிகள்” என்று கூறினர். இது வேதத்தி-ருந்து எடுக்கப்பட்ட பகுதி. இது மிகவும் வித்தியாசமான கூட்டத்தாரை குறிப்பிட பயன்படுத்தப்பட்ட சொற்றொடர். இஸ்ரேய-ன் தேவனை விசுவாசிக்கும் வெகு சிலரை, யேகோவாவின் அபிஷேகம் பண்ணப்பட்ட இயேசுவின் பிறப்பை முன் குறித்த இஸ்ரவே-ன் தீர்க்கதரிசிகளை குறிக்கவும், மேலும்

மிகவும் பொறுமையாய் அவரது வருகைக்காய் காத்து கூர்ந்து கவனித்துக்கொண்டிருந்தவர்களை குறிக்கவும், தேவனை அறியாத உலக ஞானத்தின் வசீகரப்படுத்தும் சிந்தனைகளின் மீது எவ்வித கவனமும் செலுத்தாதவர்களை குறிக்கவும் பயன்படுத்தப்பட்ட வார்த்தையாகும். இவ்விதமாய் உண்மையான ஞானிகளுக்கு, தாழ்மையானவர்களாக இருந்தாலும், தேவன் தமது ஆசீர்வாதமான சமாதானம் மற்றும் நம்பிக்கையின் செய்தியை வெளிப்படுத்தினார்.

பேரவையின் கடைசி நாளில் மையக்கருத்து அறிவிக்கப்பட்டது. “மனித குடும்பம் முழுவதுக்குமான மத ஒருமைப்பாடு” “பல்வேறுபட்ட நம்பிக்கைகளால் முன்வைத்து அடையாளம் கண்டுகொள்ளப்பட்டதான பூரணமான மதத்தின் உட்கருத்துக்கள்,” “அடிப்படை மதத்தின் குணாதிசயங்கள் மற்றும் மனித சமுதாயத்தின் வரப்போகிற மத ஒருமைப்பாட்டின் மையம் என்னும் கண்ணோட்டத்தில் முடிவு செய்யப்பட்டவை.”

ஆகவே, கிறிஸ்தவ (?) ஊழியர்கள் இந்த கடைசி காலத்தில் மத ஒருமைப்பாட்டின் மையப் பொருள் எதுவாக இருக்கவேண்டும் என்பதையோ பூரண மதத்தின் குணாதிசயங்கள் யாவை என்பதையோ முடிவு செய்ய முடியாத அளவுக்கு இப்படியானதொரு தங்களுடைய சொந்த குழப்பத்தில் இருக்கின்றனர். உலகளாவிய மதத்தினை அடைய உண்மையில் இவ்வளவு ஆவலுடனா இருக்கிறார்கள்? இதற்காக கிறிஸ்துவத்தின் அடிப்படை கோட்பாடுகள் சிலவற்றை அல்லது எல்லாவற்றையும் தியாகம் செய்யத் தயாராக இருக்கின்றனரோ? கிறிஸ்தவர் என்ற பெயரையுமா? “பொல்லாத ஊழியக்காரனே, உன் வாய்ச் சொல்லைக் கொண்டே உன்னை நியாயத்தீர்க்கிறேன்” என்று கர்த்தர் கூறுகிறார். இந்த கூட்டம் முடிந்தபின் சிலகாலம் பலவித மதங்களின் பிரதிநிதிகளை ஒழுங்குபடுத்தி ஒரு அமைப்புக்குள் கொண்டு வருவதற்காகவே செலவிடப்பட்டது.

இந்த திட்டமானது மிகவும் துணிகரமும் பயங்கரமுமான ஒன்றாக இருந்தது. ஆகவே தேவனுடைய உண்மையான பிள்ளை ஒவ்வொருவரின் கண்களும் அநேக வெளிப்படையான உண்மை சம்பவங்களையும் காணும் பொருட்டு திறந்திருக்க வேண்டும். அவையாவன : (1) மீகா 6:1-2 ன் படி கர்த்தருக்கு அவருடைய

ஜனத்தோடு வழக்கு இருக்கிறது. ஆனால் பெயரளவிலான ஆவிக்குரிய இஸ்ரவேலர் பெயரளவிலான கிறிஸ்தவ சபை இந்த நாளின் தீர்க்கமான நியாய தீர்ப்பின் முன் நிற்பதற்கு நம்பிக்கையின் கடைசி கட்டத்தில் நின்று விட்டது. (2) தங்களுடைய அவிசவாசம், ஆர்வமின்மை, தெய்வீக தன்மையற்ற நிலையினால் பின்னிட்டு போய்விட்டதை உணர்ந்து தன்னை திருத்திக் கொள்வதற்கு பதிலாக, தங்களுடைய மனுஷிக் கொள்கைகளின் தவறுகள் வெளிப்பட்டதாலும், தேவனுடைய குணாதிசயத்தை தாங்கள் தவறாய் பிரயோகித்துவிட்டதனாலும் தேவனுடைய நியாயத்தீர்ப்பின் முன் நிற்பதற்கு ஒருவருக்கொருவர் ஆதரவாய் இருப்பதற்காக, ஒருவித ஐக்கியத்தில் பிரத்யேகமான ஒத்துழைப்பை பெற எல்லா புறஜாதி உலகத்தையும் தங்களுக்கு உதவியாக பெறுவதற்கு மிகவும் முனைப்பான விடாமுயற்சியில் இருக்கின்றனர். (3) மேலும் இவ்வுலகத்தின் நட்புறவுக்காகவும், அதன் மூலம் கிடைக்கும் அதிகாரம், செல்வாக்கு போன்ற லாபங்களுக்காகவும் கிறிஸ்துவையும், அவரது சுவீசேஷத்தையும் விட்டுக்கொடுக்கவும் தயாராக இருக்கின்றனர். (4) உலக சிந்தைக்கும், சத்தியத்தின் சிந்தைக்கும் அல்லது சத்தியத்துக்கும், அதற்கு புறம்பான தப்புகளுக்கும் வித்தியாசம் காணமுடியாத அளவிற்கு குருட்டாட்டம் இருக்கிறது. (5) அதோடு ஏற்கனவே அவர்கள் கிறிஸ்துவின் போதனைகளை காணும் நிலையை இழந்துவிட்டிருக்கிறார்கள்.

சந்தேகமின்றி இந்த தற்கா-க உதவிகள் யாவும் அநேக இடங்களில்-ருந்து ஆர்வத்தோடு இவர்கள் வாஞ்சிக்கிற விதமாகவே கிடைக்கும். ராஜாக்களும், வியாபாரிகளும் இவ்வுலகத்தின் அனைத்து வர்த்தகர்களும் வரப்போகிற பாபிலோனின் அழிவைக் கண்டு அந்த மாநகரத்துக்காய் அழுது புலம்பும்படி இவ்வுலகம் முழுவதுமே இதில் பங்கு கொள்வதற்கான ஆயத்தத்தில் ஒரு அடி எடுத்து வைத்திருப்பதாகவே இருக்கிறது. (வெளி 18:9,11, 17-19)

இந்த மாபெரும் மத பாராளுமன்ற தொடர் நிகழ்ச்சிகளை பார்ப்போமாகில், அவை நம்மை அநேக குறிப்பிடும்படியான அம்சங்களுக்கு நேராக இழுக்கிறது. அவை (1) ரோம, கிரேக்க கத்தோ-க்க சபைகளைத் தவிர மற்ற பெயரளவிலான கிறிஸ்தவ சமூகத்தின் சந்தேகப்படும், ஒப்புரவாகும் மனோநிலைமை. (2)

கத்தோ-க்க மற்றும் பிற மதங்களின் உறுதியான, தைரியமாய் செயலாற்றும் மனப்போக்கு. (3) கிறிஸ்தவ மதத்தின் பல்வேறு பிரிவுகளின் மிஷினரிமார்கள் வேதத்துடன் கூட தங்களுடைய முரண்பாடான கோட்பாடுகளை அநேக அயல்நாடுகளுக்கு சுமந்து சென்று போதித்த போதனைகளுக்கும், வேதத்தில் கூறப்பட்டுள்ள கிறிஸ்தவ போதனைகளுக்கும் உள்ள தெள்ளத்தெளிவான வேறுபாட்டை புறஜாதி ஞானி கூர்ந்து கவனிப்பது. (4) மிஷினரிமார்களின் முயற்சிகளும் அதனால் தங்கள் தேசத்தில் அவர்களுக்கு இருக்கும் எதிர்கால எதிர்பார்ப்புகளையும் குறித்த புறஜாதியாரின் அபிப்பிராயம். (5) வெளிநாடுகளுக்கு வேதத்தை எடுத்துச் சென்றவர்களின் தவறான விளக்கங்களை எதிர்க்க முடியாதிருக்கும் அநேகரின் ஆதிக்கம். (6) பேரவையின் தற்கால செல்வாக்கும் எதிர்பார்க்கப்படும் பின்விளைவுகளும். (7) தீர்க்கதரிசன கண்ணோட்டத்தில் பார்க்கப்படும் அதன் பொதுவான தோற்றம்.

சத்தியத்தை விட்டுக்கொடுத்து ஒப்புரவாகுதல்

மாபெரும் சமய பேரவையானது கிறிஸ்தவர்களால் முக்கியமாக புராட்டஸ்டன்ட் கிறிஸ்தவர்களாலேயே ஒன்றுகூடும்படி அழைக்கப்பட்டது; முற்றிலுமே புராட்டஸ்டன்ட் கிறிஸ்தவ தேசத்திலேதான் இது நடத்தப்பட்டது; புராட்டஸ்டன்ட் கிறிஸ்தவர்களின் தலைமை மற்றும் ஆணையின் கீழ்தான் நடந்தது. ஆகவே, அதன் எல்லா செயல்பாடுகளுக்கும் புராட்டஸ்டன்ட்டாரே பொறுப்பாவார்கள். இதை உற்று நோக்கும் போது புராட்டஸ்டன்ட்டாரின் தற்போதைய மனநிலையான விட்டுக்கொடுத்து ஒப்புரவாகுதலும், விசுவாசமின்மையுமே காணப்படுகிறது. இந்த பேரவையானது அந்திகிறிஸ்து மற்றும் புறஜாதியாரின் நட்புறவுக்காக கிறிஸ்துவையும், அவரது சுவீசேஷத்தையும் விட்டுக்கொடுக்கவும் தயாராக இருந்தது. இந்த பேரவை கூட்டத்தை ஆரம்பிக்கவும் மற்றும் முடிக்கவும் ஆகிய இரண்டு கௌரவங்களையும் போப்மார்க்க பிரதிநிதிகளுக்கே அளித்தது. மேலும் பலதரப்பட்ட புறஜாதி தேசங்களின் நம்பிக்கைகளும், அதன் பிரதிநிதிகளால் அத்தனை விஸ்தாரமாய்

முன்வைக்கப்பட்டபோது, கிறிஸ்தவர்கள் பல்வேறு கருத்துக்களை பெருவாரியாய் விவாதித்த போதிலும் கூட, அக்கூட்டத்தில் எவ்விதத்திலும் கிறிஸ்தவ ஒழுங்குகளின் அறிமுகமே இல்லாமல் இருந்தது குறிப்பிடத்தக்கது. அங்கிருந்த புறமத பிரதிநிதிகளுக்கும், ஞானிகளுக்கும் செல்வாக்குடையவர்களுக்கும் கிறிஸ்துவின் சுவிசேஷத்தை பிரசங்கிக்கக் கிடைத்த மாபெரும் சந்தர்ப்பத்தை இந்த பெரிய கூட்டத்தினர்கண்டுகொள்ளாமல் அசட்டை செய்தது எத்தனை விநோதமானதாக காணப்படுகிறது. கிறிஸ்துவின் சுவிசேஷத்தை குறித்து கிறிஸ்தவ பிரதிநிதிகள் வெட்கப்பட்டார்களா? (ரோம 1:16) பதினாறு தடவைக்குக் குறையாமல் இப்பேரவையின் கூட்டங்களில் ரோமன் கத்தோ-க்கர்கள் பெரும்பாலும் அதிகபட்ச கவனத்தை கவர்ந்தனர்.

இதுமட்டுமன்றி, கிறிஸ்துவின் அடிப்படை போதனைகளை அழிப்பதிலேயே தங்களை மிகவும் ஆழ்ந்து ஈடுபடுத்திக் கொண்டு, இவ்வகையில் கிறிஸ்துவத்தை பறைசாற்றிக் கொண்டிருந்தவர்களும் அங்கிருந்தனர். இவர்கள் கிறிஸ்தவ வேதத்தில் அவர்களது சந்தேகங்களைக் குறித்தே புறஜாதியின் பிரதிநிதிகளிடம் பேசினர். அதுவும் வேதத்தின் விவரங்கள் யாவும் வீழ்ந்து போவதற்கு பெருவாரியான காரணமாகவே ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. மேலும், அதை நிறைவு செய்ய அவர்களது போதனைகள் யாவும் மனுஷிக காரணங்களும், தத்துவங்களும் கூடுதலாய் சேர்க்கப்பட வேண்டியதாய் இருந்தது. ஆனால், அவைகள் எந்த அளவுக்கு ஒத்துபோகிறதோ அந்த அளவுக்கு ஏற்றுக்கொள்வர். நாங்கள் மிகவும் ஐதீகமான கிறிஸ்தவர்கள் என்று கூறிக்கொள்பவர்களும் கூட அங்கிருந்தனர். இவர்கள் கிறிஸ்தவ விசுவாசத்திற்கே அடித்தளமான மீட்கும் பொருளின் போதனையை மறுத்தனர். வேறுசிலர், மனுஷரின் வீழ்ச்சியை மறுத-த்து அதற்கு நேர் எதிரான பரிணாம வளர்ச்சி தத்துவத்தை பறைசாற்றி, அதன் மூலம் மனிதன் ஒருபோதும் பரிபூரணமாய் படைக்கப்படவில்லை ; ஆகவே, அவன் என்றுமே வீழ்ந்து போகவில்லை. எனவே, அதற்கு பரிகாரமான மீட்பர் ஒருவர் அவனுக்கு அவசியமே இல்லை. அதுமட்டுமன்றி அவன் படைக்கப்பட்ட நிலையானது தெய்வீக சாயலுக்கு மிகவும் தூரமாக தாழ்ந்த நிலையாகவே இருந்தது; எனவே, அவன் பரிணாம

வளர்ச்சியின் செயல்பாட்டிலேயே இன்னும் இருக்கிறான்; மிகவும் பொருத்தமான வாழ்வை வாழ்வதே அவனது நியதி என்கின்றனர். இவைகள் வேதத்தின் போதனைகளான மீட்கும் பொருள் மற்றும் இழந்ததை திரும்ப பெறுதல் ஆகியவைகளுக்கு மிகவும் நேர்மாறானவைகளாக இருக்கின்றன.

அந்திகிறிஸ்துவின் அமைப்பான ரோம சபை மற்றும் கிறிஸ்தவம் அல்லாத விசுவாசங்கள் ஆகிய இரண்டுக்கும் புராட்டஸ்டன்ட் கிறிஸ்தவர்கள் விட்டுக்கொடுத்து ஒத்துப்போகும் மனோநிலையை குறிக்கும் வகையில் சில சுருக்கமான குறிப்புகளை நாங்கள் கீழே கொடுக்கிறோம்.

டாக்டர் சாஸ் ஏ.பிரிக்ஸ் என்ற பேராசிரியர் பிரிஸ்பிடேரியன் வேதாகம மாநாட்டில் பரிசுத்த வேதாகமத்துக்கு எதிராய் ஆற்றிய உணர்ச்சிமிக்க சொற்பொழிவை கேளுங்கள். இந்த மாமனிதரை தலைவர் டாக்டர் பேரோஸ் அறிமுகப்படுத்தும்போது, இவரது திடமான கருத்தைக் குறித்த கல்வி, தைரியம் மற்றும் விசுவாசம் ஆகியவையே உலகளாவிய சபையில் இவருக்கு மிக உயர்ந்த ஸ்தானத்தை கொடுத்திருக்கின்றன என்றார். இது மிகப்பெரிய கைதட்டலோடு அங்கீகரிக்கப்பட்டது. இவர்கூறியதாவது:

“மத சம்பந்தமான கருத்துக்களை எடுத்துக்கூறி சொல்-க்கொடுப்பதில் மிகத்துல்-யமானது, ஊக்கம் அளிப்பது என்று மட்டுமே வேதத்தைக் குறித்து நாம் கூறலாம். தேவன் உண்மையானவர், அவரால் பொய் சொல்ல முடியாது. தன் சிருஷ்டிகளை தவறாய் வழி நடத்தவோ, ஏமாற்றவோ அவரால் இயலாது. எந்த எல்லைக்கும் அப்பாற்பட்ட தேவனானவர் ஒரு குறிப்பிட்ட எல்லைக்குட்பட்ட மனிதனிடம் பேசும்போது, தவறில்லா வார்த்தைகளைத்தான் பேசவேண்டுமா? (என்ன அபத்தமான கேள்வி இது, தேவன் உண்மையை பேசவில்லை என்றால், பிறகு நிச்சயமாய் அவரும் உண்மையானவர் அல்ல). இது தேவனுடைய பேச்சை மட்டும் சார்ந்தது அல்ல. ஆனால் மனிதனுடைய கேட்கும் தன்மையையும், மட்டுமன்றி தேவனுக்கும் மனிதனுக்கும் இடையேயான தொடர்புக்கான முறையை கூட சார்ந்தது. தேவன் தன் வார்த்தையை சரியாகவே அனுப்பி இருக்கிறார் என்பதை நாம் உறுதி செய்துக் கொள்வதற்கு முன், அந்த

வார்த்தையை பெற்றுக்கொள்ளும் மனிதனின் தகுதியையும் காண்பிக்க வேண்டியது அவசியம். (படித்தவரும் இறையியல் பேராசிரியருமான சிலர் மனதில் கொள்ளவேண்டியது என்னவெனில், தேவன் தன்னுடைய சத்தியத்தை தெரியப்படுத்துவதற்கும், அதை வெளிப்படுத்துவதற்கும் தேவையான மிகச்சரியான காரணகர்த்தாவை தெரிந்தெடுக்க வல்லவர் ஆவார். அதை அவர் அப்படியே செய்தார் என்பது ஒவ்வொரு உண்மையான வேத மாணாக்கருக்கும் மிகவும் தெளிவாய் தெரியும். இப்படிப்பட்ட விவாதம் பரிசுத்த வேதாகமத்தின் நம்பகத்தன்மையை பலவீனப்படுத்தவதாகும், மட்டுமன்றி தெளிவான ஞானம் பெற்ற வாசகங்களின் அறிவு கூர்மைக்கு இது ஒரு அவமரியாதையும் கூட) பரிசுத்த வேதம் எந்த காரியத்திலும் தப்பிதத்தை கொண்டிருப்பதில்லை.”

நியு ஹேவனைச் சேர்ந்த போதகர் தியோடர் முங்கர், கிறிஸ்துவை சிங்காசனத்தி-ருந்து இறக்கிவிட்டு அவரது இடத்திற்கு வீழ்ந்து போன பாவ மனுக்குலத்தை உயர்த்திவிட்டார். அவர் கூறுவதை கேளுங்கள்:

“கல்வாரியில் அறையப்பட்ட ஒரு யூதேயனை காட்டிலும் கிறிஸ்து மேலானவர். தேவனுடைய வல்லமை மற்றும் கிருபை பெருகுவதால் கிறிஸ்து தயாள இரக்கமுள்ளவராகவே இருக்கிறார். இந்த உண்மையின் உணர்வோடு இருக்கும் எந்த புத்தகமும் (இயேசு தேவனுடைய அபிஷேகிக்கப்பட்ட குமாரன் என்ற உண்மையை அல்ல, அபிவிருத்தியடைந்த மனித குலம் முழுவதுமே அபிஷேகம் பண்ணப்பட்ட கிறிஸ்துவில் பங்குள்ளவர்கள் என்ற உண்மையை கூறும் எந்த புத்தகமும்) கிறிஸ்துவின் இலக்கியத்தை சேர்ந்ததே.”

தாந்தே, ஷேக்ஸ்பியர், கோயத், ஷெல்-, மேத்யூ அர்னால்ட், எம்ர்சன் மற்றும் அநேகரை உதாரணம் காட்டி மேலும் இவர் கூறுவதாவது :

“விதிவிலக்காய் சில இலக்கியங்களைத் தவிர ஊக்கமளிக்கிற எல்லா இலக்கியங்களுமே மனுகுலத்திற்கு பொருத்தமானதாய் அதன் தர்மசாஸ்திர ஆதாரங்கள் மீதும், தர்மசாஸ்திர முடிவுகளை வற்புறுத்துகிறவைகளாகவே இருக்கின்றன. (இதுவே மிகவும் அவசியமான கிறிஸ்தவமாக இருக்கிறது).... உலகத்தின் மேலே

அமர்ந்து அதன் எல்லா செயல்களின் ஆதாரத்தை சுழற்றிக் கொண்டிருப்பவர், தன்னிகரற்ற தேவனை குறித்து வ-யுறுத்தும் ஒரு இறையிலானது, மனித எண்ணங்களை இலக்கியத்தின் மூலமாய் கூறி தங்களை வெளிப்படுத்துவதை கட்டுப்படுத்தவில்லை. புலவர்கள், பரந்த எண்ணமும், உலகளாவிய சிந்தனையாளர் என்று அநேகர் கடந்து சென்றுவிட்டனர். இவர்கள் யாவரும் தேவனுடைய சத்தியத்தை இவ்விதமான விளக்கங்களினால் ஏமாற்றப்படும்படி தேவனுக்கு மிகவும் நெருக்கமாய் நிற்கிறார்கள்.”

போஸ்டனை சேர்ந்த போதகர் டாக்டர் ரெக்ஸ்ஃபோர்ட் கூறியதாவது :

“என்னை பொருத்தவரை உலகில் எந்த இடமானாலும், எல்லா இடங்களிலும் பாவ அறிக்கையே உண்மையான தொழுகை எழுதப்படாத ஆனால் இந்த நேரத்தில் மிகுந்த செல்வாக்குள்ள கோட்பாடாக நான் கருதுவதாவது: உலகெங்கிலும் எந்த பக்தனும் தனக்கு தெரிந்ததில் மிகச்சிறந்த ஒன்றின் முன் மண்டியிடுகிறான், தனக்கு கிடைத்த தெளிவான வெளிச்சத்தில் உண்மையாய் நடக்கின்றான். இதுவே மோட்சத்தின் மேலான ஆசீர்வாதங்களுக்கு அவனை வழிநடத்தும்.”

நிச்சயமாய் அவர் இக்காலத்தில் மிகவும் பிரபலமான மத நம்பிக்கைகளின் உணர்வை காண்கிறார். ஆனால் அப்போஸ்தலர் பவுல் மார்ஸ்மேடை மீதுள்ள “அறியப்படாத தேவனையா” பக்தர்களுக்கு அறிவிக்கிறார்? அல்லது எ-யா பாகா-ன் பூஜாரிகளை ஆதரித்தாரா? பவுல் நமது பாவங்களுக்காய் ப-யான கிறிஸ்துவை விசுவாசிப்பதே தேவனிடத்தில் சேருவதற்கான ஒரே வழி என்று கூறுகிறார். மேலும் பேதுரு சொல்கிறார்: “நாம் இரட்சிக்கப்படும்படிக்கு வானத்தின் கீழெங்கும் மனுஷர்களுக்குள்ளே அவருடைய நாமமேயல்லாமல் வேறொரு நாமம் கட்டளையிடப்படவும் இல்லை.” அப் 4:12; 17:23-31; 1ராஜா 18:21,22

அவுட்லுக் பத்திரிக்கையின் ஆசிரியரும், நியூயார்க், புரூக்லின் பா-மவுத் சபையின் முன்னாள் போதகருமான போதகர் லேமேன் ஆபோட் என்பவர் கூறுவதை கேளுங்கள்: கிறிஸ்துவினாலும், 12 அப்போஸ்தலராலும் நமக்கு

கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் புதிய ஏற்பாட்டின் வழியாய் எந்த தேவ மனுஷனுக்கும் தேவையான சகல காரியங்களும் அருளப்பட்டிருக்கிறது என்ற தெய்வீக உணர்வானது எல்லா சபைகளுக்கும் உரியதே என்று கூறுகிறார். (2தீமோ 3:17) மேலும் கூறுகிறதாவது:

“தேவன் பாலஸ்தீனத்திலோ அல்லது சில சிறு பட்டணங்களில் இருப்பவர்களோடு மட்டுமே பேசி இருப்பதாக நாம் நினைக்கக்கூடாது. அவர் கிறிஸ்தவர்களோடு மட்டும் பேசி, மற்றவர்களிடம் மௌமனாய் இருப்பதாகவும் நினைத்துவிடக்கூடாது. அவர் எல்லா நேரத்திலும், எல்லா காலங்களிலும் பேசுகிற தெய்வம் என்பதை நாம் நம்புகிறோம்.”

ஆனால் பாகால் தீர்க்கத்தரிசிகளிடம் அவர் எப்படி பேசினார்? யூத காலத்தில் தாம் தெரிந்துகொண்ட ஜனமாகிய மாம்சீக இஸ்ரவேலரிடத்திலும், சவிசேஷ யுகத்தில் ஆவிக்குரிய இஸ்ரவேலரிடத்திலுமேயன்றி, வேறொருவருக்கும் அவர் தம்மை வெளிப்படுத்திக் காட்டவில்லை. “பூமியின் எல்லா வம்சங்களுக்குள்ளும் உங்களை மாத்திரம் அறிந்துகொண்டேன்.” ஆமோ 3:2; 1கொரி 2:6-10.

இங்கிலாந்தின் லேடி சோமர்செட் என்பவரது கடிதத்தை தலைவர் பேரோஸ் கூடுதலான முன்னுரையுடனே வாசித்தார். இது ரோம சபைக்கு கீழ்க்கண்ட சலுகைகளை கொடுத்தது:

“தங்கள் விரோதத்தைக் காட்டிலும் தங்களுடைய ஒப்பந்தத்திற்கு இசைவாக சிந்தித்து தூண்டப்படக் கூடிய மனிதனின் எல்லா முயற்சிகளை குறித்து நான் பரிதாப்படுகிறேன்.... நாம் ஐக்கியப்பட இருக்கும் ஒரே வழி என்னவெனில், நம்மால் மாற்றிக் கொள்ளவே முடியாதிருக்கும் வேறுபாடுகளை குறித்த காரியங்களை என்றுமே பேசாமல் இருப்பதுதான். சந்தேகமின்றி அதின் தலையானது சரித்திர காலமாய் இருக்கும் குருமார் சம்மந்தப்பட்டதாகவே இருக்கிறது. ஆனால் உண்மையில், அவர் அதை நம்புகிறார், நானோ நம்பவில்லை. அயர்லாந்தின் ஆர்ச் பிஷ்ப்பாகிய மாபெரும் சிறந்த குருவானவர் தனது இதயப்பூர்வமான

உதவிகளை நான் ஒரு புராட்டஸ்டன்ட் பெண்மணி என்பதற்காக அன்றி, ஒரு தன்னடக்கமான ஊழியக்காரி என்பதாலேயே செய்வதற்கு எந்த இடைஞ்சலும் வராமல் இருக்கட்டும். இங்கிலாந்திலும் இதேவிதமாக கார்டினல் மேனிங் என்ற அந்த பரிதாபத்துக்குரிய தலைவர் இருந்தார். மக்களுக்காகவே இருக்கும் -வர்பூ-ன் குருவானவர் Mgr.நகன்ட் இன்றும் உண்மையாகவே யாவராலும் மதிக்கப்பட்டும் அன்பு செலுத்தப்பட்டும் வருகிறார். இந்த பொன்னான சட்டத்தின் நடைமுறையிலான வரைமுறைகளைக் குறித்து இருக்கும் ஒருமனப்பட்ட கருத்தானது - கன்பியூஷியசால் எதிர்மறையாகவும், கிறிஸ்துவினால் உடன்பாடாகவும் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது நாம் யாவரையும் ஒரே கூரையின் கீழ் கொண்டுவரக்கூடும்.”

பாவத்துக்கு பரிகாரம் என்னும் பாதிரிமார்களின் போதனையானது மிகவும் சுலபமாய், கடந்த கால புனித சின்னமாகவும், அறிவுபூர்மான 19ம் நூற்றாண்டிற்கு தகுதியற்றதாகவும் கருதி ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டது. வெகுசிலரே இதை பாதுகாக்கவேண்டும் என்று குரல் எழுப்பினர். பேரவையில் இந்த குரல் மிக குறைந்தபட்சமாகவே இருந்தது மட்டுமன்றி, இவர்களது கருத்தும் குறைந்த மதிப்புடையதாகவே இருந்தது. இந்த சிறுபான்மையினரில் போதகர் ஜோசப் குக் என்பவரும் ஒருவர். இவரது அபிப்பிராயங்கள் பிறகு விமர்சிக்கப்பட்டது. அதன் பிறகு சிக்காகோ பிரசங்க மேடையில் முற்றிலும் கண்டனத்திற்கு உரியதானது. திரு.குக் அவர்கள் தன் உரையில் கூறும்போது கிறிஸ்தவ மதம் ஒன்றே ஒரே உண்மையான மதம், மட்டுமன்றி இதை ஏற்றுக்கொள்வது ஒன்றே மரணத்துக்குப் பிறகும் சந்தோஷத்தை தக்க வைத்துக்கொள்ள ஒரே வழியாகும் என்று கூறினார். இந்த பாவ நிவாரணமானது குருமார்களின் மூலம் வரும் மிக மோசமான பாவத்தைக் கூட களைந்துவிடும் என்பதை விளக்க ஷேக்ஸ்பியரின் கதாபாத்திரம் ஒன்றை கோடிட்டு காட்டி அவர் கூறியதாவது :

“லேடி மேக்பத்தை எடுத்துக்கொண்டால் லேடி மேக்பத்தின் பாவக்கறை பட்ட கரத்தை எந்தமதம் கழுவி விடமுடியும்? இந்த கேள்வியை நான்கு கண்டங்கள் மற்றும் கட-ன் தீவுகளின் முன் வைக்கிறேன். இந்த கேள்விக்கு உங்களால் பதில்

கூறமுடியாவிட்டால் நீங்கள் எந்த முக்கியமான நோக்கத்திற்காகவும் இந்த மத பேரவைக்கு வரவில்லை என்றே கூறலாம். முகமதியர்களிடம் கேட்கிறேன். உங்களால் இவளது பாவக்கறை படிந்த கரத்தை கழுவமுடியுமா? கன்பியூஷியஸ், புத்த மதத்தாரிடம் இந்த கேள்வியை திருப்புகிறேன். உங்களால் கறை படிந்த இவள் கரத்தை கழுவ முடியுமா?”

இந்த பேரவை முடிந்த பிறகு சிக்காகோவை சேர்ந்த தூய ஆத்துமாக்கள் சபையின் போதகர் ஜென்கின் லாயட் ஜோன்ஸ் என்பவர் இந்த பேரவையில் மிகவும் ஆர்வமுள்ளவராக இதற்கு கீழ்கண்டபடி பதில் கூறுகிறார்:

“பாவ நிவாரணத்தின் சாவாமையை நாம் காண, ‘இயேசுவை நோக்கிப் பார்த்து இரட்சிப்படையுங்கள்’ என்ற திட்டத்தை போஸ்டனின் மாபெரும் பேச்சாளர் பேரவையின் போது பிறமத பிரதிநிதி மற்றும் மாறுபட்ட எண்ணங்களின் பேராதரவின் நிமித்தம் மேற்கொண்டார். ‘சிலுவையை நோக்கிப்பார்த்தால்’ மட்டுமே அவளுக்கு பாதுகாப்பான நிலை உண்டு என்று அவர் வாக்கு செய்தார். அப்படிப்பட்ட அந்த காரியத்தின் தன்மையை, அந்த ஸ்தீரியின் குணாதிசயத்தை நாம் கவனிப்போம். உலகின் எல்லா மத பிரதிநிதிகளின் முகத்துக்கு நேராய் கிறிஸ்துவின் பாவ நிவாரணத்தின்படி ‘ஒருவன் மறுபடியும் பிறவாவிடில் தேவனுடைய ராஜ்ஜியத்தில் பிரவேசிக்கவே முடியாது’ என்று மிகவும் ஆணித்தரமாய் கூறியிருப்பது உண்மையில் எவர் ஒருவராலும் செய்ய இயலாத காரியம். இந்த தெய்வீக பாவ நிவாரணமானது அவளது ரத்தம் படிந்த கரத்தை கழவி வெண்மையாக்கி, கொலை பாதகியை பரிசுத்தமுள்ளவளாய் மாற்றும் என்று வ-யுறுத்தி பேசினார். கிறிஸ்தவ உலகுக்கு நான் சொல்லவேண்டியது என்னவெனில், நான் இதை நம்பவில்லை என்பதினால் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். மேலும் நீதிநெறியின் மீது மிகுந்த ஆர்வமுடைய யாவரையும், நீதியின் நண்பர்கள் யாவரையும், நீதிக்காகவே கிருபை செய்கிறவருமான தேவனை நம்புகிறவர்களையும் இதை மறுக்கும்படி அழைக்கிறேன். இவ்விதமான “மீட்பின் திட்டமானது” தேவையற்ற ஒன்று மட்டுமன்றி, அநீதியானதும் கூட. வருங்காலத்தில் இவ்வலகில் இது ஒழுக்கக்கேட்டினையும், ஏமாற்றத்தையும், ஒரு வஞ்சக

வலையையும் ஏற்படுத்துகிறது..... லேடி மேக்பத்தைப் போன்ற இன்னும் அநேகர் பாவக்கறை படிந்ததால் கைவிடப்பட்டு பரலோகத்துக்கு புறம்பான இடத்தில் இளவரசர் சித்தார்த்தாவும் சேர்க்கப்பட்டிருப்பதால், என்னை மட்டும் இதி-ருந்து மீட்கும்படி சுயநலத்தோடு ஜெபிக்கும்படி அந்த கல்வாரியின் காட்சி என்னை அனுமதிக்குமானால் நான் அதை விட்டு ஒதுங்கிவிடுவேன்.”

அதை தொடர்ந்து அதே ஆலயத்தில் “கிழக்கத்திய நாடுகளின் கூட்டம்” ஒன்று நடைபெற்றது. இதில் ஒரு அமெரிக்க கத்தோ-க்கரின் உரைக்குப் பிறகு அதே கனம் பொருந்திய மரியாதைக்குரியவர் சோரஸ்டர், மோசஸ், கன்பியூஷியஸ், புத்தர், சாக்ரடீஸ் மற்றும் கிறிஸ்துவின் சொற்களி-ருந்து சில பகுதிகளை வாசித்து, இவை யாவும் உலகமனைத்துக்கும் ஒரே மதத்தையே காட்டும்படி அறிவுறுத்துகின்றன என்று கூறினார். இந்த உரைக்கு பிறகு பத்திரிகை செய்திக்கு கொடுத்த விளக்கமானது:

“வாஷிங்டனை சேர்ந்த கத்தோ-க்க பல்கலைக்கழகத்தின் பேராயர் கேன் அவர்களிடம் நீங்கள் இந்த கூட்டத்தில் கலந்துகொண்டு இத்தனை தீவிரமான மேடையில் நிற்கக்கூடுமா என்று திரு.ஜோன்ஸ் கேட்டார். இதற்கு புன்சிரிப்புடனே பேராயர் தான் ஒருவேளை டிபுக்கில் (Debugue)-ல் இருக்கலாம். சில சமயம் கூட்டத்துக்கு வர தூண்டப்படலாம் என்று கூறினார். அதற்குப் பிறகு திரு. ஜோன்ஸ் பேராயரிடம் அவர்கள் வேறு யாரையாவது அனுப்ப ஆலோசிக்கக்கூடுமா என்றதற்கு, பேராயர், ‘நீங்கள் இதற்காக இத்தனை அவசரப்படக்கூடாது; நாங்கள் ஒத்துப்போவதற்கு மிகவும் பிரயாசப்படுகிறோம்; இப்படி செய்வதற்கு வெகுகாலம் பிடிக்காது’ என்றார். (எனினும், சிக்காகோ பேரவையானது ரோமுக்கு எவ்விதத்திலும் லாபகரமானதாகவோ அல்லது அதன் ஆதரவாளர்களிடம் பிரபலமடையவோ இல்லை. மேலும் எதிர்காலத்தில் இவ்விதமான ஒழுங்கற்ற பேரவைகளில் தன்னுடைய போப்புமார்கள் எதுவும் செய்வதற்கு இல்லை என்றும் அறிவித்துவிட்டது. மட்டுமன்றி சிக்காகோ பேரவையில் மிகமுக்கிய பங்கெடுத்த ரோம குருமார்களுக்கு எதிராக குறிப்பிட்ட அளவு போப்பின் கண்டனம் காணப்படாமல் இல்லை. புராட்டாஸ்டன்டாருக்கே எல்லா பெருமையும் சேரும்.)”

“திரு.ஜோன்ஸ் தொடர்ந்து கூறுகிறார் : கார்டினல் கிப்பன்ஸ் அயர்லாந்தின் ஆர்ச் பிஷப் மற்றும் ஸ்பேல்டிங் பிஷப் ஆகியவர்களின் தலைமையில் ரோமன் கத்தோ-க்க சபையானது மிகவும் நல்லவிதமாய் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. இவர்கள் மிகவும் மந்தமாக செயல்படுகிறவர்களை வேலை செய்யும்படி பலவந்தப்படுத்துகின்றனர். ஒருபுறம் கத்தோ-க்கரிடமும் மறுபுறம் அஞ்ஞானிகளிடமும் நாங்கள் இந்த மதசார்பான பேரவையை விட்டுவிட்டோம் என்று எங்களிடம் மக்கள் கூறுகின்றனர். நமது அஞ்ஞான நண்பர்களிடமிருந்து இப்போது கேட்போம். அஞ்ஞானிகள் என்ற வார்த்தைக்கு இவர்கள் கூறும் அர்த்தம் பொருத்தமானது அல்ல, நான் அதற்காக தேவனுக்கு நன்றி கூறுகிறேன்.”

பேராசிரியர் ஹென்றி டர்மெண்ட், இந்த பேரவையில் கிறிஸ்தவமும் பரிணாமமும் என்பதைக் குறித்து பேசும்படியாய் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது. ஆனால், அவர் வந்து சேரமுடியாமல் போய்விட்டது. ஆகவே இவரது செய்தி டாக்டர் பிரிஸ்டோல் என்பவரால் வாசிக்கப்பட்டது. இதில் இவர் கூறியதாவது : ஆதியாகமத்தையும் பாவத்தின் இயல்பையும் குறித்த சற்று மேலான புரிந்து கொள்ளுதலானது குறைந்த அளவுக்காவது சில மாற்றங்களை செய்யும். பாவ நிவாரண போதனையை இழிவாக கோடிட்டு காட்டி இவ்விதம் கூறினார். இது இவரது பரிணாமத்தைப் பற்றிய போதனையை செல்லாததாக்கும்.

விசுவாசத்திற்காக போராடும் வெகுசிலர்

இவ்விதமாய் தைரியமாய், வெளிப்படையாய் பேசப்படும் இந்த விட்டுக்கொடுக்கும் போக்கின் மத்தியில், நீதிநெறி மற்றும் தைரியத்தோடு இருக்கும் புராட்டஸ்டன்ட் கிறிஸ்தவர்களின் வெகுசில பிரதிநிதிகளை பார்க்கும்போது உண்மையில் கொஞ்சம் புத்துணர்ச்சியாய் இருந்தது. நேர்முகமான மற்றும் மறைமுகமான எதிர்ப்புகள் இருந்த போது பரிசுத்தவான்களுக்கும் ஒருவிசை ஒப்புவிக்கப்பட்ட விசுவாசத்திற்காக போராடுகிற சிலர் இருந்தனர். ஆனால் யுகங்களைப் பற்றிய தெய்வீக திட்டத்தையும், இதற்கும் கிறிஸ்தவத்தின் அடிப்படை போதனைகளுக்கும் இருக்கும்

முக்கியமான சம்பந்தத்தையும் காணாததினால், இவர்களும் கூட தடுமாற்றத்தை காட்டினர்.

சிக்காகோ பல்கலைக்கழகத்தில் பேராசிரியர் டபிள். யூ. சி. வில்கின்சன், “பிற மதங்களைப் பற்றிய கிறிஸ்தவத்தின் மனப்போக்கு” என்பதை குறித்து பேசினார். இவர் கிறிஸ்தவத்தை விளக்குவதற்கு தன் பேச்சை கேட்பவர்களை புதிய மற்றும் பழைய ஏற்பாட்டின் வசனங்களுக்கு நேராக திசைதிருப்பினார். அதுவும் மற்ற எல்லா மதங்களைப் பற்றி கிறிஸ்தவம் கொண்டிருக்கும் விரோத மனப்போக்கை குறிப்பிட்டார். ஆனால் உண்மையில் பார்க்கப்போனால் இது மெய் அல்ல. அதுவும் கீழ்கண்டவிதத்தில் விவரித்து எடுத்துக்காட்டியிருக்கும் நம் தேவனின் ரட்சிக்கும் மாபெரும் வல்லமை பொய்யல்ல.

- ❖ “என்னாலேயல்லாமல் ஒருவனும் பிதாவினிடத்தில் வரான்.” (இயேசுவினாலன்றி ஒருவரும் இரட்சிக்கப்பட முடியாது)
- ❖ “ஜீவ அப்பம் நானே.”
- ❖ “ஒருவன் தாகமாயிருந்தால் என்னிடத்தில் வந்து பானம் பண்ணக்கடவன்.”
- ❖ “நான் உலகத்திற்கு ஒளியாய் இருக்கிறேன்.”
- ❖ “நானே ஆடுகளுக்கு வாசல்.”
- ❖ “எனக்கு முன்னே வந்தவர்கள் எல்லாரும் கள்ளரும், கொள்ளைக்காரருமாய் இருக்கிறார்கள்.”
- ❖ “நானே வாசல், என் வழியாய் ஒருவன் உட்பிரவேசித்தால் அவன் இரட்சிக்கப்படுவான்.”

“இயேசு ஒருவரே தன்னிகரல்லாதவராக மனுக்குலத்தின் ரட்சகர் என்று அவரே தன் வாயால் கூறியிருப்பதற்கு மேலே உள்ளவைகள் சில உதாரணமாய் கூறப்பட்டிருக்கின்றன என்று அவர் கூறினார்.

“மேலும் நான் பூமியி-ருந்து உயர்த்தப்பட்டிருக்கும் போது எல்லோரையும் என்னிடத்தில் இழுத்துக்கொள்வேன் என்று கூறினார்.

இதன் மூலம் அந்நிய மதங்களில் ஈடுபட்டிருக்கும் அநேகர், அவர்களது மத சூழ்நிலைகளின் துரதிர்ஷ்டங்களையெல்லாம் பொருட்படுத்தப்படாமல் தெரிந்தோ தெரியாமலோ இயசேவினிடத்திற்கு அழைத்துவரப்பட்டால் அவர்கள் யாவரும் ரட்சிக்கப்படுவார்கள் என்ற உத்திரவாதத்தை நாம் பெறுகிறோம்.

“உண்மையில் இதுவே கிறிஸ்தவ போதனையாக இருக்கவேண்டும். நான் உண்மையுடன் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். (ஆனால் இந்த நம்பிக்கை ரட்சிப்பின் தெய்வீக திட்டத்தின் ஞானத்தினால் வருவதற்கு பதிலாக தயாள குணத்தின் இருதயத்தி-ருந்து வருகிறது. பேராசிரியர் வில்கின்ஸன் இவ்வுலகம் கிறிஸ்துவினிடத்திற்கு ஈர்க்கப்படுவது ஆயிரவருட ஆட்சியில் என்பதை பார்க்க தவறிவிட்டார். மட்டுமன்றி, சபையை ஈர்ப்பது மட்டுமே தற்போது செயல்படுத்தப்படுகிறது. மேலும் தற்போது செயல்படும் கர்த்தரை பற்றிய ஞானம், பிற்காலத்தில் “சமுத்திரம் ஜலத்தினால் நிறைந்திருக்கிறது போல பூமி கர்த்தருடைய மகிமையை அறிகிற அறிவினால் நிறைந்திருக்கும்” என்பதையும் உணரவில்லை (ஆப 2:14) என் மனதில் ஆழப்பதிய வேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன் கேட்கிறேன் நாம் தற்போது விவாதிக்கின்றபடி, மீட்கும்படியாக இயேசுவின் விசேஷித்த வல்லமையி-ருந்து கிடைக்கும் நன்மைகளின் பிரதிபலன் இவைகள் அல்ல, ஆனால் தீர்க்கமான கேள்வி என்னவெனில் கிறிஸ்தவம் அல்லாத மதங்களில் மீட்பின் பலனில் பங்கு ஏதாவது இருப்பதை கிறிஸ்தவ மதம் அடையாளம் கண்டிருக்கிறதா? வேறுவிதத்தில் கூறவேண்டுமாயின் வேதத்தில் எந்த இடத்திலாவது இயேசு தன் மீட்கும் வல்லமையை எவ்விதத்திலாவது கொஞ்சமோ அதிகமோ புறமதத்தின் மூலமாக பயன்படுத்துவதாக வசனம் கூறுகிறதா? புதிய, பழைய ஏற்பாடுகளில் வேதத்தில் இந்த கேள்விக்கு ஆம் என்று பொருள் தரும் சிறு குறிப்போ அல்லது சிறு குறிப்பின் நிழலோ இருக்கிறதா? இவ்விதம் எதையும் நான் கண்டுபிடிக்கவில்லை என்பதை நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன். ஆனால் இதற்கு பெரிதும் மாறான கருத்தையே நான் பார்த்திருக்கிறேன்.

“புதிய ஏற்பாட்டிலோ அல்லது பழைய ஏற்பாட்டிலே இருந்து கிறிஸ்தவ சரித்திரத்தின் உதவிகளை நாடாமல் நீதிநெறிகளில்

மிகப்பெரிய உயரத்துக்கு உயர்ந்துவிட்ட தேசிய அளவில் இருக்கும் தனிமனிதனின் தரத்துக்கும் எவ்வகையிலும் சீர்குலைவு ஏற்படுத்திவிடும் என்று தவறாக புரிந்து கொள்ளப்பட்டு விடாதபடிக்கு இதை உன்னிப்பாய் கவனிக்கும்படி நான் உங்களை வேண்டிக்கொள்வது அவசியம் என்று உணர்கிறேன். நான் இங்கு பேசும்படி குறிப்பாய் எடுத்துக்கொள்வது எந்த மனிதனையோ, ஒரு கூட்டத்தாரையோ அல்லது விசேஷமானவரையோ அல்ல. கிறிஸ்தவமல்லாத மதங்களைப் பற்றி கிறிஸ்தவ மதம் கொண்டிருக்கும் மனப்போக்கை கவனிக்கும்படியாக மட்டுமே உங்களை நான் வழி நடத்துகிறேன்.

“புதிய ஏற்பாட்டின் பிரகாரம் இயேசு தனது சொந்த அதிகாரத்துக்கு ஒத்த அதிகாரத்துடன் பேசும்படியான பிரதிநிதித்துவம் பெற்றதாக தங்களை பாவித்துக் கொள்பவர்களின் நடவடிக்கைகளுடன் இயேசுவின் வார்த்தைகளை உள்ளபடியே ஒப்பிட்டு பார்க்க நாம் முனையலாம். பொதுவாக புறஜாதிகளின் மத ஆதரவாளர்களை குறித்து அவர் பேசும் போது இதேவிதமாய் கூறுகிறார்: ‘அவர்கள் தங்களை ஞானிகள் என்று சொல்-யும் பைத்தியக்காரராகி அழிவில்லாத தேவனுடைய மகிமையை அழிவுள்ள மனுஷர்கள், பறவைகள், மிருகங்கள், ஊரும் பிராணிகள் ஆகிய இவைகளுடைய ரூபங்களுக்கு ஒப்பாக மாற்றினார்கள்.’

“மனிதன், பறவை, மிருகம், ஊர்வன இந்த நான்கு பிரிவுகளின் வரிசைகள் கிறிஸ்தவத்தோடு பிற மதங்கள் எவ்விதத்தில் மாறுபட்ட ரூபத்தில் அக்காலத்திலோ அல்லது இந்த நாகரீக காலத்திலோ சரித்திர தொடர்பை பெற்று இருக்கிறது என்பதையே சுட்டிக்காட்டுகிறது. முன்பு மாசில்லாத தேவன் என்ற எண்ணத்தை கொண்டிருந்த மனிதன் தற்போது இவ்விதமாக தேவநிந்தைக்குரிய எண்ணங்களை கொண்டிருப்பதை புண்படுத்துகின்ற, பகிரங்கமான, கடுமையான களங்கப்படுத்தும் செய-னால் தங்களை பிரபலமானவர்களாகவும், பிரசித்தி பெற்றவர்களாகவும் மாற்றிவிட்டது என்று பவுல் தன் வார்த்தைகளினால் கூறுகிறார். எபிரேயர்கள் மற்றும் கிறிஸ்தவர்களுடைய எரிச்ச-ன் தேவனிடமிருந்து இவர்களுக்கு வருகிற ஆக்கினையானது : ‘இதனிமித்தம் அவர்கள் தங்கள் இருதயத்திலுள்ள இச்சைகளினால்

ஒருவரோடொருவர்தங்கள் சரீரங்களை அவமானப்படுத்தத்தக்கதாக, தேவன் அவர்களை அசுத்தத்திற்கு ஒப்புக்கொடுத்தார். தேவனுடைய சத்தியத்தை அவர்கள் பொய்யாக மாற்றி, சிருஷ்டிகரை தொழுது சேவியாமல் சிருஷ்டியைத் தொழுது சேவித்தார்கள். அவரே என்றென்றைக்கும் ஸ்தோத்தரிக்கப்பட்டவர்.'

“இந்த மேற்கோளை முடிக்காமல் நிறுத்திக்கொள்கிறேன். மிகுதியான பகுதி முழுவதும் நன்கு தெரிந்த குற்றச்சாட்டிற்குள் போகிறது. அதுவும் உண்மையாகவே புறஜாதி புராதன உலகத்துக்கு எதிராக சுமத்தப்பட்ட குற்றம் என்று நன்கு தெரிகிறது. இதில் உள்ள எந்த குறிப்புமே மதங்களை குறை கூறுவதில் நல்லதாகவோ அல்லது அவ்வளவு மோசமில்லை என்றோ கூறுவதாக இல்லை. எந்த திருத்தமோ, சமனப்படுத்தும் வார்த்தைகளோ எதுவும் அறிவுறுத்தப்படவில்லை. எல்லா இடங்களிலுமே கடுமையாய் தாக்கப்பட்டு, நேருக்கு நேர் பகிரங்கமாய் குற்றம் சாட்டப்பட்டது. தவறான உருவங்களின் கீழ் உணர்வில்லாமல் பொய்யான தோற்றத்தில், சில விஷயங்களில் உண்மையும் ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடியதுமான வழிபாடுகள் மறைந்துபோயின என்பதை குறித்து எந்த கருத்தும் அங்கு இல்லை. சில விக்கிரக ஆராதனைக்காரரால் உருவாக்கப்பட்ட ஒரு வித்தியாசத்தின் மீது பார்வையை செலுத்த எந்த சந்தர்ப்பமும் தரப்படவில்லை. அதுவும் விக்கிரக ஆராதனைக்காரருக்கும், மாசற்ற எரிச்ச-ன் தேவன் என்று தாங்கள் வழிபட்ட போ-யான விக்கிரகங்களின் மூலம் பிரத்தியோகமாய் உருவகப்படுத்திய மிகவும் தந்திரமுள்ள விக்கிரக ஆராதனைக்காரருக்கும் இடையே வெகுசில வித்தியாசங்களே காணப்பட்டன. இழிவான தேவநிந்தையி-ருந்து மறைக்கப்பட்ட ஆழ்ந்த ரகசியங்களில் சுத்தமானதொரு மதத்தை தேடி கண்டுபிடிப்பதில் விவரமான, முனைப்புள்ள சிலருக்காக யாருமே இல்லை. தன்னோடு தொடர்பு கொள்ளுகிற நியாயம் தீர்க்கப்பட்டதும் வழி தவறியதுமான அந்தி கிறிஸ்தவ மதங்களுக்கு அவைகள் தப்பித்துக்கொள்ளும் வழியை கிறிஸ்தவ மதம் விட்டுவைக்கவில்லை. ஆனால் அதற்கு பதிலாக தேவனல்லாத பிற தெய்வங்களுக்கு ஆராதனை செய்யும் திருத்தமுடியாததொரு

பாவகாரியத்தின் மீது பாரபட்சமற்ற அழிவு அவரது மகிமையின் வல்லமையி-ருந்து பாய்கிறதாக காட்டுகிறது.

“உண்மையில் தமக்கு செலுத்தப்படவேண்டிய ஆராதனைகள் தவறுதலாக பிறருக்கு தகுதியானதாகி விட்ட போதிலும், அன்பான தேவன் அதனை ஏற்றுக் கொள்வார் என்கிறதற்கான எந்த உத்திரவாதமோ அல்லது சாத்தியமானதொரு நம்பிக்கையோ கொடுக்கும் வகையில் நல்லதொரு பரிகாரம் எந்த இடத்திலும் கொடுக்கப்படவில்லை. அந்த யோசனையானது நியாயமான ஒன்றோ இல்லையோ, ஆனால் அது வேதத்திற்கு ஒத்தது அல்ல. அது வேதத்துக்கு புறம்பானது. எனவே கிறிஸ்துவத்துக்கும் அது எதிரானதே. இவ்வித பெருந்தன்மைக்கு பாராட்டு எதுவும் கிறிஸ்துவத்திற்கு தகுதியானதல்ல. தேவனுடைய ஒரே விசேஷமான தனிப்பட்ட உரிமையாக கருதப்படும் கிறிஸ்தவ மதமானது தான் ஒரு இடுக்கமான, மிகவும் கண்டிப்பான, கடுமையான, எரிச்சலுள்ள மதம் என்பதை வெளிப்படையாக ஒத்துக்கொள்ளும். மரிக்கப்போகும் சாக்ரடஸ் வேண்டுமானால் ஏஸ்கலாபியஸீக்கு செலுத்தும் ப-யான ஒரு கோழிக்கு பதிலாக வேறு ஒன்றை ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கலாம். ஆனால், கிறிஸ்தவம், வேதம் சொல்லும் கிறிஸ்தவம், விக்கிரக ஆராதனைக்காரர் செய்யும் ஆராதனைகள், தேவன் தனக்கு செலுத்தக்கூடிய ஆராதனையாக மாற்றி ஏற்றுக்கொள்வார் என்று எடுத்துக்கொள்ளும் வகையில் எவ்வித காரணத்தையும் நிழலாகக்கூட நமக்கு காட்டவில்லை.

“பேதுரு கூறுகிறதாவது : ‘தேவன் பட்சபாதமுள்ளவர் அல்ல என்றும், எந்த ஜனத்திலாயினும் அவருக்கு பயந்திருந்து நீதியைச் செய்கிறவன் எவனோ அவனே அவருக்கு உகந்தவன் என்றும் நிச்சயமாய் அறிந்திருக்கிறேன்.’

“முத-ல் தேவனுக்கு பயப்படவும் பிறகு அதோடு கூட நீதியைச் செய்கிறவனே தேவனுக்கு எவ்விடத்திலும் என்றென்றும் உகந்த குணாதிசயம் உடைய மனிதனாக இருக்கிறான். ஆனால் தேவனுக்கு பயப்படுதல் என்பது அவரைத் தவிர வேறு யாரையும் வணங்காம-ருப்பது என்கிற எண்ணம் கிறிஸ்துவத்துக்கு இல்லை. எந்த அளவுக்கு ஒருவன் தன்னை தனது பாரம்பரிய மதத்தி-ருந்து விடுவித்துக் கொள்கிறானோ, அதன் மூலமாக அல்ல, அதற்கு

பதிலாக எந்த அளவுக்கு உண்மையான தெய்வீக ஆராதனைகளுக்கு மாறி உயருகிறானோ, அந்த அளவுக்கு தேவனுக்கு உகந்தவனாயிருப்பான்.

“ஆகவே, எந்த பாரம்பரிய மதமும் தான் ஒழுங்காக இல்லாதிருந்தாலும் தன்னை ஒரு உண்மையான மதமே என்று சொல்-க் கொள்ளக்கூடுமா? கிறிஸ்தவம் அதற்கு இல்லை என்ற பதிலை தருகிறது. கிறிஸ்துவைக் குறித்து கேள்வியேற்படாதவருக்கும் கூட கிறிஸ்தவம் வரையரை இல்லாத எல்லையற்ற நம்பிக்கையை கரிசனத்துடன் பேசுகிறது. எனவே நிச்சயமாய் கிறிஸ்தவர்கள் இந்த வார்த்தைகளை பிடித்துக்கொண்டு அதன் அளவிடமுடியாத மதிப்பிற்கிணங்க அதை வாஞ்சையுடன் போற்றுவர். ஆனால் மனுக்குலத்தின் வழிமாறிப்போன மதங்களோடு எந்தவித உறவையும் சகித்துக்கொள்ளும் நோக்குடன் இது நம்மை வழி நடத்துவதாக நாம் தவறாக எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது. அந்த மதங்கள் வேதத்தின் எந்த இடத்திலுமே பரிதாபத்துக்குரியதும், இருட்டில் தேவனை தடவியும் கண்டதாகவும் வர்ணிக்கப்படவில்லை. ஒட்டுமொத்தமாக அவைகள் யாவும் மேல்நோக்கி அல்ல. ஆனால் கீழ்நோக்கி தட்டுத்தடுமாறி போய்க் கொண்டிருப்பவைகளாகவே விவரிக்கப்படுகின்றன. கிறிஸ்தவத்தைப் பொருத்தமட்டில் அவைகள் உதவி செய்பவைகள் அல்ல. ஆனால் தடங்கல் செய்பவைகளே. அவைகளின் ஆதரவாளர்கள் வேரையும் பாறையையும் பிடித்து மூழ்கிக்கொண்டிருக்கும் மனிதரை பின்பற்றுவதைப் போல் குருட்டாட்டமாகவே பின்பற்றுகின்றனர். இது இவர்களை நிச்சயம் ஆற்றின் ஆழத்துக்கே கொண்டு செல்லுமே அன்றி கரை சேர்க்காது. தவறான மதங்களில் இருக்கும் சிறு சத்தியம் உதவி செய்யக்கூடும். ஆனால் அந்த மதங்கள் எவ்விதத்திலும் அவர்களுக்கு உதவாது என்பதே சத்தியம்.”

“இந்த பொய்யான மதங்கள் தங்களிடையே இருக்கும்

கொஞ்சம் சத்தியத்தையும் நெருக்கி மாய்த்துவிடவே தனது சக்தி முழுவதையும் செலவிடுகிறது என கிறிஸ்தவம் கூறுகிறது. ஆகவே தான் ரோமர் முதல் அதிகாரத்தில் சரித்திர சீரழிவு, பொய் மதங்களை பாதிக்கின்றதாக பொதுவாக காட்டப்பட்டுள்ளது. அவர்கள் மேல்நோக்கி வளருகிறவர்களாக இருப்பின் மேன்மேலும் வளர்ந்திருப்பார்கள். ஆனால் பவுல் போதிக்கின்றபடி அவர்கள் மேன்மேலும் கீழ்நோக்கி செல்லுகிறவர்களாக இருக்கிறார்கள்.

“கிறிஸ்தவத்தின் போக்கு, தன்னைத் தவிர பிறமதங்களின் மீது பொதுவானதாகவும், பூரணமானதாகவும், நிலையானதாகவும், சமாதானமாகாத போக்குடன் இருக்கிறது. ஆகவே இந்த பொய் மதங்களின் ஆதரவாளர்கள் எவ்விதத்திலும், எவ்விடங்களிலும் உள்ள அவர்கள் மீது கிறிஸ்தவத்தின் போக்கு, அவர்கள் கிருபை, இரக்கம், சமாதானம், நிறைந்தவர்களாயிருந்தாலும் விடப்படுவதில்லை. இந்த மதத்தை ஏற்றுக்கொள்ளும் எத்தனையோ பேர், தீர்க்கப்படாத எத்தனையோ பிரச்சனைகளை கிறிஸ்தவ மதம் விட்டுவைத்திருக்கிறது என்பதை கண்டுகொண்டிருக்கின்றனர்.”

நியூயார்க் பட்டணத்தைச் சேர்ந்த போதகர் ஜேம்ஸ் டிவைன் என்பவர் கூட கிறிஸ்துவின் விலையேறப்பெற்ற ரத்தத்தால் வரும் மீட்பைக் குறித்த போதனையை மிகத்தெளிவாக பிற மதங்களிடையே கிறிஸ்தவர்களின் செய்தியாக பேசியுள்ளார் ; அவர் கூறியது :

“நாங்கள் இப்போது மிகவும் மறைபொருளான போதனையாகிய பாவநிவாரணத்தைக் குறித்த மற்றுமொரு அடிப்படை சத்தியத்தை உங்களுக்கு கொண்டுவருகிறோம். பாவம் என்பது ஒரு மறுக்கமுடியாத காரியமாக இருக்கிறது. இது யாவராலும் அறிந்தும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டதுமாயும் இருக்கிறது. அதுவே அதற்கு ஒரு சொந்த சாட்சியாய் இருக்கிறது. அதுமட்டுமன்றி தேவனுக்கும் மனுஷனுக்கும் இடையே ஒரு தடையாகவும் இருக்கிறது. பாவமானது தன் அருவருப்புடனும் தன் எதிர்ப்புடனும், தன் பயங்கர தரக்குறைவினுடனும் தன் நம்பிக்கையற்ற அழிவுடனும் தெய்வீக பரிசுத்தத்தோடு நீதியான அரசாட்சியில் இணைய முடியாது. தேவனால் பாவத்தை சகித்துக் கொள்ளவோ அல்லது அதனோடு எந்த சந்தர்ப்பத்திலும் ஒத்துப்போகவோ அல்லது

தாம் இருக்கும் ஸ்தலத்தில் அதற்கு இடம் கொடுக்கவோ முடியவே முடியாது. அதோடு கூட அவர் சமரசப்படவே முடியாது. அதை அவர் தண்டித்தே ஆகவேண்டும். பாவத்தோடு கூட அவர் விருந்து உபசாரம் செய்யமுடியாது. அதை தண்டித்தாக வேண்டும். அவர் அதை கண்டுகொள்ளாமல் இருக்கமுடியாது. அவர் அதை ஜெயம் கொள்ளவே வேண்டும். அவர் அதற்கு ஒரு நீதியான அந்தஸ்தை கொடுக்க முடியாது. அதற்கு நிச்சயம் கொடுக்கப்படவேண்டிய தண்டனையுடனே அதை சந்திக்க வேண்டியுள்ளது.

“தேவனுடைய பாவநிவாரணமானது மிகவும் நேர்த்தியான நியாயத்தை நிலைநிறுத்தும் வழிமுறையாக இருக்கிறது. இது நிரந்தரமானது. இந்த உலக தோற்றத்துக்கு முன்னமே தமது சுய எண்ணத்தினால், பாவத்திற்கு பரிகாரமாய் ஒரு ப-யை உண்டாக்கினார். இதை அவர் இயேசு என்பவரால் செய்கிறார். கிறிஸ்துவின் பிறப்பு, ஜீவன், வாழ்வு, மரணம் மற்றும் உயிர்த்தெழுதல் யாவுமே மெய்யான சரித்திரத்தின் பகுதியில் ஒரு முக்கிய இடத்தை பெறுகிறது. மேலும் அவரது முழுமையான கீழ்ப்படித-ன் நீதியும், தயவை பெறும் சக்தியும், ப-யினால் ஒப்புரவு செய்யும் பணியில் ஒரு அளவிடமுடியாத மதிப்பை பெறும்படியான மறைபொருளான பொருளாய் மாறிவிட்டது.

“கிறிஸ்து ஒரு பதில் ஈடாக தேவனால் தெரிந்து கொள்ளப்பட்டார். அவரது கீழ்ப்படித-ன் சிறப்பும், அவரது ப-யினால் உயர்த்தப்பட்ட மேன்மையும் விசுவாசத்துக்கு உரியதாய் இருக்கின்றன. பாவியும், தாழ்மையானவரும், பாவத்தினிமித்தம் மனம் வருந்துகிறவரும், தங்கள் ரட்கராய், மத்தியஸ்தராய், தங்கள் மீட்பராய் ஏற்றுக்கொண்டு, கிறிஸ்து மத்தியஸ்தம் செய்து ஈடுகொடுத்ததினால் தேவனிடமிருந்து பெற்றுக் கொள்ளக்கூடிய வாக்குத்தத்தத்தை விசுவாசிக்கிறார்கள். கிறிஸ்துவின் வாக்குத்தத்தங்களையும், உறுதிமொழிகளையும் நம்பி தேவனுடைய மாறாத அன்பின் வெகுமதியையும், கிறிஸ்துவின் மத்தியஸ்த பணியின் பலன்களையும் தேவனிடமிருந்து பெறுகின்றனர். இதுவே ஒப்புரவாகுதலையும், மன்னிப்பையும் அடையும். தேவனுடைய பாதையாக இருக்கிறது. இதுவே அவர் தாமே நீதியுடன் இருப்பதற்கும் பாவினை நீதிமானாக்குவதற்கும் அவர்

வைத்திருக்கும் பாதை. இங்கே மறுபடியும் ஞானத்தின் இரகசியத்தை அதன் உன்னதமான விளக்கத்துடன் நாம் பெறுகிறோம்.

“இதுவே சுவிசேஷத்தின் உயிர்நாடியாய் இருக்கிறது. அது இரகசியமான அன்புடன் துடிக்கின்றது. அது தெய்வீக சுகத்தின் வர்ணிக்கமுடியாத வேதனையோடு துடிக்கிறது. அது ஆட்சியின் முழு திட்டத்தோடு ஒரு விசேஷமான உறவுமுறையைக் கொண்டிருக்கிறது. அது மனித அறிவுக்கு எட்டாத மறைவான செயலாக இருக்கின்றது. ஆனால் சரித்திரத்தின் வாயிலாக அது ஒரு உயிரோட்டமான தொடரை அளிக்கிறது. மேலும், அது கிறிஸ்தவத்திற்கு ஒரு தன்னிகரற்ற முக்கியத்துவத்தையும், அழிவில்லாத சக்தியையும் கொடுக்கிறது. ஏனெனில், கிறிஸ்தவம் பாவத்தை அதன் துன்பங்களி-ருந்து விலக்குகிறது. அதற்கான பரிகாரமானது முழுமையும், முடிவுமாக இருக்கிறது.

“கிறிஸ்தவமானது தேவனுடைய பெயரால் பேசவேண்டும். தான் இருப்பதற்கு அது அவருக்கு கடன்பட்டிருக்கிறது. அவரை வெளிப்படுத்துவதே அதன் வல்லமை மற்றும் மேன்மையின் ஆழமான ரகசியமாயும் இருக்கவேண்டும். தன் சொந்த பொறுப்பில் அல்லது சொந்த ஞானத்தில் சாதாரணமாய் பேசுவது அதற்கு அவமானத்தைக் கொடுக்கும். பரிணாம தத்துவம் அதற்கு இல்லை. தேவனிடமிருந்து பெற்று அளிப்பதற்கு அதற்கு ஒரு செய்தி உண்டு. அது ஒரு தத்துவம் அல்ல; அது ஒரு மதம். அது பூமியில் பிறந்தது அல்ல; அது தேவனால் உருவாக்கப்பட்டது. அது மனுஷனிடமிருந்து அல்ல தேவனிடமிருந்து வருகிறது. அது அவரது ஆழ்ந்த வல்லமையுடன் உயிரோடிருக்கிறது. அவரது அன்பில் ஊக்கமாகவும், அவரது நன்மைகளின் கிருபையுடனும், அவரது ஒளியுடனும் பிரகாசிக்கிறதாகவும் அவரது சத்தியத்தால் ஊக்கம் பெறுகிறதாகவும், அவரது ஞானத்தால் நிரம்பியதாகவும், ஆவிக்குரிய சுகத்தின் பலனாலும் மேன்மையான அதிகாரத்தின் வல்லமையினாலும் ஊக்குவிக்கப்பட்டதாகவும் இருக்கிறது.”

“அதற்கு மனுஷரிடம் அவர்களை எவ்விடத்தில், எப்பொழுது பார்த்தாலும் ஒரு முக்கியமான பணி உண்டு. அது சிருஷ்டிப்பைப்

போல் அத்தனை மேன்மையானது. அது ஆவிக்குரிய காரியங்களைப் போல் அத்தனை ஆச்சரியமானது. நித்தியத்தைப் போல அத்தனை ரகசியமான அர்த்தங்கள் நிறைந்தது. தான் மனிதனாக வந்தது முதல் பக-ன் வெளிச்சம் வீசிவருகிறவரும் அவரது வருகைக்கும் முன்னமே வெளிச்சத்தின் எல்லா கிரகங்களுக்கும் ஒளிவீசியவருமாகிய மாபெரும் போதகரும், இரகசியங்களை வெளிப்படுத்துகிறவருமாகியவரின் சிறப்பியல்புகளின் மீதே அது தன் முழு கவனத்தையும் வைத்திருக்கிறது; கவனம் ஒளிவீசிடும் மையத்தின் மேலும் இருக்கிறது.

“முழுமையான எளிமையான நேர்மையும், உயர்வான அந்தஸ்தும், இனிமையான சுயநலமின்மையுமே அதன் உயிர் மூச்சாய் இருக்கிறது. ஒப்பிட்டுப்பார்த்து சவால் விடுவதை விட, ஆசீர்வாதத்தை பகிர்ந்தளிப்பதே அதன் நோக்கம். தன்னுடைய ஆதாயங்களை அளிப்பதற்காக தான் உண்மையான ஒன்று என்று நிலைநிறுத்திக் கொள்வதில் அது அத்தனை ஆர்வம் காட்டவில்லை. இருதயங்களை பிடிக்கும் பாதையில் ஜெயிக்கவேண்டும் என்பதற்காக தன் மேன்மையான மதிப்பை காத்துக்கொள்ளவதில் ஆர்வம் காட்டவில்லை. அது யாரையும் நிந்திக்கும் எண்ணம் கொள்வதில்லை. அது தன் எதிராளியை இழிவுபடுத்தவோ, புண்படுத்தவோ செய்யாமல் அதற்கு மாறாக அன்பிலே தாழ்ந்து, தன் சொந்த மேன்மைகளால் பிறரை கவர்ந்து, தன் சொந்த, ஒப்பில்லாத சிறப்பின் பரிசுத்ததால் ஈடுகட்டும். அது தன்னில் தானே எதிராளியுடன் போராடும் தன்மையற்றதாய் இருக்கிறது. அதனை யாரும் நிந்திக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. அது யாரையும் அலட்சியப்படுத்தி ஒதுக்கிவிட முடியும். அது அராஜகமான ஆயுதம் எதனையும் ஏந்துவதில்லை. அதனை எதிர்த்து யாரும் வாதிடும் வகையிலும் அது இல்லை. அது வஞ்சிக்கவும், தந்திரமான காரியங்கள் செய்யவும் தகுதியற்றது. அது கபட்டு தனத்தை வெறுத்து ஒதுக்குகிறது. அது எப்போதுமே தன் மெய்யான தகுதியின் மீதே நம்பிக்கை வைத்து, தன் எல்லா உரிமைகளையும் கேட்டு, மதிக்கும் அதிகாரத்தின் மீதே ஆதாரப்பட்டிருக்கிறது.

“அதன் ஆச்சரியமான சாட்சியம் ஆளுகையைத் தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை. பலவீன விசுவாசிகளுக்கு உதவும் ஒரு

அடையாளமாக இருந்தது. இரக்கத்தின் சுபாவத்தால் அது ஒரு சலுகையை அளித்துள்ளது. மாட்சிமை பொருந்தியது என்று எவ்வளவுக்கு எவ்வளவு கூறுகிறார்களோ அவ்வளவிற்கும் ஆச்சரியமான இரக்கத்தையே மறைமுகமாய் தெரிவிக்கிறது. நாம் தெய்வீக வல்லமையின் அளவிடமுடியாத பொக்கிஷங்களை நினைவு கூறும் போதும், மனதை பாதிக்கத்தக்க திகைப்பூட்டும் அடையாளங்கள், அற்புதங்கள் பெருகுவதால் இளைப்பாறுதல் பெறும்போதும் இறுக்கமான பாதுகாப்பின் வல்லமையையும், முற்றிலும் விசேஷமான பிரமிக்கத்தக்க கீர்த்தியையும் நாம் உணர்ந்திருக்கிறோம். கிறிஸ்தவ வரலாற்றின் ரகசியமானது கிறிஸ்தவ மதத்தின் மூலதனத்திற்கு ஒரு விசேஷமான வழியாய் உபயோகப்பட்டிருக்கிறது. அது அடிக்கடி மிகவும் வேதனையோடு செய்யப்படும் விசுவாசத்தின் மீதான பளுவாய் இருக்கிறது. நமது பரிசுத்த மதத்தில் காணப்படுகிற மெதுவான முன்னேற்றத்திற்கு பலவீனத்தையும், சமாளிக்கும் வ-மை இல்லாததையும் கவனிக்க வேண்டும். (காலங்களின் தெய்வீக ஏற்பாட்டை குறித்த ஒரு புரிந்து கொள்ளுதல் இன்னும் வராதவர்களுக்கு இப்படி இருப்பதே அவசியமாய் இருக்கிறது).

“சந்தேகமே இன்றி தேவன் தமக்கென்று காரணங்களை வைத்திருக்கிறார். ஆனால் அந்த இடைக்காலத்தில் கிறிஸ்தவத்துக்குள் ஒரு இரகசியமான அடக்கம், ஒரு அதிசயமான பொறுமை, ஒரு லேசான சமாளிப்பு, ஒரு காரணத்தோடு கூடிய கட்டுப்பாடு என்கிற மனோபாவத்தை உணராமல் இருக்க முடியாது. தெருக்களில் கேட்கப்படும் அளவுக்கு தன் குரலை உயர்த்தவில்லை. பொங்கி எழவும் இல்லை. நூற்றாண்டுகள் பல வந்து போய்விட்டன. ஆனால் கிறிஸ்தவம் உலகின் ஒரு பகுதியை மட்டுமே தொட்டிருக்கிறது. ஆனால் எங்கே தொட்டாலும் அது உருமாறுகிறது. அது அநாவசியமான உலக காரியங்களை அலட்சியப்படுத்தி ஆவிக்குரிய தொடர்பினால் தனிப்பட்ட ஆத்துமாக்களை சம்பாதிக்கும் ஜெயமே தகுதியானதாக காணப்படுகிறது. பிற மதங்களோடு அதன் உறவானது ஒரு தனிப்பட்ட கட்டுப்பாடாகவே உருவகப்படுத்தப்படுகிறது. மேலும் அதன் வளர்ச்சியானது ஒரு ஆடம்பரமற்ற கௌரவமாக குறிப்பிடப்படுகிறது. ஏனெனில் அது

தன் சிருஷ்டிகரான தேவனுடைய அதிமேன்மையான மனோபாவத்துடனே இசைந்து ஒத்துப்போகிறது.

“ஆகவே எதிர்த்து போராடும் பொதுவான கருத்தி-ருந்து முற்றிலும் புறம்பான இந்த செய்தியை குறித்து பேசுவது, நமக்கு சரியே. வெறும் ஆடம்பரமும் பிரமிப்பும் நிறைந்த முறைகளில் முற்றிலும் மாறுபட்ட, வெறும் உபாயங்கள் யாவும் அறவே நீக்கப்பட்ட, போ-த்தனம் அல்லது பொய் முகத்திற்கெல்லாம் முற்றிலும் அப்பாற்பட்டதாக இருக்கிறது. உலகத்தின் அதிகாரம் அல்லது சமுதாய புகழ்ச்சி இவற்றில் ஆர்வம் காட்டாமல், ராஜரீக அரியணையில் ஒரு இருக்கையை காட்டிலும், தாழ்மையான இருதயத்தில் ஒரு இடத்தை பெறுவதிலேயே அதிக அக்கறை காட்டி ஆத்துமாவின் அன்பை பெறுவதிலேயே குறியாக இருக்கிறது. குணாதிசயங்களில் ஒழுக்கமான மாறுதல்களை பெறுவதிலும் தன்னுடைய சொந்த உணர்வுகளும், தத்துவங்களும் மனிதனின் ஆவிக்குரிய வாழ்வில் ஆதிக்கம் செய்தாகவேண்டும் என்கிறதே நோக்கமாய் இருக்கிறது.

“மேலும் அது பிற மதங்களைக் குறித்து சற்றும் ஆட்சேபமற்ற தன் சொந்த சொற்களால், ஈடில்லாத வெளிப்படையான, எளிமையுடன் பேசுகிறது. அறியாமல் ஆராதனை செய்யும் பழைய அத்தேனே பட்டணத்தாரைப் போன்று இருக்கும் சந்தேகத்துக்கே இடமற்ற உண்மையான தங்கள் சுய குற்றவுணர்வையும் நேர்மையுடன் நியாயத்துக்கான போராட்டத்தில் இருக்கும் அநேக தீவிரமானவர்களை அது ஏற்றுக்கொள்கிறது; அதுவே தனது உரிமை என்று கண்டித்து அதிகாரத்துடன் அறிவுறுத்துகிறது; மார்ஸ் மேடை மீது நாகரீக வளர்ச்சியடைந்த விக்கிரக ஆராதனைக்காரர் முன்பு பவுல் பேசியதைப் போல் உலகம் ஏற்கனவே முன் குறிக்கப்பட்ட நாளில் நியாயம் தீர்க்கப்படவேண்டும் என்றும், யாரால் நியாயம் தீர்க்கப்படும் என்றுமே பேசியது; மறுக்கமுடியாத மாறாத குரலுடன் மறுபடியும் மனம் திரும்புதலுக்கே அது அழைத்தது; அது நீதி தவறாத நிலையை ஏற்பது அவசியம், அர்ப்பணிப்பையும், உண்மையையும், கனத்தையும், தாழ்மையும் அது நிர்ப்பந்திக்கிறது.

“இவை யாவையும் மிக அற்புதமான, சலனமற்ற,

ஆணித்தரமான குரலோடு செய்கிறது. இது அவ்வப்போது தனது உரிமையை வாதத்தோடும், மென்மையாகவும் அறிவுறுத்துகிறது. மேலும் தான் எல்லாவற்றிலும் ஒரு தெளிவான, பெருத்த சத்தத்தோடும்; செல்வாக்கோடும் கூடிய, விட்டுக்கொடுக்காத குரல் கிறிஸ்தவத்தின் ஸ்தாபகரும் எப்போதும் யாருடைய நாமத்தினால் பேசுகிறதோ அந்த உன்னதமானவரை வெளிப்படுத்த வேண்டியதாய் இருக்கிறது. தன் செய்தியை அது ஒரு அசைக்கமுடியாத நம்பிக்கையின் ஒ-யோடும் ஆளுமையோடும் வெளியிடுகிறது. தன் அந்தஸ்தைக் குறித்த ஆர்வமோ, புறம்பான காரியங்களை குறித்த எந்த அக்கறையோ தற்பெருமையோ போட்டிப்போடும் தரக்குறைவான எண்ணமோ இல்லாதிருக்கிறது. ஆனால் அதற்கு மாறாக அது சர்வசாதாரண இயல்பான, ஈடுஇணையில்லாத, அளவற்ற மேன்மையுடன் பேசுகிறது. இது விரைவிலேயே பகைமையை விலக்கி, கடைசியில் தீய எண்ணமும், துரோகமும் அற்ற இருதய அர்ப்பணிப்பை வற்புறுத்தவும், அதை வாஞ்சித்து நேசிக்கவும் செய்யும்படியாய் அறைகூவல் விடுக்கிறது.”

சத்தியத்தை பாதுகாக்கும்படி பேசிய மிகவும் மேன்மையான பேச்சுக்களில் ஜெர்மனியைச் சேர்ந்த மேன்மை பொருந்திய கவுண்ட் போன்ஸ்டாஃபு என்பவரது பேச்சு இருந்தது. அது கீழ்வருமாறு:

“தன் சொந்த மதத்தை மிகவும் துச்சமாய் எண்ணுகிறவர் எவரும் இங்கில்லை என்று எண்ணுகிறேன். (இந்த பேரவை முடியும் முன்னரே அங்கிருக்கும் முரண்பாடுகளை அவர் நிச்சயம் புரிந்து கொண்டார். இது அதற்கும் முன் பேசப்பட்டது.) நான் ஒரு தனிப்பட்ட கிறிஸ்தவ சிவிசேஷகராகவே இங்கு வந்திருக்கிறேன் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். எல்லா மதமும் சமமே என்கிற எந்த கருத்தையாவது இந்த பேரவை குறிப்பிடும்படியாய் நான் நினைத்திருந்தால், நான் இங்கு காலடியே வைத்திருக்கக்கூடாது. அது நேர்மையானதும் சரியானதாக இருக்கவேண்டும் என்பது மட்டுமே அவசியம். நானும் இவ்விதமான கருத்தைத் தவிர வேறு எதையும் ஒத்துக்கொள்ள இயலாது. வேதம் மாத்திரமே உண்மையாக இருக்கவேண்டும் என்று நம்புகிறேன். மட்டுமன்றி புராட்டஸ்டன்ட் கிறிஸ்தவ மதம் ஒன்றே உண்மையானதும் இதை எவ்விதத்திலும் விட்டுக் கொடுக்க நான் விரும்பவில்லை.

“இந்த பேரவையில் கூடியிருக்கும் யாவருமே மாபெரும், முக்கியமான கோட்பாடுகளில் தனித்து வேறுபட்டவர்களாய் இருக்கிறோம் என்பதை நாம் மறுக்க இயலாது. இந்த வேற்றுமைகள் எவ்விதத்திலும் கடந்து வரக்கூடியவைகள் அல்ல என்பதை ஒப்புக் கொள்ள வேண்டும். ஆனாலும், ஒவ்வொருவருக்கும் தனிப்பட்ட முறையில் விசுவாசிப்பதற்கு உரிமை உண்டு என்ற நம்பிக்கையில் நாம் கூடுகிறோம். தங்களுடைய சொந்த விசுவாசத்தை காத்துக்கொள்ள போராடும்படியாய் நீங்கள் யாவரையும் இங்கு அழைக்கிறீர்கள். பவுலானவர் ரோம நீதிமன்றத்தின் பிரதிநிதிகள் மற்றும் யூத ராஜாவான அக்கிரிப்பாவின் முன் நின்றபோது கொண்டிருந்த அதேவிதமான வாஞ்சையோடு, நான் என்னைப் பொறுத்தவரையில் உங்கள் முன் நிற்கிறேன். நான் இருக்கின்ற வண்ணமாகவே ஒட்டுமொத்தமாய் நான் கூறுவதை கேட்கும் தேவனோடு பேசுகிறேன். இந்த பிணைப்பைத் தவிர வேறு எதையும் என்னால் கூறமுடியாது. நான் மிகவும் சுதந்திரமாய் இருப்பதற்காய் தேவனை துதிக்கிறேன். நான் நினைக்கும் வண்ணமாய் என் கொள்கைகள் தழுவிக்கொள்ள என்னை தடைபண்ணுகிற என்னுள் இருக்கிற தவறுகளையும், குறைகளையும் தவிர மற்றவைகளுக்காக நான் துதிக்கிறேன்.

“நாம் சகிப்புத்தன்மையை காட்ட இயலாதவர்களாய் இருப்பின், நாம் எதற்காக ஒன்று கூடுகிறோம்? சகிப்புத்தன்மை என்கிற வார்த்தையானது அநேக வேறுபட்ட அர்த்தத்தில் உபயோகிக்கப்படுகிறது. புருஷிய மன்னரான ஃபிரெட்ரிக்கின் வார்த்தைகளின் படி: ‘என்னுடைய நாட்டில் அவரவரது, சொந்த பாணியில் எல்லோருமே பரலோகத்துக்குப் போய்விடலாம்’ என்பது அதிகபட்ச அரசாங்க அதிகாரத்துடன் கூறப்பட்டதாக இருப்பினும், நாம் அதை மிகவும் மேன்மையானதாக ஒப்புக் கொள்ள இயலாது. இவர்கூறுகிறபடி ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டிருந்தால் எவ்வளவோரத்தம் சிந்துதலையும் எத்தனையோ கொடுமைகளையும் இந்த உலகம் தவிர்ந்திருக்கக்கூடும். ஆனால் இந்த கடைசி நூற்றாண்டின் போது நிலவுகிற மதவேறுபாடுகளின் வெளிப்பாடு இவ்விதமாய் இருக்குமாயின் அதுவும் வோல்டேரின் நண்பரான பேரரசரின் சபையானது கூறுமாயின் அதை நாம் ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடாது.

“கலாத்தியருக்கு எழுதிய நிருபத்தில் பரிசுத்த பவுல் வேறு எந்த போதனையையும் நிராகரிக்கிறார். ஒருவேளை அது பரலோகத்தி-ருந்து தேவதூதரே வந்து போதித்தாலும் சரி. கிறிஸ்தவர்களாகிய நாம் ஜீவிக்கிற நம் ரட்சகரான நம் ஆண்டவருக்கு ஊழியராய் இருக்கிறோம். நமக்கு அவர் போதித்திருக்கும் சத்தியத்தை யாரிடமும் விட்டுக் கொடுக்க நமக்கு உரிமை இல்லை. மனுக்குலத்துக்கு அவர் அளித்திருக்கும் செய்தியை நிறுத்திவைப்பதற்கோ அல்லது இதை முக்கியமற்ற ஒன்றாய் நினைக்கவோ கூட உரிமை இல்லை. நாம் அனைவருமே பிறரை தங்களுடைய கொள்கைக்கு இழுக்கும் நோக்குடனேயே இங்கு கூடியிருக்கிறோம். இது சமாதானத்துக்கு பதில் போருக்கான ஒரு பேரவையாக இல்லாதிருக்குமோ? இது நம்மை இன்னும் அருகே நெருக்கமாய் அழைத்து வருவதற்கு பதில் இன்னும் தூரமாய் தள்ளி வைத்துவிடாதா? ஆனால் ஆவிக்குரிய முறைகளில் தற்காக்கவும், பிராச்சாரம் செய்யவும் இந்த மாபெரும் முக்கிய சத்தியத்தை பிடித்துக்கொண்டால் மட்டுமே முடியும் என்று நான் கருதவில்லை. ஆவிக்குரிய ஆயுதங்களோடு நடத்தப்படும் ஒரு நேர்மையான போரானது தன் எதிராளியை இகழ வேண்டிய அவசியமில்லை. அதற்கு மாறாக அநேக சமயங்களில் அது அவர்களை இன்னும் நெருக்கமாக கொண்டு வருகிறது.

“மத சுதந்திர உரிமை என்கிற இந்த மாபெரும் கொள்கையானது பொதுவாக ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடியதாகிவிட்டால் இந்த பேரவையானது சரித்திரத்தின் ஏடுகளில் என்றென்றும் நினைவூட்டும் வகையில் பொறித்து வைப்பதற்கு போதுமானதை செய்துவிட்டதாக நான் எண்ணுகிறேன். நம் ஒவ்வொருவரின் இதயத்திலும் ஒரு ஒளி உதயமாகிறது. இதைப் பொருத்தமட்டில் 19ம் நூற்றாண்டு நமக்கு பெரும் முன்னேற்றத்தை கொண்டு வந்திருக்கிறது. ஆனாலும் உலகமே ஒப்புக்கொள்ளும் வகையில் இந்த மாபெரும் கொள்கையான சுதந்திர மத உரிமையின் முன் 20ம் நூற்றாண்டில் நுழைவதற்கு நாம் சிரத்தை எடுக்க வேண்டியேயிருக்கிறது.”

இந்த பேரவையின் பொதுவான கண்ணோட்டத்துக்கு மாறான குறிப்பிடும்படியான ஒரு சொற்பொழிவை கனடாவைச் சேர்ந்த திரு. கிரான்ட் என்பவர் கொடுத்தார். அவர் கூறியதாவது :

“இந்த மத பேரவையை நாம் பெரிய காரியம் ஏதோ செய்யப்போகிறோம் என்ற எண்ணத்தில் துவக்காமல், தாழ்மையும், பாவத்தை மற்றும் தோல்விகளை குறித்த மேட்டிமை அற்ற குற்ற உணர்வோடு துவக்க வேண்டும் என்றே எனக்குத் தோன்றுகிறது. இந்த சத்தியத்தின் முன்பாக இவ்வுலகத்தார் ஏன் விழவில்லை? அதற்கான தவறு நம்முடையதே. அப்போஸ்தலர் பவுல், தேவன் வழிநடத்திய ஆச்சரியமான சரித்திரத்தை பின்னிட்டுப்பார்த்து, அதன் கோட்பாடுகளுக்கெல்லாம் திறவு கோலாக இதைக் கண்டார். அதாவது யேகோவா தேவனானவர் கீழ்ப்படியாத, முறுமுறுக்கும் ஜனங்களுக்காக தன் கரத்தை எப்பொழுதும் நீட்டிக்கொண்டிருந்தார் என்பதே. அதுவும் எப்போதுமே நீதிமாண்கள் மீந்தவர்கள் உண்டு. இஸ்ரவேல் தேசமானது யேகோவாவை புரிந்து கொள்ளவேயில்லை. ஆகவே, தன் சொந்த உன்னதமான பணியை புரிந்து கொள்ளவும் தவறிவிட்டது.

“பரிசுத்த பவுல் ஒருவேளை இப்போது இருப்பாராகில் 19ம் நூற்றாண்டின் கிறிஸ்தவ ராஜ்யத்தை குறித்த அவ்விதமானதொரு துக்ககரமான பாவ அறிக்கையை சொல்-யிருக்க மாட்டாரா? நம் கிறிஸ்தவ மதத்தை தாழ்த்தி நம்மை சிலுவையில் அறைவதற்கு பதில் கிறிஸ்தவ மதத்தை குறித்து நாம் பெருமைப்படுகிறோம் என்று சொல்-யிருக்க மாட்டாரா? கிறிஸ்தவம் நம்மை மேற்கொள்ள அனுமதிப்பதற்கு பதிலாக நாம் அதை மேற்கொண்டுவிட்டதாக பெருமைப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். அது நெறிமுறை மற்றும் ஆவிக்குரிய ஒழுங்குகளிடையே ஊடுருவி எளிமையான வழியில் அதை எடுத்துரைத்து, முழுமையாய் அதை சீர்தூக்கி பார்க்கிறதா என்று நோக்குவதை விட்டுவிட்டு அதற்கு பதிலாக நமது ஆவிக்குரிய மற்றும் நெறிகளின் முறைமைகளி-ருந்து அதை ஒதுக்கி தள்ளிவைத்துவிட்டோம். இதனால் நாம் அதனுடைய மகிமையை மறைத்து, அதன் வல்லமையின் புகழை மங்க செய்துவிட்டோம். ஆகவே தான் நம் இரட்சகர், ‘இடைவிடாமல் என் கரங்களை கீழ்ப்படியாத முறுமுறுக்கும் மக்களுக்காக நீட்டினேன்’ என்கிறார். ஆனால் ஜெயம் கொள்ளுவதற்கான ஒரே ஒரு மறுக்கமுடியாத நிபந்தனை என்னவெனில், நாம் நமது தோல்விக்கான காரணத்தை கண்டுபிடித்து அதற்காக தாழ்மையும், பணிவும், பொறுமையும்

உடைய மனதுடன் வருந்தி, நாம் இப்போது கொண்டிருக்கும் தனியாத மேலை நாட்டு மனோதிடம் மற்றும் விசுவாசத்துடன் நாம் இப்போது போக வேண்டும்.”

இந்த உணர்ச்சியூர்வமான கருத்துக்களுக்கு இந்த பேரவையில் ஒரு எதிரொ-க்கும் குரல் எழும்புமா? ஆனால் அவ்விதம் எதுவும் நடக்கவில்லை. ஆனால் அதற்கு மாறாக “பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் மகததுவமான மத முன்னேற்றம்” என்று பறைசாற்றிக் கொள்ளும் வகையிலே தான் வர்ணிக்கப்பட்டது. மேலும் பெர்ன்ஸ்டிராஃப் பிரபுவின் முதல் அபிப்ரமையமான இது கிறிஸ்தவ கோட்பாடுகள் மற்றும் போதனைகளின் விட்டுக் கொடுத்தல் என்பது உண்மையான ஒன்று என்று பேரவையில் பின்தொடரப்பட்ட கூட்டங்கள் நிரூபித்தன.

கத்தோ-க்க, புறமத மற்றும் புராட்டஸ்டன்ட் கிறிஸ்தவர்களின் முரண்பாடான போக்குகள்

கத்தோ-க்க மற்றும் பல்வேறு புற மதங்களின் திடமான மற்றும் பிடிவாதமான மனோநிலையானது புராட்டஸ்டன்ட் கிறிஸ்தவர்களின் பரம்பரியங்களுக்கு குறிப்பிடப்படும் அளவுக்கு முரண்பாடாக இருந்தது. அவர்களுடைய பரிசுத்த வேதத்தின் அதிகாரத்துக்கு எதிராக ஒரே ஒரு வாக்கியம் கூட அவர்கள் யாராலும் சொல்லப்படவில்லை. தங்கள் மதத்தை புகழ்ந்து போற்றியுள்ளனர். ஆனாலும் புற மதத்தவர்களும் கூட பெறும் மதிப்பை காட்டுகின்ற பாரம்பரியமான, நாத்திக பிரசங்கங்களை, புராட்டஸ்டன்ட் கிறிஸ்தவர்களே கிறிஸ்தவ மதத்திற்கும் வேதத்துக்கும் எதிராக பேசுவதை ஆச்சரியத்துடன் கேட்கின்றனர்.

கிறிஸ்தவர்களிடையேயான இப்படிப்பட்ட காரியங்களின் நிலையை பார்க்கும் போது கிறிஸ்தவரல்லாதவருக்கு பெருத்த ஆச்சரியம் ஏற்படுவதற்கு நிரூபணமாக, யோகோஹுமாவில் நடந்த ஒரு பெரிய கூட்டத்தில் ஜப்பானிய பிரதிநிதி ஒருவர் பேசிய பேச்சின் ஒரு பகுதியை இங்கு பிரசுரிக்கிறோம். அவர் கூறுவதாவது :

“மதங்களின் பேரவைக்கான அழைப்பிதழை நாங்கள் பெற்றபோது, புத்தமத அமைப்பினர் எங்களை தங்கள் பிரதிநிதிகளாக அனுப்ப விரும்பவில்லை. ஏனெனில் எங்களில்

பெரும்பாலானோர் இது கிறிஸ்தவர்களின் ஒரு மிகவும் மதிநுட்பமானதொரு நடவடிக்கையாகும். இதன் மூலம் நம்மை அங்கு கூட்டி சேர்த்து கேவலப்படுத்துவர் அல்லது மதம் மாற்றம் செய்ய முயற்சிப்பர் என்றே நினைத்தனர். ஆகவே தான் நாங்கள் தனிப்பட்டவராய் வந்தோம். ஆனால் மிகவும் அற்புதமான ஆச்சரியம் எங்களுக்காய் காத்திருந்தது. எங்கள் எண்ணங்கள் யாவும் தவறானவையாகிவிட்டன. கிறிஸ்தவ மதத்தை பற்றிய மேற்கத்திய நாடுகள் கொண்டிருக்கும் தவறான கருத்துக்களையும், தங்கள் பெலவீனங்களையும் உணர்ந்து நமது மதத்தைக் குறித்து நம்மிடம் கேட்டுத்தெரிந்து கொண்டு, பிறகு உண்மையான மதம் எது என்பதை புரிந்துக்கொள்ளவே இந்த பேரவை கூட்டப்பட்டது. அமெரிக்காவைக் காட்டிலும் புத்தமதத்தின் போதனைகளை பிரச்சாரம் செய்ய உலகிலேயே சரியான இடம் எதுவுமில்லை. அமெரிக்காவில் கிறிஸ்தவம் என்பது வெறும் சமூக அலங்காரத்துக்கானதாக மட்டுமே இருக்கிறது. இது வெகு சிலராலேயே வெகு ஆழமாய் நம்பப்படுகிறது. கிறிஸ்தவர்களில் பெரும்பாலானோர் மதுபானம் அருந்தி, மிகவும் பாவமான பல்வேறு குற்றங்களை புரிந்து மிகவும் சிற்றின்ப பிரியராய் வாழ்கின்றனர். இவைகள் பொதுவான நம்பிக்கையாக இருந்தாலும் சமூக அந்தஸ்து என்ற பெயரில் செய்யப்படுகிறது. அதனுடைய அதிகார குறைச்சலுக்கு அதன் பெலவீனமே சாட்சியாய் இருக்கிறது. கிறிஸ்தவ மதத்தைக் காட்டிலும் புத்த மதத்திற்கு இருக்கும் மாபெரும் மேன்மையையே இந்த பேரவை காட்டுகின்றது. மேலும் அமெரிக்கர்களும், பிற மேற்கத்தியரும் கிறிஸ்தவ மதத்தின் மீது தங்கள் விசுவாசத்தை இழந்துவிட்டதால் அவர்கள் நமது மேன்மையான மதத்தின் போதனைகளை ஏற்றுக்கொள்ள அவர்கள் தயாராகிவிட்டதே இந்த பேரவையை கூட்டியதின் பிரத்தியோக உண்மை காரியமாகும்.”

இந்த கூட்டத்தின் முடிவுரையில் “எப்படி அமெரிக்க கிறிஸ்தவர்கள் ஜப்பானில் நடப்பது போலவே இவ்விதமான கூட்டத்தை கூட்டி கிறிஸ்தவத்தை இவ்வளவு புண்படுத்தும்படியான தவறை செய்கின்றனர்?” என்று ஜப்பானிய கிறிஸ்தவர்கள் கூறியதில் வியப்பேதும் இல்லை.

சரித்திரத்தில் தேர்ச்சி பெற்றவருக்கு ரோம சபை என்கிற அந்திகிறிஸ்துவடன் இணைவதில் புராட்டஸ்டன்டார் காட்டிய உத்வேகம் குறித்து கொஞ்சம் தெரிந்திருக்கும். மேலும் அதன் தற்கால செயல்களை கவனிப்போருக்கு அதன் இருதயமும், குணமும் இன்னும் அப்படியே மாறாமல் இருப்பதை அறிவர். யூதர்களை ரஷ்யர்துன்பப்படுத்திய போது கிரேக்க கத்தோ-க்க சபை அந்த காரியத்தை ஊக்குவிக்காமல் இருந்திருக்குமேயானால், அதற்கு அத்தனை அங்கீகாரமும், ஆதரவும் கிடைத்திருக்காது என்பதை விவரம் அறிந்த யாவருமே நன்கு அறிவர். கிரேக்க சபையில் குருட்டாட்டத்திலும், மூடநம்பிக்கையிலும் இருந்து விழித்துக்கொண்ட மற்ற எல்லா கிறிஸ்தவர்களும் அவரது வார்த்தையை தியானித்து அதன்மூலம் தேவனை தேடிக்கொண்டிருந்தனர். கிரேக்க கத்தோ-க்க குருமார்களால் தூண்டிவிடப்பட்ட உபத்திரவங்களும், போலீசாரின் குற்றச்சாட்டுக்களும் மிகவும் கொடுமையானதும், அதிர்ச்சி தரக்கூடியதுமாய் இருந்தது. ஆனால் இந்த ரோம மற்றும் கிரேக்க கத்தோ-க்க சபையின் அமைப்புகளின் சேர்க்கையும், கூட்டுறவும் எப்படி ஆர்வமுடன் நாடப்பட்டதோ ஏறக்குறைய அதேவிதமாய் புறமதங்களின் அறியாமையோடும், மூடநம்பிக்கையோடும் கூட உறவு வைத்துக்கொள்ளவும் ஆர்வம் காட்டப்பட்டது.

புறமதத்தாரின் ஒட்டுமொத்த அந்தகாரத்தோடு கூட இணைவதில் கிறிஸ்தவர்கள் காட்டிய விருப்பம்

புறமதத்தாரின் ஒட்டுமொத்த அந்தகாரத்தோடு உறவு வைத்துக்கொள்ள கிறிஸ்தவர் காட்டிய பேராவலை டாக்டர் பென்டிகாஸ்ட் அவர்களின் கீழ்க்கண்ட கோபமான குற்றச்சாட்டி-ருந்து நாம் அறிந்து கொள்ளலாம். இவர் கிறிஸ்தவத்தையும், கிறிஸ்தவ ஊழியர்களையும் குறித்து சில வெளிநாட்டவரின் கருத்துக் குறித்து எதிர்க்கும் மிகச்சரியானதொரு குரல். அவர் கூறியதாவது:

“இந்த பார்-மென்ட்டின் விவாதங்களை ஏதோ ஒன்று தூண்டி விட்டு தொடர்ச்சியாய் மீண்டும் மீண்டும் குற்றச்சாட்டுக்களையே கேட்கும்படி செய்வதை குறித்து நான்

மிகவும் பரிதாபப்படுகிறேன். அது மட்டுமன்றி சில குறிப்பிட்ட கிழக்கத்திய மத பிரதிநிதிகளிடமிருந்து கிறிஸ்தவ மதத்தின் மீது தொடர்ந்து கூறப்படும் விமர்சனங்களை கேட்க இத்தனை பொறுமையோடு கிறிஸ்தவர்களாகிய நாமும் கூட அமர்ந்து கொண்டிருக்கிறோம். உதாரணமாய் சிக்காகோ, நியூயார்க்கின் சேரிப்பகுதிகளின் பெயர் சொல்லக்கூடாத தீய காரியங்கள் நமது விருந்தாளிகளாக இருக்கும் புதியவர்களின் கண்களைக்கூட உறுத்துகின்றது. விபச்சாரம், குடிபோதை, சண்டை, சச்சரவு, கொலை மற்றும் குற்றங்கள் நம் மீது மாறாத அவப்பேரை சேர்த்துவிட்டன. அமெரிக்கா மற்றும் இங்கிலாந்து ஆகிய இரு அரசாங்கம் மற்றும் தேசிய கட்சிகளின் தோல்விகளுக்கு கிறிஸ்தவமே குற்றம் சாட்டப்படுகிறது. போதைப் பொருள் வியாபாரம், மதுபான பரிமாற்றம், ஒப்பந்த முறிவு, சீனர்களுக்கு எதிரான மனிதாபிமானம் அற்ற காட்டுமிராண்டித்தன சட்டங்கள் ஆகியவை யாவுமே கிறிஸ்தவ சபை மீது பழிசுமத்தியது. (ஆனால் கிறிஸ்தவ நாடுகளோ, இந்த புறமதத்தாரின் பிரதிநிதிகளை இப்படி தீர்மானிப்பதற்கு சரியானபடி குறை கூற இந்த கிறிஸ்தவர்கள் உரிமையுடன் செயல்படுவார்களா?)

“இந்த அநீதிகள், குடிபோதை, குற்றங்கள், சகோதரத்துவமின்மை மற்றும் சுயநல பேராசையான பல்வேறு அழிவின் நடவடிக்கைகள் யாவும் கிறிஸ்தவத்தின் கட்டுப்பாட்டிற்கும் மீறி நமது நாட்டி-ருந்து கிழக்கத்திய நாடுகளுக்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டன. (இவைகள் கிறிஸ்தவ நாடாக இருந்திருக்காவிடில் இப்படி கூறமுடியாது. இவ்விதமான தேசங்களின் பாவத்தை குறித்த குற்றச்சாட்டுகளுக்கு சபையோ(அ) ஆலயங்களோ குறைகூறப்பட்டிருக்கும். அதுவும் நேர்மையுடன் சபையை குற்றம் சாட்டி இருப்பர்.) இந்த குற்றங்களை திருத்தவும், ஒழிக்கவும் கிறிஸ்துவின் சபையானது இரவும் பகலும் அயராது உழைக்கிறது. கிறிஸ்தவ சபைகளின் ஏகோபித்த குரலானது இந்த போதை மருந்து கடத்தல், சாராய வியாபாரம், சீனர்களின் கொடுங்கோல் செயல்கள் மற்றும் நமது கிழக்கத்திய நண்பர்கள் குறைகூறும் எல்லாவிதமான களங்கம் மற்றும் பேராசைகளின் காரியங்களையும் வன்மையாய் கண்டிக்கிறது.

“விமர்சிக்கப்படுவதை நாங்கள் வரவேற்கிறோம். ஆனால்

எங்களை விமர்சிக்கின்ற கனவான்கள் பிரதிநிதிகளாய் வந்திருக்கும் மதமுறைமைகளில் அவர்களது ஆலயங்கள் உயர்ந்த சாதி எனப்படும் பிராமண குருமார்களால் மட்டுமே நிர்வாகிக்கப்படுகிறது. இவர்களோ நெறி அற்ற தீயசிறிற்றின்ப காரிய முறைகளுக்கு அங்கீகாரத்தோடு நியமிக்கப்பட்ட மடாதிபதிகளாய் இருக்கின்றனர். இதற்கு இணையான தரக்குறைவான காரியங்கள் மேற்கத்திய நாடுகளில் எங்குமே காணப்படமாட்டாது. மௌனம் சம்மதத்துக்கு அறிகுறி என்று நான் கருதுகிறேன். பத்துஆயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட கோயில்களுக்கு உங்களை இந்தியாவின் ஒவ்வொரு பகுதிக்கும் அழைத்துச்செல்ல முடியும். இவைகளோடு இணைந்த 200-400 பெண் துறவிகள் உள்ளனர். இவர்களுடைய வாழ்க்கை இருக்கவேண்டிய விதத்துக்கு மிகவும் மாறானதாய் இருக்கிறது.

“இதை நான் என்னுடைய சொந்த கண்ணால் பார்த்திருக்கிறேன். இதை இந்தியாவில் யாருமே மறுக்கமுடியாது. பிராமணர்களோடு இதை குறித்து நீங்கள் பேசுவீர்களாகில், சாதாரண மக்களுக்குரிய முறைமைகளில் இதுவும் ஒரு அம்சம் என்று கூறுவர். இந்து மதத்தின் அங்கீகரிக்கப்பட்ட ஒரு ஸ்தாபனம் இது என்பதை மனதில் கொள்ளவும். இந்து மற்றும் புத்தமத கோயில்களை பார்ப்பவர்கள் அதன் இழிவான சிற்பங்களையே காணமுடியும். விகாரமானதொரு பாரம்பரிய சின்னமாகிய ஆண், பெண் உறுப்பை மிகவும் பிரசித்தமானதொரு வழிபாட்டு பொருளாக (சிவ-ங்கம்) இந்தியாவில் வைத்திருக்கின்றனர். இது இந்து மதத்தினையே களங்கப்படுத்துகிறது. இவைகளை பொருட்படுத்தாமல் இருந்தது மட்டுமன்றி இவைகளை நடைமுறைப்படுத்தி, வழிநடத்தி, கட்டுப்பாட்டுக்குள் வைத்திருப்பதே இந்த மதத்தின் குருமார்கள் தான் என்பதை கருத்தில் கொள்ளவேண்டும். நிர்வாண ஓவியங்களும், உருவங்களுமே இந்திய கோயில்களின் நுழைவாயி-லேயே வெளிப்படையாய் வைக்கப்பட்டிருப்பதை காணலாம்.

“இந்த இந்து மதத்தைச் சார்ந்த பிரதிநிதிகள் மேற்கத்திய நாடுகளின் தேவையற்ற பகுதிகளை குறித்து செய்யும் விமர்சனத்தை தாங்குவது சற்று கடினமாகத் தோன்றுகிறது. ஆனால், அவர்களோ இதேவிதமாய் ஏராளமான கண்ணாடி மாளிகையில் தாங்கள்

ஒவ்வொருவருமே தங்கள் சொந்த மதத்தலைவர்களால் உயர்த்தப்பட்டு, பாதுகாக்கப்பட்டு, தற்காக்கப்பட்டு வாழும்நிலையில் இருந்துக் கொண்டே பிறரை விமர்சிக்கின்றனர்.

“கிழக்கு தேச மதங்களின் முக்கியமான போதனைகளுள் ஒன்று கடவுள் தகப்பனாகவும் மனிதன் சகோதரனாகவும் இருப்பதாகும். ஆனால், உண்மையில் எந்த ஒரு இந்து மத புனித இலக்கியம் கூட இந்தியா முழுவதிலும் இந்த தேவன் தகப்பன், மனிதன் சகோதரன் என்பது குறித்து நியாயப்படுத்தவோ, சிந்திக்கவோ இல்லை. இது குறித்து நான் சவால் விடுகிறேன். இது கிறிஸ்தவத்தி-ருந்து தான் உண்மையில் களவாடப்பட்டிருக்கிறது. இதை அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டு இணைத்துக் கொண்டதைக் குறித்து நான் மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். ஒரு பிராமணன் கீழ்ஜாதிக்காரரை அதிலும் ஏழை பறையரை அருவறுப்புடனான கண்ணோட்டத்தில் பார்ப்பதுடன், அவர்கள் ஏதோ குரங்கி-ருந்தும், பிசாசி-ருந்தும் உருவானவர்கள் என்கிறதானதொரு வித்தியாசமான முறையை கடைபிடித்துக் கொண்டு, அவர் மட்டும் கடவுள் தகப்பன், மனிதன் சகோதரன் என்ற கொள்கையை நம்புகிறவர் என்று நாம் எப்படி நம்பமுடியும்? அவ்விதம் பிராமணர்கள் மனிதனுடனான சகோதரத்துவத்தை நம்புகிறவர்களாகில், பிற ஜாதி மனிதனோடு நட்புறவும், சமூக காரியங்களில் உடன்பாடு இல்லாமலும், அதேவிதம் மேற்கத்திய சகோதரர்களிடமும் ஏன் இருக்கவேண்டும்? அதேசமயம் தனது புதிய போதனையான கடவுள் தகப்பன், மனிதன் சகோதரன் என்ற கொள்கையுடன், தயாள குணத்துடன் எப்படி கை கோர்த்துக்கொள்ள முடிகிறது?

“ஒருவேளை இந்தியாவின் மனிதனின் சகோதரத்துவத்தை எத்தனை அக்கறையின்றி கவனிப்பவராயிருந்தாலும் சகோதரிகளை குறித்து அவர்களிடம் அவ்வித கருத்து காணப்படவில்லை என்பதை மறுத்துக் கூறமுடியாது. இந்தியாவில் இருக்கும் இந்து மதப் பெண்கள் சொல்ல முடியாத பயங்கரங்களுக்கு ஆளாக்கப்பட்டிருப்பதால் அவர்களே இதற்கு பதிலாக அமையட்டும்.”

“ஆங்கிலேய அரசாங்கம் சதி (உடன்கட்டை ஏறுதல்) என்ற பழமையான இந்து மத சடங்காச்சாரத்தை நீக்கும் வரை, ஒவ்வொரு

வருடமும் நூற்றுக்கணக்கான இந்துமத விதவைகள் தங்கள் இறந்துபோன கணவரது சிதையின் நெருப்பில் சந்தோஷமாய் ஏறினர். இதன் மூலம் இந்து விதவைக்கோலம் என்ற நரகத்தில் உயிரோடு இருக்கிற பயங்கரத்தி-ருந்து தங்களை விடுவித்துக்கொண்டு, தங்களையே மாய்த்துக் கொள்ளும்படி சிதையின் தீயை அணைத்துக் கொண்டனர். அவர்களது மதம் விதவைகளுக்கு குறிப்பாக சிறுவயது விதவைகளுக்கு என்ன செய்திருக்கிறது என்று நம் இந்து நண்பர்களே கூறட்டும். அவர்கள் தலை குற்றவாளிகளைப் போல் சவரம் செய்யப்பட்டு, ஆபரணங்கள் களையப்பட்டு, கந்தையால் உடுத்தப்பட்டு, நாம் நினைத்துப்பார்க்கக் கூடாத கேவலமானதொரு அடிமையின் நிலைக்கு தாழ்த்தப்பட்டு, குடும்பத்துக்கு பொதுவாய் உழைக்கும் ஒரு இயந்திரமாய் ஒரு இழிவான வேலைக்காரியாய், அவ்வப்பொழுது வெளியில் சொல்லமுடியாத கேவலமான வேலைகள் செய்யவுமே அனுமதிக்கப்பட்டனர். இந்துத்துவம் பாவப்பட்ட விதவைகளை இவ்விதமான நிலைக்கே தள்ளியது. இரண்டு வருடங்களுக்கு முன்பு தான், திருமண வயது வரம்பை 12 வருடமாக்கும்படி பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் ஒரு புதிய நேர்மையான சட்டத்தை இயற்றும்படி கூறியது. இதன் மூலம் தன் பாலவயது மனைவியுடன் சட்டப்படி உறவு வைத்துக் கொள்ள இந்துக்களுக்கு வழிவகுக்கப்பட்டது. பா-யல் கொடுமைக்கு ஆளான பெண் குழந்தைகளால் கிறிஸ்தவ மருத்துவமனைகள் நிரம்பியிருந்தன. மதம் என்ற பெயரால் நடத்தப்பட்டு வந்த இந்த பா-யல் குற்றங்களை உண்மையில் அரசாங்கம் தலையிட்டு நிறுத்த வேண்டியிருந்தது. இந்தியா முழுவதிலுமே இதைக் குறித்து ஒரு கிளர்ச்சி எழுந்து மதசம்மந்தமான புதிய கலகங்களை ஏற்படுத்துமோ என்று அஞ்சும் அளவுக்கு இருந்தது.

“அறியாமையினாலும், முழுதும் தெரிந்து கொள்ளாமலும் நாம் இவர்களைக் குறித்து குறை கூறுவதாய் கிழக்கத்திய நண்பர்கள் நம்மை குறைகூறுகின்றனர். ஏனெனில், பேரவையின் ஆரம்பத்தில் நடந்த சமீபத்திய விவாதத்தில் புத்தமத வேதத்தை ஐந்து நபர்கள் மட்டுமே படித்திருப்பதாய் கூறினர். ஆகவே நமது தீர்மானம் அறியாமையானதும், அநீதியானதும் என்றே எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது. இதே விவரம் பர்மா அல்லது இலங்கையில்

எடுக்கப்படுமாயின் அங்கேயும் குருமார்களைத் தவிர அநேகர் தங்கள் சொந்த மத புனித நூலையே வாசித்தது இல்லை என்றே கூறுவார்கள் என்பது அநேகமாய் சரியானதாக இருக்கும். இந்துக்களின் வேதங்கள் என்பவையே ஆராதிக்க பயன்பட்டது. இதை பிரமாணர்களைத் தவிர வேறு யாரும் போதிக்கவோ அதை படிக்கவோ முடியாது. கிறிஸ்தவ மிஷினரிமார்கள் இந்தியாவுக்குள் போவதற்கு முன் சமஸ்கிருதம் நடைமுறையில் இல்லாத ஒரு உயிரற்ற பாஷையாகவே இருந்தது. இந்திய வேதங்கள் பிராந்திய மொழியில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டதும், மேற்கத்திய தேசங்களுக்கு வாசிக்க கிடைத்ததும் எப்படியெனில் கிறிஸ்தவ மிஷினரிகளும் மேற்கத்திய அறிஞர்களும் அவைகளை கண்டுபிடித்து, அவைகளை தோண்டி எடுத்து மொழி பெயர்த்து அவைகளை வெளி உலக வெளிச்சத்துக்கு கொண்டு வந்தனர். ஒரு சராசரி இந்தியனுக்கு தெரிந்திருக்கும் சமஸ்கிருத வேதங்கள் கூட அவரது மேற்கத்திய கல்வி மூலம் கிடைத்ததே, அதுவும் ஆங்கிலத்திலோ அல்லது தாய்மொழியிலோ ஒரு ஐரோப்பியரோ அல்லது மேற்கத்திய அறிஞரோ மொழி பெயர்த்திருக்கும் அளவுக்கு மட்டுமே அவர் அறிந்துக் கொள்ளக்கூடும். 100க்கு 99 சராசரி மக்களுக்கு வெறும் சம்பிரதாயங்கள் மட்டுமே தெரியும். இந்திய மதத்தின் இந்த உயிரற்ற தனித்தன்மையை கிறிஸ்தவன் தனது வேதாகமத்தை 300க்கும் மேற்பட்ட வேற்று மொழிகளிலும், தாய்மொழியிலும் மொழி பெயர்த்து அதை பல நூறு மைல்களுக்கு அப்பால் உள்ள பிரதேசங்களுக்கும், உலக மக்களுக்கும், அவர்களது வார்த்தைகளுக்கும் பரப்பி இருக்கும் உண்மையோடு ஒப்பிட்டு பார்த்து வித்தியாசத்தை காணலாம். வெளிச்சத்தின் மீது நாங்கள் உரிமை கொண்டாடுகிறோம். ஆனால் கிழக்கத்திய வேதமானது வெளிச்சத்தைக் காட்டிலும் இருளை நேசிக்கிறது. ஏனெனில் அவர்களால் உலகமுழுவதும் வெளியாகியிருக்கும் ஒளியை தாங்க முடியாது.

“இப்போதிருக்கும் புதிய மேலான இந்து மார்க்கம் கிறிஸ்தவ சூழ்நிலையின் செல்வாக்கின் கீழ் வளர்ச்சி பெற்றதே, ஆனால் கிறிஸ்தவ ஆலயம் கற்றுக் கொள்ளும் அளவுக்கு அவர்களது நெறிமுறைகளில் இன்னும் தேர்ச்சி பெறவில்லை. Augéan அசுத்தத்தைக் காட்டிலும் மோசமானவற்றை இந்திய ஆலயங்கள்

சுத்தப்படுத்தி அகற்றும்வரை, அதன் பூஜாரிகளும், சாஸ்திரிகளும் மதத்தின் பெயரால் செய்யும் செயல்களையும், பயங்கரமான நடவடிக்கைகளையும் கண்டித்து கைவிடும் வரைக்கும் பிறநாடுகளுக்கும், மக்களுக்கும் தங்கள் நெறிமுறைகளை எடுத்துக் கூறாதிருக்கட்டும்.”

கடவுளை குறித்த புறமத சீர்திருத்தவாதிகளின் உணர்வு

“தான் நிர்பாக்கியமுள்ளவனும், பரிதவிக்கப்படத்தக்கவனும், தரித்திரனும், குருடனும், நிர்வாணியுமாயிருக்கிறதை” அறியாமல் (வெளி 3:17) புறமத உலகத்தின் சார்பாக கிறிஸ்தவ ராஜ்யமானது பிரதிநிதியாய் நிற்கிறது. சில புறமத நாடுகளில் தேவனை குறித்த உணர்வானது குறிப்பிடும்படியான வித்தியாசத்தோடு காணப்படுகிறது; மிகவும் உன்னிப்பாய் கூர்ந்து நோக்கி கிறிஸ்தவர்களின் முரண்பாடுகளை குறித்து விமர்சிப்பது மிகவும் விசேஷமாய் இருக்கிறது.

இந்துக்களின் இரண்டு பிதிநிதிகளின் முக்கியம் வாய்ந்த சொற்பொழிவுகளின் மூலம் புறமத நாடுகளின் இருளை குறித்த சில கருத்துக்களையும் மிஷினரிகள் கொண்டு சென்ற வேதத்தின் மூலமான பாதிப்பையும் குறித்த இந்தியாவின் குறிப்பிடத்தக்க இயக்கத்தை நாங்கள் நம் முன் வைத்திருக்கிறோம். வேதாகமானது அதோடு இணைந்திருந்த முரண்பாடான கொள்கைகளோடு சேர்ந்து ஒரு வேலையை செய்து வந்தது. இவைகள் விவரித்து கூறும்படி உரிமை கோரினபோது, தடைகள் தோன்றினது. ஆனால், முற்றிலும் அழிக்கப்படவில்லை. ஜப்பானிலும் கூட இதே நிலைமை இருப்பதாக நாம் கேள்விப்படுகிறோம். கீழே மூன்று சொற்பொழிவுகளின் சாராம்சத்தையும் இணைத்திருக்கிறோம். இதில் புறமத சீர்திருத்தவாதிகளின் நேர்மையும், சிந்தனையும், வெளிப்படுத்தும் திறமையும், தீவிர மனோநிலைமையும் வெளிப்படுகிறது. கடவுளைப் பற்றிய உணர்வுடன் இருக்கும் அவர்கள் அதிர்ஷ்டவசமாக கடவுளை கண்டுகொள்ளக்கூடும்.

புதிய இந்தியாவி-ருந்து ஒரு குரல்

திரு. மசூம்தார் சபையில் கீழ்க்கண்டவாறு சொற்பொழிவாற்றினார் :

“திரு. தலைவர் அவர்களே, தேசங்களின், மதங்களின் பிரதிநிதிகளே, இந்தியாவின் பிரம்ம சமாஜ் ஒரு புதிய சமுதாயம். அதை பிரதிநிதிப்படுத்துவதில் நான் பெருமைப்படுகிறேன். எங்கள் மதம் புதிதானது. ஆனால் அது மிக மிக பழமையிலும், எங்கள் தேசிய வாழ்வின் வேர்களில் இருந்தும், நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பிருந்தும் வந்தது.

“அறுபத்து மூன்று வருடங்களுக்கு முன்பு இந்திய தேசம் முழுவதுமே ஒரு பெரிய குழப்பத்தில் இருந்தது. பல தெய்வ நம்பிக்கையின் காரணத்தின் கடுர சப்தமானது வானத்தின் அமைதியை கிழித்தெறிந்தது. விதவைகளின் அழகை மட்டுமன்றி இறந்துபோன தங்கள் கணவரின் சிதைத்தீயில் உயிரோடு எரிக்கப்பட்டவர்களது மிகவும் பரிதாபிக்கத்தக்க அழகை, கடவுள் படைத்த இந்த பூமியின் பரிசுத்தத்தை கெடுத்தது. தேசத்துக்கென எங்களுக்கு இந்து மத தேவதை இருந்தாள். இவள் மக்களின் தாய் ஆவாள். அவளுக்கு 10 கைகள் உண்டு. தன் பிள்ளைகளை காப்பாற்ற ஒவ்வொன்றிலும் ஆயுதங்களை ஏந்திக் கொண்டிருப்பாள். கல்விக்கு ஒரு தெய்வம். அவள் ஞானம் என்னும் நரம்புகளுடைய வாத்திய கருவியான வீணையை வாசித்துக்கொண்டிருப்பாள். நல்ல செல்வத்துக்கென வேறு ஒரு தெய்வம் இருந்தாள். அவள் கையில் சங்கு அல்ல ஐஸ்வரியங்கள் நிறைந்த கூடை இருந்தது. அதில் இந்திய நாட்டுக்கான எல்லா ஆசீர்வாதங்களும் இருந்தது. யானை தலையை உடைய தெய்வம் உண்டு. வேறு ஒரு தெய்வம் மயில் மீது ஏறிச் செல்லும். அதோடு கூட 33 கோடி தேவர்களும் தேவதைகளும் இருந்தனர். இந்து புராணங்களைக் குறித்த தத்துவ விளக்கங்கள் என்னிடம் இருக்கிறது. ஆனால் அவைகளை எடுத்துப்பேச இது சமயம் அல்ல.

“இந்த பல தெய்வ நம்பிக்கை, சமூக தீமை என்ற குழப்பம், அமளிக்கும், அந்த நாட்களின் இருளுக்கும் இடையே ஒரு மனிதன் தோன்றினான். அவர் ஒரு மாசற்ற குலத்தில் பிறந்த மாசற்ற பிராமணனாய் இருந்தார். அவர் பெயர் ராஜாராம் மோகன்ராய். அவர் ஒரு மாமனிதராகும். முன்பே இருந்த பல தெய்வ நம்பிக்கையின் தப்பறையையும், ஜீவனுள்ள கடவுளை குறித்த சத்தியத்தையும் நிரூபிக்கும் வகையில் ஒரு புத்தகத்தை எழுதினார். இது அவருக்கு

மகாநிந்தையை கொண்டு வந்தது. 1830ல் இந்த மனிதர் பிரம்ம சமாஜ் என்கிறதான ஜீவனுள்ள ஒரே கடவுளை வணங்குபவர்களின் சங்கத்தை ஸ்தாபித்தார்.

“வேதங்கள், உபநிடதங்கள் என்னும் புராண இந்து வேதங்களின் தூண்டுத-ன் அடிப்படையில் இந்த பிரம்ம சமாஜ்ஜியத்தின் ஒரே கடவுளின் சித்தாந்தம் நிறுவப்பட்டது.

“காலப்போக்கில் இந்த இயக்கம் வளர வளர இந்து வேதங்கள் உண்மையில் நம்பத்தகுந்தவைகளா? என்ற சந்தேகம் அதனுடைய அங்கத்தினருக்கு வர ஆரம்பித்துவிட்டது. வேதங்களுக்கும், உபநிடதங்களுக்கும் முரண்பாடான ஒரு மெல்-ய சப்தம் முதல்-தங்கள் ஆத்மாவில் ஒ-ப்பதாக அவர்கள் நினைத்தனர். நமது இறையிய-ன் கோட்பாடுகள் தான் என்னவாக இருக்கக்கூடும்? எந்த கோட்பாட்டின் மீது நம்மதம் நிற்கிறது? மெல்-ய குர-ல் கேட்க ஆரம்பித்த இந்த கேள்வி பெருத்த சத்தமாக வளர்ந்துவிட்டது. எழும்பிக்கொண்டிருக்கும் இந்த மத சமுதாயத்தின் மீது, உண்மையான மதம் எந்த புத்தகத்தின் மீது ஆதாரப்பட்டிருக்கிறது என்கிற ஒரு பிரச்சனை முக்கியமானதாக உருவாகிவிடும் அளவுக்கு அதிக அதிகமாய் எதிரொ-க்க ஆரம்பித்துவிட்டது.”

“உண்மையான மதத்துக்குரிய ஆதாரங்கள் இந்து வேதங்களில் மட்டுமே இருக்கக்கூடிய சாத்தியமே இல்லை என்பதை வெகுவிரைவிலேயே கண்டுகொண்டனர். இதற்கு வேதங்களிலும் சில சத்தியங்கள் இருந்தபோதிலும், தெய்வீக உண்மைகளுக்கு இது மட்டுமே ஆதாரமானது அல்ல என்று கண்டுகொண்டனர். எனவே பிரம்ம சமாஜ் தோன்றி 21 வருடங்களுக்கு பிறகு இந்து வேதங்களின் போதனைகள் கைவிடப்பட்டன.

“அதன் பிறகு வேறு வேதங்கள் எதுவும் இல்லையா? என்ற ஒரு கேள்வி எழும்பியது. நான் ஏற்கனவே முன்னொரு நாள் கூறியிருக்கிறேன் அல்லவா? இந்தியாவின் கம்பீரமான அரியணையில் தற்போது கிறிஸ்தவ மதம் சமாதான நற்செய்தியை ஒரு கரத்திலும், நாகரீக வளர்ச்சியென்னும் அரக்கனை மறுகையிலும் ஏந்திக் கொண்டு அமர்ந்திருக்கிறது. வேதாகமம் இந்தியாவுக்குள் ஊடுருவிவிட்டது. மனுக்குலம் புறக்கணிக்க முடியாத ஒரு புத்தகமாக

வேதாகமம் இருக்கிறது. ஆகவே, இந்து வேதங்களை ஒரு கையிலும், மறுக்க இயலாதபடி வேதாகமத்தின் ஆதிக்கத்தை மறுகையிலும் எடுக்க வேண்டியதாகிவிட்டதை உணர்கின்றோம். 1861ம் ஆண்டு எங்களது ஆராதனையில் வாசிக்கும்படியாக எல்லாமத வேதங்களின் சாராம்சங்களும் அடங்கியதொரு புத்தகத்தை வெளியிட்டோம். எந்த கிறிஸ்தவ மிஷினரியும் எங்கள் கவனத்தை வேதாகமத்தை நோக்கி ஈர்க்கவில்லை. எந்த முகமதிய குருவும் குரானி-ருந்து மிக உச்சிதமானதொரு மேன்மைகளை குறித்து எங்களுக்கு காட்டவில்லை. எந்த பார்சி மதத்தினரும் அவரது சென்ட் அவிஸ்டா-ன் மேன்மைகளைக் குறித்து எங்களுக்கு பிரசங்கிக்கவில்லை. ஆனால் தன்னிகரற்ற மெய் தேவன் எங்கள் இருதயத்தில் இருந்தபடியால், வேதாகமம், குரான், சென்ட் அவிஸ்டா என்கிற எல்லா வேதங்களிலும் இருந்த நலமானவைகளின் மூலகாரியங்களையும், மேன்மைகளையும் நோக்கி எங்கள் கவனத்தை திருப்பி, எல்லா புனித காரியங்கள் கூறப்பட்டிருக்கும் இடங்கள் யாவையும் எங்களுக்கு வெளிப்படுத்தினார். அவரது வழிநடத்துதலாலும், அவரது ஒளியினாலும் இந்த உண்மைகளை எங்களால் கண்டுகொள்ள முடிந்தது. மேலும், அந்த நித்திய, மாறாத உண்மை சத்தியத்தின் மீதே எங்களது இறையிய-ன் அஸ்திவாரம் போடப்பட்டிருக்கிறது.”

“நீதிநெறியற்ற ஒன்று இறையியல் ஆகுமா? இந்த புத்தகத்தின் உட்கருத்து தான் என்ன? அல்லது தேவன் உண்டாக்கிய ஆலயமாகிய சரீரத்தில் பரிசுத்தம் இல்லாமல், சுயஒழுக்கமற்ற ஒரு தீர்க்கதரிசியின் அதிகாரம் தான் என்ன? எங்கள் இறையியலை நாங்கள் பெற்றுக் கொண்ட மாத்திரத்திலேயே, நாங்கள் நல்ல மனிதர்கள் அல்ல, புனிதமான எண்ணம் உள்ளவர்களல்ல, பரிசுத்தவான்கள் அல்ல என்பதும், எங்களிடம் எண்ணிலடங்கா தீமைகள் உண்டென்றும், அதுவும் எங்கள் வீடுகளில், எங்கள் தேசிய காரியங்களில், எங்கள் சமூக நிறுவனங்களில் அவை உண்டு என்பது எங்களுக்கு தெரியவந்தது. ஆகவே அடுத்த கட்டமாக பிரம்ம சமாஜ் சமூக சீர்திருத்தத்தில் தனது வேலையை தொடங்கியது. 1851 முதல் கலப்புத் திருமணம் நடந்தது. இந்தியாவில் கலப்புத் திருமணம் என்பது வேறுபட்ட ஜாதிகளைச் சார்ந்தவர்களிடையே திருமணம் நடப்பது.

ஜாதி என்பது ஒருவகையில் சீனப்பெருஞ்சுவர் போல ஒவ்வொரு குடும்பத்தையும், ஒவ்வொரு சிறு சமூக கூட்டத்தையும் சுற்றியிருக்கும். எந்த ஆணோ அல்லது பெண்ணோ இந்த தடைகளை மீறமுடியாது. இந்த சீனப்பெருஞ்சுவர் தேவனுடைய பிள்ளைகளது சுதந்திரத்தை என்றுமே அவமதிக்கக்கூடுமோ? என்று பிரம்ம சமாஜத்தில் நாங்கள் கேட்டோம். இல்லை, இதை உடைத்தெறிய வேண்டும்.

“அடுத்து எனது மதிப்பிற்குரிய தலைவரும், கழக தோழருமான கேஷப் சந்தர் சென் இவ்வித கலப்பு திருமணத்தை வேறுபட்ட ஜாதிகளிடையே நடக்க ஏற்பாடு செய்தார். பிராமணர்கள் இதனால் குற்றம் சமத்தப்பட்டனர். பண்டிதர் என்று தங்களை நினைத்துக் கொண்டவர்கள் தங்கள் தலைகளை உலுக்கினர். பிரம்ம சமாஜ் தலைவர்களும் கூட வெறுப்புடன் தங்கள் தோள்களை உலுக்கிக் கொண்டு வெறுமையாய் நின்றனர். இந்த வா-ப கொழுந்துகள், இந்த சமுதாயம் முழுவதற்கும் தீயிடப்போகிறோம் என்றனர். ஆனால் கலப்பு திருமணமும் நடந்தது. விதவை மறுமணமும் நடந்தது.

“இந்தியாவில் விதவைகள் என்பது என்னவென்று உங்களுக்கு தெரியுமா? 10 அல்லது 12 வயதுடைய சிறுமி, தன் எதிர்காலத்தை புரிந்துகொள்ளும் முன்னமே தன் கணவரை இழக்கக்கூடும். அந்த சிறு பிராயம் முதல் அவள் மரிக்கும் வரை விரதங்கள், எளிமை மற்றும் கடுமையான வாழ்வுமுறை, துக்கங்கள் மற்றும் தனிமை, அவமதிப்புகள் என பல்வேறு துன்பங்களிடையே வாழவேண்டும். இதை கேட்பதற்கே நீங்கள் அஞ்சவேண்டியதாக இருக்கும். ஒரு பெண் முதல் முறை, 2ம்முறை, 3ம் முறை, 4ம் முறை என்று வருடத்தில் உள்ள பருவ காலங்களைப் போல அத்தனை திருமணங்களை செய்து கொள்வாளானால், அவளது நடத்தையை என்னால் ஏற்றுக்கொள்ளவோ, புரிந்துகொள்ளவோ இயலவில்லை. இப்படிப்பட்ட ஆண், பெண்ணின் நடத்தையை என்னால் புரிந்துகொள்ள இயலவில்லை. ஒரு 11வயதுடைய சிறுபெண் கணவன் என்று அழைக்கப்படுபவனை இழப்பதினால், விதவை என்ற அவல நிலைக்கு காலம் பூராவும் தள்ளப்பட்டு, குற்றவாளியைப் போல அவமதிக்கப்பட்டு இத்தனை இளம்வயதில்

இவ்வித கொடுமைக்கு ஆளாவது கொஞ்சமும் மனிதத்தன்மை அற்றதாகும். ஆகவே தான் இந்த விதவை மறுமணமும், கலப்பு திருமணங்களும் ஏற்படுத்தப்பட்டன. இப்படியாக சமூக பிரச்சனைகள் மீதும், குடும்ப மேம்பாட்டின் மீதும் நாங்கள் தலையிட்டோம். இதனால் பிரம்ம சமாஜத்தில் மிக விரைவிலேயே ஒரு விரிசல் ஏற்பட்டது. ஆகவே இளைஞர்களாகிய நாங்கள் மிகச்சிறந்ததை செய்ய எங்களையே நாங்கள் மாற்றம் செய்துகொண்டோம். எங்கள் சமூக சீர்திருத்தமெல்லாம் ஒரு பாதி முடியும் தருவாயில் வேறு ஒரு கேள்வி எழும்பியது.

“நாங்கள் விதவைகளை மணந்தோம். விதவைகள் எரிக்கப்படுவதை தடுத்தோம். எங்கள் சொந்த புனிதத்தன்மை என்னவானது? எங்கள் சொந்த மனசாட்சியை தூய்மைபடுத்திக் கொள்வது, எங்கள் ஆத்துமாக்களை சீர்படுத்துவது எப்போது? தன்னிகரற்ற நீதியாகிய தேவனின் கனம் பொருந்திய நியாய சபையில் நாங்கள் ஏற்றுக் கொள்ளப்படுவது எப்படி? சமூக சீர்திருத்தமும், பொது நல நன்மைகளையும் செய்வது என்பது, தனிப்பட்ட புனிதத்தையும், ஆத்தம பரிசுத்தத்தையும் முன்னேற்றுவதுதான் நியாயபூர்வமானது.

“உங்கள் செய்கைகள் அத்தனை பலதரப்பட்டதாக இருக்கிற அமெரிக்க, ஐரோப்பிய சமூக நிலையை நான் ஆழ்ந்து சிந்திக்கும்போது நண்பர்களே, அடிக்கடி நான் பயப்படுகிற ஒன்று உண்டென்று கூறுகிறேன். அதென்னவெனில், உங்கள் காரியங்கள் அத்தனை விஸ்தாரமாய் இருப்பதினால் நீங்கள் அதிலே மூழ்கிப் போகிறீர்கள். ஆகவே, இந்த புதுப்பித்துக் கொள்ளுதல், சுயத்தை புனிதப்படுத்துதல், தேவனுக்கு முன்பாக அங்கீகரிக்கப்படுதல், சோதனைகள், நியாயத்தீர்ப்பு ஆகியவைகளைக் குறித்து அக்கறை செலுத்த நேரமே உங்களுக்கு இல்லை. இது எப்படி சாத்தியமாகிறது என்கிற கேள்வியே எல்லா கேள்விகளைக் காட்டிலும் பிரதானமானாய் இருக்கிறது.

“எங்கள் சமூக சீர்திருத்தப்பணிகளின் முடிவுக்குப் பின், புதுப்பிக்கப்படாத இந்த சுபாவமானது எப்படி புதுப்பிக்கப்படக்கூடும்? இந்த மாசு படிந்த ஆலயத்தை (சரீரத்தை) எந்த தண்ணீர் கொண்டு கழுவி, பரிசுத்தப்படுத்தக் கூடும்? என்கிற

பெரியதொரு விஷயத்துக்குள்ளாய் நாங்கள் கடந்து வந்தோம். இந்த நோக்கங்கள் மற்றும் விருப்பங்கள், தீமையான உணர்ச்சிகள் மற்றும் மிருகத்தனமான உணர்ச்சிகள் ஆகிய இவைகளுக்கெல்லாம் ஒரு முற்றுப்புள்ளியை வைத்து, மனிதன்தான் இருந்த நிலைக்கு, அதாவது பரிசுத்த தேவ குழந்தையைப் போல், இயேசுவைப் போல் சீர்படுத்தப்பட்ட மனிதரைப் போல், திரும்பவும் எதுதான் கொண்டு வரும்? இறையியல் தத்துவம் முதலும், நீதிநெறி தத்துவம் அடுத்து; 3வது இடத்தில் பிரம்ம சமாஜத்தின் ஆவிக்குரிய காரியங்களான பக்தி, மனம் திருந்துதல், ஜெபம், துதி, விசுவாசம், தேவ ஆவியின் மீதும், அவரது காக்கும் அன்பின் மீதும் முழுவதுமாகவும், பூரணமாகவும் நம்மை அர்ப்பணித்து விடுதல் ஆகும்.

[இந்த புறமத தத்துவஞானி, “புனிதமானதொரு தேவபிள்ளை.... சீர்திருத்தப்பட்ட மனிதர்” என்று அவர் கூறியது போல பாவம் என்றால் என்ன என்பதன் ஒரு பகுதியை மட்டுமே அவர் அறிந்திருக்கிறார். வீழ்ந்துப்போன மனுக்குலத்தின் மிகச்சிறந்த மனிதன் ஒருவன் கூட உண்மையில் கறையற்ற, புனிதமான, பூரணமான நிலைக்கு மிகவும் தூரமாகவே இருக்கிறான் என்பதை அவர் கண்டுகொள்ளவில்லை. ஆகவே, கிறிஸ்துவின் பூரணமும் பாவநிவிர்த்தியும் அவர்களை நீதிமானாக்குவதற்கு அவசியமாகும். அவர் ஜெபம், விசுவாசம், தேவ இரக்கம் முதலியவைகளைக் குறித்தும் பேசுகிறார். ஆனால் நீதி ஒன்றே தேவனுடைய செயல்பாடுகளுக்கெல்லாம் அஸ்திவாரமாக இருக்கின்றது என்பதனை இன்னும் அவர் உணரவில்லை. அது மட்டுமன்றி கிறிஸ்துவின் ப-யின் தகுதி ஒன்றின் மூலமே தேவன் நீதியுள்ளவரும் இயேசுவினிடத்தில் விசுவாசமாயிருக்கிறவனை நீதிமானாக்குகிறாவாராயிருந்து 18 நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னரே ஒரே முறையாக, யாவருக்காகவும் இதற்குரிய சாட்சி ஏற்ற வேளையில் விளங்கியும் அவரது மாபெரும் பாவநிவாரணத்தினால் மூடி மறைத்தார் என்பதையும் அவர் அறியவில்லை.]

“நீதிநெறிகளின் மீதான வாஞ்சை என்பது பரிசுத்தத்தைக் குறிக்காது; நன்மையின் மீதான விருப்பம், நல்லவராக இருப்பது என்பதாகாது. நூறு கிலோ சர்க்கரையை சுமந்து செல்லும் எருதானது

அதில் ஒரு துளி சர்க்கரையைக் கூட பாரத்தின் பளுவின் காரணமாய் சுவைப்பது இல்லை. ஆகவே, நமது மனவிருப்பங்கள், மற்றும் நம்முடைய எல்லா நேர்த்தியான வாஞ்சைகள், நமது நல்ல கனவுகள் மற்றும் நேர்த்தியான பிரசங்கங்கள் ஆகிய இவைகளை குறித்து பேசுவதாலேயோ, கேட்பதாலேயோ, கேட்டுக்கொண்டே உறங்குவதாலோ இவைகள் ஒரு மனிதனின் வாழ்வை பூரணப்படுத்திவிடாது. ஆராதனை, ஜெபம், தேவ ஆவியை நேரடியாய் உணரக்கூடிய ஆற்றல், அவரோடான ஐக்கியம், அவரது மாட்சிமையின் முன் முற்றிலுமாய் தன்னை தாழ்த்துவது, பக்தி வைராக்கியம், பக்தியின் கிளர்ச்சிகள், ஆவிக்குரிய ஆழமான ஈடுபாடு, தேவனுக்குள் வாழ்வதும் அசைவதும் தான் தனிமனிதனின் புனிதத்தன்மையின் இரகசியமாகும். ஆகவே, நமது செயல்பாட்டில் மூன்றாவது நிலையில் ஆவிக்குரிய கிளர்ச்சிகள், அதிதீவிர ஈடுபாடு, தியானம், எல்லையற்ற சுயத்தாழ்ச்சி, தேவனுக்கு முன்பாக அல்ல, மனிதனுக்கு முன்பாக, இவை யாவும் நமது வாழ்வின் சட்டங்களாய் மாறிவிட்டன. தேவன் கண்ணால் காணப்படாதவர். “நான் ஒரு பாவி, என்னை மன்னியும்” என்று தேவனிடம் சொல்வாராகில், அது அவரை பரிசுத்த குறைச்சலாக்குவதற்காக அல்ல, இது யாரையும் பாதிப்பதில்லை. ஆனால், மனுஷர் முன்பாக பாவ அறிக்கை செய்வதற்கும். உங்கள் சகோதர, சகோதரிகளுக்கு முன்பாக உங்களை தாழ்த்திக் கொள்ளவும், பரிசுத்த மனுஷரின் பாதங்களை சுத்தம் செய்யவும், நீங்கள் தேவ சந்நிதியில் மிகவும் பரிதாபகரமானவன், துர்பாக்கியவன் என்று கூறிக்கொள்வதற்கும் சிறிது தன்மானத்தை இழக்கவும், கொஞ்சம் மன தைரியமும் கூட வேண்டும்.

“கடைசி கொள்கையாக நான் எடுத்தக் கொள்ள வேண்டியது பிரம்ம சமாஜத்தின் முன்னேற்றத்தைக் குறித்தது.

“கிறிஸ்தவம் தேவனுடைய மகிமையை பறைசாற்றுகிறது. இந்துத்துவம் அவரது தன்னிகரற்ற, நித்திய மேன்மையை குறித்து பேசுகிறது. முகமதியம் நெருப்போடும், வானோடும் அவரது சித்தத்தை சக்திவாய்ந்ததாய் காட்டுகிறது. புத்தமதமானது அவர் எத்தனை சமாதானமும், இன்பமுமானவர் என்று கூறுகிறது. அவர் எல்லா மதங்களின், எல்லா சபை பிரிவினரின், எல்லா தேசங்களின், எல்லா வேதங்களின் தேவன் இந்த பல்வேறு முறைமைகளை இந்த

பலதரப்பட்ட தீர்க்கதரிசனங்களை, பல்வேறு முன்னேற்றங்களை நாம் இணைந்து ஒரே முறையாக்குவதில் தான் நமது முன்னேற்றம் இருக்கும். ஆகவே, புது மதமாகிய பிரம்ம சமாஜ் என்பது புதிய கோட்பாடு. கிறிஸ்தவத்தை ஆர்வத்துடன் ரசித்து, கிறிஸ்தவர்கள் பேசுகின்றனர். அவ்வாறே யூதமதத்தை யூதரும், குரானை முகமதியரும், சென்ட் சுவிஸ்டாவை பார்சி மதத்தினரும் உயர்வாய் எண்ணுகின்றனர். கிறிஸ்தவர் தங்களது கோட்பாடுகளான ஆவிக்குரிய கலாச்சாரத்தை விரும்புவதுப் போலவே, இந்துக்களும், முகமதியரும் கூட விரும்புகின்றனர்.

“ஆனால் பிரம்ம சமாஜத்தின் இந்த போதனைகள், முறைமைகள், கோட்பாடுகள், தத்துவங்கள் மற்றும் ஒழுங்குமுறைகள் யாவற்றையும் ஏற்று அவைகளை ஒன்றுபடுத்தி, ஒரே அமைப்பாக்கி உள்ளது. அதுவே, அவர்களது மதமாகும். பத்து வருட காலமாய் எனது நண்பர் கேஷப் சுந்தர் சென், நான் மற்றும் பிரம்ம சமாஜத்தின் பிற சீடர்களும் கிராமம், கிராமமாய், மாநிலம், மாநிலமாய் கண்டம் விட்டு கண்டம் பிரயாணம் செய்து இந்த புதிய கோட்பாடும் எல்லா மத தீர்க்க தரிசனங்களின் மற்றும் முறைமைகளின் ஒருமைப்பாடு யாவுமே ஜீவனுள்ள கடவுளாகிய ஒரே உண்மை தெய்வத்தின் மகிமைக்காகவே செயல்படுகின்றன என்பதை தெரிவித்து வந்தோம். ஆனால் நாங்கள் தாழ்ந்த குலத்தினர், நாங்கள் போதிய கல்வி அற்றவர்கள், நாங்கள் தகுதியற்றவர்கள், எங்கள் செய்தியை கேட்க மக்களை கூட்டி திரட்ட பண்பலம் அற்றவர்கள். ஏற்றவேளை வந்தபோது நீங்கள் இந்த மதசார்பான பேரவையை கூட்டியிருக்கிறீர்கள். எந்த விஷயத்தை எங்களால் பிரச்சாரம் செய்ய முடியாமல் போனதோ, அதையே நீங்கள் பிரச்சாரம் செய்யும்படி உங்கள் கையில் எடுத்திருக்கிறீர்கள்.

“நான் இந்த பேரவைக்கு வெறும் மாணவனாகவோ அல்லது தன் சொந்த இயக்கத்தைக் குறித்து நியாயப்படுத்தும் ஒருவனாகவோ வந்து கலந்து கொள்ளவில்லை. நான் ஒரு சீடனாக, பின் தொடர்பவனாக, ஒரு சகோதரனாகவே வந்திருக்கிறேன். உங்கள் பிரயாசங்கள் யாவும் செழுமையால் ஆசீர்வதிக்கப்படுவதாக, அதுவும் உங்கள் கிறிஸ்தவமும், உங்கள் அமெரிக்காவும் மேன்மைப்படுவதாக. ஆனால் பிரம்ம சமாஜ் மேன்மையான புகழை

உணரும். அதுமட்டுமன்றி, உங்கள் இரக்கத்தையும், தயாளத்தினையும் நாடி இத்தனை தூரம் வந்திருக்கும் இந்த சாதாரண மனிதனாகிய நான் போதிய அளவு கௌரவிக்கப்பட்டதாய் உணர்கிறேன்.

“இந்த புதிய கோட்பாடு உங்களிடையே தங்கி, எங்களது சகோதர, சகோதரிகளாய் உங்களை மாற்றக்கூடவது. எல்லா மதங்களின் பிரதிநிதிகளும் மற்றும் எல்லா மதங்களும் ஒன்று கலந்து கடவுள் தந்தை, மனிதன் சகோதரன் என்ற கொள்கையோடு இணைந்து கிறிஸ்துவின் தீர்க்கதரிசனங்களும் உலக நம்பிக்கையும் நிறைவேறுவதாக. மேலும் மனுக்குலம் முழுவதும் நம் பிதாவாகிய தேவனுடைய ஒரே ராஜ்யமாக மாறுவதாக.”

இங்கே வருகை தந்திருக்கும் தத்துவஞானிகளின் நம்பிக்கை மற்றும் நோக்கத்தைக் குறித்த தெளிவான அறிக்கை இங்கே நமக்கு கிடைத்துள்ளது. அவர்களுக்கு கிடைத்த சந்தர்ப்பத்தை தவறவிட்டுவிட்டார்கள் என்று யாரால் கூறமுடியும்? “தன் மாம்சமாகிய திரையின் வழியாய் புதிதும் ஜீவனுமான மார்க்கத்தை” திறக்கவும் அக்கிரமத்தை நிவர்த்தி பண்ணுகிறதற்கும் ஒரு இரட்சகர், ஒரு மீட்பர் தேவை என்பதை உணராமல், கடவுளே தந்தை, மனிதர்கள் சகோதரர்கள் என்பதே இந்த மத பேரவைக்கு மிகவும் முன்னால் கேள்விப்பட்டிருந்தால், இது குறித்து இன்னும் அதிகமாக கேள்விப்பட்டிருக்கலாம். ஒருவேளை சமூக மீட்பு என்பது நீதிநெறி சீர்திருத்தத்தால் வரும் என்று நினைப்பது இந்த பேரவையில் கூறப்படுகிற மீட்பு என்பது, விலையேறப்பெற்ற ரத்தத்தால் வரும் என்ற கருத்திற்கு எதிர்மாறாக இருக்கிறது. இதி-ருந்து கிறிஸ்து இல்லாத இவரது மதத்தை குறித்து அதிகம் கேட்டிருக்கிறோம் என்று தெரிகிறது. இது மேலும் தொடர்வதுடன் அதிகரிக்கவும் செய்யும். இதையே “உன் பக்கத்தில் ஆயிரம் பேர் விழுவார்” என்று வேதம் கூறுகிறது. மேலும் அப்போஸ்தலர் பவுலும் கூட “தீங்கு நாளில் நீங்கள் நிற்கத் திராணியுள்ளவர்களாகும்படி, தேவனுடைய சர்வாயுத வர்க்கத்தையும் எடுத்துக் கொள்ளுங்கள்” என்று அறிவுறுத்துகிறார். மேலும் வெளிப்படுத்தின விசேஷத்தில் யோவானும் “யார் நிலை நிற்கக்கூடும்?” என்று கேட்கிறார். வேதம் குறிப்பிடுவது என்னவெனில், கிறிஸ்து என்ற பெயரால் அழைக்கப்படும்

யாவருக்கும் ஒரு மாபெரும் சோதனை வரவேண்டும் என்பதே தேவனுடைய சித்தம். மேலும் பெருங்கூட்டமான களையாகிய அறிஞர்கள் யாவருமே நமது கர்த்தர் இயேசுவினால் யாவருக்காகவும் ஒரே தரம் கொடுக்கப்பட்ட மீட்பின் ப-யை குறித்த விசுவாசத்தி-ருந்து விழுந்தாகவேண்டும். ஏனெனில், இந்த சத்தியத்தை அவர்கள் அதன்மீதுள்ள அன்பினால் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. 2தெச 2:10-12.

ஜப்பானி-ருந்து ஒரு குரல்

கின்சா ரிங் எம்.ஹராய் என்கிற ஜப்பானிய புத்தமதத்தவரான ஒரு பேரறிஞர் “கிறிஸ்தவத்தைக் குறித்த ஜப்பானின் உண்மை நிலவரம்” என்கின்ற தன் உரையினை வாசித்தபோது, மேடையி-ருந்த கிறிஸ்தவ மிஷினரிகள் சிலரின் முகம் சுருங்கி, ஒவ்வாத கருத்தைக் கேட்டு, தலைகள் குலுக்கியவண்ணம் இருந்தனர். ஆனால், அந்த புத்தமதத்தவரோ ஜப்பானில் கிறிஸ்தவ மதத்தை பரப்பும் பணியில் முட்டுக்கட்டையாக இருந்த போ-கிறிஸ்தவர்களின் மீது கடுமையான சொற்களால் தாக்கினார். அவரது உரை கீழ்க்கண்டவாறு கூறுகிறது :

“ஜப்பானை போன்று தவறாக புரிந்துகொள்ளப்பட்ட நாடுகள் உலகில் மிகச்சிலவே. எண்ணிலடங்கா நியாயமற்ற தீர்ப்புகளிடையே, என்னுடைய தேசத்தவரின் சமய கருத்துக்கள் குறிப்பாய் தவறாகவே எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. மேலும் முழுதேசமும் விக்கிரக ஆராதனை செய்கிறவராகக் கருதப்பட்டது. அவர்கள் மதநம்பிக்கை அற்றவராகவோ, புறமதத்தவரோ அல்லது வேறு ஏதாவதாகவோ இருந்தது. ஜப்பானின் சரித்திரத்தில் ஆரம்பம் முதலே எல்லா போதனைகளையுமே நாங்கள் திறந்த மனதுடனையே எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அதுமட்டுமன்றி, வெளிநாடுகளி-ருந்து வந்த உபதேசங்கள் யாவுமே தாயகத்து மதத்துடன் முழு ஒத்துழைப்போடு இணைந்தே இருந்தது. புத்தமதமும், ஷிண்டோயிசமும் கலந்த சத்தியம் என்ற பெயரில் அநேக ஆலயங்கள் கட்டப்பட்டிருப்பதை காணலாம். புத்தமத மற்றும் ஷிண்டோ குருமார்கள் கன்பியூஷியிசம், டோயிசம் போன்றவற்றின் போதகர்களுடன் அத்தனை இசைவுடன்

இருப்பதையும் காணலாம். மேற்கூறிய எல்லா போதனைகள் மீதும் தனிப்பட்ட ஒவ்வொரு ஜப்பானியருமே தங்களது மரியாதையை காட்டுவதையும் காணலாம். ஜப்பானிய வீடுகளின் விசேஷித்த கட்டுமானங்களைப் பார்க்கும் போது, பொதுவாய் இரண்டு அறைகள் இருக்கும். அதில் ஒன்று மிகச்சிறிய புத்த ஆலயத்துக்கும், மற்றொன்று ஷின்டோ புனித ஸ்தலத்துக்கும் இருக்கும். இவைகளி-ருந்து குடும்பத்தார் இரு மதங்களின் வேதங்களையும் வாசிக்க உதவியாக இருக்கும். உண்மையில் ஒரு கூட்டு மதமாய் இருப்பதே ஜப்பானியரின் விசேஷமாய் இருக்கிறது. மட்டுமன்றி இதை ஜப்பானிசம் என்று அழைக்கவும் நான் தயங்கமாட்டேன்.

“ஆனால், நீங்களோ, உங்கள் தேசத்தில் பிற மதங்களைப் போல கிறிஸ்தவ மதமானது ஏன் அத்தனை இணக்கத்தோடு ஏற்றுக் கொள்ளப்படவில்லை? என்று கேட்கலாம். இந்த குறிப்பிட்ட கருத்தைத் தான் நான் விசேஷமாக உங்கள் முன்னிலையில் வைக்க ஆசைப்படுகிறேன். கிறிஸ்தவ மதம் மனப்பூர்வமாய் ஏற்றுக் கொள்ளப்படாததற்கு இரண்டு காரணங்கள் உண்டு. இந்த மாபெரும் மதமானது மிகவும் விஸ்தாரமாகவே எங்கள் தேசத்தில் பரவியது. ஆனால் 1637ல் கிறிஸ்தவ மிஷினரிகள், மதம் மாறியவர்களுடன் சேர்ந்து தேசத்துக்கு எதிரான ஒரு குரூரமான கிளர்ச்சியை ஏற்படுத்திவிட்டனர். ஜப்பானை தங்கள் சொந்த தாய்நாட்டுடன் பணியச் செய்யும் நோக்குடன் மிஷினரிகள் இதை செய்ததாக அர்த்தம் கொள்ளப்பட்டது. இது ஜப்பானை அதிர்ச்சிக்குள்ளாக்கியது. ஷோகன் அரசாங்கத்தினருக்கு இந்த பயங்கர கலவரத்தை கட்டுப்படுத்த ஒரு வருட காலமானது. கடந்த காலத்தில் எங்கள் தேசம் கிறிஸ்தவ மதத்தை தடை செய்ததே என்று குற்றம் சாட்டுபவருக்கு, இது மத சம்மந்தப்பட்ட இயல்பான வெறுப்பு அல்ல. ஆனால் மறுபடியும் இவ்வித ஆட்சி எதிர்ப்பு கிளர்ச்சி ஒன்றை தவிர்க்கும்படியாகவும், மட்டுமன்றி எங்கள் சுதந்திரத்தை காத்துக் கொள்ளவுமே இப்படி சுவிசேஷத்தை பகிங்கரமாய் தெரிவிக்க தடை விதிக்க கடமைப்பட்டவர்களாக இருந்தோம் தடைவிதிக்க என்று நான் பதில் கூறுவேன்.

“மதம் என்ற போ- வேஷத்தோடு வெளிநாட்டவரின் பாழ்க்கடிப்பு என்ற குறிப்பு எங்கள் சரித்திரத்தில் இல்லாமல்

இருந்திருக்குமேயானால், மேலும் கிறிஸ்தவம் என்ற பெயருக்கு எதிராக பாரம்பரியமானதொரு பயங்கரமும், ஒருதலைபட்சமும் எங்கள் மக்களிடையே இல்லாதிருக்குமேயானால், முழு தேசத்தாலும் இந்த மதமானது வாஞ்சையுடன் தழுவப்பட்டிருக்கும். ஆனால், இந்த சம்பவம் நிகழ்ந்துவிட்டப்பிறகு இந்த மதத்தை நாங்கள் மறக்கவேண்டியதே. இந்த பயங்கர சந்தேகம் அல்லது நீங்கள் கூறுகிறபடி மூடநம்பிக்கையானது, கிறிஸ்தவமானது பாழாக்குவதற்கான ஒரு கருவி என்கிற எண்ணம் முற்றிலும் உண்மையற்றதானாலும், கிழக்கத்தியரது மனதில் தவிர்க்கக் கூடியதோ அல்லது தவிர்க்க முடியாமலோ தோன்றிவிட்டது. அதுவும் பலம் வாய்ந்த கிறிஸ்தவ நாடுகள் கிழக்கத்திய நாடுகளை படிப்படியாக ஆக்கிரமித்து வருவது ஒப்புக்கொள்ள வேண்டிய உண்மையாகிவிட்ட சூழ்நிலையில், இந்த தொடர்ச்சியான காரியங்கள் அனுதினமும் எங்கள் மனதை பாதித்து, தெளிவான கடந்த கால சரித்திர நிகழ்வினை எங்களுக்கு நினைப்பூட்டிக் கொண்டே இருக்கின்றன. நான் எங்களது தற்கால அனுபவத்தை குறித்து பேசவேண்டிய சூழ்நிலையில் நான் இருக்கிறேன். இதன் மீது சபையின் கவனத்தை விசேஷமாய் ஈர்ப்பதுடன் கிறிஸ்தவ ராஜ்யம் முழுவதையுமே அழைக்கிறேன்.

“1853-ருந்தே, அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளின் தூதராக ஜப்பானுக்கு கொமோடோர் பெர்ரி என்பவர் வந்தபோது, மேற்கத்திய நாடுகளால் எங்கள் நாடு நன்கு அறிந்து கொள்ளப்பட ஆரம்பித்தது. புதிய துறைமுகங்கள் விரிவாய் திறக்கப்பட்டன, சுவிசேஷத்துக்கு இருந்த தடையும் நீக்கப்பட்டுவிட்டது. தற்போது டோக்கியோ என்று அழைக்கப்படும் எடோவில் 1858ல் நடந்த கூட்டத்தில் அமெரிக்காவுக்கும், ஜப்பானுக்கும் மற்றும் ஐரோப்பிய நாடுகளுக்கும் இடையேயான ஒரு ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டது. அது எங்கள் தேசம் பிரபுக்களின் ஆதிக்கத்தில் இருந்த காலமாய் இருந்தது. மேலும் 1637ல் கிறிஸ்தவ கிளர்ச்சி நடந்து இரண்டு நூற்றாண்டுகள் பிறநாடுகளிடமிருந்து ஒதுங்கியிருந்த காலம். பிரபுக்களின் ஆட்சி அதிகாரிகளுக்கு ராஜதந்திரம் என்பது முற்றிலும் புதியதொரு அனுபவமாய் இருந்தது. ஆகவே இவர்கள் மேற்கத்திய நாடுகள் மீது தங்கள் முழுநம்பிக்கையையும் வைத்து அவர்கள் தங்கள் முன் வைத்த

ஒப்பந்தங்களின் ஒவ்வொரு அம்சத்தையும் எவ்வித மாறுதலும் இன்றி அப்படியே ஏற்றுக்கொண்டனர். அந்த ஒப்பந்தப்படி நாங்கள் மிகவும் அனுகூலமற்ற சூழ்நிலையில் இருந்தோம். அவை எல்லாவற்றிலும் இரண்டு முக்கிய அம்சங்கள் இருந்தன. இவை இரண்டும் எங்கள் உரிமைகள் மற்றும் அனுகூலங்களை இழக்கச் செய்தன. ஒன்று ஜப்பானில் மேற்கத்திய நாடுகளின் அளவுக்கதிகமான ஒரு அதிகாரம். இதன் மூலம் மனிதர் மீதோ சொத்துக்கள் மீதோவான எந்த உரிமையும், அது ஜப்பானியரிடையே ஆகட்டும் அல்லது பிறநாட்டவருடனாகட்டும் அது மேற்கத்திய நாட்டவரின் சட்ட அதிகாரத்திற்கு உட்பட்டதாக மாறிவிட்டது. மற்றது வரி செலுத்துவதை பொருத்ததாய் இருந்தது. இதில் ஐந்து சதவீதம் விலை நிர்ணயம் மட்டுமே விதிவிலக்காய் இருந்தது. இது எந்த இடத்திற்கு பொருந்தும் என்று கட்டாயப்படுத்தவும் கூட எங்களுக்கு உரிமை இல்லாதிருந்தது.

“மேலும் இந்த ஒப்பந்தத்தில் கையொப்பமிடும் இருவரில் எந்த ஒருவரும் மற்றொருவருக்கு ஒரு வருடம் முன்னதாகவே அதாவது ஜூலை 1872, 1ம் தேதி முதலோ அல்லது அதற்கு பிறகோ மறுபடியும் அதனை திருத்திக்கொள்ளும்படி கோரிக்கை விடுக்கலாம் என்று கூட நிர்ணயிக்கப்பட்டது. ஆகவே 1871ல் எங்கள் அரசாங்கம் மறுபரிசீலனைக்கான கோரிக்கையை விடுத்தது. அன்று முதல் இதனை தொடர்ந்து கேட்டுவருகிறோம். ஆனால் வெளிநாட்டு அரசாங்கங்கள் இந்த வேண்டுகோளை பொருட்படுத்தாமல், ஏதேதோ சாக்குப் போக்குகள் சொல்- வருகின்றன. இந்த ஒப்பந்தத்தின் ஒரு பகுதியாகிய அமெரிக்கா ஜப்பானுக்கு இடையிலான வரி ரத்துசெய்யப்பட்டுவிட்டது. அமெரிக்க நாட்டின் இந்த இரக்க மனதுக்காக நாங்கள் எங்கள் மனமார்ந்த நன்றியை செலுத்த கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். ஆனால் இதேவிதமாய் எந்த ஐரோப்பிய நாடும் அமெரிக்காவின் இவ்விழிப்புணர்வை பின்பற்றவில்லை. எங்கள் வரி சம்மந்தமான உரிமையானது முன்பிருந்ததைப் போலவே இருக்கின்றது என்று கூறுவதில் வருத்தம் அடைகிறேன்.

“எந்த வெளிநாட்டவர் மீதும் சட்டரீதியான அதிகாரம் ஜப்பானில் எங்களுக்கு இல்லை. ஆகவே அதன் பலனாக

உண்மையில் நாங்கள் சட்டப்படியும், நெறிப்படியும் அநேக விதத்தில் காயப்படுத்தப்படுகிறோம். இதற்கான ஆதாரங்கள் நிரந்தரமாக எங்கள் உள்நாட்டு பத்திரிகைகளில் காணப்படுகின்றன. மேற்கத்திய மக்கள் எங்களை விட்டு வெகுதொலைவில் வசிப்பதால் உண்மை சூழ்நிலை என்ன என்பது தெரியாமல் இருக்கிறார்கள். ஒருவேளை ஜப்பானில் இருக்கும் தங்கள் நண்பர்கள் அல்லது மிஷினரிகள் மூலம் அவ்வப்போது அவர்கள் கேள்விப்பட்டிருக்கலாம். அவர்கள் அறிக்கைகள் உண்மை அல்ல என்று மறுக்கவில்லை. ஆனால் யாருக்காவது தன் நண்பரைக் குறித்த சரியான விஷயங்களை அறிந்துக்கொள்ள வேண்டுமென்றால் அவரை குறித்து பல திசைகளில் இருந்தும் விஷயங்கள் சேகரிக்க வேண்டும். நாங்கள் எவ்விதத்திலெல்லாம் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறோம் என்று ஒருதலைபட்சமற்ற சிந்தனையுடன் நீங்கள் மிகவும் உன்னிப்பாய் கவனித்தால் உண்மையில் நீங்கள் அதிர்ச்சி அடைவீர்கள். அநேகவிதமான தவறுகள் நடந்திருந்தாலும் அதில் சில புறமத்தாராகிய எங்களுக்கு முன்பின் தெரியாத முற்றிலும் புதியதானவைகளாகவே இருந்தன. தனிப்பட்ட உரையாடலும் கூட எவரும் பேசத்துணியாதவைகளாய் அவை இருந்தன.

“வெளிநாட்டவரால் கூறப்பட்ட காரணங்களில் ஒன்று என்னவெனில், தேசம் இன்னும் நாகரீகம் அடையவில்லை என்பதாகும். நாகரீக வளர்ச்சியற்ற அல்லது வ-மையற்றவர்களது உரிமைகளும், லாபங்களும் தியாகம் செய்யப்பட வேண்டும் என்பது தான் நாகரீக வளர்ச்சியின் கோட்பாடா? நான் புரிந்துக்கொண்ட வகையில், சட்டத்தின் நோக்கமும், அவசியமும் ந-ந்தோரின் உரிமைகளையும், நலன்களையும் வ-யோரின் தாக்குதல்களி-ருந்து பாதுகாப்பதாகவே இருக்க வேண்டும். ஆனால், சட்டத்தை படித்த நான் ந-ந்தோர் வ-யோருக்காக தியாகம் செய்யவேண்டும் என்பதைக் கண்டதில்லை. மற்றொருவிதமாய் சொல்லப்படும் காரணம் மதவிஷயங்களில் இருந்து வருகிறது. அதுவும் ஜப்பானியர்கள் விக்கிரக ஆராதனைக்காரர் என்றும், மத நம்பிக்கை அற்றவர்கள் என்றும் கூறப்படுகின்றனர். தவறான எந்த எண்ணத்துக்கும் இடமளிக்காமல், நீங்கள் எங்கள் மதத்தை ஆராய்ந்து

பார்ப்பீர்களானால், எங்கள் ஜனங்கள் விக்கிரக ஆராதனைக்காரரா இல்லையா? என்பதை சட்டென்று புரிந்துக்கொள்வீர்கள்.

“ஆனால், வாதத்திற்கென்றே, நாங்கள் விக்கிரக ஆராதனைக்காரரும், மதநம்பிக்கை அற்றவரும் என்றே ஏற்றுக்கொள்வோம். கிறிஸ்தவரல்லாத தேசங்களின் உரிமைகளையும், சாதகங்களையும் காலடியில் போட்டு மிதிப்பது தான் கிறிஸ்தவ நெறியா? ‘உன் இடது கன்னத்தில் ஒருவன் அறைந்தால் நீ அவனுக்கு உன் வலது கன்னத்தையும் காட்டு’ என்று கூறுவதாகத்தான் நான் வேதத்தில் வாசிக்கிறேன். ஆனால் அதற்கு மாறாக, ‘அவரது வலது கன்னத்தில் அறை, அவன் திரும்பி காட்டும்போது மறுகன்னத்திலும் அறை’ என்று கூறப்பட்டதாக நான் எந்தப்பகுதியிலும் காணவில்லை. மேலும், ‘உன் அங்கியை எடுத்துக்கொள்கிறவனுக்கு உன் வஸ்திரத்தையும் எடுத்துக்கொள்ள தடை பண்ணாதே’ என்று வேதத்தில் வாசித்திருக்கிறேனே தவிர, ‘நீ ஒருவனுடைய அங்கியை எடுத்துக்கொள்ளும்போது அவன் தன் வஸ்திரத்தையும் கூட உனக்கு கொடுத்துவிட்டும்’ என்று எழுதியிருப்பதாக நான் எங்குமே காணவில்லையே.

“உங்கள் மிஷினரிகளை ஜப்பானுக்கு அனுப்புகிறீர்கள். அவர்கள் எங்களை ஒழுக்கத்துடன் நடந்து, கிறிஸ்தவத்தை விசுவாசிக்கும்படி அறிவுறுத்துகின்றனர். எங்களுக்கும் ஒழுக்கமாய் இருப்பதற்கு விருப்பமே, கிறிஸ்தவம் நல்லது என்றும் எங்களுக்குத் தெரியும். மேலும் இந்த இரக்கத்திற்கு நாங்கள் மிகவும் நன்றியுள்ளவர்களாக இருக்கிறோம். ஆனால் அதே சமயம் இந்த உபதேசத்தை குறித்து எங்கள் ஜனங்கள் குழப்பத்தைவிட அதிகம் சந்தேகம் கொள்கின்றனர். ஏனெனில் பிரபுக்களின் ஆதிக்கத்தின் போது, நாங்கள் வா-பராய் இருந்தபோது ஏற்படுத்தப்பட்ட இந்த ஒப்பந்தமானது இன்னும் எங்களை வ-மையான கிறிஸ்தவ நாடுகள் விடாப்பிடியாய் நிர்ப்பந்தப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறது. ஒவ்வொரு வருடமும் மேற்கத்திய கப்பல்கள் ஸீல் வேட்டையில் அதிக எண்ணிக்கையில் ஈடுபடுவதோடு சட்டவிரோதமாய் எங்கள் கடற்பகுதிக்குள் வருகின்றன. இவர்கள் மீது சட்டப்பூர்வமாய் நடவடிக்கை எடுக்க முற்படும்போதெல்லாம் ஜப்பானில் இருக்கும் வெளிநாட்டு அதிகாரிகள் எங்களுக்கு எதிராகவே

செயல்படுகின்றனர். அமெரிக்காவைச் சேர்ந்த பசுபிக் கடற்கரையோரம் உள்ள ஒரு பல்கலைக்கழகத்தில் ஒரு ஜப்பானியரும் சேர அனுமதிக்கப்படவில்லை. காரணம் அவர் வேறு இனத்தைச் சேர்ந்தவர் என்பதே. சான் பிரான்சிஸ்கோவிலுள்ள ஒரு பள்ளி விடுதியில் சில மாதங்கள் முன்பு ஒரு சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டு அதன் மூலம் அங்குள்ள எந்த அரசுப்பள்ளியிலும் ஜப்பானியர் அனுமதிக்கப்படாதபடி செய்யப்பட்டது. அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டின் ஒரு மாகாணத்தில் ஒரு வருடத்துக்கு முன் ஜப்பானியர் ஒருவர் மொத்த வியாபாரம் ஒன்றி-ருந்து விரட்டியடிக்கப்பட்டார். சான் பிரான்சிஸ்கோவில் இருக்கும் எங்கள் வியாபாரிகளிடம் சில தொழிற்சங்கங்கள் ஜப்பானிய உதவியாளர் அல்லது கூ-யாட்களுக்கு பதிலாக அமெரிக்கரையே பணிக்கு அமர்த்த வேண்டும் என்று வற்புறுத்துகின்றன. ஏற்கனவே அங்கு பணிபுரிபவர்களுக்கு எதிராக அங்கிருக்கும் சிலர் விரோதமான பேச்சுக்களை மேடைகளில் பேசுகின்றனர். ‘ஜப்பானியன் வெளியேறவேண்டும்’ என்ற வாசகம் பொருந்திய லாந்தர் விளக்குகளை கையிலேந்தி அநேகர் ஊர்வலமாகவும் போகின்றனர். ஹவாய் தீவில் இருக்கும் ஜப்பானியருக்கு அவர்களது ஒட்டுரிமை தடைசெய்யப்பட்டது. ஜப்பானில் வசிக்கும் மேற்கத்தியர் சிலர்தங்கள் வீட்டு முகப்பில் ஒரு விசேஷ கம்பத்தை நிறுத்தி, அதில் ஜப்பானியர் யாரும் இங்கு நுழைய அனுமதியில்லை என்ற வாசகத்தை வைத்துள்ளதை நாங்கள் பார்க்கிறோம். இது ‘நாய்களுக்கு அனுமதியில்லை’ என்ற வாசகத்தை போன்று இருக்கிறது. நாங்கள் இருக்கும் நிலைமை இவ்விதம் இருக்கும் பட்சத்தில் மிஷினரிகளை அனுப்பும் மேற்கத்திய நாடுகளில் இரக்கத்தை சகித்துக்கொள்ளாம-ருப்பதும், மதநம்பிக்கை அற்ற நாங்கள் கிறிஸ்தவத்தின் பரலோகம் என்னும் இனிப்பான, கதகதப்பான திரவத்தை விழுங்க தயங்குவதும் அர்த்தமற்றதா? ஒருவேளை இதுதான் கிறிஸ்தவர்களின் தர்மம் என்றால், நாங்கள் புறஜாதிகளாகவே இருப்பதில் பூரண திருப்தி அடைகிறோம்.

“ஜப்பானில் இருக்கும் பெரும்பாலான மக்கள் கிறிஸ்தவத்துக்கு எதிராக பேசவும், எழுதவும் செய்கிறார்கள் என்று

யாராவது சொல்லத்துணிவார்களேயாகில், நான் வெறும் வேஷதாரியாய் இல்லாமல் உண்மையிலேயே பகிரங்கமாய் கிறிஸ்தவத்தை தாக்கும் முதல் ஆளாக என் தேசத்தில் இருப்பேன் என்று வெளிப்படையாகவே கூறுகிறேன். ஆனால் உண்மை கிறிஸ்தவத்தையல்ல. ஆனால் போ- கிறிஸ்தவத்தை, இவர்களே கிறிஸ்தவர்கள் என்ற பெயரால் எங்களுக்கெதிராய் தீமைகளைச் செய்தவர்கள். அந்தி கிறிஸ்துவின் வ-மையான சமூகத்தினை உடையவர்கள் ஜப்பானியரை நிந்தித்தால் இதுவரை கிறிஸ்தவத்துக்கு இல்லாத ஒரு எதிரிடையான சமுதாயத்தை உருவாக்கும் முதல் மனிதனாய் இருப்பது நானாகத்தான் இருக்கும் என்பதை மிகவும் நேர்மையுடன் கூறிக்கொள்கிறேன். அதுவும் உண்மை கிறிஸ்தவத்துக்கு எதிராக அல்லாமல் போ- கிறிஸ்தவத்துக்கு எதிராக, எங்களை இவர்களிடமிருந்து காத்துக்கொள்வதற்காகவும், கிறிஸ்தவ ராஜ்யங்களிடமிருந்து நாங்கள் அடையும் அநீதிக்காகவுமே இருக்கும். இதேவிதமான முடிவினை ஒரு புத்தமதத்தவனாக நான் இருப்பதாலேயே எடுத்திருக்கிறேன் என்று நீங்கள் நினைக்க வேண்டாம். புத்தமத ஆலயத்துக்குள் நான் நுழைவதற்கு வெகுகாலத்துக்கு முன்னமே எனது எண்ணம் இவ்வாறாகிவிட்டது. ஆனால், அதே சமயம் செயற்கையாக உருவான மதம் என்ற தலைப்பில் எல்லா மதங்களின் உறவுமுறைகளை குறித்து பொதுமக்கள் முன்பாக விவாதிக்கக்கூடிய ஒருவர் யாராவது இருப்பார்களானால் அது நானாகத்தான் இருப்பேன். நான் ஒரு புத்தமத வெறி கொண்டவனாக என்னை நீங்கள் புரிந்துக் கொள்ளக்கூடாது என்ற விருப்பத்தினாலேயே நான் இதை உங்கள் முன் கூறுகிறேன்.

“உண்மையில் என் தேசத்தில் மதவாதம் என்பதே இல்லை. கிறிஸ்தவ மதத்தில் இருக்கும் சத்தியத்தின் சாராம்சம் என்ன என்பது எங்கள் ஜனங்களுக்கு நன்கு தெரியும். நான் போதிக்கிற நோக்கத்துடன் பேசுகிறேன் என்று யாராவது எந்த மதத்தின் பெயரையாவது கூறுவார்களெனில் அதைக் குறித்து நான் கவலைப்படவில்லை. கிறிஸ்தவ மதத்தை புத்தமதம் என்ற பெயரிலோ, புத்தமதத்தை கிறிஸ்தவ மதம் என்ற பெயரிலோ, அதை

கன்பியூஷியனிஸ்ட் அல்லது ஷின்டோயிஸ்ட் என்றோ எப்படி அழைத்தாலும் அதை குறித்து எங்களுக்கு எந்த வருத்தமும் இல்லை. ஆனால் கற்றுத்தரப்படும் சத்தியத்தை குறித்தும், அதன் கொள்கை சீரான செயல்பாட்டை குறித்துமே நாங்கள் கவனமாய் இருக்கிறோம். கிறிஸ்து நம்மை மீட்பாரோ அல்லது நரகத்துக்கு அனுப்புவாரோ, கௌதமபுத்தர் என்பவர் உண்மையானவரா அல்லது அப்படிப்பட்டதொரு மனிதரே இல்லையென்றாலும் இவைகளை குறித்தெல்லாம் எங்களுக்கு எந்த அக்கறையும் இல்லை. ஆனால், நாங்கள் அதிக முக்கியத்துவம் கொடுப்பதெல்லாம் போதனைகளிலும், அதற்கேற்ற நடத்தைகளிலும் தான். ஆகவே நாங்கள் காண்கிற முரண்பாடுகளை ஒதுக்கித் தள்ளினால் ஒழிய, அதிலும் குறிப்பாக எங்கள் உரிமைகள் மறுக்கும்படியான நியாயமற்ற ஒப்பந்தம் திருத்தப்பட்டு அதன்மூலம் நடுநிலை வகிக்கும் வகையில் மாற்றங்கள் நடந்தால் ஒழிய, பிரசங்க மேடைகளில் திறம்பட சொற்பொழிவுகள் கொடுக்கப்பட்டாலும் கிறிஸ்தவத்தை குறித்து ஒருதலைபட்சமாய் கொண்டிருக்கும் எங்களது கருத்துக்களை என்றுமே எங்கள் ஜனங்கள் கைவிடப்போவதில்லை. ‘காட்டுமிராண்டிகள்’ என்று பெரும்பாலும் அழைக்கப்படுகிறோம். ஜப்பானியர்கள் மிகவும் முரட்டாட்டமுள்ளவர்கள், மேலும், வேதம் கூறும் சத்தியத்தை அவர்களால் புரிந்துகொள்ள முடியாது என்று பேசுவதை நான் கேட்கவும், வாசிக்கவும் செய்திருக்கிறேன். இது ஒருவகையில் உண்மை என்றே நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன். எப்படியெனில் பேச்சாளர்களின் திறம்பட்ட சொற்பொழிவுகளை ரசிப்பதுடன், பேச்சாளரது தைரியத்தைக் கண்டு ஆச்சரியமும் அடைவர். மேலும் அவர்கள் அவரது பகுத்தறிவான வாதத்தை ஏற்றுக்கொண்டாலும், பிரசங்கிப்பது ஒன்று நடைமுறையில் செயல்படுவது வேறு என்பதே மேற்கத்தியவரின் நெறி என்று எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறவரைக்கும் அவர்கள் மிகவும் பிடிவாதமாய் கிறிஸ்தவத்தோடு இணையமாட்டார்கள்.....

“மனுக்குலத்துக்கு அநீதியை எந்த மதம் கற்பித்தாலும், என் ஆத்துமா, ரத்தத்தோடு, இதுவரை எதிர்க்காதவண்ணம் நான் எதிர்ப்பேன். நான் இருப்பதிலேயே மிகவும் மோசமான கிறிஸ்தவ மத பேதமுடையவனாக இருக்கக்கூடும் அல்லது அதன்

சுவிசேஷத்தை நேசிக்கும் மிகவும் ஆர்வமுடையவனாயும் இருக்கக்கூடும். இந்த பேரவையை ஒழுங்கு செய்தவர்களுக்கும், இங்கு கூடியிருக்கும் உலகின் மதிப்பிற்குரிய ஆண்களுக்கும், பெண்களுக்கும் நான் கூறிக்கொள்வது என்னவெனில், உங்கள் நோக்கமானது மதங்களின் ஒருமைப்பாட்டை உணர்ந்துக்கொள்வதாகவே இருக்கவேண்டும். அதுவும் பெயரளவில் இல்லாதபடி நடைமுறைக்கு ஒத்துவருகிறதாய் இருக்கவேண்டும். ஜப்பானின் 40 மில்-யன் ஜனங்களாகிய நாங்கள் சர்வதேச நீதிக்காக நிலையாய் விடாமுயற்சியுடன் இருக்கிறோம். கிறிஸ்தவ நெறியானது இன்னும் கூட தெளிவானதாக உருவெடுக்க காத்திருக்கிறோம்.”

இந்த உலகத்தை சத்தியத்துக்கும் நீதியின் பக்கத்துக்கும் மாற்றுவதில் கிறிஸ்தவ ராஜ்யங்கள் தோல்வி அடைந்ததற்கான காரணத்தின் மீது எப்படிப்பட்டதொரு விமர்சனம்! பெருமையை பறைசாற்றுவதற்கு பதில் தாழ்மைப்படவும், தவறுக்காய் வருந்தவும் எப்படி அது கூவி அழைக்கிறது!

கான்ஸ்டான்டினோபிளைச் சார்ந்த ஹெர்னட் எம். க்ரெட்சன் என்ற கிழக்கத்திய வா-பரின் குரல் இப்படியாய் ஒ-க்கிறது.

“சூரியோதய நாடுகளி-ருந்து வந்திருக்கும் சகோதரர்களே: கிழக்கத்திய இளைஞரின் சார்பாக, குறிப்பாக பிரமிடுகளின் தேசம் முதல் சைபீரியாவின் பனிப்பிரதேசம் வரையிலும் மேலும் பொதுவாய் ஏகன் கடற்கரை முதல் ஜப்பான் கடற்கரை மட்டுக்கும், நான் பிரதிநிதியாய் உங்கள் முன் நிற்கிறேன். கிழக்கத்தியவர் அமர்ந்து அமெரிக்க பிரஜைகள் பார்த்தவண்ணம் இருக்கும் இந்த அருமையான மத பேரவையின் மேடையில் ஒருவனாக நின்று பார்க்கும்போது, உங்களை அறியாமலேயே உங்கள் கடனாளிகள் அடங்கிய கூட்டத்தை நீங்கள் கூட்டியிருக்கிறீர்கள் என்பதை சொல்லவேண்டும் என்பது தான் எனக்கு தோன்றிய முதல் எண்ணம். உங்கள் செயல்களை முடித்துக் கொள்ள அல்லாமல், உங்கள் இருதயங்களை விரிவுப்படுத்தவே நாங்கள் இங்கு வந்திருக்கிறோம். எங்கள் கோரிக்கைகள் சரியானதா? இல்லையா? என்று உங்கள் வேதங்களை புரட்டிப்பாருங்கள். நாங்கள் உங்களுக்கு அறிவியல், தத்துவம், இறையியல், இசை, கவிதைகளை கொடுத்ததோடு,

உங்களுக்கென்று மிகப்பெரிய விலைக்கிரயத்தால் கொடுத்த ஒரு சரித்திரத்தை ஏற்படுத்தி இருக்கிறோம். அதற்கும் மேலாய் பரலோகத்தி-ருந்து எங்கள் தேசத்தின் மீது வீசிய ஒளியின் மூலமாக புனிதர்கள், அப்போஸ்தலர்கள், தீர்க்கதரிசிகள், தியாகிகள் என்று உங்களுக்கு என்றுமே முன்னோடிகளாய் இருக்கும்படி திரளான மேகம் போன்ற சாட்சிகளும் ஊக்கமளிப்பவரும் கடந்து சென்றுள்ளனர். ஆகவே அந்த செழுமையான மூலதனத்தினால் ஆச்சரியமான அனுசூலங்களை பெருந்திரளாய் நீங்கள் பெற்றுக்கொண்டீர்கள். ஆகவே, உங்கள் பொறுப்புகளை உங்கள் ஆஸ்திகள் மறைத்துவிட்டன. உங்கள் சொத்துக்களை நாங்கள் பங்கு போட வரவில்லை. ஆனால் எங்கள் பங்கை பெறுவதில் எங்களுக்கு உரிமை உண்டு. அதற்குரிய அத்தாட்சியை முன் வைக்கிறோம்.

“இந்த பங்குகளை பணத்தால் நீங்கள் கொடுக்க இயலாது, உங்கள் பொன் உங்களுக்கே தேவைப்படுகிறது. உங்களது வெள்ளி அதன் வசீகரத்தை இழந்தது. உங்கள் இருதயத்தின் இரக்கத்தின் நிறைவால் எங்களுக்கு விலையேறப்பெற்ற பங்குகளைத் தரவேண்டும் என்று நாங்கள் விரும்புகிறோம். மேலும் கலைநயமிக்க தட்டான் ஒருவன் எடைகளை சோதித்து, பொன்னைத் தன் உலை களத்துக்குள் போட்டு, நெருப்பு மற்றும் ப்ளக்ஸ் (உலோகத்தை எளிதாய் உருக்கும் ரசாயனப் பொருள்) இரண்டும் செலுத்தி, நேர்த்தியாய் பணி தீர்ந்தப்பின், அதை வெளியே ஊற்றி கூர்ந்து நோக்கினால் அது சுத்தப் பொன்னை வெளிக்கொணரும். அதே போல் உலகின் கடைசிமட்டும் இருக்கும் மனுஷரை ஒன்று கூட்டி நேர்மையான சிந்தை மற்றும் சத்தியத்தை தேடும் முயற்சியில் உலைக் களத்தைப் போல் இங்குள்ள யாவரையும் புடமிட்டு, அந்த பேரவையின் முடிவில் பார்ப்பீர்களாகில், இனம் மற்றும் கொள்கை வேறுபாடுகளுக்கப்பாலும், பலதரப்பட்ட பழக்க வழக்கங்கள் (அ) சம்பிரதாயங்கள் மற்றும் வழிபாடுகளுக்கப்பாலும், உங்கள் கண்களுக்கு முன்னால் ஓடிவந்து விழுவது என்னவெனில், கருணை/ இரக்கம் என்னும் சுத்தப் பொன்னைத் தவிர வேறேதும் இல்லை. ஆகவே, சைனா, ஜப்பான் மற்றும் இந்தியாவில் இருக்கும் எங்களை நினைத்துப் பாருங்கள். புறதேசத்து அந்நியராக அல்ல, ஆனால் உங்கள் சகோதரர்களாக. மேலும் கிரீஸ் தீவில் இருப்போரையும்,

ஆர்மோனியாவின் மலை, பள்ளத்தாக்குகளில் இருப்போரையும் உங்கள் சகோதரிகளாக பாவியுங்கள். இதினிமித்தம் உங்கள் இருதயத்தி-ருந்து எங்களுக்குண்டான பங்கை கொடுத்து தீர்த்ததினால், அத்தனை அதிகமான ஆசீர்வாதத்தை நீங்கள் பெறுவீர்கள். அப்படியென்றால், எதிர்காலத்தின் தீர்க்கதரிசன பூமியாம் பியூலாவைப் போலவும் (மீட்கப்பட்ட(அ) புத்துயிர் பெற்ற இஸ்ரவே-ன் பெயர்) 'பூமியிலே சமாதானமும் மனுஷர் மேல் பிரியமும் உண்டாவதாக' என்ற இனிமையான கீதத்தின் எதிரொ-யை முன்பு கேட்டது போல கேட்கும்படியும் செய்யுங்கள்.

“கிழக்கத்திய ஞானிகளும் ஆன்மீக வாழ்வின் அனுபவசா-களும் இந்த இடத்தில் உங்கள் முன் அநேக காரியங்களை பேசிவிட்டனர். எனவே அதோடு கூட நான் இன்னும் கூட சிலவற்றை சேர்க்கவேண்டும் என்று நீங்கள் எதிர்பார்க்கமாட்டீர்கள். அதோடு கூட உலக மதங்களை குறித்த விவரங்களை உங்களுக்கு கொடுக்கவேண்டும் என்ற கருத்துடன் உங்கள் முன் நான் நிற்கவும் இல்லை. ஆனால் மாபெரும் கடந்த காலத்தி-ருந்து ஒரு புதிய மனித சந்ததி எழும்பிவிட்டிருக்கிறது. சந்தேகமின்றி இவர்களது ஆதிக்கமானது வருகிற நூற்றாண்டுகளில் மனித சமுதாயத்தின் காரியங்களில் மிக முக்கியமான ஆதாரங்களாகிவிடும். இவர்கள் எல்லாகடந்த காலங்களின் பலனாக உருவாகி, தற்கால புதிய வாழ்வுடன் தொடர்பு கொள்ள வருகிறவர்களாக இருக்கிறார்கள். அதாவது கிழக்கு நாடுகளின் வா-பர்களுையே நான் குறிப்பிடுகிறேன். இவர்களே பலமான மேற்கத்திய சகோதரர்களுடன் சேர்ந்து உலகை தங்கள் கைகளில் எடுத்துக் கொள்ள தங்களை தயார்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

“போல்பரசின் கடற்கரையி-ருந்து ஒரு தத்துவத்தையும், கான்ஸ்டன்டைன் நகரத்தி-ருந்து ஒரு மதத்தையும் நான் உங்களிடம் கொண்டு வருகிறேன். எனக்குள் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னதாகவே வளர ஆரம்பித்துவிட்ட என் திடமான நம்பிக்கையும், யுகமும் இந்த பேரவையின் செல்வாக்கினால் அடிமட்டம் வரைக்கும் ஆட்டம் கண்டுவிட்டது. ஆனால் அந்த வேர் இன்றும் இன்னும் ஆழமாக என் மனதில் இருப்பதை நான் உணர்கிறேன். அதன் கிளைகளோ வானத்தை தொடும் அளவுக்கு உயர்ந்துவிட்டன. உங்களுக்கு

புதியதாக எதையும் கொண்டுவரவில்லை. ஆனால் எல்லா யுகங்களுமே மனித அறிவுக்கு ஏற்றுக்கொள்ளும் விதத்தில் சரியான முறையில் இருப்பதாக உங்களுக்குத் தோன்றினால் அப்போது நீங்கள் நேர்மையான காரணத்துக்காக எங்களுக்கு நன்மதிப்பு அளித்து, நான் உங்கள் முன் அறிவித்தபடி அறிவாளிகள் இனிமேல் ஆளுகை செய்யும்படி அனுமதிப்பீர்கள் என்றும் நான் நம்பிக்கை கொள்கிறேன்.

“இந்நாளின் வா-பர்கள், சிறுவர்களாய் இருந்தபோது, வேறுபட்ட மதத்தினரிடையே, தேசத்தினரிடையே பகைமையையும், பிரிவினையையும் தவிர வேறு எதையுமே தங்கள் வாழ்நாளின் ஒவ்வொரு நாளும் காணவும், கேட்கவும் இல்லை. மேலும் தங்கள் தொழில்களினிமித்தம் அனுதினமும் தொடர்பு கொள்ளவேண்டிய சகோதர மனிதருக்கு எதிரான போருக்காக உருவான இராணுவ பாசறைகளிலும், தனிமைப்படுத்தப்பட்டிருக்கிற அவர்கள் வாழ்வின் பாதிப்பு எப்படிப்பட்டது என்பதை நான் இங்கு கூறவேண்டிய அவசியமே இல்லை. மேலும் கல்வியின் ஒளியும், சுதந்திர எண்ணங்களும் இந்த நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் கிழக்கத்திய தேசம் முழுவதிலும் பரவ ஆரம்பித்தது. இந்த நுகமானது கிழக்கத்திய வா-பரின் கழுத்தில் பாரமானதாகி தாங்கக்கூடாததாய் மிகவும் கடினமாய் இருந்தது.

“கடந்த 30 ஆண்டுகளாய் தங்கள் கல்வியை பாரிஸ், ஹெய்டில் பர்க், பெர்-ன் மற்றும் பிற ஐரோப்பிய நாடுகளின் பல்கலைக்கழகங்களிலும், கான்ஸ்டான்டின் நோபிளின் இம்பீரியல் லைசீம் ஆகியவற்றில் பெற்ற எல்லா தேசத்தின் வா-பர்களையும் சேர்த்தே நான் குறிப்பிடுகிறேன். இவர்கள் தெரிந்தோ, தெரியாமலோ மிதமாகவோ அல்லது தீவிரமாகவோ தங்கள் மதம் என்ற ஆடையை நெய்து கொண்டிருக்கின்றனர். எனவே, இந்த ஆயிரக்கணக்கான வா-பர்களுக்கு இவர்களது குரலானது ஒரு தெய்வ வாக்காகவும் ஒரு வரத்தைப் போலவும், அவர்களது இருதயத்திலும், சிந்தையிலும் ஒரு கொள்கையை பட்டிய-ட்டுவிட்டது.

“ஐரோப்பிய நாகரீகம் நுழைந்த ஆரம்ப காலத்திலேயே அனைத்து கிழக்கத்திய நகரங்களிலும் தங்கள் சகோதரரை பெருத்த எண்ணிக்கையில் கண்டனர். இந்த நூற்றாண்டின் முடிவுக்கு முன்பே

அந்த நாகரீகத்தை உணராத நகரம் இல்லை எனலாம். அவர்கள் மதம் மற்ற எந்த மதத்தையும் விட புத்தம் புதியதாய் இருந்தது. கிழக்கத்திய நாடுகளில் இது மிகவும் வ-மையான பாதிப்பை விளைவிக்கக்கூடிய ஒன்று அல்ல என்கின்ற காரணத்தினால் இந்த பிரசங்க மேடைக்கு இதை நான் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடாது. மேலும் கிழக்கத்திய நாடுகளின் மதவாதிகளாகிய வா-பராகிய நாங்கள் எங்கள் தேசங்களின் குறைந்தபட்ச செல்வாக்கையாகிலும் பெறவேண்டுமேயாகில் நாங்கள் மிகவும் திறம்பட ஒன்றுபட்டு செயல்படவேண்டும்.

“ஆகவே, அறிவுபூர்வமான மனிதரும், மிகச்சிறந்த காரியங்களின் மனிதரும், கிழக்கத்திய வா-பர்கள் கலை மற்றும் விஞ்ஞானத்தில் தேர்ச்சி பெற்றவராகவும், நாகரீக உலக சந்தையிலும், தேசங்களின் ராணுவத்திலும், வேறு எந்த ஜாதிகளுக்கும் சரிசமமாய் ராஜாக்களுக்கு வலது கை போலவும் சூரிய உதயம் முதல் அஸ்தமனம் வரை இருந்திருக்கிறார்கள் என்பதை நினைவு கூற வேண்டும். அதுமட்டுமன்றி, இந்த மனிதர்கள் பெரும்பாலும் நல்லெண்ணம் கொண்டவரும், மிகுந்த உண்மையான உணர்வும் உடையவர்கள். மட்டுமன்றி மதத்தை குறித்த அவர்களது கருத்தை நீங்கள் கேட்டு, இவர்கள் மேற்கொண்டிருக்கும் ஸ்தானத்தை நீங்கள் சிந்தித்து பார்ப்பீர்களாகில் இந்த மதவாத பேரவையின் அங்கத்தினராகிய நீங்கள், அவர்களை குறித்தும், அவர்கள் வசிக்கும் தேசத்தை குறித்தும் மேன்மையான கரிசனையை நீங்கள் உணர்வீர்கள் என்று நிச்சயமாய் நான் கூறுகிறேன்.

“கிழக்கத்திய நாடுகளின் மதவாத வா-பர்களின் தனிப்பட்ட முறையிலான ஒரு பிரதிநிதியாகவும் புதிய மதத்தின் வா-பர்களின் சார்பாகவும், அனைத்து மதங்களின் அப்போஸ்தலராகிய உங்கள் முன் நான் பேசுகிறேன்: ஏற்கனவே நாங்கள் பெற்றிருந்ததையே மதம் என்ற பெயரில் நீங்கள் எங்களிடம் கொண்டு வந்தீர்கள். நீங்கள் கூறுகிறபடி பார்த்தோமானால், பரிபூரண தேவன் மனிதனை உண்டாக்கினார் என்று சொல்வதால், மனிதன் தனக்குத்தானே போதுமானவனாகவே இருக்கிறான் என்று நாங்கள் நம்புகிறோம். நீங்கள் அவனை தனிமையிலேயே விட்டுவிட்டால் அவன் எப்படி

இருக்கவேண்டுமோ அப்படியே இருப்பான். அவன் கை கால்களை கட்டிப்போடாமல் அவனை போதிக்கவும், பயிற்றுவிக்கவும் செய்தால், அவன் ஒரு பூரண மனிதனாக வேறு எந்த ஒரு மனிதனுக்கும் சகோதரனாய் இருக்கும் தகுதி உடையவனாகவே இருப்பான். இயற்கையானது மனிதனை போதுமான அளவுக்கு வளப்படுத்தியிருக்கிறது. தேவனை நோக்கி இன்னும் அதிகமாய் கொடுக்கும்படி வேண்டிக் கொள்வதற்கு முன், உனது அறிவுத் திறமையால் உனக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கும் யாவையும் நீ உபயோகிக்க வேண்டும். அதுமட்டுமன்றி ஒருவருமே தேவனை கண்டதில்லை. இனிமையான பாடல்களிலும், வசீகரமான இசையிலும், நற்பண்பும் நாகரீகமும் உடைய ஆண், பெண்களின் சகோதரத்துவத்திலும் நமக்குத் தேவையான அனைத்து ஊக்கத்தையும் பெறுகிறோம். நாம் அதை கேட்கிறவர்களாயிருந்தால் ஹென்டேல் என்ற சங்கீத வித்துவான் மேசியாவைக் குறித்து சொல்வதை விரும்புவோம். வானங்கள் எதிரொ-த்தால், பீத்தோவனின் (ஜெர்மானிய சங்கீத மேதை) விளக்கமே போதுமானதாக இருக்கும்.

“கிறிஸ்தவர்களாகிய உங்களுக்கு விரோதமாக தனிப்பட்ட முறையில் எங்களுக்கு எதுவும் இல்லை. ஆனால் எல்லா மதங்களை பொருத்தமட்டில் மனிதனுக்கு எதிராக மனிதனையும், தேசத்துக்கு எதிராக தேசத்தையும் எழுப்பி, மனுக்குலத்துக்கு கூடுமானவரையில் அதிகபட்ச கேட்டினை நீங்கள் செய்துவிட்டிருக்கிறீர்கள் என்பதை நாங்கள் கூறியே ஆகவேண்டும். மேலும், தற்போது கேடுகளை இன்னும் மோசமாக்கும் வகையில் இந்நாட்களின் மிக உச்ச நிலையான பொது அறிவோடு, கூடாத காரியங்களால் மனித மனதினை நிரப்பி, அவர்கள் சிந்தனையையும் பார்ப்படுத்திவிட்டீர்கள். உங்கள் முன் நான் அநேக காரியங்களை கேள்விப்பட்டுவிட்டேன். எத்தனைப் பேர் இதை பின் தொடரமுடியும் என்றும் எனக்குத் தெரியும். எல்லா மனிதருமே தவிர்க்கக்கூடிய ஒருவராகவே நாங்கள் உங்களை கருதுகிறோம். ஏனெனில் உங்கள் தத்துவங்களும், உங்கள் போதனைகளும் தேசங்களின் மீது தீமையை துணிக்கும் மனப்போக்கை உருவாக்குகிறது.

“அதோடு கூட மதத்தைப் பற்றி எல்லா கிழக்கத்திய நாடுகளும் கொண்டிருக்கும் இயற்கையான சுவாபத்தை நான் உடனே சொல்லவேண்டும்: ‘ஆனால் இங்கு பாருங்கள், நாங்கள் நாஸ்திகர் அல்ல, கடவுள் நம்பிக்கை அற்றவர்களும் அல்ல, அல்லது மத நம்பிக்கையற்றவர்களும் அல்ல. ஆனால், உண்மையில் இவ்விதமான காரியங்களுக்கு எங்களுக்கு நேரம் இல்லை. மேன்மையான வாழ்க்கையை குறித்த நோக்கமும், உலக வா-பர் பலருக்கும் சுதந்திரம் வேண்டும் என்ற ஆர்வமுமே முழுவதுமாய் உடையவர்களாய் இருக்கிறோம். எல்லா தேசங்களின் மனிதரையும் இணைத்து, இந்த பூமியை சந்தோஷப்படுத்தும்படியான ஒரு மதம் எங்களிடம் உண்டு. அது மனித தேவைகள் எல்லாவற்றையும் விநியோகிக்கிறது. ஆகவே, அதுவே உண்மையான மதம் என்று நாங்கள் அறிந்துகொண்டோம். விசேஷமாய் அது சமாதானத்தையும் அதிகமான ஒருமைப்பாட்டையும் உருவாக்குகிறது. ஆகவே உங்களுடைய எந்த கொள்கைகளோ, முறைமைகளோ அல்லது போதனைகளோ எங்களுக்கு தேவையில்லை. நாங்கள் இயற்கை வாதிகளோ, சமூகவாதிகளோ, எதிலுமே தீமையை எதிர்ப்பவர்களோ அல்ல. மட்டுமன்றி நாங்கள் இலட்சியவாதிகளோ கூட அல்ல. எங்கள் மதம் ஆதியிலேயே இருந்தது. அதோடு கூட புதியதிலும் புதியதாகவும் இருக்கிறது. நாங்கள் மிகவும் நற்குணசா-கள். சமாதானம், மனிதாபிமானம் என்ற பெயரில் எங்களை தனியே விட்டு விடுகிறீர்களா? எங்களுக்கு மறுமுறை மதம் என்ற பெயரால் அழைப்பு விடுத்தீர்களேயானால், எங்களுக்கு முன்குறித்தே அறிவிக்கவேண்டும். ஒருவேளை பிரசங்கிப்பதற்கு அழைத்தீர்களேயானால் நாங்கள் அதற்கு தயாரா இருக்கமாட்டோம்.’

“ஒரு பசுமையான புன்னை மரத்தைப் போன்றவனே இந்த கிழக்கத்திய வா-பன். ஒருவன் மரித்துவிட்டால் அவனை அந்த இடத்தில் காணமுடியாது. ஆனால் இருபது பேர் அந்த இடைவெளியை நிரப்புவார்கள். நான் மிகைப்படுத்தி கூறுவதாக நீங்கள் நினைக்கவேண்டாம். என் வார்த்தையை நம்புங்கள். வார்த்தைக்கு வார்த்தை, இதைவிட பத்து மடங்கு மேலாய் இராணுவம், கடற்படை நிபுணர்களிடம், பொருளாதார மனிதர் மற்றும் நீதிமன்றத்தின் நிபுணர்கள் இதைக்குறித்து பேசுவதையும், தீவிரமாய் விவாதிப்பதையும், கான்ஸ்டான்டினோபினிள்

தெருக்களிலும், போஸ்பரசின் மற்றும் கோல்டன் ஹர்னின் கப்பல்களிலும், ருமேனியா மற்றும் பல்கேரியாவிலும் மட்டுமன்றி பாரிஸ், நியூயார்க் மற்றும் சிக்காகோவின் அரங்குகளிலும், துருக்கி மற்றும் ஆர்மீனியாவிலும், கிரேக்கம் மற்றும் எபிரேயத்திலும், பல்கேரியா மற்றும் செர்வியன் நாடுகளிலும் பேசுவதை நான் கேட்டிருக்கிறேன். மேலும் மதத்திற்கு பதிலாக இந்த புதிய மாற்றுவழியான ஐரோப்பாவிற்கும் கிழக்கத்திய நாடுகளுக்கும் இடையிலான வியாபாரம் மற்றும் இலக்கியம், விஞ்ஞானம் மற்றும் சட்டத்தின் வாசல்களை வைத்திருப்பது கிழக்கத்திய நாடுகளின் விதியை வடிவமைப்பதில் ஒரு வ-மையான சக்தியாக விளங்குகிறது. மேலும் மதத்தின் எதிர்காலத்தை புத்திகூர்மையுடன் சிந்தித்து, திட்டமிட்டு செயல்படவேண்டியுள்ளது. கிழக்கத்திய வா-பரின் கண்களுக்கு சக்திவாய்ந்ததாக இருக்கும்படியான விவாதத்தையும் எதிர்கொள்ள வேண்டி இருக்கிறது. இவ்விதத்தில் விஞ்ஞானம் மற்றும் இலக்கியம் ஆகிய இரண்டும் புதிய நேர்மையான கூட்டத்தாராகிய மாபெரும் சேனையின் கரங்களில் கொடுக்கப்படுகிறது.

“கிழக்கு நாடுகளில் வேறு ஒரு வகுப்பாராகிய வா-பரும் கூட இருக்கிறார்கள். இவர்கள் தங்களை மதவாத இளைஞர் என்று அழைத்துக் கொள்கின்றனர். இவர்கள் தங்கள் பிதாக்களின் பழமை வாய்ந்த நம்பிக்கைகளை பிடித்துக்கொண்டவர்கள். இவர்கள் கூட நோக்கத்தில் உண்மையும், மனதில் புத்தி கூர்மையும், அதோடு கூட நிலையான மத பற்றும் உடையவர்கள் என்று கூறிக்கொள்ள என்னை அனுமதியுங்கள். அவர்களுக்காக பேசுவதன் மூலம் நான் எனக்காகவும் பேசுகிறேன். நாங்கள் இந்த புதிய மதத்துடன் முன் நாட்களிலேயே தொடர்பு வைத்திருக்கவேண்டும் என்பதை இயல்பாகவே நீங்கள் பார்த்திருப்பீர்கள். புதிய மதம் என்று நம் சௌகரியத்தை முன்னிட்டு இதை நான் அழைக்க முற்படுகிறேன். அதே வா-பர்களுடன் நாம் கல்லூரிகளிலும், பல்கலைக்கழகங்களிலும் இருக்க வேண்டியுள்ளது. விஞ்ஞானம், சரித்திரம், இலக்கியம், இசை மற்றும் கவிதை என்று எல்லா துறைகளிலும் அவர்களுடனே கை கோர்த்து செல்லவேண்டி

இருக்கிறது. மேலும், உண்மையில் நாம் அவர்களுடன் அறிவியல் யுகங்களின் எல்லா நிலையான நம்பிக்கைகளையும் பகிர்ந்து கொள்கிறோம். மேலும், மனித சுதந்திரத்தின் ஒவ்வொரு கொள்கையிலும் நாம் தீவிர பிடிப்புடன் இருக்கிறோம்.

“முதலாவது கிழக்கத்திய வா-பர் யாவருமே மனித கௌரவத்துக்காக ஆழ்ந்த மத நம்பிக்கையை உடையவர்களாக இருக்கிறார்கள். இதைக் குறித்து நான் விமர்சிப்பதற்காக வருந்துகிறேன். ஆனால், தத்துவ, இறையியல் விவாதங்களின் ஒட்டுமொத்த குர--ருந்து நமக்கு முன் தவிர்க்க முடியாததொரு இடையூறானது அபூரண மனுக்குலத்தி-ருந்து எழும்புகிறது. அதன்படி நமக்குண்டான எந்த மதத்தை குறித்தும் பேசுவதற்கு முன் நாம் அதி-ருந்து வெளியே வந்து நின்று இப்படி கூறவேண்டும்: ‘நாம் மனிதர்கள் என்பதை நாம் நம்புகிறோம்.’ மனிதன் அவனுக்கே போதுமானவன் அல்ல, மதம் என்ற ஒன்று வந்து அவனை பூரண படுத்தவேண்டும் என்று கூறுவது மனுக்குலத்தை தூஷிப்பதும் மனிதனை படைத்த தேவனையே குற்றப்படுத்துவதும் ஆகும்.

(ஒரே மூச்சில் சாதாரண மனிதன் எப்படி தன்னை குற்றப்படுத்தியும், பழியினின்று விலக்கியும் பேசுகிறான் என்பதை கவனிக்கவும், அபூரணம் என்பது மறுக்க முடியாததே. ஆனால் நம்மை பூரணப்படுத்திக் கொள்ள தக்க சமயத்தில் வல்லமையை கேட்க உரிமை உண்டு. ஆகவே இப்படியாக தேவன் அளித்துள்ள பாவநிவிர்த்தியாகிய விலையேறப் பெற்ற ரத்தத்தின் அவசியத்தை புறஜாதியார் அலட்சியப்படுத்துகின்றனர். இது கிறிஸ்தவ நாடுகளின் உலக ஞானத்தால் தற்போது புறக்கணிக்கப்பட்டு வருகிறது.)

“இதைச் சாதாரண ஜீவிகளின் விருப்பத்துக்கும் மேலான கொள்கைகளையும், திட்டத்தையும் உருவாக்கி வருவதைப் போல் காண்பிக்கும் விதத்தில் பேசுவது மனித குலத்தின் மீது குற்றச்சாட்டு கூறும்படியாகவே இருக்கிறது. ஏனெனில் ஏதோ ஒரு மனிதனால் மதபோதனையோ அல்லது பரலோகத்தி-ருந்து வெளிப்பாடுகளையோ அவர்கள் பெற்றிருக்கிறார்கள். மனிதன் தன் சரீரபிரகாரமான ஆற்றலோடு அப்படியே இருப்பானாகில் அவனுக்குண்டானவைகளுடன் மனிதன் மனிதனாகவே

இருந்திருப்பான் என்று நாங்கள் நம்புகிறோம். வய-ல் நான் பயிர் செய்யும் கா-பிளவரானது அத்தனை அழகாய், சீராய் தனது சூழ-ல் வளர்கிறது. அதேசமயம் அதே தேவனால் படைக்கப்பட்ட எனது மூளையானது அந்த காயை காட்டிலும் பலநூறாயிரம் மடங்கு அதிகமான நுட்பமும், முழுமையும் உடையதாய் இருந்தும் கூட அதன் சுற்றளவில் வளருவதில்லை. மேலும் அது நான் செய்ய வேண்டும் என்று தேவன் விரும்புகிறதை செய்கிறதும், நான் பெற்றிருக்க வேண்டும் என்று தேவன் விரும்புகிற மேன்மையான கருத்துக்களை பெற்றிருப்பதுமாய் இருக்கிறது; அதோடு பரிதாபமானதொரு தலைபிரட்டை வளர்ந்து, ஜவ்வைப் போன்ற கால்களையும், நெஞ்சையும் உடைய தவளையாக மாறுகிறது. அந்தவிதமான தவளைகள் ஒன்றுபட்டு மனதிருப்தியுடன் கூட்டமாய் சத்தமிடுகின்றன. ஆனால் மனிதனுக்கு மட்டும் அவன் பூரணமானதொரு வளர்ச்சியை உட-லும் மனதிலும் பெற்று சக மனிதனோடு சகோதரத்துவத்துடனும் தேவன் படைத்த பூமியின் மேல் சமாதானத்துடனும் வாழ மதம் ஒன்று தேவையாயிருக்கிறது. ஏன் இப்படி? இதற்கெல்லாம் காரணம் என்ன என்பதை நீங்கள் சொல்லுங்கள். இது போன்ற எந்த போதனையுமே மனிதனை படைத்தவராகிய தேவனையே அவமதிப்பதாகும் என்று நான் கூறுகிறேன்.

“அதோடு பொருத்தமில்லாத எந்த அறிவியல் முடிவுகளையும் கூட நாங்கள் ஏற்றுக் கொள்ளுகிறதில்லை. குரங்குகளோடு எங்களுக்கு எந்த தொடர்பும் இல்லை. ஒரு வேளை அவைகளுக்கு எங்களோடு பேசவேண்டுமாயின், அவைகளே எங்களிடம் வரவேண்டும். சிரமத்தைக் கொடுக்கும் மேற்கத்தியரின் கருத்தானது எங்களால் புரிந்து கொள்ள முடியாததாய் இருக்கிறது. அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டின் பிலடெல்பியா பட்டணத்தின் வா-பருக்கான ஒரு கூட்டத்தில் பங்கு பெற்றதே அந்நாட்டினருடன் எனக்கு ஏற்பட்ட முதல் அனுபவம். அந்த மாலை கூட்டத்தின் முக்கிய கருத்தானது மிருகங்களுக்கு ஆத்துமா இருக்கிறதா என்பதாகும். பூனை பிரத்தியேகமாக வெளியே வந்தது. மிகவும் தீவிரமான, புலமைவாய்ந்த கருத்துகளெல்லாம் வாசிக்கப்பட்டன. ஆனால் முடிவிலோ, பூனை என்றால் என்ன?, ஆத்துமா என்றால் என்ன?

என்றே தெரியாமல் அவர்களால் அந்த விஷயத்தை ஒரு முடிவுக்கு கொண்டுவர இயலவில்லை. ஆனால் மதம் என்ற ஒன்றை சமந்துக்கொண்டு அது இன்னும் அதிமுக்கியமான விஷயமாகவே இருந்தது. ஒரு வேளை தற்போது அர்மேனிய சிறுமி ஒருத்தி தன் தாயைப் பார்த்து பூனைக்கு ஆத்துமா உள்ளதா என்று ஒரு கேள்வியை கேட்பாளாகில் அந்த கேள்விக்கு ஒரே வாக்கியத்தில் ஒரு வேளை இப்படி பதில் சொல் - சமாதானப்படுத்தக் கூடும். எனக்கு இனிமையானவளே, கீழே சென்று தண்ணீர் கொதிக்கின்றதா என்று நீ பார்த்துவிட்டு வா (உன் மனதில் கேள்விளை எழுப்புவது எது? நிச்சயமாய் பூனைக்கு ஆத்துமா உண்டு. பூனைகளுக்கு பூனைகளின் ஆத்துமா இருக்கும். மனிதனுக்கோ மனுஷருடைய ஆத்துமா இருக்கும்) இப்போது கீழே போய்விட்டு வா; அந்த குழந்தையும் சந்தோஷத்தோடு கீழே சென்றுவிடும். மேலும் எந்த ஒரு அர்மேனிய பெண்மணியும் இத்தனை நேரம் நாம் கேட்டுக்கொண்டிருக்கும் விடுபட்ட இனத்தைக் குறித்து ஒரு தாக்கத்தை எதிர்கொள்வாளாகில் எந்த சலனமுமின்றி கலக்கமின்றி விடுபட்ட இனம், விடுபட்ட இனத்தின் ஆத்துமாவையும், மனிதன், மனித ஆத்துமாவையும் கொண்டிருந்தான் என்றும் உங்களுக்கு தெரிவிப்பான்.

“இதுவரைக்கும் நாம் மனுக்குலத்தின் பொதுவான திட்டத்தைக் குறித்து ஒருவரோடு ஒருவர் இசைந்து வந்திருக்கிறோம். ஆனால் இந்த ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்தில் நாம் மிகவும் வேறுபட்ட பாதையில் செல்கிறோம். நாங்கள் கூக்குர-ட்டு, “எங்களைத் தனிமையில் விடுங்கள், நாங்களே விருத்தியாகி நாங்கள் நினைக்கும் மேன்மையான இடத்திற்கு உயர்வோம் என்று கத்துகிறோம்.” இதோ நாங்கள் கண்ணுக்கு புலப்படாத ஒரு சக்தியை கண்டுவிட்டோம். அது எங்களைத் தனிமையில் விடாது. விஞ்ஞானம் மற்றும் கலையின் வழியில் இருக்கும் எல்லாவற்றையுமே எங்களால் செய்யக்கூடும் என்பதையும் கண்டுகொண்டோம். ஆனால், உயரிய மற்றும் மேன்மையானதாகிய எங்கள் எண்ணங்கள் சரியானதும், எங்கள் வளர்ச்சிக்கு அத்தியாவசியமானதுமான இவைகளைத் தொடர நினைக்கும் போது, அதற்கும் அப்பால் கடந்து செல்ல நாங்கள் வ-மையோடும், சக்தியோடும் காத்திருக்கிறோம். இதை இந்த நேரத்தில் மிகவும் விரிவாய் கூறமுடியாததால் இதை மிகவும்

எளிமையான நடையில் கூறுகிறேன். ஆனால் எங்களை பொறுத்தமட்டில் மனித கௌரவம் எவ்வளவு உண்மையானதோ அவ்வளவாய் ஒரு சக்தியானது ஆணையும் பெண்ணையும் அவர்கள் நடக்க வேண்டியது என்று அறிந்திருக்கும் மரியாதைக்குரிய சீரான பாதையி-ருந்து விலகிசெல்ல செய்கிறது. அது நமக்குரியது அல்ல என்று நாம் உணர்வதால் அது மனிதனுக்குள் இயல்பாக இருக்கிறது என்று நாம் கூறிவிடமுடியாது. அவ்வாறு அது நமக்குரியதல்லாமல் இருக்குமேயாகில் அதோடு கூட மனிதனானவன் சீரழிவுக்குள்ளும், அவல நிலைக்குள்ளும் சென்று மிதமிஞ்சிய பண ஆசையுடன் தன் சக மனிதனை மிதிக்கும் எண்ணமுடனும் இருப்பானேயாகில், ‘அவனைத் தனிமையில் விட்டுவிடுங்கள், அவன் செய்யவேண்டும் என்று தேவன் நினைக்கிற வண்ணமே அவன் செய்யட்டும் என்று நாம் சொல்லக்கூடும்.’

“ஆகவே, சுருக்கமாக தன் கொள்கைகளை சூடேற்ற ஆயத்தமாகிவரும் எவருக்குமே நான் கூறிக்கொள்வது என்னவெனில், கொதிநிலையை அடையும் முன்னே இதை அதனுள் போடுங்கள். ‘மேலும் நான் தேவனுடைய முதன்மையான எதிரியானவனை மனிதனிடத்தில் தேவனை குற்றப்படுத்துகிற பிசாசின் மீது நம்பிக்கை கொள்கிறேன்.’ இந்த உலகமனைத்துக்கும் ஒரே பிசாசா? நாங்கள் கவலைப்படவில்லை. ஒரு ஆத்துமாவை சுற்றி ஒரு லேகியோன் பிசாசுகளா? அதுபற்றி எங்களுக்கு கவலை இல்லை. ஏனெனில், மனிதனுக்கு வெளியே இருக்கும் ஒரு சக்தியானது அவனை வ-மையோடு அருகில் இழுக்கிறது என்பதை நாங்கள் அறிந்திருக்கிறோம். பூமியின் எந்த சக்தியாலும் இதை எதிர்க்க முடியாது.

“ஆகவே, எங்கள் மதம் இங்கு தான் வருகிறது. நீங்கள் கிழக்கத்திய இளைஞருக்கு ஒரு மதத்தை கொண்டுவந்தால் அது சமநிலை படுத்தும் வ-மையோடு கூட வரவேண்டும். ஆம், உலகின் தீய சக்தியை சமன் செய்யும் சக்தியாக இருக்கவேண்டும். அப்போது தான் தேவன் மனிதனை எப்படி நினைத்தாரோ அந்த அளவுக்கு வளரக்கூடிய சுதந்திரத்தை மனிதன் அடைவான். எங்களுக்கு கடவுள் வேண்டும். எங்களுக்கு தேவ ஆவி வேண்டும். எங்களிடம் வரும் எந்த பெயருடைய, வடிவுடைய மதமாக

இருந்தாலும், அது அதனைக் கொண்டு வரவேண்டும். இல்லாவிடில் அது எங்களை பொறுத்தமட்டில் மதமே கிடையாது. மேலும் நாங்கள் கடவுளை நம்புகிறோம். ஆனால், பொருட்களின் துகள்களில் தன்னை மறைத்திருக்கும் உயிரணுக்களின் கடவுளையல்ல. ஆனால் நாங்கள் யாருடைய பிள்ளைகளோ அந்த கடவுளையே நம்புகிறோம்.

“ஆகவே எங்களது தத்துவத்தின் மற்றும் தேவனுடைய கௌரவத்தை காக்க எதிர்த்து நிற்கும்படியான மூன்றாவது காரியத்தை உங்கள் முன் வைக்கிறோம். வீரப்பண்பு என்பதே செத்துவிட்டதா? மேன்மையான, கௌரவமான வாழ்வின், உண்மையான நேர்மை இவைகளை குறித்த எல்லா எண்ணமுமே மனிதனுடைய இருதயத்தை விட்டு விலகிப் போய்விட்டதா? இதன் விளைவாக நமது தேவனுடைய சபையில் கிடைக்கவிருக்கும் ராஜபதவியையும் நல்ல போர் வீரனுக்கான கௌரவத்தையும் நம்மால் பெறமுடியாதா? நாம் அவருடைய பிள்ளைகள் என்பதை அறிந்திருக்கிறோம். ஏனெனில் அவருடைய வேலையை நாம் செய்துகொண்டு அவரது எண்ணத்தையே சிந்தித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அவரைப் போல மாற இன்னும் நாம் என்ன செய்யவேண்டும். ஓ, உண்மையில் நான் கடல் கடந்து, நாடு கடந்து என் தாயுடைய இதயத்தை சென்றடைந்து அவளது தழுவும் கரங்களை தொட்டு உணர என்னால் முடியும். ஆனால் கடவுளுடைய பிள்ளையாக நான் நிற்கும் போதோ, என்னால் மேற்கொள்ள முடியாத சக்திகளுக்கு எதிராய், நான் உதவியற்றவனாக இந்த உலகில் நின்று, அவரை நோக்கி என் கரத்தை நீட்டவோ, அவரை நோக்கி கூப்பிடவோ முடியாமல் போகிறபோது, நான் அவருடைய ஆவியை என் ஆத்துமாவுக்குள் பெற்று, அவரது நித்திய கரம் என் பெலவீனத்தில் என்னைத் தாங்கும் என்பது எப்படி உண்மையாகும்?

“இங்கே தான் பழங்காலத்து, மற்றும் நவீன ஆலயத்தின் பிரசங்கியார் வந்து, வானத்தி-ருந்து ஒருவர் வந்ததாகவும், அவரே இந்த உலகத்தை மேற்கொண்டதாகவும் நமக்குக் கூறுகிறார். மேலேயிருந்து வந்தவர் என்று நம்மிடம் யாரும் கூறவேண்டியதில்லை. ஏனெனில், ஸ்தீரியிடம் பிறந்த எந்த மனிதனும் அவ்விதமான காரியங்களை செய்யவில்லை. ஆனால், நாம் கிருபையின் நிமித்தம் தூண்டப்பட்டவர்களாய், நாம் நடந்து

செல்லக்கூடிய பாதையை காட்டுகிற தேவனுடைய ஆவி மனிதருடைய இருதயங்களில் நிச்சயமாய் வருகிறது. மேலும், என்னுடைய இருதயமும் கூட என்னோடு சேர்ந்து பாவத்துடன் போராடி, எனக்குள் இருக்கும் தெய்வீகத்தினால் நான் சரியென்று அறிந்திருக்கும் தீர்மானத்தைக் கைவிடாமல் பற்றி நிற்க பெலப்படுத்துவதை என்னால் உணரமுடிகிறது.

“ஆகவே, நடுங்கும் கையுடன் ஆனால் உறுதியான திட்டத்தோடு, அதிகமான கவலையுடன் கூடிய மனிதநேயத்துடனும், ஆனால் நித்திய ஜெயத்தின் களிப்போடும், நான் 20ம் நூற்றாண்டின் பொன்னான வாசலருகே மனித இதயங்களை ஆதரிக்கும் வகையில் மதத்தின் மீது தீர்ப்பை வழங்கும்படியாக காமன்வெல்த் சமுதாயத்தின் பெரியோர்களாகிய உங்களுடன் சேர்ந்து வருகிறேன். ஆகவே, பழங்கால கிழக்கத்திய கன்பியூஷியத்தையும் நவீன பிரம்ம ஞானத்தையும் பழங்கால கிழக்கத்திய புத்த மதத்தையும், நவீன ஆவிக்குரிய காரியங்களையும், நவீன ஆன்மீகமற்ற கொள்கைகள், பகுத்தறிவு கொள்கைகள் மற்றும் உயர்ந்த லட்சிய கொள்கைகள் ஆகியவற்றை கிழக்கு நாடுகள் சார்பாகவும், மறுபக்கத்தில் கிறிஸ்துவுடனான கிழக்கத்திய கிறிஸ்தவத்தையும், தேவ வல்லமை மற்றும் தேவ ஞானத்தையும், இன்னும் கூட தேவ அன்பை வெளிப்படுத்திக் கொண்டிருக்கும் சிலுவையையும் உங்கள் முன் வைக்கிறேன்;

“காலத்தில் சீர்குலைவின் உச்சகட்டத்தின் மீது வைக்கிறேன்.”

இந்த பேச்சாளர் அர்மேனிய கத்தோ-க்க சபையின் தூதுவராக இல்லாவிடினும், பிற்காலத்தில் துருக்கியரால் காட்டுமிராண்டித்தனமாக துன்புறுத்தப்பட்ட அர்மேனிய கிறிஸ்தவர்களின் கருத்துக்கேற்ற காரியங்களை தெளிவாக வெளிப்படுத்தினார். அவருடைய பேச்சு அநேக தலைசிறந்த கருத்துக்களை கொண்டிருந்தது. ஆனால், அவர் ஒரு கிழக்கத்திய இளைஞருக்கு சிறந்ததொரு உதாரணம் என்று எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது. அவர் கிழக்கத்தியவர்களைவிட வெகுதொலைவில் முன்னேற்றமான பாதையில் இருக்கிறார். மட்டுமன்றி ஏறக்குறைய அந்திகிறிஸ்துவின் கொள்கையை பிரதிப-க்கும் மரித்தோருக்கு செய்யப்படும் ஜெபம்,

பரிசுத்தவான்கள் மற்றும் கன்னிமரியின் படங்களை தொழுதல், பாவஅறிக்கை முறைமை, பூஜைப- என்கின்ற தெய்வ நிந்தனையான போதனை யாவுமே அர்மேனிய கத்தோ-க்கரின் உண்மை நிலையை வெளிப்படுத்தும்படியாக கூட அவரது பேச்சு இல்லை. அந்த பூஜை ப- என்கிற “அருவருப்பை” செய்கிறவர்கள் இதன் நிமித்தம் உண்மை சிலுவையைப் பற்றியும், அதன் யாவருக்கும் ஒரே ப- என்பதைக் குறித்தும் தங்களது குறைவான அறிவை வெளிப்படுத்துகிறார்கள். இந்த இளைஞர் குறிப்பிடுகிற “கிழக்கத்திய கிறிஸ்தவம்” என்பது நாங்கள் மதிக்கின்ற அல்லது முன் உதாரணமாய் எடுத்துக் கொள்ளக் கூடிய ஒன்றல்ல. நாங்கள் கிறிஸ்தவம் என்று பின்னிட்டு திரும்பி பார்ப்பது, நமது கர்த்தரும் இரட்சகருமான கிறிஸ்துவும், அவரது அப்போஸ்தலரும் அறிவித்ததும் விளக்கிக் கூறியதும் மற்றும் வேதம் கூறுகிறதமான கிறிஸ்தவத்துவம் என்கிறோம். அதில்லாமல் கிழக்கத்தியதும், மேற்கத்தியதும் அல்லது கத்தோ-க்கமும் (அதாவது உலகளாவிய அல்லது பொதுவான) கூறுகிறது அல்ல. ஆனால், விசுவாசிக்கிறவனெவனோ அவனுக்கு இரட்சிப்பு உண்டாகிற அந்த தேவனுடைய பெலனையும், தேவனுடைய ஞானத்தையும் மட்டுமே விசுவாசிக்கிறோம். (ரோ 1:16)

சிலர் நீதியை நாடி, தேவனை உணர்ந்து கொள்கிறார்கள். இவர்கள் மனப்பூர்வமான நேர்மையும், மேன்மையான நோக்கமும் உடையவர்களாகவும், அவர்களது தோழர்களை நீதியின் உயர்ந்த நிலைக்கு உயர்த்த முயற்சிக்கிறவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். ஆனால் சத்திய அறிவை பிறப்பினாலும் சூழ்நிலையினாலும் பெற்றிருக்கும் அநேகர், சத்தியத்தை விட்டுக் கொடுக்கும் குணமும், தற்கால நன்மைக்காக இணையில்லா தியாகங்களை காட்டிக் கொடுக்க தீவிரமாகவும் இருக்கிறார்கள். இந்த இரு வகுப்பாருக்கும் இடையே உள்ள வேறுபாட்டை உணராமல் முன்னே கூறப்பட்ட வகுப்பாரின் மேன்மையான உண்மை சிந்தனையுள்ள பார்வையாளர்கள் அறிந்து கொள்ள முடியாது. யாரிடம் அதிகமாக கொடுக்கப்படுகிறதோ அவர்களிடத்தில் தேவன் அதிகமாக எதிர்பார்க்கிறார். அவர்தற்போது அவர்களையெல்லாம் தராசில் நிறுத்தி பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்.

ஆனால், நமது அபிமானத்தையும், மரியாதையையும் சில

வெளிநாட்டு பிரதிநிதிகள் மதிப்பளிக்கும் வேளையில், அவர்களில் பெரும்பாலானோர் நாகரீக வளர்ச்சி பெற்ற, அறிவில் தெளிவு பெற்ற தேசங்களின் பிரதிநிதித்துவ பேரவையில் தங்கள் பகுத்தறிவுற்ற மூடநம்பிக்கைகளை பரிந்துரைப்பதில் மகிழ்ந்து கொண்டும் இருந்தார்கள். புத்தமதம், ஷின்டோயிசம், பிராமணத்துவம், கன்பியூஷியனிசம் மற்றும் முகமதியனிசம் ஆகியவை திரும்பத்திரும்ப மிகுந்த தைரியத்துடன் யாவர் முன்னும் வைக்கப்பட்டன. மேலும் முகமதிய அப்போஸ்தலருக்கு பல பெண்களை மணந்துகொள்ளும் முறைமையை பரிந்துரை செய்யக்கூட துணிவு இருந்தது. பார்வையாளர்களுக்கு இது மிக அதிகமானதாகவே இருந்தது. ஆனால் வெளியான இவர்களது அதிருப்தியானது சபைத்தலைவர் டாக்டர். பேரோஸ்-னால் மிகவிரைவில் அமைதிபடுத்தப்பட்டது. எந்த முணுமுணுப்பும் இன்றி எல்லா விவாதங்களுக்கும் செவி கொடுக்கவேண்டும் என்கின்ற சபை ஒழுங்கின் சாராம்சத்தை நினைவு படுத்தி, அவர்களை அமைதி படுத்திவிட்டார். ஆகவே அனைவரும் ஏராளமாய் கேள்விப்படவும், நிலையற்ற மனதுடைய ஆயிரக்கணக்கான கிறிஸ்தவர்கள் எனப்பட்டவர்கள் முன்பு தங்கள் கருத்துக்களை எந்த தடையின்றி விவாதிக்கவும், சந்தர்ப்பம் பெற்றனர். மேலும் இதன் விளைவாய் அமெரிக்காவில் அநேகம் பேர் தங்களுடைய மதத்துக்கு மாறிவிடுவார்கள் என்று எதிர்பார்க்கக்கூடிய அளவுக்கு நியாயமான காரணங்கள் தோன்றலாயின. இதேவிதமான சலுகைகள் கிறிஸ்தவ விஞ்ஞானம், பிரம்மஞானம், ஸ்வீடன் கோர்கெயினிஸம் போன்ற அந்நி கிறிஸ்தவ இயக்கங்களுக்கும் அளிக்கப்பட்டன.

பேரவையின் முடிவுரை கருத்துக்கள்

இந்த பேரவையின் முடிவு சம்பிரதாயங்கள் புராட்டஸ்டன்ட் கிறிஸ்தவர்களின் விட்டுக்கொடுக்கும் மனப்பான்மை எவ்வளவு உறுதியாய் இருக்கிறது என்பதை தெளிவாய் காட்டுகிறது. நியாய தீர்ப்பின் நாள் மிகவும் நம்பிக்கையற்றதொரு கஷ்டமான நிலைமைக்கு அவர்களை விரட்டியடிக்கிறது. ஏனெனில் மிகவும்

மடத்தனமாக புறஜாதியாரின் முறைமைகள் இருப்பதை அறிந்தும் கூட, கொஞ்சமும் தயக்கமின்றி மிகுந்த உற்சாகத்தோடு அவர்களோடு ஐக்கியப்படுவதற்கு இவர்கள் அழைப்பு விடுக்கின்றனர். மிகவும் சுருக்கமாக அதன் சாராம்சத்தை நாங்கள் கீழே கொடுக்கிறோம்:

சுவாமி விவேகானந்தா (இந்தியா, பம்பாயின் ஒரு துறவி) கூறினார்:

“சமய ஒருமைப்பாட்டினை குறித்த பொதுவான ஆதாரங்கள் குறித்து இங்கு அதிகமாய் கூறப்பட்டுவிட்டது. இப்போது நான் என் சொந்த கோட்பாட்டை அறிவுறுத்த முற்படுவதில்லை. ஆனால், இந்த ஒருமைப்பாடானது ஏதோ ஒரேயொரு மதம் மட்டும் வெற்றிப்பெற்று மற்றெல்லா மதமும் அழிக்கப்படுவதாலேயே உருவாகும் என்று இங்கு யாராவது ஒருவர் எதிர்பார்த்து நம்புவார்களாகில், அவருக்கு நான் கூறிக்கொள்வது, சகோதரரே, உங்களுடைய நம்பிக்கை நடக்கமுடியாத ஒன்றாகும். கிறிஸ்தவர்கள் இந்துக்களாகிவிட வேண்டும் என்று நான் விரும்புகிறேனா? தேவன் அதை தடைசெய்கிறார். இந்துக்கள் அல்லது புத்த மதத்தவர் இந்துக்களாக வேண்டும் என்று நான் விரும்புகிறேனா? தேவன் அதை தடை செய்கிறார். எந்த கிறிஸ்தவனும் இந்துவாக மாறுவதற்கானவன் அல்ல. அல்லது ஒரு புத்த மதத்தவனும் கிறிஸ்தவனாக மாறுவதற்கானவன் அல்ல. ஒருதலைபட்சமான கருத்தில்லாமல் சிந்திக்கக் கற்றுக்கொள்ளுங்கள்... ஒருவேளை இறையியலோ மற்றும் பிடிவாதமான கொள்கைகளோ சத்தியத்தை தேடும் உங்கள் வழியில் குறுக்கிடுமேயாகில், அவைகளை புறம்பே தள்ளிவிடுங்கள். உறுதியோடு உங்கள் சொந்த இரட்சிப்புக்காக கடுமையாக உழையுங்கள். அப்போது பரிசுத்தத்தின் பலன்கள் (கனிகள்) உங்களுக்கு கிடைக்கும்.”

விச்சென்ட் காந்தி (இந்தியாவின் ஜைனர்) கூறினார் :

“ஒரு புறஜாதியானை அன்பு மற்றும் சமாதான செய்தியை கூறும்படி நீங்கள் அனுமதிப்பீர்களேயாகில், சுதந்திரமான உணர்வில் பலதரப்பட்ட கருத்துக்கள் உங்கள் முன் சமர்ப்பிக்கப்படுவதையும், மேலும் அது மூடநம்பிக்கையும், மதவெறியும் அற்றதாக இருக்கிறதா என்பதை பார்க்கும்படி நான் உங்களை கேட்டுக்கொள்வேன். எல்லா

கோணத்தி-ருந்தும் பல்வேறு மத முறைமைகளை பரிசோதிக்கும்படி நான் உங்களை மன்றாடி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.”

பேராயர் ஷபித்தா, ஜப்பானின் ஷின்டோ மதத்தின் தலைமை குரு கூறினார்:

“சத்தியம் என்ற ஒரே கூரையின் கீழ் உலகளாவிய சகோதரத்துவத்தை உருவாக்க வேண்டும் என்ற திட்டத்தை செயல்படுத்தும் உங்களுக்கு நான் உதவ விரும்புகிறேன். ஒற்றுமையே வ-மை என்று உங்களுக்கு தெரியும். எனவே அழகிய செர்ரி மர நாடாகிய ஜப்பானை பாதுகாத்து வரும் 8 மில்-யன் தேவர்களும், உங்களையும், உங்கள் அரசாங்கத்தையும் என்றென்றும் காப்பதாக என்று ஜெபித்து உங்களுக்கு விடையளிக்கிறேன்.”

சிலோனின் எச். தரம்பாலா கூறினார்:

“475 மில்-யன் சக மதத்தவரும், சாந்தமான கடவுளாகிய கௌதம புத்தரின் சீடர்கள் ஆகியோரின் சார்பாக எனது அன்பார்ந்த வாழ்த்துக்களை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.... தாங்கள் பின்பற்றுகின்ற ஒவ்வொரு மதத்தையும் குறித்து உங்கள் கிழக்கத்திய சகோதரர் மூலமாக அவர்களது உரையி-ருந்து அறிந்து கொண்டீர்கள்... குறிப்பிடத்தக்க அளவு பொறுமையோடு கூட எல்லாம் இரக்கமயமாகிய புத்தரின் போதனைகளையும் கூட அவரது சீடர்களின் மூலம் அறிந்து கொண்டீர்கள்.” மேலும்...

பிஷப் கேன் (ரோமன் கத்தோ-க்கர்) கூறினார் :

“இந்த பேரவையின் அழைப்பிதழானது பழைய கத்தோ-க்க சபைக்கு அனுப்பப்பட்டபோது, ஜனங்கள் கூறியது என்னவெனில், “அவள் வருவாளா?” என்பது. மேலும் பழைய கத்தோ-க்க சபை கூறியதாவது, “இந்த உலகளாவிய அனைத்து மத பேரவைக்கு வருவதற்கு பழைய உலகளாவிய கத்தோ-க்க சபையாகிய எங்களைக் காட்டிலும் அதிக உரிமை உள்ளவர் யார்?”... மேடையில் ஒருவேளை அவள் மட்டுமே நிற்க வேண்டி வந்தாலும், அவள் எங்கு நிற்பாள். ஆகவே இந்த பழம்பெரும் சபை வந்தது. இங்குள்ள தன் சக மனிதரையும், தன் சக விசுவாசிகளையும், மனிதாபிமானத்தையும் கொள்கைகளையும் நேசிக்கும் சக மனிதரையும் சந்தித்ததில் மிக்க மகிழ்ச்சி கொண்டாள்... மட்டுமன்றி விரிவுடன் நேர்த்தியானதொரு

ஒருமைப்பாடு வளரும்படி ஒரு விதை இங்கு நாட்டப்படவேண்டும் என்று நாங்கள் ஜெபிக்கமாட்டோமா? நாம் பிரிந்திருப்பதைக் காட்டிலும் ஒன்றுபட்டிருப்பது நமக்கு மேலானதல்லவா? ஏனெனில் நமது கர்த்தரும் கூட தாமும் தமது பிதாவும் ஒன்றாயிருப்பது போல நாமெல்லாரும் அவருடனே கூட ஒன்றாயிருக்க வேண்டும் என்று ஜெபிக்கவில்லையா? (ஆனால் பிதாவுக்கும் குமாரனுக்கும் உள்ள ஒருமைப்பாட்டைப் போன்ற ஒன்றுக்காக அவர்கள் ஜெபிக்கவில்லை, இவர்கள் குறிப்பிடும் ஒருமைப்பாடானது மிகுந்த வித்தியாசம் உடையது.)

புரட்டஸ்டன்ட் பிரதிநிதிகளிடமிருந்து பேரவையில் வெளியிடப்பட்ட கருத்துக்களில் அவர்களது முழுமையான ஒப்புக்கொள்ளும் எண்ணம் காணப்பட்டது. ஆயர் டாக்டர் கேன்ட்-ன், சைனாவுக்கான மிஷனரி கூறியது :

“உலகமனைத்திலும் உள்ள மதங்களை ஒன்று கூட்டி ஒரு பேரவை நடத்த வேண்டும் என்கிற இந்த யோசனை உலகமெங்கிலும் உள்ள கிறிஸ்தவர்களுக்கு வந்திருப்பதால், கிறிஸ்தவ மதம் மட்டுமே உண்மையானது ஆகும். மற்ற மதங்கள் பொய்யானவை. கிறிஸ்தவ மதம் மட்டுமே தேவனுடையது, மற்ற மதங்களெல்லாம் சாத்தானுடையது; கிறிஸ்தவ மதம் பரலோகத்தி-ருந்து வெளிப்பட்டது. பிற மதங்களோ மனிதனால் உருவாக்கப்பட்டவைகளாக இருக்கின்றன. பிரகாசமான தெளிவான வெளிச்சமும், உறுதியான நிச்சயமும் சேர்வதினால் மதத்துடன் மதம் விரோதம் பாராட்டுவதற்கு பதில் நட்புறவையே பிரதிப-க்கும் என்று உங்களுக்கே நன்றாக தெரியும். எப்படியெனில் தேவன் நம் யாவருக்கும் பொதுவான தந்தை என்பது எவ்வளவு உண்மையோ, அதே போல் நமது இருதயங்களும் ஒரே விதமான சுபாவத்தை அவருக்காகவே பெற்று நமது ஆத்துமாவில் பக்தி சிந்தையை கொண்டிருப்பதே அவரது சிங்காசனத்தி-ருந்து விழுகிற இரகசியமான கிருபைகளை பெற்றுக் கொள்ள வைக்கிறது. அடுத்தாற்போல் இதுவே பெந்தேகொஸ்தே. அதன் பின்னே உலகத்தை மாற்றுதல் இருக்கிறது.”

உண்மையாகவா? பரத்தி-ருந்து வருகிற வல்லமைக்காக காத்துக் கொண்டிருக்கும் உண்மையும் ஜெபத்துடன் கூடிய எருசலேம்

சபையின் சத்தியம் மற்றும் நீதியை, அந்திகிறிஸ்து மற்றும் விக்கிரக ஆராதனையின் ஐக்கியத்திற்காக விட்டுக்கொடுக்கும் முயற்சியில் எவ்வளவு ஒற்றுமை இருக்கிறது? இந்த பலதரப்பட்ட ஜனங்களின் மீது அதேபோல் பரிசுத்த ஆவி ஊற்றப்பட்டதற்கு என்ன வெளிப்பாடு அங்கே இருந்தது? உலகத்தை மாற்றுவது இதை தொடர வேண்டுமானால் உலகம் என்னவாக மாற்றப்படவேண்டும் என்பதை விசாரணைக்காக விட்டுவிட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறோம். எக்காளங்கள் இவ்வளவு வளர்ச்சியடைந்தும், இப்படிப்பட்ட வாக்குத்தத்தமானது இந்த நியாயத்தீர்ப்பின் சோதனையில் திருப்திபடுத்தவில்லை.

போதகர் டாக்டர் பிரிஸ்டல், மெத்தடிஸ்ட் சபை, கூறினார்:

“எல்லையற்ற நன்மையானது இந்த பேரவையி-ருந்து மட்டுமே வரக்கூடும். வெகுதொலைவில் இருந்து வந்திருக்கும் யாவருக்கும் நாங்கள் அடக்கத்துடன் நீடிய நன்றியை கூறிக்கொள்கிறோம். இவர்களில் சிலர் ரோம் நகரை ரோமுலஸ் கண்டுபிடித்த காலத்துக்குரிய நாகரீக வளர்ச்சியை போன்ற பழமையானதை தெரிவித்தனர்; கிரேக்கருக்கு தன் இ-யாட்ஸ் கீதங்களை ஹோமர் பாடியதைப் போன்றதான செழிப்பான இசைநயமும், ஞானத்தில் தேர்ச்சி பெற்றதுமான பாடல்களையும் தத்துவங்களையும் இவர்கள் கூறினார்கள். மட்டுமன்றி, நமது பொதுவான மனிதாபிமானத்தின் கருத்துக்களை அவர்கள் விரிவுபடுத்திவிட்டார்கள். கிழக்கத்திய நம்பிக்கைகளி-ருந்து நமக்கு வாசமிகு மலர்களையும், மாபெரும் தத்துவங்களாகிய பழமையான சுரங்கத்தி-ருந்து விலையேறப் பெற்ற நவரத்தினங்களையும் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அவர்களது சிந்தனைகளை நமக்கு அளித்ததினால், மேலும் அதோடு கூட முக்கியமாய் அவர்களுடன் ஆவியில் நாம் தொடர்பு கொண்டதால் நாம் இன்னும் செழுமை அடைந்துள்ளோம். (என்ன மாதிரியான ஒரு பாவ அறிக்கை!)

“உலகளாவிய சகோதரத்துவம் மற்றும் சகிப்புத்தன்மையின் பாதையினூடே நமது பொதுவான மனித நேயத்துக்கு இப்படிப்பட்டதான பிரகாசமும், நம்பிக்கையும் நிறைந்த ஒருநாள் இருந்ததே இல்லை. இந்த விருந்தினர் நமக்கு கொண்டு வந்திருக்கும்

வார்த்தைகளாலும், அவர்களது செல்வாக்கினாலும் ஒரே விசுவாசம், ஒரே கடவுள், ஒரே பிதா, ஒரே சகோதரத்துவம் ஆகியவற்றின் மீது ஆதாரப்பட்டிருக்கும் இந்த மாபெரும் இயக்கத்துக்கு தங்களது பங்கை ஆற்றியிருப்பதின் நிமித்தம் அதிகமாய் வெகுமானம் பெறுவார்கள் என்பதை நாம் கண்டுகொள்ளலாம்.

“கிழக்கத்திய சகோதரரே, நம் பிதாவாகிய தேவனுடைய ஆசீர்வாதங்கள் உங்களோடு இருப்பதாக; நம் இரட்சகரும், நம் மூத்த சகோதரனும், மனிதரின் சகோதரத்துவத்தின் போதகருமானவரது ஆசீர்வாதங்களும் உங்களோடும், உங்கள் ஜனங்களோடு என்றென்றும் இருப்பதாக.”

போதகர் அகஸ்டா சேப்பின் கூறியதாவது:

“நாம் வரவேற்ற விருந்தினரை இப்போது பிரிகிறோம். கிழக்கத்திய ஞானிகளே, நீங்கள் வருகை தந்ததால் நாங்கள் மகிழ்வடைகிறோம். உங்களது ஞானமான வார்த்தைகளாலும், பொருத்தமான சகிப்புத்தன்மை மற்றும் உங்களது மென்மையான வழிகள் மூலமாய் உங்கள் பாதங்களில் அமர்ந்து, இப்படிப்பட்ட உங்கள் காரியங்களை கற்றுக்கொள்வதில் மிகுந்த சந்தோஷப்படுகிறோம். உங்களை முகம் முகமாய் பார்ப்பதில் மிகுந்த மகிழ்ச்சி அடைவதோடு இதுமுதல் உங்களை மேலான நண்பர்களாகவும், உடன் ஊழியராகவும், இந்த மாபெரும் மத காரியங்களில் கருதுகிறோம்.

“மேலும் இந்த மாபெரும் சபையின் காரியங்களையும், இங்கு கூறப்பட்டவைகளையும் குறித்து எல்லாவற்றையும் உங்கள் தொலைதூர தேசங்களுக்குச் சென்று கூறப்போகிறீர்கள். அதற்காக மிகவும் மகிழ்கிறோம். இதன் மூலம் மேற்கத்தியரோடு கிழக்கத்தியருக்கு மிகுந்த நெருங்கிய உறவையும் கொண்டு வரப்போகிறீர்கள். அதோடு எல்லாமதங்களிடையேயும் இருக்கின்ற தயாள உணர்வை எளிதாக்கிவிடப் போகிறீர்கள். மேற்கத்திய ஞானிகளாகிய ஆணும், பெண்ணும் பேசிய வார்த்தைகளை கேட்டு நாங்கள் மிக்க மகிழ்ச்சி அடைகிறோம். இவர்கள் தங்களது தங்கத்துகளை கழுவி சுத்திகரித்தப்பின் எங்களுக்கு கொடுத்திருக்கிறார்கள். நான் ஆரம்பத்தில் கூறியதையே இந்த

பேரவையின் முடிவிலும் கூட மறுபடியும் சொல்கிறேன். இதுவரை உலகிலேயே நடந்திராத அளவுக்கு மதத்தின் பெயரால் இத்தனை பெரிய கூட்டம் கூடியிருக்கிறது.”

போதகர் ஜென்கின் லாயட் ஜோன்ஸ் கூறினார்:

“பிரியும் விருந்தினரே நான் உங்களை வாழ்த்துகிறேன். தேவ அனுக்கிரகமானது எந்த ஒரு ஆத்துமாவும் தன் உடன் கூட்டாளியை எல்லா தேசங்களிலும், எல்லா மதங்களின் மத்தியிலும் அடையாளம் கண்டுகொண்டு, மகிழ்வுறச் செய்யும். நீங்கள் புறப்பட்டுச் செல்லும் போது, உங்கள் நம்பிக்கைகளின் நல்ல நினைவுகளை எங்கள் இருதயங்களில் விட்டுச்செல்வதோடு, நமது வாழ்வில் என்றென்றும் இருக்கக்கூடியதும் நம்மை ஒருமைப்படுத்தி இணைக்கும் அன்பையும் எங்களுக்காக விட்டுச் செல்கிறீர்கள்.”

டாக்டர் பேரோஸ் (தலைவர்) கூறினார்:

“நமது நம்பிக்கைகள் எதிர்பார்த்ததற்கும் மேலாய் உணரப்பட்டது. இந்த பேரவையில் எழுப்பப்பட்ட நம்பிக்கை, மன உணர்வு நம் யாவரையும் ஒன்றாக கூட்டிவிட்டது. இந்த சரித்திர புகழ்வாய்ந்த கூடுகையுடன் ஒன்றிணைந்து செயல்பட்ட கோட்பாடானது ஒரு சோதனைக்குட்படுத்தப்பட்டது. மட்டுமன்றி சில சமயம் மிகவும் கடுமையாய் உழைக்கவும் செய்தது. ஆனால் அவை போதிய அளவாக இருக்கவில்லை. சகிப்புத்தன்மை, சகோதர அன்பு, பிறருடைய நேர்மையின் மீது நம்பிக்கை, கபடமின்மை மதங்களின் ஒருமைபாட்டை நாடுவது, நட்புறவற்ற விமர்சனமோ அல்லது விட்டுக்கொடுத்தோ போகாமல் தங்களது சொந்த நம்பிக்கையை எழுப்புவது ஆகிய இந்த கொள்கைகள் எதுவுமே இங்கு இல்லை என்று சொல்-விடாதபடி நடந்துகொண்ட உங்களது நேர்மைக்கும், தைரியத்துக்கும் நன்றி கூறுகிறேன்.

“ஆசியா, ஐரோப்பியராகிய உங்கள் வரவால் எங்களை மகிழ்ச்சியுடையீர்கள். ஞானமாயும் நடந்து கொண்டீர்கள். எங்கள் விருந்து உபசாரங்களை நீங்கள் அனுபவித்து மகிழ்ந்ததில் எனக்கு மிக்க சந்தோஷம்.”

கூட்டத்தின் தலைவரான போனியின் கருத்தும் ஏறக்குறைய

இதேபோல் இருந்தது. அதற்கு பின் யூத ரபியின் ஜெபம், ரோமன் கத்தோ-க்க பேராயரின் ஆசீர்வாதத்திற்குப்பின் இந்த பேரவை முடிவு பெற்றது. “உலகுக்கு சமாதானமும் மனுஷரிடத்தில் பிரியமும் உண்டாவதாக” என்ற தூதரின் செய்தியை ஐயாயிரம் குரல்கள் ஒன்று சேர்ந்து ஒ-த்தன.

கண்ணோட்டம்

ஓ, என்ன தியாகமான கோட்பாடுகள், சத்தியங்கள் மற்றும் தேவனுக்கு விசுவாசமாக இந்த உலகுக்கு முன்னதாக கூறப்பட்ட அறிவிப்புகள்; அதுவும் உலகம் உருவானது முதல் காணப்படாத அளவுக்கு தெய்வீக முன்னறிவிப்பின்படி உபத்திரவ காலத்தின் ஆரம்பத்திலேயே, சிந்தனையுள்ள மனிதர் யாவரும் இந்த உபத்திரவ காலத்தை உணரத் தொடங்கி அதற்கான விமோசனம் என்ன என்றும் பெரியதாய் பயந்தனர். மேலும் இந்த பயமே இந்த மாறுபாடான கூட்டத்தாரை ஒருவருக்கொருவர் பாதுகாத்து, ஒத்துழைப்புக் கொடுக்கும்படி இவர்களை விரட்டுகிறது. சமாதானம் இல்லாதிருந்தும் சமாதானம்! சமாதானம்! என்று கூக்குர-டுவதின் மூலம் சபைகளின் பயத்தை நீக்கும் பொருட்டு ஏற்பட்ட ஒரு மனித முயற்சியே இது; (எரே 6:14) இதற்கு முன் அதிகாரத்தில் குறிப்பிடப்பட்ட மாபெரும் கெயில் கொண்டாட்டத்தின் போது தேசங்கள் அனைத்தும் ஒன்று கூடி ஆர்ப்பரித்ததைப் போன்ற நகைப்புக்குரிய மறைமுகமான நேர்மையற்ற ஆரவாரத்தைப் போலவே, சபைகளில் சமாதானம் என்று கூறும் கூக்குரல் இருந்தது. பீரங்கிகளின் பேரிரைச்சலான முழக்கத்துடனே ஆளும் அதிகாரங்கள் சமாதானத்தை தெரிவிக்கின்றன. மத அதிகாரங்களோ அதே சமாதானத்தையும், சத்தியத்தையும், நீதியையும் தைரியத்துடன் விட்டுக்கொடுத்து அறிவித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. தேவனே ஜாதிகளுக்கு சமாதானத்தை கூறும் காலம் வந்து கொண்டிருக்கிறது. (சக 9:10). ஆனால் தமது பிரசன்னத்தை புரட்சி என்னும் சுழல் காற்றினாலும் ஆபத்து என்னும் பெருங்காற்றினாலும் அறியப்பண்ணும் வரை இது நடைபெறாது. (நாகூம் 1:3)

தன்னுடைய சொந்த கண்ணோட்டத்தி-ருந்து இந்த பேரவை மாபெரும் வெற்றியை பறைசாற்றுகிறது. கொஞ்சமும்

சிந்தனையற்றவர்கள் எப்போதும் சத்தத்தோடும், பகட்டான தோற்றத்தோடும் ஆமென் என்று பின்பாட்டு பாடிக்கொண்டிருந்தனர். உண்மையான ஒரே ஒளியாகிய “இயேசு கிறிஸ்துவின் முகத்திலுள்ள தமது மகிமையின் அறிவாகிய ஒளியை” எப்போதும் போல் மறுத-த்து அவர்கள் மூடத்தனமாய் மனநிற்கும்படி முழு உலகமும் ஒரே மத கட்டுக்குள், ஒருமைப்பாட்டுக்குள் மற்றும் சகோதரத்துவத்துக்குள் கூடிவிடும் என்று கற்பனை செய்கிறார்கள். மேலும் யாவரும் மூடநம்பிக்கை, அறியாமை என்ற இருளிலேயே தட்டுத்தடுமாறி, மேற்கூறிய வஞ்சகமான வழியில் நடக்கின்றனர். (2கொரி 4:6; யோவா 1:9; 3:19) மேலும் கிறிஸ்தவர்கள் இந்தவித வெளித்தோற்றங்களில் மனமகிழ்ந்து, இதுபோன்றதொரு நிகழ்ச்சி சரித்திரத்தில் புகழ்வாய்ந்த நிகழ்ச்சி என்று பறைசாற்றிக் கொள்கின்றனர்.

இந்த பேரவை கூடுகையின் விளைவாக உருவாக்கப்பட்டதொரு பொதுவான எண்ணம் என்னவெனில், இது ஒரு நடவடிக்கையின் தொடக்கம் மட்டுமன்றி, நீண்ட செயல்பாடு கூட, எதற்கெனில், பூமியிலே சமாதானமும் மனுஷரிடத்தில் பிரியமும் உண்டாவதாக என்ற தேவதூதரின் இயேசுவின் பிறப்பைக் குறித்த செய்தியை உணர்ந்ததற்காகவே என்கின்றனர். மற்றொரு கண்ணோட்டத்தில் சரியாக பார்த்தால் இது கிறிஸ்தவ உலகத்தில் விசுவாசமற்ற நிலையின் மற்றுமொரு வெளிப்பாடே. “அவர்களுடைய ஞானிகளின் ஞானம் கெட்டு, அவர்களுடைய விவேகிகளின் விவேகம் மறைந்து போகும்” (ஏசா 29:14) என்று தீர்க்கதரிசி கூறுவதை இவர்களது செயல் ஊர்ஜிதப்படுத்துகின்றது. மேலும் அவர் கூறுகிறார், “ஜனங்களே, நீங்கள் கூட்டங் கூடுங்கள், முறியடிக்கப்படுவீர்கள்; தூர தேசத்தாராகிய நீங்கள் எல்லோரும் செவி கொடுங்கள்; இடைக்கட்டிக் கொள்ளுங்கள், (யாவரும் சேர்ந்து) முறிந்தோடுவீர்கள். ஆலோசனை செய்யுங்கள், அது அபத்தமாகும்; வார்த்தையை வசனியுங்கள், அது நிற்காது.” (ஏசா 8:9,10)

சங்கீதக்காரரோடு நாம் மறுபடியும் கேட்போம், “ஜனங்கள் விருதாக்காரியத்தை சிந்திப்பானேன்? (சமாதானம் இல்லாதபோது சமாதானம், சமாதானம் என்று கூச்ச-டுவானேன்) கர்த்தருக்கு

விரோதமாகவும், அவர் அபிஷேகம் பண்ணினவருக்கு விரோதமாகவும், பூமியின் (உலக, சமய) ராஜாக்கள் எழும்பி நின்று, அதிகாரிகள் ஏகமாய் ஆலோசனை பண்ணி, அவர்கள் கட்டுக்களை அறுத்து, அவர்கள் கயிறுகளை நம்மைவிட்டு எறிந்து போடுவோம் என்கிறார்கள்.”

“பரலோகத்தில் வீற்றிருப்பவர் நகைப்பார்; ஆண்டவர் அவர்களை இகழுவார். அப்போது அவர் தமது கோபத்திலே அவர்களோடே பேசி, தமது உக்கிரத்திலே அவர்களைக் கலங்கப்பண்ணுவார்.” (சங் 2:1-5)

தேவனுடைய தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட ஜனங்கள் தற்போதைய ஆவிக்குரிய இஸ்ரவேலர், பழங்காலத்து மாம்சீக இஸ்ரவேலரைப் போல், அவரது வார்த்தையையும், வழி நடத்துதலையும் உதறித்தள்ளிவிட்டு, தேவனை அறியாத ஜனங்களுடன் தங்களை இணைத்துக் கொள்ள நாட்டம் கொண்டு, தெய்வீக சத்தியத்தை உலக தத்துவங்களோடு கலந்துவிட முயற்சிசெய்தனர். இவ்விதமான நடவடிக்கைகளை, அதன் பயங்கரத்தை உணராமல் செய்கிறார்கள். இவர்கள் தங்கள் முன்னோர்கள் மீது தேவன் செய்த காரியங்களை கவனித்து, தங்களுக்கான எச்சரிப்பை பெற வேண்டியிருக்கிறது.

இந்த பேரவையின் பல்வேறு, மிகவும் அனுகூலம் அற்ற விளைவுகள் வெகுத்தெளிவாய் உணர்த்துகின்ற காரியங்களாவன :

1. ஏற்கனவே சரிவர ஒழுங்கில் இல்லாத கிறிஸ்தவர்கள் மனதில் அவர்களது விருப்பமான வழியில், பல்வேறு விக்கிரக ஆராதனைக்காரரின் தத்துவங்களை அது அறிமுகப்படுத்தியது. இந்தியாவி-ருந்து வந்திருந்த பிரதிநிதிகளில் ஒருவரான திரு. விர்சாந்தி ஆர். காந்தி ஜெயின் சமூகத்தினரின் காரியதரிசி, மும்பை, அமெரிக்காவிற்கு திரும்பி வந்து சிக்காகோவை தலைமையிடமாக்கிக் கொண்டு, தன் கருத்துக்களை பிரசாரம் செய்ததாக நாம் பிற்பாடு தெரிந்துகொண்டோம். அவரது நோக்கத்தை அவரது வெளியீட்டின் மூலம் கீழ்க்கண்டவாறு சுட்டிக்காட்டுகிறோம்:

“திரு.காந்தி அவர்கள் மதம் மாற்றம் செய்ய வரவில்லை. இதனை ஜென மதம் தடை செய்கிறது. ஆனால், அவர் ஒரு

கிழக்கத்திய தத்துவங்களின் பாடசாலையை உருவாக்கவே வந்தார். இதன் தலைமையகம் சிக்காகோவில் செயல்படும். அதன் கிளைகள் கிளிவ்லேண்ட், வாஷிங்டன், நியூயார்க், ரோசெஸ்டர் மற்றும் பிற நகரங்களில் இருக்கும் அமெரிக்கர்களை இந்துத்துவத்தின் எந்த வழிக்கும் மதம் மாறச் செய்யும் சவிசேஷகராக அவர் வரவில்லை. அவரது சொந்த கருத்துப்படி இந்து மத வழிபாடு என்பது பிரசாரம் செய்வது இல்லை. ஆனால் உணர்வு அதுவும் உலகளாவிய அன்பின் மற்றும் வல்லமையின் உணர்வு, மற்றும் சகோதரத்துவத்தை புரிந்து கொண்டதற்கான உணர்வு, மனுஷீக சகோதரத்துவம் மட்டுமன்றி, எல்லா உயிரினங்கள் மீதும் இருக்கும்படியான உணர்வு, இதை உலக மனுஷரெல்லாரும் உதட்டளவில் கூறிக்கொண்டு இன்னும் செயல்படுத்தாமல் இருக்கிறார்கள். பொதுவாக பார்த்தால் இதுவே அவரது கொள்கையின் கருத்து. இதை ஆதாரமாக வைத்தே அவர் அமெரிக்கர்களை மனமாற்றுவதற்கு பதிலாக அவர்களது ஒத்துழைப்பை கோருகிறார்.”

சந்தேகத்துக்கு இடமின்றி, இது ஒரு மத சம்மந்தமான வ-யுறுத்தல் கிடையாது என்ற எண்ணத்தை அநேகரது மனதில் தோன்ற செய்துவிட்டது. இதன் பலன் சிரியாவின் ஒரு பிரதிநிதியின் மூலம் கூட குறிப்பிடப்பட்டது. கிறிஸ்டோபர் ஜிப்பாராவாகிய இவர்கூறினார் :

“தேவனை வணங்குபவர்களாகிய என் சகோதர சகோதரிகளே : இந்த சமய மற்றும் பொதுவான பேரவையில் எல்லா மதங்களுமே தற்போது உலகமனைத்தின் பார்வையிலும் இணையானவைகளாகவே இருக்கின்றன. இந்த ஒவ்வொரு மதத்துக்குமே சுயமாய் பிற மதங்களைக் கூட மதித்து உணர்ந்து, கடைபிடிக்கும் ஆதரவாளர்கள் உண்டு. இவர்கள் தங்கள் சொந்த மதத்தின் உயர்வையும், உண்மைத் தன்மையையும் பிறர் ஏற்றுக்கொள்ளும் விதத்தில் சில வாதங்களையோ அல்லது காரணங்களையோ கொண்டு வரக்கூடும். இவ்விதமான கலந்தாலோசனைகள் மூலம் ஒரு மாறுதல் வரக்கூடும். ஒருவேளை எல்லா மதங்களையும் குறித்த சந்தேகங்கள் அல்லது ஒருவேளை அவர்கள் யாவருமே ஒரே மாதிரியான விசுவாசத்தில் கூட இருக்கலாம். ஆகையால், ஒவ்வொரு மதத்தின் மதிப்பும் சில சமயம்

குறையலாம். மேலும் இவற்றை தூண்டும் புத்தகங்களுக்கு எதிராக சந்தேகம் எழுப்பப்படலாம், அல்லது பொதுவான ஒரு புறக்கணிப்பு நடக்கலாம். இதனால் ஒருவருமே எந்த மதத்தையும் விடாமல் பிடித்துக் கொள்ள மாட்டார்; மட்டுமன்றி அநேகர் மத சம்பந்த கடமைகளையே கூட முற்றிலும் ஒதுக்கிவிடலாம். ஏனெனில், குறிப்பிட்ட முறையிலாலான ஒரு மதத்தின் மீது மனதிலும், கருத்திலும் ஏற்படும் நிலையற்ற நிலையின் காரணமாய் கூட இருக்கலாம். ஐரோப்பாவிலும் அமெரிக்காவிலும் இருக்கும் பல மில்-யன் மக்களிடையே தற்போது நடப்பதைப் போலவே. ஆகவே மிகப்பெரிய மதங்களி-ருந்து தெரிந்தெடுக்கப்பட்டவர்களால் ஒரு குழு ஏற்படுத்தப்பட்டு, அவர்கள் மூலம் தீவிரமான கொள்கைகளை விசாரித்து, முழுமையும் பூரண உண்மையுமான ஒன்றை அங்கீகரித்து, அதை மக்களுக்கு அறிவிக்கவேண்டும்.”

2. வேசிகளின் தாயும் மகா பாபிலோனுமாகிய ரோமன் கத்தோ-க்க சபைக்கும், அவளது அநேக குமாரத்திகளாகிய புராட்டஸ்டன்ட் சபையின் பல பிரிவுகளுக்கும் இடையே இந்த பேரவை ஒரு விசேஷித்த நட்புறவை ஏற்படுத்தியது. இவர்கள் தங்கள் வெட்கத்தில் மகிழ்ச்சியடைந்து, இந்த இழிவான உறவுமுறையை பெற்றதில் பெருமை அடைகிறார்கள்.

3. உலகத்துக்கும், சபைக்கும் (பெயரளவிலான சபை) இன்னும் கூட நெருக்கமான ஐக்கியம் ஏற்படும் விதத்தில் ஏற்கனவே தீர்மானிக்கப்பட்டபடி, எல்லா மதங்களுடன் ஏதோ ஒருவிதத்தில் இணைக்கப்பட்டு எல்லோராலும் பின்பற்றப்படும் வகையிலான பெரியதொரு நடவடிக்கையை இந்த பேரவை எடுத்தது. இந்தப் பேரவையின் கடைசி கூட்டத்தின் போது, 1893ல் நடந்த இந்த கூடுகையில் ஏற்கப்பட்ட மாபெரும் வேலையானது உலகத்தின் எல்லா பகுதியிலும் தொடரும்படி நமது சகோதரத்துவத்தை அதிகாரபூர்வமாய் அறிவிக்கிறோம் என்று அதன் தலைவர் பகிரங்கமாய் அறிவித்தார்.

4. இனிமேல் உண்மையில் கிறிஸ்தவ ஊழியத்திற்கே எந்த அவசியமும் இல்லை என்று வெளிப்படையாகவே புற ஜாதியாருக்கு தெரிவிக்கப்பட்டது. அதாவது அவர்களது சொந்த மதங்களை

உண்மையோடு பின்பற்றினால் அதுவே போதுமானது என்றும் கூறப்பட்டது. பெயரளவிலான கிறிஸ்தவர்களை, விக்கிரக ஆராதனைக்கார பிரதிநிதிகள் எப்படி எடை போட்டிருக்கிறார்கள் என்று பார்த்தால் அதற்கான ஆச்சரியத்துக்குரிய காரணம் இதுவாகத்தான் இருக்கும். கிறிஸ்தவ ராஜ்யங்களின் கிறிஸ்தவத்துக்கும், வேதத்தின் படியான கிறிஸ்தவத்துக்கும் உள்ள வேறுபாட்டை எத்தனை தெளிவாய் இவர்கள் கண்டுகொண்டுவிட்டார்கள்; மேலும் எத்தனை உன்னிப்பாய் இவர்களது கண்டனங்கள் கண்காணிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

5. சமாதானம் இல்லாதபோது, சமாதானம்!, சமாதானம்! என்று கூறுவதினால், கிறிஸ்தவ ராஜ்யத்தையே திசை திருப்பிவிட்டதாக கூறப்படுகிறது. எச்சரிப்பின் சத்தத்திற்கு மாறாக இவர்கள் இப்படி கூறுவது, தீர்க்கதரிசி (யோவே 2:1) கூறுவதைப் போல் இருக்கிறது. “சீயோனில் எக்காளம் ஊதுங்கள், பரிசுத்த பர்வத்திலே எச்சரிப்பின் சத்தமிடுங்கள்;... ஏனெனில் கர்த்தருடைய நாள் வருகிறது, அது சமீபமாயிருக்கிறது.” அப்போது தங்களை தாழ்த்தி அர்ப்பணித்துக் கொண்ட யாவருக்கும் அவரது மேன்மையான கரத்துக்குள் வருவதற்கு அழைப்பு வரும்.

6. தேவனுடைய அந்த உக்கிரநாளின் உபத்திரவம் நெருங்குவதை உணர்ந்து கொண்ட, கிறிஸ்தவ ராஜ்யங்களின் தலைவர்களின் பயத்தின் காரணமாய் வந்தது. இந்த தெளிவற்ற கொள்கை என்பது மிகவும் தெளிவாய் இருக்கிறது. இதன் ஆரம்பமானது, கலங்கிய குழப்பமான பிரிஸ்பிடேரின் சபையில் தொடங்கியது. இந்த சமாதானம்! சமாதானம்! என்ற கூக்குரலானது எழும்பி வரும் புயலுக்கு மத்தியில் கேட்பது கீழ்க்கண்ட தீர்க்கதரிசனத்தை நமக்கு நினைவுபடுத்துகிறது. “சமாதானமும் சவுக்கியமும் உண்டென்று அவர்கள் சொல்லும் போது, அழிவு சடிதியாய் அவர்கள் மேல் வரும்.” (1தெச 5:3)

பாபிலோனின் பொய்யான முன்னறிவிப்புகளால் தேவனுடைய பிள்ளைகள் ஏமாற்றப்படாமல் இருப்பார்களாக. தேவனிடத்தில் மட்டுமே நாம் பாதுகாப்பான அடைக்கலத்தை பெற முடியும். (சங் 91) நமது ஒரே நம்பிக்கையான கிறிஸ்துவின்

சிலுவையருகே கூடிச் சேருவோமாக. இந்த உலகளாவிய போ-மதங்களின் சகோதரத்துவமும், உண்மையற்ற கிறிஸ்தவமும் அந்த உறவின் மதிப்பை நிரூபிக்கட்டும். கிறிஸ்துவுக்குள்ளான சகோதரத்துவத்தை மட்டுமே நாம் அங்கீகரிப்போம். அவரது விலையேறப் பெற்ற ரத்தத்தை விசுவாசிப்பதின் மூலமாக, இரட்சிப்புக்காக கிறிஸ்துவை மட்டுமே நம்புகிற அனைவரின் சகோதரத்துவத்தை மட்டுமே நாம் அங்கீகரிப்போம். மற்றெல்லா மனிதரும் தேவனுடைய பிள்ளைகள் அல்ல, கிறிஸ்துவை தங்களது இரட்சகருக்கு ஈடாக ஏற்றுக்கொண்டு விசுவாசத்தினால் அவரிடம் வரும்வரைக்கும் அவர்கள் தேவனுடைய பிள்ளைகள் அல்ல. கிறிஸ்துவுக்குள் நாமெல்லாரும் வருவதற்கும் முன் இருந்தது போலவே அவர்கள் “கோபாக்கினையின் பிள்ளைகளாக இருக்கிறார்கள்.” (எபே 2:3) இன்னும் வேறுசிலர் அவனது ஊழியங்களை செய்கின்ற “பொல்லாங்கனுடைய புத்திரர்.” பாவத்தின் நிமித்தம் தேவன் ஆதாமையும், அவனது சந்ததியாரையும் மரணத்துக்குள்ளாக நியாயம் தீர்த்தபோது, அவர் அதற்குப்பிறகு அவர்களை தமது சொந்த குமாரராய் பாவித்து நடத்தவில்லை. ஆனால் இயேசுவின் விலையேறப்பெற்ற இரத்தத்தின் மீது விசுவாசம் கொண்டு அவருக்குள் மனிதன் வந்தபிறகே, தேவனுடைய ஆசீர்வாதமான உறவுக்குள் அவன் மீண்டும் வருகிறான். இதன் விளைவாக, நாம் இனி கோபாக்கினையின் பிள்ளைகளாக இல்லாமல், இயேசுவின் மூலமாய் தேவனுடைய சொந்த பிள்ளைகளாக இருக்கிறோம். மற்ற மனிதரெல்லாம், தேவனால் அறியப்பட்டவர்கள் அல்ல. எனவே, எந்தவிதத்திலும் நமக்கு சகோதரரும் அல்ல. ஆகவே, வெளிச்சத்தின் பிள்ளைகளாக விழித்திருந்து, தெளிந்தவர்களாய் இருக்கக்கூடவோம்; (1தெச 5:5,6) சிலுவை வீரர்கள் சத்தியத்தை குறித்து தைரியமாய் இருக்கக்கூடவர். வானத்தி-ருந்து வருகிற தூதனாவது வேறொரு சவிசேஷத்தை உங்களுக்கு பிரசங்கித்தால் நீங்கள் ஏற்கவேண்டாம். (கலா 1:8) அதோடு கூட “இந்த உலகத்தின் பாவத்தை சுமந்து தீர்த்த தேவாட்டுக்குட்டியை” உண்மையோடு பின்தொடர்ந்து தங்கள் ஜீவனை காத்துக்கொள்ளும் கூட்டத்தாரை தவிர வேறு யாருடனும் ஐக்கியம் கொள்ளவேண்டாம்.

தங்களுடைய தப்பாறையான போதகங்கள் மற்றும் தீய நடவடிக்கைகளை பாதுகாக்கக் கூடிய மாபெரும் “உலகமதம்” என்கிற புற மதங்களோடு பேர் சபையானது ஐக்கியப்பட விரும்புகின்றது. இவ்விதமான மத ஒருமைப்பாட்டில் அத்தனை விருப்பம் இல்லாதவர்களது கருத்தையும், உலகத்தின் வருந்தத்தக்க நிலைமையையும், தப்பாறையான மதங்களின் தீமையான பலன்களையும், தற்கால நிலைமையில் உலகத்தை மாற்ற இயலாத சபையின் நம்பிக்கையின்மையையும் நாம் பார்க்கலாம். பரலோகத்தில் பேரெழுதப்பட்ட பரிசுத்த ஆவியினால் ஜெனிப்பிக்கப்பட்டு, உண்மையும் விசுவாசமுள்ள உண்மையான சபை, முழுமையடைந்து ஆயிரவருட இராஜ்யத்தில் கிறிஸ்துவுடன் உயர்த்தப்பட்ட பின்னரே உலகத்தை தேவனிடத்திற்கும் அவரது நீதியினிடத்திற்கும் திருப்ப முடியும்.

மிஷினரி ரெவ்யூவின் அங்கத்தினர் ஒருவர் சில வருடங்களுக்கு முன், உலகமனைத்தையும் மதமாற்றும் வேலையில் சபை கண்டிருக்கும் தோல்வியைக் குறித்து கீழ்க்கண்டவாறு கூறுகிறார்:

“ஒரு ஆயிரம் மில்-யன் ஆத்துமாக்கள், மனித சமுதாயத்தின் மூன்றில் இரண்டு பாகம் புறஜாதியார் விக்கிரக ஆராதனைக்காரர் மற்றும் முஸ்லீம்களாகிய இவர்களில், பெரும்பாலானோர் இதுவரை வேதத்தை பார்த்ததோ அல்லது சவிசேஷத்தை கேட்டதோ கிடையாது. இந்த ஆயிரம் மில்-யன் மக்களுக்காக ஆணும், பெண்ணுமாய் ஏறக்குறைய 10,000 புரட்டஸ்டன்ட் சவிசேஷர்கள் அனுப்பப்பட்டு வருகின்றனர். ஆனால் திபெத், மத்திய ஆசியாவின் பெரும்பகுதி, ஆப்கானிஸ்தான், பலுஜிஸ்தான், அனைத்து அரபு நாடுகள், சூடானின் பெரும்பகுதி, அபிசீனியா மற்றும் பி-ப்பைன் தீவுகள் ஆகிய இடத்திற்கு ஒரு மிஷினரி கூட அனுப்பப்படவில்லை. மேற்கு சீனாவின் பெரும்பகுதிகள், கிழக்கு மற்றும் மத்திய காங்கோ, தென் அமெரிக்காவின் பெரும்பகுதி மற்றும் அநேக கடற்பகுதியின் தீவுகள் யாவும் முற்றிலுமாய் கவனிக்கப்படாமலேயே இருக்கின்றன.”

போதகர் ஜேம்ஸ் ஜான்ஸ்டன் எஃப்.எஸ்.எஸ். என்பவர் புரட்டஸ்டன்ட் மிஷினரிகளின் நூற்றாண்டு என்றதொரு கைப்பிரதி

மூலம் கீழ்க்கண்ட புள்ளி விபரத்தை தருகிறார். அது கிறிஸ்தவ உலகை திகைப்படையச் செய்ய போதுமான அச்சுறுத்தல் என்று கூறப்படுகிறது. அந்த துண்டு பிரசுரத்தின் சாராம்சம் : (1) கடந்த நூற்றாண்டில் புரட்டஸ்டன்ட்கள் மூன்று மில்-யன் பேரை புறமதத்தி-ருந்து மதம் மாற்றி வெற்றி கண்டிருக்கின்றனர். அதே சமயம், இதே காலகட்டத்தில் குறைந்தது இருநூறு மில்-யன் பேர் புறமதத்தவரின் எண்ணிக்கை பெருகியிருக்கின்றனர். (2) இந்த மக்கள் தொகை ஏற்றமானது புறஜாதிகளின் இயல்பான மக்கள் தொகை பெருக்கத்தால் மட்டும் ஏற்படவில்லை. ஆனால் உண்மையில் பிரம்ம, புத்த, முகமதிய மதத்திற்கு புரட்டஸ்டன்ட் கிறிஸ்தவ சபை மாற்றினதைக் காட்டிலும் எண்ணிலடங்காதவர்கள் இவர்கள் கொள்கைகளுக்கு மாறிவிட்டனர். ஆகவே கிறிஸ்தவ மதத்துக்கு மாறுவதனால், இந்து மதம் இழக்கும் ஒவ்வொருவருக்கும் பதிலாக, ஆயிரம் இந்திய பழங்குடிகளை சம்பாதித்துவிடுகிறது. இது தொடர்ந்து நடக்கிற ஒன்றாகும். புத்தமதமானது சைனாவின் பழங்குடியினரான வடபகுதியில் இருப்பவரிடையே குறிப்பிடத்தகுந்த மதமாற்றத்தை உருவாக்கி வருகிறது. மட்டுமன்றி, அமெரிக்காவிலும், ஆஸ்திரே-யாவிலும் குடியேறும் சீனர்களை பின் தொடர்ந்து போய் அங்கு கூட சீனாவின் வினோதமான ஆலயங்களை நிறுவுகின்றது. ஆனால் இவர்கள் எல்லோரையும் விட முகமதியர்கள் அசாதாரணமானதொரு முன்னேற்றத்தை சாதித்திருக்கின்றனர். ஆப்பிரிக்காவின் குறிப்பிட்ட பகுதிகளில் இது ஆச்சரியப்படும் அளவுக்கு துரிதமாய் பரவி வருகின்றது. அதோடு இந்தியாவிலும், தீவுகள் நிறைந்த கடற்பகுதியிலும் குறைவான அளவில் ஆனால் படுவேகத்தில் பரவுகின்றது. இந்தவித காரணங்களால் தான் அந்த கனவான் தான் கூறியதை உணர்ந்து ஒப்புக் கொள்கிறார். ஆனால், சபையானது சீக்கிரத்தில் உலகத்தை மதம் மாற்றிவிடும் என்று உறுதியுடன் கூறும் விமர்சனத்தை கேட்டு அமைதியை கடைபிடிக்க முயற்சிக்கிறார். மேலும் இந்த முழு உலகத்துக்கும் சுவிசேஷம் சொல்லவும், அனைத்து முறைமைகளையும் மாற்றவும் போதுமான அளவுக்கு பணமும், மனித பலமும் புரட்டஸ்டன்ட் சபைகளிடையே இருக்கிறது என்பதை இவர் உறுதியுடன் கூறுகிறார். இதே காரியத்தை குறித்து

மெத்தடிஸ்ட் டைம்ஸ் மிகவும் பெருமையாய் கூறுகிறதாவது :

“இதுவரை நாம் சுருக்கமாய் கூறிய அச்சம் தரும் உண்மைகளை குறித்து எந்த மனிதனும் ஆச்சரியப்படத் தேவையில்லை.... கடந்த நூறு ஆண்டுகளின் நிகழ்வுகளை தேவன் ஒழுங்குபடுத்தியிருக்கிறார். அதன்படி கர்த்தருடைய நாமத்தினால் இந்த முழுஉலகத்தையும் மிக எளிதாக ஜெயம் கொள்ள இயலும். நாம் ஒருவேளை மனித தேவைகளில் முக்கியமான துணிச்சலான கொள்கை மற்றும் ஏராளமான பணம் இவைகளை கையாண்டிருக்க வேண்டும்.”

மற்றொரு சிந்தனையாளர் கூறுகிறார்: “சபையோரின் வருமானத்தில் பத்தில் ஒரு பாகம் நமக்கு கிடைக்குமாயின் அது இந்த சுவிசேஷ ஊழியத்தை உள்நாட்டிலும், வெளிநாட்டிலும் செய்ய போதுமானதாக இருக்கும் அல்லது வெளிநாட்டின் ஊழியங்களுக்கு, உள்நாட்டு சொந்த செலவுகள் போக இருக்கும் வருடாந்திர சேமிப்பில் பத்தில் ஒரு பாகம் கிடைத்தாலும் கூட 12,000 மிஷினரிகள் ஒரே நேரத்தில் களத்தில் இறக்கிவிடலாம்.”

ஆம், பணம் ஒன்றே அத்தியாவசியமானதாக இருக்கிறது. ஒருவேளை இந்த பெயர் சபைகள் தன்னைத்தான் வெறுத்து அதன் விளைவாய் சபையோரின் மாத வருமானத்தில் தசமபாகத்தையோ அல்லது அவர்களது வருடாந்திர சேமிப்பில் தசம பாகத்தையோ கொடுக்கும்படி செய்யப்பட்டால், அப்போது தான் உலகத்தின் ரட்சிப்பு ஆரம்பிக்கும் என்று இவர்கள் இன்னும் நம்பிக்கையோடு எதிர்பார்ப்பார்கள். ஆனால், இது தவறுதலான ஒரு நம்பிக்கையாகவே இருக்கும். சபைகளில் இருக்கும் இந்த மோசமான உலக சிந்தையை மேற்கொள்வதைக் காட்டிலும், புறமதத்தவரை கிறிஸ்தவத்துக்கு மாற்றுவது மிகவும் எளிதான காரியமே.

ஒருவேளை இந்த 12,000 மிஷினரிகள் வெளி தேசங்களில் இப்போதே பணியமர்த்தப்பட்டாலும், தங்கள் சொந்த தேசத்தில் சொந்த சகோதரர்களிடத்தில் அனுப்பப்படுவது இன்னும் வெற்றிகரமானதாக இருக்காதா? கிறிஸ்தியன் ஸ்டேன்டர்ட் என்ற பத்திரிகையில் மிகவும் பிரபலமான புரட்டஸ்டன்ட் குருவான போதகர். டி. டிவிட் டால்மேஜ் வெளியிட்ட ஒரு அறிக்கை :

“இந்த தேசத்தில் சபை ஊழியங்கள் மிகவும் சிறப்பாய் இருக்கிறது. நம்மிடம் 60,000 ஊழியர்கள் இருக்கிறார்கள். நம்மிடம் விலையுயர்ந்த இசைக்கருவிகள் உண்டு. நம்மிடம் பிரபலமான ஞாயிறு பாடசாலைகள் உண்டு. இவையாவும் இருந்தும் கூட ஒரு வருடத்தில் சராசரி இரண்டிற்கும் குறைவானவர்களே, கடந்த 25 ஆண்டுகளில் நம் நாட்டு சபைகளில் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பது நான் உங்களுக்கு கொடுக்கும் குறிப்பிடத்தக்கதொரு புள்ளிவிவரம் ஆகும்.

“சராசரி நான்கு அல்லது ஐந்து இறப்பு நமது சபைகளில் காணப்படுகிறது. இந்த வேகத்தில் போனால், இந்த உலகை எவ்வளவு சீக்கிரத்தில் தேவனிடத்தில் கொண்டு வரமுடியும்? இரண்டு பேரை சம்பாதித்து நான்கு பேரை இழக்கிறோம். நித்தியபிதாவே! இது எப்படி ஆகுமோ? மிகவும் எளிமையாய் உங்களுக்கு சொல்வதானால், இங்குமங்குமாய் கிறிஸ்தவ வீரர்களின் படை முன்னேறி செல்கிறது. சபையோ காளை பந்தயத்தின் படுபயங்கரமான தோல்விக்குள் கிடக்கிறது.”

கொஞ்சநாட்களுக்கு முன் ஆங்கில சபையைச் சேர்ந்த கேனன் டெய்லர் என்பவர், கிறிஸ்தவ ஊழியங்கள் தோல்வியடைந்ததா? என்ற கேள்வியை விவாதித்தார். அந்த செய்தியானது ஆங்கில சபை கூட்டத்தின் முன் வாசிக்கப்பட்டது. இதில் அவர் கூறியபடி முகமதிய மதம் ஒன்று மட்டுமே கிறிஸ்தவ மதத்துக்கு இணையானது மட்டும் அல்ல, அது ஆசியா மற்றும் ஆப்பிரிக்காவின் அநேக ஜனங்களுக்கு மிகவும் பொருத்தமானதாக இருக்கிறது. ஆகவே, அது போகும் முன்னேற்ற வேகத்தைப் பார்த்தால் கிறிஸ்தவ மதம் ஒருபோதும் புறமதத்தை மிஞ்சிவிட முடியும் என்று நம்பவே முடியாது. ஒரு வருடத்தில் ஆசியா மற்றும் ஆப்பிரிக்காவில் இறப்பை விட பிறப்பு எண்ணிக்கை பதினொன்று மில்-யன் அதிகமாக உள்ளது. அதில் கிறிஸ்தவர்களின் எண்ணிக்கை 60,000மாக கூடுகிறது. புறமத மக்களை மிஞ்ச 183 வருடங்கள் தேவைப்படும். மேலும் அவர் கூறுகிறார்:

“ஞாயிறு பாடசாலை பிள்ளைகளுடைய சேமிப்பு பணத்தை, ஏழை புறமதத்தவரை மதம் மாற்றுகிறதான வெளிவேஷத்துக்கு

பலவந்தமாய் சேகரித்து, அதனை வருடத்தில் 12,000 பவுண்ட் பணத்தை எந்த பலனும் அளிக்காத தேசங்களில் அதுவும் புறமதத்தாரே இல்லாத இடங்களில் செலவு செய்கின்றனர். இது என்னைப் பொறுத்தவரை ஒரு குற்றமே. அதுவும் பாசாங்கு செய்து பணம் பெறுவதென்பது குற்றமே.”

ஊழியத்தின் தோல்விக்கான காரணத்தை கூறும்போது, இதில் பிரிவினைகள் ஆரம்பித்துவிட்டதும், மிஷினரிகள் தங்கள் பணியின் மீது முழு அர்ப்பணிப்பு இல்லாமையும் அதோடு இவர்கள் ஐரோப்பிய ஆடம்பர சௌகரியங்களை விட மேலான நிலையில் இளவரசர்களைப் போல் வாழும் குறிக்கோளுடன் இருப்பதுமே ஆகும் என்கிறார் திரு. டெய்லர் என்பவர். அவர் முப்பத்து நான்கு வருடம் மிஷினரி ஊழியம் செய்யும் டாக்டர் லெக்கி என்பவரைக் குறித்து கூறுகிறதாவது :

“கிறிஸ்தவ மதமானது தனக்குள்ளேயே இருக்கும் கசப்பான உள் விரோதங்களால் பாழாக்கப்பட்டிருப்பதையும், அதோடு அங்கிருக்கும் உள்நாட்டு பிரஜைகளோடு இணைந்து மது அருந்துதல், விபச்சாரம் போன்ற ஒழுக்கக்கேடுகளில் ஈடுபடுவதுமே மதம் மாற்றம் செய்வதற்கு நமக்கு இத்தனை தாமதப்படுகிறது என்பதாக அவர் நினைக்கிறார். பிஷப் ஸ்டீர் என்பவர் மிஷினரிகளிடையே உள்ள சச்சரவு மற்றும் சமுதாயத்தின் போட்டி மனப்பான்மை ஆகிய இரண்டு பெரியத்தடைகளே வெற்றிக்கு இடைஞ்சலாக உள்ளது என்று நினைக்கிறார்.”

ஆனால் கேனன் டெய்லர் மற்றும் இன்னும் அநேகரின் நம்பிக்கையானது, மாபெரும் மதபேரவையில் ஒக்கப்பட்டபோது மௌனமான விமர்சனம் ஒன்று நமக்கு வந்தது. அது இந்த புறமதங்கள் கிறிஸ்தவ மதத்தைக் காட்டிலும் நல்லதாகவும், தங்கள் சொந்த தேசங்களின் தேவைகளுக்கு மிகவும் பொருத்தமானதாகவும் இருக்கிறது என்பதே. காலம் சென்ற பிஷப் ஃபோஸ்டர் என்பவரது கருத்துப்படி வித்தியாசமானதொரு ஆலோசனை நமக்கு வருகிறது. இவர் மெத்தடிஸ்ட் எபிஸ்கோபல் சபையை சேர்ந்தவர். ஒரு வருடத்திற்கு முன் உலக சுற்றுபயணத்தை முடித்து திரும்பியவுடன் கீழ்க்கண்டதொரு விளக்கமான வர்ணனையை புறமதங்களின்

இருளில் இவ்வுலகத்தின் பரிதாபமான நிலைமையை குறித்து கூறுகிறார்:

“நீங்கள் இதுவரை கண்டிராத அளவுக்கு ஏழ்மை, சீரழிவு இவைகள் ஒதுக்குப்புறமான இடங்களின் துர்பாக்கியமான நிலையை புரிந்து கொள்வது கடினமே. இந்த அவலமான காரியங்கள், அங்கிருந்து நீங்கள் கடந்து போனபிறகும் கூட உங்கள் மனதை படுபயங்கரமாய் சுற்றி சுற்றி வரும். அந்த துயர்மிகு அசிங்கமான இருப்பிடமும், பசி பட்டினியால் மெ-ந்த, அழுக்கான தோற்றமும் ஆகிய மேற்கூறிய யாவையும் ஒன்று திரட்டி ஒரு காட்சியை உருவாக்கிக் கொள்ளுங்கள். இதற்கு மாறாக ஒரு கடுமையான இருளை அல்லது குறைந்த வெளிச்சமிட்டு, இதனை இந்த பூமியின் ஒரு பாதி பகுதி மீது தொங்கவிடவும். அப்படி செய்வது கூட உண்மை நிலையை சரியாக விளக்குவதாகாது. இந்த சூழ்நிலை ஒரு நம்பிக்கையற்ற தொடர்ச்சி என்றே புரிந்துகொள்ள வேண்டும். மேலும் அது எந்த நம்பிக்கையோ அல்லது எந்தவித எதிர்பார்ப்போ கூட இருக்கமுடியாத ஒரு நிலையும் கூட. இதுவே புறமதத்தவரின் ஏழ்மை நிலை. நீங்கள் வறுமை என்ன என்பதையே பார்த்ததே கிடையாது. இது உங்களுக்கு அர்த்தம் புரியாத ஒரு வார்த்தையாகும். நீங்கள் அழைக்கும் வறுமை என்பது ஆஸ்தியும், ஆடம்பரமுமே. இது ஏதோ ஒரு சமயத்தில் வந்து போவதோ, முடியும் தருவாயில் இருக்கும் ஒன்றோ அல்லது ஏதோ அவல நிலை உள்ள பிரத்தியோகமான சில இடங்களில் மட்டும் காணப்படுவது என்றோ நினைக்கவேண்டாம். இது பிரபஞ்சம் முழுவதும் பரவி இருக்கும் ஒரு நிலையே. இது பசி, நிர்வாணம், மிருகத்தனமான செயல் ஆகியவற்றின் ஒட்டுமொத்த உருவம். நாளை இந்த நிலை சற்று குறையும் என்ற எதிர்பார்ப்பும் முற்றிலும் கிடையாது. ஆப்பிரிக்காவையும், ஆசியாவையும் இந்த நிலையில் வைத்து பார்க்கும் போது இந்த காட்சியை ஆண், பெண் குழந்தைகளால் அதுவும் திரளான கூட்டமாய், உங்கள் பெரும் நகரங்கள், பட்டணங்கள், கிராமங்கள், புறநகர் பகுதிகள் யாவற்றின் மக்கள் தொகையைக் காட்டிலும் இருபது மடங்கு அதிகமான எண்ணிக்கையை அதில் சேருங்கள். உங்கள் ஒருவருக்கு அவர்கள் இருபது பேர் என்ற கணக்கில் பார்த்தாலும் கூட அதன் உண்மை நிலையை விளக்க நான் தவறிவிட்டேன் என்றே கூறலாம்.

“இப்போது மேலும் தேவன் அற்றதொரு,

நம்பிக்கையற்றதொரு நிலையுடன் இந்த உலகில் மிருகங்களைப் போலவும், எதிர்கால நம்பிக்கை கொஞ்சமும் இன்றி வாழும் இந்த பரிதாபமான திரளான கூட்டத்தைக் குறித்து சிந்தித்து பாருங்கள். இவர்களும் கூட நாம் பெற்றிருக்கும் அதே மனுஷீகத் தன்மையை பெற்றிருக்கிறார்கள் என்பதை அனுசரித்து இவ்வித காட்சியை ஒப்பிட்டு பாருங்கள். இத்தனை இலட்சக்கணக்கான இதயங்களில் எவற்றிலும் கூட எந்த மனுஷீக எதிர்பார்ப்புகளுமே கிடையாது. மேலும், இவர்கள் பரிசுத்தமாக்கப்பட்டு, எந்தவித மேன்மை அடையவும் முடியாது. மேலும் இத்தனை இழிவான அழிவின் பிடியில் இருக்கும் இந்த பகுதியானது நாம் வசிக்கும் பூமிக்கு சரியானதாகவோ அல்லது நம்மைவிட மிஞ்சிவிடவும் கூடும் என்ற அளவுக்கு மாற்றப்பட அவர்களுக்கு நாம் என்னத்தை கொடுக்கக்கூடும். நட்சத்திரமற்ற ஒரு வானத்தை வரைந்து, அதை இருட்டில் மாட்டி வையுங்கள். மலைகளை நீண்ட துணியால் மூடி, நெருங்கமுடியாத மரங்களடர்ந்த நீண்ட இருண்ட பாதையுடன், எல்லா நிலப்பகுதியையும், கடற்கரையையும் நீண்ட திரையால் மூடி, மிகவும் மோசமான தெளிவற்ற நிலையை பசியும் கவலை தோய்ந்த முகத்துடனான ஆணும், துக்கத்தில் ஆழ்ந்திருக்கும் பெண்கள் மற்றும் எந்த நம்பிக்கையும் அற்ற பிள்ளைகளால் நிரம்பவும், இது தான் புறமத உலகத்தின் தோற்றம். பழங்கால கவிஞர் இந்த மக்களை ஒரு தரிசனத்தில் கண்டு இப்படியாய் எழுதுகிறார்: 'மரணத்தின் நிழ-ல், எல்லையில் அமர்ந்திருக்கும் இப்படிப்பட்டவர்களுக்கு' வெளிச்சம் இன்னும் வரவில்லை. ஆகவே அங்கேயே இன்னும் அமர்ந்திருக்கின்றனர். அந்த நீண்ட, நெடிய இரவின் வழியாய் காத்திருந்து காலைநேர விடியலுக்காய் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கின்றனர்.

“இந்த மரணத்தின் நிழ-ல், எல்லையில் ஓராயிரம் மில்-யன் மக்கள் வாழ்கின்றனர். இதே பகுதியில் அவர்களது மூதாதையர்கள் இருபத்தைந்து நூற்றாண்டுகளுக்கு முன் வாழ்ந்தனர். அங்கேயே இவர்களும் இன்னும் காத்திருந்து, கடுமையான வறுமையிலேயே காலத்தை கடத்திக் கொண்டு இருக்கின்றனர். ஆனால் மிகக்குறைந்த அத்தியாவசியத் தேவைகளைக் கூட சந்திக்க முடியாதபடி உள்ளனர். ஆயிரக்கணக்கானோர் வேர்களையும், சிறு செடிகளையும் மட்டுமே

உண்டு உயிர்வாழ்கின்றனர். இன்னும் அநேக காரியங்களை கூறமுடியும். ஆனால் கொஞ்சம் மட்டுமே கூறியிருக்கிறோம். அரசாங்கம் மற்றும் சமூகத்துறைகளில் தொழில் பார்ப்பவர்கள் இவர்களது உழைப்பின் ஊதியத்தை திருடிக் கொண்டு உழைப்புக்கேற்ற கூ-யைக் கூட அதாவது ஒரு நாளைக்கு 3 செண்டு கூட அவர்களுக்கு தருவதில்லை. ஒரு மிருகத்தின் தேவைகளுக்கும் குறைவானதைக் கூட பெறமுடிவதில்லை. திரளானவர்கள் பாதி பட்டினியும், பாதி நிர்வாணமுமாக வசதியற்ற இடங்களில் வசிக்கின்றனர். இவர்களது சர்வாதிகார முதலாளிகளின் மிருகத்தனமான அதிகாரத்தால் மனுஷீகத்தன்மையின் எந்த சாயலுமே தெரியாத அளவுக்கு இவர்களை அடிமைப்படுத்தி ஊமைத் தன்மையும், குருட்டுத் தனமான ஏக்கப் பெருமூச்சுமே இவர்களுக்கு உரியதாக்கி விடுகின்றன. இவர்களுக்கு எதைக் குறித்தும் விவரம் தெரியாது. இவர்களே நமது சகோதர சகோதரிகளாகிய புறமத ஆண், பெண்கள்.

“இந்த விகாரமான, கொடூரமான காட்சியின் தோற்றம், நம்மை உறையவைத்துவிடும். நமது கவலையற்ற சிரத்தையற்ற கண்ணோட்டத்துடன் பார்த்தோமாகில், அவர்கள் முற்றிலுமாய் புறக்கணிக்கப்பட்டவர்களே. நம்மைவிட்டு அவர்கள் வெகுதூரம் இருக்கின்றார்கள். நாமும்கூட நமது ஆடம்பர கேளிக்கைகளில் அதிகமாய் மூழ்கிவிட்ட படியால் இவர்களை பார்க்கவோ அல்லது இவர்களை குறித்து சிந்திக்கவோ கூட தவறிவிட்டோம். இவையாவும் இந்த காட்சியில் தெளிவாய் தெரியவில்லை. இவர்களைக் குறித்து இனியும் நாம் யோசிக்காமல் இருந்தால், நமக்கு கிடைத்திருக்கும் இந்த வெளிச்சமானது நம்மை நிஜத்துக்கு நேராய் அழைத்துச் செல்லாமல், கற்பனையான மாய உலகுக்கே வழிகாட்டுகிறதாக இருக்கும். நாம் மாபெரும் நகரங்களையும், சக்கரவர்த்திகள் மற்றும் ராஜாக்களின் பிரமாண்டங்களையும், ஆடம்பர ஆரவாரமான ராஜசபைகளையும், அழகுடைய இயற்கை காட்சிகள் ஆகியவைகளையே பார்க்கிறோம். இவையாவும் கற்பனை திறனால் அழகூட்டப்பட்டு, அநேக பிரயாணிகள் அதில் தங்கள் பணத்தை செலவிடும்படி செய்கின்றன. அந்த காட்சியினால் நாம் மிகவும் கவரப்பட்டு மகிழ்கிறோம். ஆனால் இந்த

ஜனங்களுடைய வீடுகளை, அவர்களது மத நிலையினை ஆழ்ந்து பார்ப்போமாகில், கோயில்களும், கற்பனை வளம் நிறைந்த அழகிய வண்ண ஓவியங்களும், கவர்ச்சியான உள்நாட்டு சம்பவங்கள் ஆகியவைகளால் கவரப்பட்டுவிடுகிறோம். நாம் கூறுகிறபடி புற உலகமானது அத்தனை மோசமானதாக ஒன்றும் இல்லை. அவர்களுக்கும் அவர்களது சொந்த மதம் உண்டு. அவர்களுக்கும் சொந்த சந்தோஷங்களும் உண்டு. இந்த சமாதானப்படக்கூடிய ஒரு கருத்தோடு உலகத்தை குறித்த வர்ணனையை நாம் முடித்துக் கொள்வோம். ஓ, என்ன ஒரு நாசமுண்டாக்கக்கூடிய மாயத் தோற்றம். உண்மை காட்சியானது நிழலாக நிற்கிறது. மிகவும் பரிதாபமான, தட்டுத்தடுமாறிக் கொண்டிருக்கும், பாவம் நிறைந்த கோடிக்கணக்கானோர் தேவன் அற்றவராகவும், எந்த நம்பிக்கை இல்லாதவரும், வீடுகள் இன்றி, கொடுமைக்குள்ளாகி, நண்பர்களின்றி விடிவற்ற இரவின் வாரிசுகளாக வாழ்வுக்கும், சாவுக்கும் இடையிலான நம்பிக்கையற்ற மங்கலான ஒளியில் தண்டிக்கப்பட்டு இருக்கும் இவர்கள் கவனிக்கப்படாமல் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் இந்த மரண நிழ-ல் வழிவிச் சென்று கொண்டு, பட்டினியால் மெ-ந்து, பசியிலும், நிர்வாணத்திலும், நம்பிக்கையின்றி, மிருகங்களைப் போல இருக்கின்றனர். அவர்கள் ஏதோ சிறு எண்ணிக்கையினர் அல்ல. நடைபாதைகளில் சுருண்டு கொண்டு, எதற்கும் உபயோகமற்றவர்களாய் தங்களை எண்ணி தங்கள் சகமனிதர் முன் தங்களை மறைத்துக்கொண்டு துரதிருஷ்டசா-களாய் வாழ்கின்றனர். அப்படிப்பட்டவர் கோடி, கோடியானோர், இந்த அழகான உலகில், தெருக்களையும், பிரம்மாண்டமான நகர குடியிருப்புகளில் அலை மோதிக் கொண்டு, தங்களைப் போன்ற கோடிக்கணக்கானோரை பார்க்கும்படி நமக்கு விண்ணப்பம் விடுத்துக் கொண்டிருக்கின்றனர். அங்கே அவர்களுடைய முன்னோர்கள் எந்தவித நம்பிக்கையும் இன்றி வாழ்ந்து மரித்துவிட்டனர். அங்கேயே அவர்களுடைய பிள்ளைகள் அதே சூழ்நிலையுடன் பிறந்துருக்கின்றனர். அங்கே பிறப்போ, இறப்போ அவர்களுடைய ஆத்துமாவுக்காக எந்த மனிதனும் கவலைப்படுவது இல்லை.

“அதுதான் புறசமயத்தாரின் உலகம். அங்கு மாபெரும்

நகரங்கள், மாபெரும் கோயில்கள், பிரம்மாண்டமான கல்லறை மாடங்கள், தங்களை பொன் ஆபரணங்கள் முழுவதும் அலங்கரித்துக் கொண்டுள்ள அதிக செல்வாக்கும், வசதியும் உள்ள சில பணக்கார கொடுங்கோலர்களும் அவர்களுக்குள் உண்டு. ஆனால் இந்த கோடிக்கணக்கானோர் பயத்திலும், பட்டினியிலும் கூனி போயிருக்கும் துன்ப இரவில் இருக்கிறார்கள். தங்களது கவலை தோய்ந்த வீடுகளிலும், கொடூரமான விடிவற்ற நிலையிலும் அவர்களை நான் பார்த்திருக்கிறேன். அதுவும் போஸ்போரசி-ருந்து (Bosphorus) கங்கை வரையில் அவர்களது கோயில்களிலும், விழாக்களிலும், விகாரமான விக்கிரகங்கள், கற்சிலைகள் மற்றும் குரங்கு தெய்வம் ஆகியவைகளின் முன்பு தரைமட்டும் வீழ்ந்து வணங்குகின்றனர். அதையும் பார்த்திருக்கிறேன். நெடுஞ்சாலைகளிலும், தெருக்களிலும் ஊர்வலமாய் ஒளியிழந்த முகங்களும், நம்பிக்கையற்ற, பசியால் வாடும் முகங்களும் நினைவை விட்டு என்றுமே நீங்காத உருவங்களாய் நினைவில் பதிந்துவிட்டன.

“இந்த புறமயத்தாரின் உலகில் மனிதருக்கு எந்த நம்பிக்கையுமே கிடையாது என்பதை நாம் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும் என்று நான் நினைக்கிறேன். நமக்கென்று கொடுப்பதற்கு அவர்களிடத்தில் எந்த ஒரு சிறு ஒளியோ, ஒரு சிறு துளியோ இல்லை. இது மனுக்குலத்தின் கழுத்தில் கனத்த ஒரு பாரமாகத் தொங்குவதுடன், இவர்களை இன்னும் ஆழமான இருளுக்குள்ளும் மரணத்துக்குள்ளும் மூழ்கடிக்கிறது. இதன் ஒவ்வொரு மூச்சும், தொற்றிப் பரவுகிறதாய் இருக்கிறது. இதன் ஸ்பரிசும் மரணம். அதன் பேயைப் போன்றதொரு தோற்றம் ஒரு இருண்ட பகுதியில் நின்று நம்மை அச்சுறுத்துவது போல அதன் தோற்றம் நம்மை திகைக்கச் செய்கிறதாய் இருக்கிறது. இதேநிலை உச்சகட்டத்தில் நூற்றாண்டு காலமாய் ஆதிக்கம் செலுத்தி, காலத்தை இருளடையச் செய்கிறது.

“இந்த எண்ணிலடங்கா கோடிக்கணக்கானோர் வரப்போகிற யுகத்திலாவது மீட்கப்பட இயலுமா என்று நான் என் கேள்வியை எழுப்பவில்லை. சுவிசேஷம் கூறப்படுமாயின் இவர்களது நிலைமை

முன்னேற்றத்தைக் காணக்கூடும் என்றோ, அல்லது அதே திசையில் வாய்ப்புக்கள் அதிகம் இருக்கும் என்றோ நான் உறுதியாய் கூறவில்லை. கூடுமானவரை இந்த சுவிசேஷம் இல்லாமலேயே அப்படியே ரட்சிக்கப்படக்கூடும். நான் விவாதிக்க வந்த பிரச்சனையில் இந்த கேள்விக்கே இடமில்லை. நான் கூறுவது இந்த உலகத்தின் கண்ணோட்டம், இப்படி நான் குறிப்பிடுவது காலத்தை குறித்த ஒரு கண்ணோட்டமே அன்றி நித்திய வாழ்வை குறித்து அல்ல. இவர்கள் புறமதத்தவராய் இருந்துவிட்டுப் போகட்டும் என்ற பயங்கரமான ஒரு எண்ணம் என் மனதில் ஏற்பட்டு விடுமாயின், இப்படிப்பட்ட தேவனைக் குறித்து சொல்லப்படும் சுவிசேஷத்தை நான் இவர்களிடத்திற்கு அனுப்பமாட்டேன். இந்த அச்சமூட்டும் எண்ணம் ஒன்று மட்டுமே இந்த உலகத்துக்குண்டான எல்லா நம்பிக்கைகளையும் முடக்கிவிடக்கூடும். மேலும், நித்தியத்தை ஒரு சிறைக்குள் அடைத்துவிடும். யார் தான் ரட்சிக்கப்படக்கூடும் என்ற வித்தியாசமே இல்லாமல் போய்விடும். இப்படிப்பட்ட அவமதிப்பான, வெட்கக்கேடான செயலை அனுமதிக்கக்கூடிய ஆட்சியை செய்யும் தெய்வத்துடன் எந்த சாதாரண மனிதனாலும், பரலோகத்தைக் கூட சந்தோஷமாய் அனுபவிக்க இயலாது. ஆகவே, இந்த பூலோகத்தின் மேல் தேவன் ஒருவர் உண்டு. அவர் நம்மைப் போல் குற்றமும் உடையவர் அல்ல. மரித்தோரையும், உயிருள்ளோரையும், இன்னும் பிறக்கப் போகும் புறமதத்தவராகிய ஆயிரக்கணக்கானோரையும் ஒருவரும் தப்பிக்க முடியாதபடி மீளா தண்டனைக்கு நியாயம் தீர்ப்பார். அதே சமயம் இவர் இந்த உலகத்தை ஒரு மிகப்பெரிய பயங்கரமான இடமாக மாற்றி, அதில் படுபயங்கரமான அச்சத்தை உருவாக்கி அதி-ருந்து விடிவே இல்லாமல் செய்துவிடுவார் என்று தேவனைக் குறித்து அவர்களுக்கு சொல்வதின் மூலம் நீங்கள் அவரை அவர்கள் எப்போதுமே வணங்க இயலாதபடி செய்கிறீர்கள். அவர்கள் தங்களது தலைவராகிய பிசாசுகளை மட்டுமே வணங்குவார்கள்.”

மேலும் பிஷப்பானவர் கூறும்போது கூட உலகத்தின் ஜனத்தொகை 1,450,000,000 ஆக இருப்பதாய் கணக்கிட்டபோது 1,100,000,000 பேர் புறமதத்தை சார்ந்தவர்களாக இருந்தனர். ஆகவே, (ஆம் உண்மையில் யாவருமே) பெயர் கிறிஸ்தவர்கள் யாவருமே,

ஒன்று புறமத்தவராகவோ அல்லது அந்திகிறிஸ்துவைச் சார்ந்தவராகவோ இருந்தனர். ஆகவே சபை பதினெட்டு நூற்றாண்டுகளில் இந்த உலகத்தை மதம் மாறச் செய்வதில் தோல்வியே கண்டிருக்கிறது. மேலும் கிறிஸ்துவின் மீதான விசுவாசம் இல்லாமலேயே இந்த கோடிக்கணக்கான புறமத்தவர் இரட்சிக்கப்பட வேண்டும் என்று, சபையானது இவர்களை மீட்கும் முயற்சியில் ஈடுபடுவதி-ருந்து விடுபட அவர் ஆலோசனைக் கூறினார். மனிதனுடைய இந்த கேடான தற்கால உபத்திரவத்தின் பொறுப்பி-ருந்து தேவனை விடுவித்துவிடுவதைப் போல அவர் கூறுகிறார். “தேவன் தனக்குண்டான வல்லமையைக் கொண்டு மிகச்சிறந்ததையே செய்து கொண்டிருக்கிறார்.”

சர்ச்சைமஸ் என்ற பத்திரிக்கையில் சில வருடங்களுக்கு முன் நியூசிலாந்தின் மவுரி என்ற பழங்குடியினர் ஒருவர் கூறியதி-ருந்து சில முக்கியப் பகுதிகளை பிரசுரித்திருக்கிறது. இந்த உலகத்தை முடிந்த அளவுக்காவது மேன்மைபடுத்துவதில் சபையின் தோல்விக்கான காரணத்தை குறித்து இவர்கூறியது. உண்மையில் இது ஒரு நியூசிலாந்து பத்திரிகையில் வெளியானதே :

“கிறிஸ்தவ சபையின் பிஷ்ப்பால் நடத்தப்பட்ட ஒரு கூட்டத்தை குறித்த ஒரு அறிக்கையை (நியூசிலாந்து பழங்குடியினரிடையே) சில நாட்களுக்கு முன் அளித்தீர்கள். நான் அந்த கூட்டத்தில் கலந்துகொண்டேன். பிஷ்ப்ப அவர்களால் கேட்கப்பட்ட கேள்வி ஒன்றுக்கு பதிலளிக்கும்படி எனக்கு ஒரு சந்தர்ப்பம் தரும்படி உங்களை ஆவலுடன் கேட்கிறேன். அவர் கேட்டது, “என் பகுதியில் மவுரி மக்களிடையே கிறிஸ்தவ நம்பிக்கையின் அனல் ஏன் இவ்வளவு தணிந்து காணப்படுகிறது?” நான் நம்பும் காரணத்தை நான் உங்களுக்கு பதிலாக அளிக்கிறேன். ஐரோப்பியராகிய நீங்கள் உங்கள் மதத்தை நடத்தும் அசாதாரணமான முறையைக் கண்டு மவுரியராகிய எங்கள் மனதில் குழப்பமும், தடுமாற்றமும் அடைந்துள்ளோம். உங்களில் ஒருவராகிலும் அதில் ஏதாவது இருக்கிறதா? அல்லது இல்லையா? என்று நிச்சயம் உடையவர்களாய்த் தெரியவில்லை. முற்காலத்தில் மிஷினரிகள் விடுத்த அழைப்புக்கு அதை பொய் என்று எங்கள் முன்னோர்

கருதினர். நாங்களோ அதை மெய் என்று ஏற்றுக்கொண்டோம். இது உண்மையில் தேவனுடைய வார்த்தை. இது அவரது சிருஷ்டிகளாகிய நம்மை கட்டுப்படுத்துகிறது. நாங்கள் தினமும் காலையும், மாலையும் நியூசிலாந்தின் கிராமங்களிலும், மூலை முடுக்குகளிலும் சிருஷ்டிகளுக்கு ஆராதனை செய்கிறோம். ஏழாம் நாளை பரிசுத்தமாய் அனுசரித்து, தெய்வீக கட்டளைக்கு கீழ்ப்படிந்து அதன் மீதுள்ள மரியாதை நிமித்தமாய் எங்கள் எல்லா வேலைகளையும் தவிர்த்தோம். மேலும் இதன் காரணமாய் அடிமைத்தனத்தையும், பலதர திருமணத்தையும் ஒழித்து, இதன் மூலம் எங்கள் சமூக அமைப்புகளை முற்றிலும் குலைத்து, எங்கள் சீமான்களை ஏழ்மைக்கு இறக்கி, மனித உறவுகளின் மிக மென்மையான இணைப்புகளை பிரிக்க கட்டாயப்படுத்தப்பட்டோம். நாங்கள் எங்களுடைய பிள்ளைகளுக்கு இயேசுவினால் வெளியான தேவனை குறித்து அறியவும், அவருக்கு கீழ்ப்படியவும் கற்றுத்தர தொடங்கும் வேளையில், அதிகமான எண்ணிக்கையில் ஐரோப்பியர்கள் எங்கள் தேசத்திற்கு வந்தனர். அவர்கள் எங்கள் கிராமங்களுக்கு வருகை தந்ததுடன், பார்ப்பதற்கு மிகுந்த நட்புறவோடும் இருந்தார்கள். ஆனால் புதியதாய் பயின்று கொண்டிருந்த நாங்கள் வேதத்துக்கு கொடுக்கும் மரியாதையைக் கூட இவர்கள் கொடுக்கவில்லை என்பதை நாங்கள் கவனித்தோம். ரோமன் கத்தோ-க்கர்கள் வந்து, நாங்கள் எங்களை அவர்களுடன் இணைத்துக் கொள்ளாவிடில் எங்கள் ஆத்துமாக்களை இழக்கநேரிடும் என்றும் இவர்களுக்கு மட்டுமே சரியான விளக்கம் கொடுக்கத்தெரியும் என்றும் கூறினர். அவர்களைத் தொடர்ந்து பேப்பிஸ்டிசபையார்வந்து நாங்கள் எங்கள் பிள்ளைகளை ஞானஸ்நானத்தின் மூலம் கிறிஸ்துவுக்குள் கொண்டு வருவதை ஏளனம் செய்தனர். மேலும், நாங்கள் முழுக்கு ஞானஸ்நானம் பெறாத வரையில் ஞானஸ்நானம் பெற்ற கிறிஸ்தவராகவே இருக்க முடியாது என்றும் கூறிவிட்டனர். அதன்பிறகு வந்த பிரிஸ்பிடேரியன்ஸ் ஒரு பிஷ்ப்ப நிர்வாகமானது வேதத்துக்கு உகந்ததாக இல்லை என்று கூறினர். இது பிஷ்ப்ப செல்வின் அவர்களைப் பார்த்து, இந்த கூற்று சரியானதே என்று ஒத்துக்கொள்ளும் வகையில் அவரது ஆராதனை அர்த்தமற்றதாக இருந்தது. கடைசியாக ப்ளைமவுத் சகோதரர்கள்

வந்தனர். அவர்கள் கூறியது என்னவெனில், இயேசுவானவர் வெளிப்படையான சபையையோ அல்லது ஊழியத்தையோ நிறுவவே இல்லை. ஆனால், ஒவ்வொருவருமே தங்களுக்குத் தாங்களே ஊழியம் செய்பவராகவும், தங்களுக்கான சொந்த பிராமணங்களை உடைவராகவும் இருக்கவேண்டும் என்று கூறினர்.

“மேலும் பெரும்பாலான ஐரோப்பியர்களின் கடவுளுக்கு உகந்ததல்லாத உதாரணங்களாலும், பல்வேறு ஊழியர்களின் முரண்பாடான போதனைகளாலும் நாங்கள் குழப்படைந்திருக்கும் வேளையில், அரசாங்கத்தின் நடவடிக்கைகளால் மேலும் குழப்பமடைந்தோம். ஏனெனில், வேதத்தில் அடங்கியுள்ள நெறிமுறை சட்டதிட்டங்களுக்கு கீழ்ப்படியவும் ஒப்புக் கொண்டு நாங்கள் ஐரோப்பியரை விட மிகுதியான எண்ணிக்கையிலும், அதிக வ-மையிலும் இருந்தோம். நாங்கள் அதிகாரமற்றவர்களாய் மாறிவிட்டபோது அவர்கள் எங்களிடம் செய்த உடன்படிக்கைகளை மீறுவதற்கு நாங்கள் எந்தவித தயக்கமும் காட்டவில்லை. மேலும், பாராளுமன்றமானது, எந்த அறியாமை உள்ளவரையும், கீழ்ப்பிறப்புடையவரையும் அங்கத்தினராக்காமல், ஐரோப்பிய கனவான்களையும் கிறிஸ்தவ ஊழியர்களையும் மட்டுமே கொண்டதாக அமைக்கப்பட்டது. அவர்கள் வேதத்தை பள்ளிகளுக்கு புறம்பே தள்ளியபோதும், பள்ளி ஆசிரியர்களிடம் நியூசிலாந்தின் குழந்தைகளுக்கு தொடர்ந்து எல்லா அறிவையும் புகட்டவும், எக்காரணத்தைக் கொண்டும், கிறிஸ்தவ மதத்தை குறித்தோ, தேவனை குறித்தோ அவரது கட்டளைகளைக் குறித்தோ கற்பிக்க வேண்டாம் என்று கூறியபோதும் நாங்கள் மிகப்பெரிய ஆச்சரியத்துக்குள்ளானோம். எனது புறமத ஆசிரியர் கண்ணுக்கு புலப்படாத வல்லமைக்கு பயந்து, மரியாதை செலுத்த கற்றுக்கொடுத்தார். மேலும் என் பெற்றோர் எங்களது ‘ஆட்டுவாஸ்’ (Atuas) தெய்வத்துக்கு கீழ்ப்படிந்து என் வாழ்வின் ஒவ்வொரு செயலையும் ஒழுங்கு படுத்திக் கொள்ள எனக்கு கற்றுத்தந்தனர். அப்படிச் செய்யத் தவறினால் அவர்கள் என்னை தண்டிப்பார்கள். ஆனால் இந்த கிறிஸ்தவ நாட்டின் பள்ளியில் படிக்கும் எங்கள் பிள்ளைகளுக்கு போலீசாரைக் காட்டிலும் மரியாதைக்கு உரியவராக எவரையுமோ அல்லது நீதிபதிக்கு மேலாக பயப்பட வேண்டியவரையோ கற்பிக்கவில்லை.

“கிறிஸ்தவ பிஷ்ப்பானவர் எங்களைப் பார்த்து அன்றொரு நாள் கேட்ட கேள்விக்கு நான் ஏற்கனவே கூறியபடி, அவரையே நாங்கள் முதல் விசுவாச அனலானது அவரது ஜனங்களுக்குள்ளேயே ஏன் மிக மெதுவாக எரிகிறது என்று திருப்பிக் கேட்கவேண்டும் என்று நினைக்கிறேன். ஜீவனுள்ள தேவனுடைய வார்த்தைக்கு மதிப்பளித்து, ஒவ்வொருவரும் தாங்கள் வாழ்வதற்கான சட்டங்களை கற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்று பிறருக்கு ஆங்கிலேயர் அறிவுரை கூறுகிறார்களே, அந்த புத்தகத்தில் “வைத்தியரே உங்களை முதல் குணப்படுத்திக் கொள்ளுங்கள்” என்ற சரியான வார்த்தையை அவர்களுக்கே நாங்கள் கோடிட்டு காட்டவேண்டியிருக்கும்.

“படிப்பறிவில்லாத மவுரிஸ் தேவனுடைய சேவையில் அனலும் இன்றி குளிரும் இன்றி வெதுவெதுப்பாய் இருப்பதாக குறைகூறப்படக்கூடுமோ, ஏனெனில் தேவன் இருக்கிறார் என்பதை கிறிஸ்தவ உலகின் எந்த மனிதரும் நிரூபிக்க முடியாது என்று அவரால் நியமிக்கப்பட்ட ஊழியரே கூறுகின்றனரே? சில நேரங்களில் நான் எங்களது முதலாவது மவுரி மன்னரான பொட்டேட்டு போல் எங்கள் பிள்ளைகள் என்றுமே காணாத உலகில் நுழைந்து, தங்கள் சிருஷ்டிகரை அங்கு காணும் நேரம் வரும்போது, இதைவிட மேலான சந்தோஷமான வாழ்வை பெற்று ஒரு மதிப்பிற்குரிய ஆணாகவோ, பெண்ணாகவோ தங்களை வளர்த்துக்கொள்ள இன்னும் மேலான சந்தர்ப்பம் அவர்களுக்கு கிடைக்கக்கூடும் என்று நினைக்கிறேன். ‘நீங்கள், உங்கள் மதம் என்ன என்று உணர்ந்து அதனுள் அமைதிப்பட்டுவிட்டீர்கள் என்று கூற இயலும் வரை, நான் உங்கள் மதத்தை குறித்து எந்த பகிரங்கமான அறிக்கையையும் தரமாட்டேன் என்று நான் மறுத்துவிட்டேன்,’ என்று மவுரி மன்னர் கூறுகிறார். கண்ணுக்கு புலப்படாத ஆவிக்குரிய உலகத்தின் மீதிருக்கும் எங்கள் முன்னோர்களின் நம்பிக்கையானது அதற்கு பதிலாய் நாங்கள் பெற்றுக்கொள்ளும்படியாய் கேட்டுக்கொண்ட ஐரோப்பிய மக்களின் வெளிவேஷமான நம்பிக்கையும் விட சந்தேகமின்றி எங்களுக்கு பலன் தருவதாகவே நான் நினைக்கிறேன்.

“தங்கள் டங்காட்டா மவுரி.”

கீழ்க்கண்ட ஒரு விஷயமானது நார்த் அமெரிக்கன் ரிவ்யூவில்

வாங் சின் ிபூ என்ற சீன கல்விமானால் எழுதப்பட்டதின் ஒரு பகுதியாகும். இவர் நியூ இங்கிலாந்து கல்லூரியின் பட்டதாரி. கிறிஸ்தவத்தை விட தன் தந்தையின் மதத்தினையே ஆர்வத்துடன் பரிந்துரைப்பதன் காரணத்தைக் கூறுகிறார் :

“புறமதத்தவனாகவே பிறந்து வளர்ந்த நான் அதன் மத கோட்பாடுகளையும், ஒழுங்குகளையுமே கற்றும், செய்தும் வந்தேன். அதன் நிமித்தம் நான் எனக்கும், வேறு அநேகருக்கும் உபயோகமுள்ளவனாயும் இருந்தேன். என் மனசாட்சி தெளிவானதாயும் எனது எதிர்கால நம்பிக்கையும் குழப்பமான சந்தேகங்களால் தெளிவுள்ளதாய் இருந்தன. ஆனால், நான் ஏறக்குறைய பதினேழு வயதானபோது உங்கள் பகட்டான கிறிஸ்தவ நாகரீகத்திற்கு நான் மாற்றப்பட்டேன். மேலும் இந்த வாழ்க்கையின் முக்கியமான பகுதியில் கிறிஸ்தவமானது அதன் கவர்ச்சி மிகுந்த தோற்றத்தின் மூலமே எனக்கு காட்சியளித்தது. நேசமிகு கிறிஸ்தவ நண்பர்கள் முக்கியமாக எனது பொருளாதார மற்றும் மத நலனில் அக்கறையுள்ளவர்களானார்கள். ஆனால் நானோ, சத்தியத்தை அறிந்து கொள்வதிலேயே மிகுந்த ஆர்வம் உள்ளவனாக இருந்தேன். அதன்பிறகு கிறிஸ்தவ ஊழியத்திற்காக என் வாழ்வை அர்ப்பணிக்க நான் தூண்டப்பட்டேன். ஆனால் இந்த மேன்மையான ஊழியத்துக்குள் நுழைவதற்கு முன் நான் போதிக்கப் போகின்ற போதனைகளை நான் முதல் கற்றுக்கொள்ள வேண்டியதாய் இருந்தது. மிகுதியான கிறிஸ்தவ பிரிவுகளும், பரலோகத்துக்குச் செல்லும் இடுக்கமான வழிக்கு தாங்களே ஏகபோக உரிமையாளர் என்று உரிமை கோருவதும் என்னை மிகவும் தடுமாறச் செய்தது.

“நான் பிரிஸ்பிடேரியன் சபையை பார்த்தால், அங்கே நித்திய நரகம் என்ற இடத்தில் மனுசுலத்தில் அநேகர் போடப்படும்படி முன்கூட்டியே தீர்மானித்துவிட்ட இரக்கமற்ற கடவுளின் மீது இருக்கும் பயம் மட்டுமே அங்கு இருக்கிறது. புத்திசாத்தனமுள்ள புறமத உலகுக்கு இவ்வித போதனையை பிரசங்கிப்பதனால், நான் பொய் சொல்வதாக அவர்கள் நினைக்கவில்லை என்றால் எனது தெளிந்த மனநிலை மீது சந்தேகம் எழும்பும். அதற்கு பின் பேப்பிஸ்ட் சபையின் போதனைகளில் மூழ்கினேன். ஆனால், அங்கேயும் அநேக பிரிவுகள் இருப்பதை உணர்ந்தேன். இவைகளிடையே தண்ணீர்

முழுக்கைக் குறித்தும் நேரத்தை குறித்தும் பூசல் இருக்கிறது. நானோ இந்த அற்பமான காரியங்களின் நிமித்தம் வெறுப்படைந்துவிட்டேன். அதுமட்டுமன்றி திருவிருந்தில் சிலர் மிகவும் வெறுக்கத்தக்க கஞ்சத்தனத்துடன் அப்பத்துணிக்கை, திராட்சை ரசத்தின் மீது மிகுந்த விசேஷ கவனத்தை செலுத்துவதும், வேறு சிலர் குறைவான கவனத்தை செலுத்துவதும் என்னை மிகவும் பாதித்தது. மெத்தடிஸ்ட் சபையானது மிகுந்த இரைச்சலுடனும் ஒரு மின்னலும், இடியும் கூடிய மதமாக என்னைத் தாக்கியது. நீங்கள் அதோடு மோதிவிடுங்கள். இல்லாவிடில் அது உங்களுடன் கடுமையாய் மோதிவிடும். அப்போது அந்த மதத்தை குறித்து நீங்கள் அறிந்துகொள்வீர்கள். காங்கிரிகேஷன-ஸ்ட் அவர்களின் விரைப்பு தன்மையும் சுயமனசாட்சியின் உண்மையான நற்குணமும், மேலும் மேன்மையான பண்புடைய உறுப்பினர்களும் என்னை தைரியமிழக்கச் செய்தனர். திருத்துவத்தை மறுப்பவர்களது இயக்கம் எல்லாமே சந்தேகத்துக்குரியதாக அதுவும் தன்னையே சந்தேகப்படும்படியான ஒன்றாக இருந்தது. அநேக புராட்டஸ்டன்ட் பிரிவினர் சில விசித்திரமான நம்பிக்கைகளின் அடிப்படையில் - குவாக்கரிசம் (Quakerism) போல- இருக்கின்றனர். கிறிஸ்தவரல்லாதவர்களால் கற்றுக் கொள்ளக்கூடிய தகுதியான ஆழ்ந்த படிப்பினை ஏதும் இங்கில்லை என்பதை நான் கண்டுகொண்டேன். ஆனால் கிறிஸ்தவத்தின் பழையமையான சபையாகிய கத்தோ-க்க மார்க்கத்தின் மீது காட்டும் வெறுப்பில் மட்டும் இந்த கருத்து வேறுபாடு நிறைந்த புராட்டஸ்டன்ட் சபையில் ஐக்கியப்படுகின்றனர். மேலும் கத்தோ-க்க மார்க்கம் இந்த விரோதத்தை வட்டியும், முதலுமாய் திருப்பிக் கொடுக்கிறது. அதுமட்டும் தான் உண்மையான சபை என்றும் அதற்கு வெளியே இரட்சிப்பு என்பதே இல்லை என்றும் அதிலும் புராட்டஸ்டன்ட்டாருக்கு முக்கியமாய் இல்லை என்றும் பெருமிதத்தோடு அறிவிக்கிறது. மேலும் அதன் தலைமை சமயகுரு (போப்) மட்டுமே இந்த பூமியில் தேவனுடைய பிரதிநிதி, அவர் ஒருவரே தவறே செய்ய முடியாதவராகும் என்று கூறுகிறது. இங்கே மத ஒற்றுமை, அதிகாரம், வல்லமை யாவுமே பழிவாங்கும் விதத்திலேயே இருக்கின்றன. ஆனால், என்மீது அக்கறை மிகுந்த புராட்டஸ்டன்ட் சிநேகிதர்கள் கத்தோ-க்கத்தை மட்டுமே அண்டிவிட வேண்டாம் என்று வேண்டிக்கேட்டுக்கொண்டனர்.

ஏனெனில் இது புறமதங்களை விட மோசமானது என்கின்றனர். இதை நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன். ஆனால் இதேவிதத்தில் விவாதித்துப் பார்த்தால் புராட்டஸ்டன்ட் சபைகளும் கூட இதே பிரிவைச் சார்ந்ததாகவே இருக்கிறது. உண்மையில் கிறிஸ்தவத்தினை அதன் பல்வேறு கோணங்களி-ருந்து நான் தெரிந்துக்கொண்டேன். ஒரு பிரிவினர் மீது மற்ற பிரிவினர் குறைகூறி கண்டனம் செய்வதையும் கேட்டிருக்கிறேன். இதை பார்க்கும் போது அது 'சத்தமிடுகிற வெண்கலம் போலவும் ஓசையிடுகிற கைத்தாளம் போலவும் காணப்படுகிறது.'

“நீங்கள் புறமதத்தார் என்று அழைக்கும் சீனர்கள் சமூக நிர்வாகத்திலும், சமூக அமைப்பிலும் மேன்மையானவர்களாகவே இருக்கிறார்கள். 400 மில்-யன் சீனர்களிடையே வருடந்தோறும் சில கொள்ளைகளும், கொலைகளுமே நடக்கின்றன. இது நியூயார்க் மாநிலத்தில் மட்டும் நடக்கும் எண்ணிக்கைக்கும் குறைவானதே. ஆம், உண்மையில் சீனாவானது ஆடம்பரமான சக்கரவர்த்திகளை ஆதரிக்கிறது. இவரது ஒவ்வொரு தீவிர சிந்தனையிலும் திருப்திபடவேண்டும். அதோடு கூட இந்த மக்களே உலகிலேயே அதிகமான வரி விதிக்கப்பட்டவர்களாய் இருக்கிறார்கள். இதனை விவசாய நிலத்தி-ருந்தும், அரிசி மற்றும் உப்பி-ருந்தே செலுத்த வேண்டும். வேறு எந்த வழிவகையும் கிடையாது. ஆனாலும் தேசிய அளவிலான கடன் என்று ஒரு டாலர் கூட கிடையாது...

“கிறிஸ்தவர்கள் தொடர்ச்சியாய் மதத்தை குறித்து தேவையற்ற ஆரவாரத்தை ஏற்படுத்திக் கொண்டிருக்கின்றனர். அவர்கள் பிரம்மாண்டமான ஆலயங்களைக் கட்டி நீண்ட ஜெபங்களை செய்கிறார்கள். ஆனால் ஒரு மில்-யன் ஆலயமற்ற போதிக்கப்படாத புறமதத்தாரிடையே இருக்கும் துஷ்டத்தனத்தைக் காட்டிலும் நியூயார்க்கின் ஒரே சபையைச் சேர்ந்த ஆயிரம் ஜனங்களிடையே துஷ்டத்தனம் அதிகமாகவே இருக்கிறது. கிறிஸ்தவர்களது பேச்சு நீளமாகவும், சப்தமாகவும் எப்படி நல்லவராகவும், இரக்கத்தன்மையுடன் செயல்படுவது என்பதை பற்றியே இருக்கிறது. இது வெறும் தர்ம காரியமே அன்றி சகோதரத்துவம்

இல்லை. 'நாய்களே, உங்கள் ரொட்டித் துண்டை பெற்றுக்கொண்டு, நன்றியோடு இருங்கள் என்பதாகும்.' ஆகவே முழு சீன நாட்டினைக் காட்டிலும் நியூயார்க் நகரில் மட்டும் ஒரு ஆண்டுக்குள் நடக்கும் துயர சம்பவங்களும், தற்கொலைகளும் அதிகமாக இருப்பதில் ஆச்சரியப்பட ஏதாவது உண்டா?

“புறமதத்தவருக்கும், கிறிஸ்தவர்களுக்கும் உள்ள வித்தியாசம் என்னவெனில், புறமதத்தவர் நன்மை செய்ய வேண்டும் என்ற காரணத்துக்காய் நன்மை செய்கிறார்கள். கிறிஸ்தவர்களை பொறுத்தவரைக்கும், அவர்கள் எந்த ஒரு சிறு நன்மையையும் அதற்குரிய கனத்தை உடனுக்குடனும் எதிர்கால வெகுமதியை எதிர்பார்த்தே செய்கின்றனர். அவன் கடவுளுக்கு கடன் கொடுத்து அதனை கூட்டு வட்டியோடு திரும்ப பெற நினைக்கிறான். உண்மையில் கிறிஸ்தவர்கள் தங்கள் மதத்தின் மூதாதையரின் தகுதியான வாரிசுகளாவார்கள். புறமதத்தவரோ அதிகமாய் செய்தும், கொஞ்சமாய் அதைக் குறித்து பேசுகிறார்கள். கிறிஸ்தவர்களோ கொஞ்சம் செய்துவிட்டு. அதை செய்யும்போது கூட அதை பத்திரங்களிலும், கல்லறைகள் மீதும் பதித்துக் கொள்கிறார்கள். இயல்பான கிறிஸ்தவ எண்ணத்தோடு செய்யப்படும் நன்மைகளை எண்ணி, மனிதரை நேசியுங்கள், ஏதோ மனித கடமை என்று எண்ணிக் கொண்டு உங்களுக்கு செய்யப்படும் நன்மைகளுக்காக அவர்களை நேசிக்காதீர். ஆகவே புறமதத்தவரின் உடைமைகளுக்காகவே கிறிஸ்தவர்கள் புறமதத்தவர்களை நேசிக்கின்றனர். ஆகவே, இதனுடைய விகிதாச்சாரத்திற்கு தக்கப்படி கிறிஸ்தவர்களின் அன்பும் அதிகரிக்கிறது. சீனர்களுடைய பொன்னும், வியாபாரமும் ஆங்கிலேயருக்குத் தேவைப்பட்டபோது, சீனாவை தங்கள் சுவிசேஷ ஊழியருக்காக திறக்க வேண்டும் என்று கூறியது. ஆனால், துறைமுகங்கள் திறக்கப்பட்டபோதோ ஒப்பியம் (போதைப்பொருள்) மட்டுமே பிரதானமான வியாபாரமானது; மிஷினரி என்ற பெயரால் செய்யப்பட்டது. மேலும் இந்த இழிவான வகையில் கிறிஸ்தவம் சீனர்களின் மத்தியில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டபடியால் அது சீனாவில் சமூக மற்றும் நீதிநெறியிலும் அதிகப்படியான பாதகத்தை விளைவித்தது. அதன்பின் இருநூறு ஆண்டுகளாய் செய்யப்பட்ட

கிறிஸ்தவ நிறுவனங்களின் கருணைமிக்க உதவிகள் எதுவுமே அதற்கு பரிசாரத்தை இதுவரை உண்டுபண்ண முடியவில்லை. ஆகவே, அதன் விளைவாய் வந்திருக்கும் குற்றங்களின் பாரத்தை கிறிஸ்தவர்களாகிய உங்கள் மீதும் பொன் மீதான உங்கள் பேராசை மீதும் நாங்கள் சுமத்துகிறோம். அதுமட்டுமன்றி, பல ஆயிரம் நேர்மையான, நல்ல நிலைமையி-ருந்த ஆணும், பெண்ணும் உடல்நீதியாகவும், மனநீதியாகவும் துன்பப்படுத்தப்பட்டு, அதன் மூலம் தங்கள் உயிரை மாய்த்துக் கொள்ளும் உரிமைகள் கூட மறுக்கப்பட்டு மிகவும் பரிதாபகரமான, குறுகிய வாழ்வுடன் அவர்களை குறைந்த ஆயுளுடன் மரிக்கச் செய்தது. இந்த தேசிய அளவிலான சாபம் கிறிஸ்தவம் என்ற துப்பாக்கி முனையில் எங்கள் மீது வலுக்கட்டாயமாய் திணிக்கப்பட்டது. நாங்கள் புறமதத்தவராகவே இருப்பதை குறித்து நீங்கள் ஆச்சரியப்படுகிறீர்களா? கிறிஸ்தவர்களது ஒரேயொரு முற்போக்கான காரியம் புறமதத்தவரின் மனதில் பதிந்திருக்கிறது என்னவெனில், அது பொன்னுக்காக தங்களது மதம், கௌரவம், கொள்கை மற்றும் உயிரைக் கூட தியாகம் செய்துவிடுகிறார்களே என்பதுதான். மேலும் பரிதாபமான இந்த புறமதத்தவரைப் பார்த்து புனிதரைப் போன்ற பாசாங்குடன், 'நாங்கள் செய்வதைப் போலவே நீங்களும் விசுவாசித்து உங்கள் ஆத்துமாவை ஆதாயப்படுத்திக் கொள்ளுங்கள்!' என்று கூறுகிறார்கள்....

“உனக்கு பிறர் செய்யவேண்டும் என்று விரும்புவதை நீ பிறருக்கு செய்.” அல்லது “உன்னைப் போல் உன் அயலானையும் நேசி” என்பதே கிறிஸ்தவத்தின் மாபெரும் தெய்வீக சட்டம். இதை புறமதத்தவரும் கடைபிடிக்கின்றனர். ஆனால் கிறிஸ்தவரோ அசட்டை செய்கின்றனர். நான் புறமதத்தவனாய் இருப்பதற்கு இதுவே காரணம். மேலும் அமெரிக்க கிறிஸ்தவர்களை கன்பியூஷியசுக்கு வரும்படி நான் பேராவலுடன் அழைக்கிறேன்.”

இதைப்போன்ற வேறு சம்பவங்கள் பண்டிதர் ராமாபாய் என்ற இந்தியப் பெண் மூலம் பத்திரிக்கை வெளியிட்டிருந்தது. இவர் சில வருடங்களுக்கு முன் போஸ்டன் நகருக்கு வந்திருந்தார். இந்தியாவுக்கு திரும்பிச் சென்று அங்குள்ள உயர்குடி பெண்களுக்கு

கற்பிக்கும்படி தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொள்ள தயாராகிக் கொண்டிருந்தார். தான் கிறிஸ்தவத்தில் எந்த பிரிவைச் சேர்ந்தவர் என்று கூறுவது அத்தனை எளிதானதாக அவருக்கு புலப்படவில்லை. பத்திரிகை நிருபர் ஒருவர் கேட்ட கேள்விக்கு அவர் இவ்வாறாக பதில் கூறுகிறார்:

“நான் கிறிஸ்துவின் பொதுவான சபையைச் சார்ந்தவன். நான் நல்ல பேப்படிஸ்ட், மெத்தடிஸ்ட், எப்பிஸ்கோபல் மற்றும் பிரிஸ்பிடேரியனை சந்திக்கிறேன். ஒவ்வொருவரும் வேதத்தை குறித்து ஏதாவது சொல்கிறார்கள். ஆகவே நானே அங்கு சென்று எது எனக்கு சிறந்தது என்று கண்டுகொள்வதே மேலானது என்று எனக்குத் தோன்றுகிறது. (புத்திசா-த்தனமானதொரு முடிவு) அப்படிச் சென்ற நான் அங்கு இவ்விலகின் இரட்சகரான கிறிஸ்துவைக் கண்டேன். என் இருதயத்தை அவருக்கு கொடுத்தேன். இங்கிலாந்தில் இருந்தபோது நான் ஞானஸ்நானம் பெற்றுக்கொண்டு எனக்கு அனுமதியளித்து, என்னை சேர்த்துக்கொண்ட எல்லா கிறிஸ்தவரோடும், திருவிருந்தில் பங்கு கொண்டேன். நான் எந்த குறிப்பிட்ட பிரிவினைச் சேர்ந்தவன் என்றும் கூறிக்கொள்ள மாட்டேன். ஏனெனில் ஒரு கிறிஸ்தவனாக மட்டும் நான் இந்தியாவுக்கு திரும்பிச் செல்வேன். என்னைப் பொறுத்தமட்டிலும் புதிய ஏற்பாடு, அதிலும் முக்கியமாக நமது ரட்சகரின் வார்த்தைகளே போதுமான அளவுக்கு விளக்கமான கொள்கைகளாக என் மனதிற்கு தோன்றுகிறது. ரட்சகர் நமக்கு கூறியதையும், அவரது செய்தி நமக்கு யோவான் மூலமாய் நமக்கு கிடைத்ததையும் நம்புகிறேன். தேவன் ஆவியாய் இருக்கிறார்; ஒளியாயும், அன்பாயும் இருக்கிறார்; அவரே இந்த பூமியை படைத்து, ஒளியூட்டி எங்கும் நிறைந்தும் இருக்கிறார்; மேலும் இயேசுவே அவரது மகனும் ஊழியருமாவார்; அவரே நம் விசுவாசத்துக்கும் அப்போஸ்தலர்; தமது பிள்ளைகளுக்கு ரட்சகராகவும், தலைவராகவும் இருக்க தேவனால் அனுப்பப்பட்டார்; அவரில் விசுவாசம் வைக்கும் அத்தனை பேரும் தேவனுடைய பிள்ளைகளாகும் உரிமையைப் பெறுகிறார்கள்; பரிசுத்த ஆவியே நமது வழிகாட்டியும், தேற்றரவாளரும் ஆகும்; இது கிறிஸ்துவினால் தேவன் அருளும் மாபெரும் வரம்; மேலும் சபை என்பது ஒன்றே ஒன்று தான்; தங்களது ரட்சகராய் இயேசுவை ஏற்றுக்கொள்ளும்

யாவருமே அந்த சபையின் அங்கத்தினர் ஆவர். நான் ரட்சிக்கப்படும் பொருட்டு தேவைப்படும் அனைத்தும் எனக்கு கொடுக்கப்படும் என்று விசுவாசித்து அவரது சித்தத்தை செய்பவளாகவும், சத்தியத்தை நாடி அதை பின் தொடருபவளாகவும் இருக்க தேவன் கிருபை புரியும்படியாக நான் ஊக்கமாய் ஜெபிக்கிறேன். போஸ்டனில் என்னை யூனிட்டேரியன் (ஒரே தேவன் என்ற நம்பிக்கை உடையவள்) என்று அழைத்தனர். அப்படியல்ல என்று நான் கூறினேன். திருத்துவத்தை நம்புகிறவளும் அல்ல என்றும் கூறினேன். இந்த நவீன கண்டுபிடிப்புகளை என்னால் புரிந்துகொள்ள இயலவில்லை. நான் வெறும் கிறிஸ்தவள் மட்டுமே, மேலும் புதிய ஏற்பாடானது எனது மதத்தை குறித்து எனக்கு கற்றுத்தருகிறது.”

ஜப்பானியரில் கிறிஸ்தவத்துக்கு மதம் மாறியவர்களிடையே இதேவிதமானதொரு கருத்து வெளிப்படையாய் தெரிகிறது. பெயர் கிறிஸ்தவ சபைகளையும் அதன் கொள்கைகளையும் கண்டிக்கிறார்கள். தேவ வார்த்தையின் வல்லமையை அழகானதொரு விமர்சனம் செய்கிறார்கள். கிறிஸ்தவ கொள்கைகள் மீதான தங்கள் கருத்தினாலும், வேதத்தின் மீது மட்டுமே நிற்கவேண்டும் என்ற அவர்களது திடமான தீர்மானத்தினாலும், கீழ்கண்ட கருத்தை நாம் தெரிவிக்கின்றோம்:

“அமெரிக்காவுடன் ஜப்பானிய சாம்ராஜ்யம் வர்த்தகத்தில் ஈடுபடுத்தப்பட்டபோது அமெரிக்க சபைகள் தங்கள் அநேக விசுவாச அறிக்கைகளை அந்த நாட்டின் மதம் மாறியவர் மீது திணிக்க மிகவும் தீவிரமாய் இருந்தன. இவ்விதம் வெளியே அனுப்பப்பட்ட மிஷினரிகள், தங்களுக்குள் இருக்கும் ஏராளமான பிரிவுகளானது தங்களுடைய வெற்றிக்கு மிகுந்த பாதிப்பை உண்டாக்கும் என்பதை புரிந்துகொண்டு, தாங்கள் கால் ஊன்றி நிற்க இடம் கிடைக்கும் வரை ஒரே தேவனையும், பாவிக்குக்காக சிலுவையில் அறையப்பட்ட கிறிஸ்துவையும் குறித்து அறிவித்து, தங்கள் வேறுபாடுகளை மறைத்து கொண்டு, ஆத்துமாக்களை ஆதாயப்படுத்தி மட்டுமே ஒன்றுபட்டு செயல்பட ஒப்புக்கொண்டனர். 1873ல் உள்நாட்டு சபைகள் இந்த பிரிவினரை அறுவடை செய்யும் ஆரவாரத்தின் நிமித்தம், மதம் மாறி இருப்பவர்களின் எண்ணிக்கையானது போதுமான அளவுக்கு பெருகிவிட்டபடியால் அவர்களை சபை

பிரிவுகளுக்கு பிரித்துக் கொடுக்க ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டது. இந்த சூழ்நிலை வரும்வரைக்கும் இவர்களது (கிறிஸ்தவர்களது) வெளிவேஷமானது மிகவும் வெற்றிகரமானதாகவே செயல்பட்டது.

“ஆனால் புறமதத்தி-ருந்து மதம் மாறியவர்களிடம் இந்த வஞ்சகத்தை மிகுந்த கவனத்துடன் தெளிவுப்படுத்தியபோது, எதிர்பாராததொரு சிக்கல் எழுந்தது. அதாவது இந்த ஜப்பானிய கிறிஸ்தவர்கள் ஒன்றுகூடி, கிறிஸ்து இயேசுவில் கண்ட சந்தோஷ, சமாதானத்தை முன்வைத்து, தேவ ஆவிக்கும், வார்த்தைக்கும் முரண்பாடாக இருக்கும் இந்த பிரிவுகளை எதிர்த்தனர். இதன் விளைவாக தங்கள் சொந்த தேசத்தில் இவ்விதமான வருந்தத்தக்க சூழ்நிலையை கொண்டுவர முயற்சி செய்வதின் நிமித்தம், மிஷினரிமார்களை அமெரிக்காவுக்கு திரும்பிச் சென்றுவிடும்படியும், ஜப்பானின் சுவிசேஷ ஊழியத்தை தங்களிடம் விட்டுவிடும்படியும் வற்புறுத்தினர்.

“மிஷினரிகள் ஆதரித்த பல்வேறு குழுக்களுக்கும் இந்த கோரிக்கை நகல்கள் அனுப்பி வைக்கப்பட்டன. மேலும் பல இடங்களில் சென்று விசாரணை செய்து அறிக்கைகளை சமர்ப்பிக்கும்படி பிரதிநிதிகள் பலர் அனுப்பப்பட்டனர். இப்படிப்பட்ட பிரதிநிதிகளில் ஒருவரது கடிதமானது ‘தி இன்டிபென்டன்ட்’ என்ற நியூயார்க் பத்திரிகையில் வெளியானது. அதில் புறமத இருளி-ருந்து வெளிக் கொணரப்பட்டுள்ளவர்களது மனதுக்கு கூறுகிறதாவது : ‘ரட்சிப்பின் சந்தோஷமானது மற்ற எந்த யோசனையை ஒன்றுமில்லாமல் செய்துவிடுகிறது.’ மேலும், ‘கிறிஸ்தவ ராஜ்யத்தை பிரிக்கும் நல்லதொரு மேன்மைக்கும் அவர்களை அநேக வருடங்களுக்கு முன் போதித்து வைப்பதாகவும் இருக்கிறது.’ ஆயினும் இந்த ‘பிற காரியங்கள்’ இரட்சிப்பின் சந்தோஷத்தை ஒன்றுமில்லாமல் செய்து, தேவ அன்பை தள்ளி பிரிவினை வேலையை மட்டும் பார்க்கின்றன. தேவஆவியானது எப்பொழுதும் செய்வதுபோல இயேசுவின் நாமத்தில் மட்டும் உண்மையுள்ள ஆத்துமாக்களை கூடும்படி தூண்டுகிறது. ஒரு சபை பிரிவை சேர்ந்த சுவிசேஷ ஊழியருக்கு மிகவும் கடினமான வேலை என்னவெனில், கிறிஸ்தவ ராஜ்யத்தை பிரிக்கும் நல்லதொரு மேன்மையான காரியத்தினுள் புதியதாய் மதம் மாறுகிறவர்களுக்கு

போதனையை கொடுப்பது தான். அமெரிக்காவில் ஒரு பிரிவின் ஆதரவாளர்களில் வெகுசிலரே இப்படிப்பட்ட கோட்பாட்டை உடையவர்களாக இருக்கிறார்கள். இவர்கள் உண்மையான குற்ற உணர்வுக்குள் வருவதைக் காட்டிலும், பிற காரியங்களிலும் தப்பான அபிப்பிராயங்களினாலும் மேற்கொள்ளப்பட்டவர்களாய் இருக்கின்றனர். மிகச் சிறிய சதவிகிதத்தாரே விசுவாச ஊழியத்தைக் குறித்த அறிவுள்ள மனதை உடையவர்களாகவும், பிற பிரிவுகளி-ருந்து தாங்கள் வேறுபட்டிருப்பதன் மேன்மையையும் அறிந்துகொண்டவர்களாகவும் இருக்கின்றனர்.”

தெய்வீக குணாதிசயம் மற்றும் போதனைகளைப் பற்றிய தவறான அறிவிப்புகளினால் குழப்பமடைந்து, தடுமாறுவதே புத்தி கூர்மையுள்ள புறமதத்தவரின் உணர்வாக இருக்கிறது. ஆனால் முரண்பாடான கொள்கைகளையும் கிறிஸ்தவத்திற்கு விரோதமான குணமுடைய திரளான கிறிஸ்தவர்களும் பேர்கிறிஸ்தவ தேசம் என்று அழைத்துக் கொள்ளுகிறவர்களும், இருந்தாலும் எந்த கிறிஸ்தவ ஊழியரும் புறமதத்தவரிடம் செய்த முயற்சிகளும் வீணாகப் போகவில்லை. ஆனால், தெய்வீக சத்தியத்தின் விதையானது இங்கும் அங்கும் உண்மையும், நேர்மையுமான இருதயங்களில் விழுந்து, நீதி மற்றும் உண்மையான கிறிஸ்தவ குணாதிசயத்தின் கனிகளையும் கொடுக்கிறது என்பதை காணும்போது நாம் மகிழ்வடைகிறோம். ஆனாலும் இவ்விதமான கனிகள் கொள்கைகளின் மூலம் வந்ததாக பெருமைப்படாமல் மனித கோட்பாடுகளின் குழப்பத்துக்கு அப்பால் அவைகள் தேவ ஆவியினாலும், வார்த்தையினாலும் வந்தவைகளே என்று கூறவேண்டும். புதிய மற்றும் பழைய ஏற்பாடுகளை தேவன் “என்னுடைய இரண்டு சாட்சிகள்” என்று (வெளி 11:3) குறிப்பிடுகிறார். மேலும் உண்மையாகவே எல்லா தேசங்களின் சாட்சிகளையும் அவை சுமந்துக் கொண்டிருக்கின்றன.

புறமதத்தவர்கள் பெயர்க்கிறிஸ்தவர்களோடு கூட உடன்பாடு செய்துகொள்ள விருப்பம் உடையவர்களா என்பதை குறித்து, நமக்கு எவ்வித உறுதியான அறிகுறியும் இல்லை. ஆனால், அதற்கு மாறாக உலக மதப் பேரவையில் கிறிஸ்தவ மதம் தனது சுய மதிப்பீட்டின் கீழான நிலையை அதனுடைய பிரதிநிதிகள் பெரிதும் உணர்ந்தனர். ஆனால் “உறுதியான தீர்க்கதரிசன வசனம்” மிகத் தெளிவாக

குறிப்பிடுவது என்னவெனில், பல்வேறு புராட்டஸ்டன்ட் பிரிவுகளும், ஒருங்கிணைந்த ஸ்தாபனத்தை உருவாக்கி அதன் மூலம் கத்தோ-க்கமும், புரட்டஸ்டன்ட்டிசமும் இணைந்து தங்கள் அடையாளத்தை இழந்து போகாமலேயே ஒருமைப்படும். கிறிஸ்தவ வானங்களில் இரண்டு முனைகள் உண்டு. அவைகளின் குழப்பங்கள் அதிகரிக்க, அதிகரிக்க ஒரு புத்தக சுருளைப் போல் (ஏசா 34:4; வெளி 6:14) தங்களை காத்துக்கொள்ளும் விதத்தில் இரண்டு பக்கங்களி-ருந்தும் தனித்தனியான சுருள்களாய் சுருட்டிக் கொண்டு ஒன்றுக்கொன்று ஐக்கியமாய் நெருங்கிய நிலைக்கு வந்துவிடும்.

ஆகவே, இந்த விரும்பப்பட்ட முடிவுக்காக, புரட்டஸ்டன்ட் சபையார் ஏறக்குறைய எந்த சமரசத்துக்கும் தங்களை தயார்படுத்திக் கொண்டுள்ளதாக காண்பிக்கின்றனர். அதேசமயம் போப்பு சபையும் மிகுந்த இணக்கமான போக்கையே மேற்கொள்கிறது. இந்த உண்மை நிலையை ஒவ்வொரு மதிநுட்பமான உணர்வுள்ளவரும் அறிந்தே இருக்கின்றனர். மேலும் தற்போது காணப்படும் அழிவுக்கேதுவான குணமுடைய அந்த மாபெரும் அந்திகிறிஸ்தவ இயக்கமானது, புரட்டஸ்டன்ட் சபையின் பெருந்த குழப்பத்தினிடையே, மறுபடியும் அதிகாரத்திற்கு முன்னேறுகிறது. மேலும் பிரிவுப்பட்டுவிட்ட புரட்டஸ்டன்ட்டிசத்தை விடவும் தனக்குள் இருக்கும் மேலான பெலத்தை உணர்ந்தும் கூட, வரப்போகும் பேராபத்தைக் குறித்து போப்பு சபை பயப்படவும் செய்கிறது. ஆகவே, கிறிஸ்தவ தேசங்கள் போப்பு சபை மற்றும் புரட்டஸ்டன்ட்டுடனும், சமூக மற்றும் மத ஐக்கியத்தை மிகவும் ஆர்வத்தோடு வாஞ்சிக்கிறது.

1893ல் கொலம்பியன் கத்தோ-க்க காங்கிரசில், நியூயார்க்கை சேர்ந்த வால்ட்டர் எலைட்டோ என்ற பிரபலமான பா-ஸ்ட் பாதிரியாரால் வாசிக்கப்பட்ட செய்தியின் சாராம்சம் கீழ்க்கண்டவாறு இருக்கிறது. இதில் புரட்டஸ்டன்ட்டிஸத்தின் தற்போதுள்ள குழப்பத்தினை ரோம சபை சாதகமாக உபயோகப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டியதின் காரணத்தை சுட்டிக்காட்டி கூறுகிறார். அவர் கூறியதாவது :

“புரட்டஸ்டன்ட்டிசத்தின் உறுதியான கொள்கையின் திடீர் வீழ்ச்சியானது நமக்கு கிடைத்துள்ள ஒரு நல்ல வாய்ப்பாகும். சபை

பிரிவுகள், கோட்பாடுகள், பாடசாலைகள் மற்றும் பாவ அறிக்கைகள் யாவும் நம் கண்கள் முன்பாக சுக்குநூறாகிப் போய்க்கொண்டிருக்கின்றன. மாபெரும் மனிதர்கள் அதை உருவாக்கினர். அற்பமானவர்கள் அதை தகர்க்கின்றனர். தன் குறுகிய வாழ்நாளின் அதிகபட்சம் இருமடங்குக்கு சிதைந்து போன இந்த புரட்டஸ்டன்ட் சபையுடன் இந்த புதிய தேசமானது எந்த தொடர்பும் வைத்துக்கொள்ள இயலாது. ஆனால், குறிப்பிட்ட காலவரையில் மாபெரும் குடியரசுகள் சோதித்து தகுதிபடைத்த நிறுவனத்துடன் (ரோம சபை) மரியாதையுடன் தொடர்பு கொள்ளும். நான் கூறுவது என்னவெனில், தேசிய இளைஞரின் ஆற்றலானது (ரோமன் கத்தோ-க்க) நிலையான மதத்தின் நீடிய புதுப்பொ-வைக் கண்டு வியப்படைய வேண்டும். மட்டுமன்றி அதனை தெய்வீகமானது என்று கூட வணங்க வேண்டும். புரட்டஸ்டன்டாரின் பழையமான கொள்கைகள் யாவும் நம் மக்களது மனதி-ருந்து மறைந்து வருகிறது அல்லது புறம்பே தள்ளப்படுகிறது.”

போப் 13ம் -யோ தனது சுற்றறிக்கை மூலம் ரோமன் கத்தோ-க்கருக்கு கூடுதலான ஒரு சலுகையை தந்தார். புரட்டஸ்டன்ட் சபையினை ரோம சபைக்கு மாறும்படி ஜெபிப்பதற்கு, உத்திரிக்கும் ஸ்தலத்தில் இவர்களது வேதனையை ஒரு குறிப்பிட்ட காலம் மட்டும் நீக்கும்படியாய் இந்த சலுகை இருக்கும். அவரது இந்த அறிக்கையில் புரட்டஸ்டன்ட்டாருக்கென கொடுக்கப்பட்ட ஒரு பகுதியி-ருந்து கீழ்கண்ட வார்த்தைகளை நாம் குறிப்பிடுகிறோம்:

“ரோமன் கத்தோ-க்க சபையின் அரவணைப்பை விட்டு பிரிந்து சமீப காலத்தில், ஆன்மீகமற்ற, அமைதியற்றதுமான சூழ்நிலையில் இருக்கும் அந்த மக்களின் பக்கம் நாம் இப்போது கொழுந்துவிட்டெறியும் தயாள குணத்துடன் திரும்பியிருக்கிறோம். கடந்த கால ஏற்றத்தாழ்வுகளை முற்றிலும் மறந்தவர்களாய், மனுஷிக காரியங்களுக்கு மேலாய் தங்கள் உணர்வுகளை உயர்த்திக் கொண்டு சத்தியத்திலும் இரட்சிப்பிலும் தாகம் உள்ளவர்களாய் கிறிஸ்து இயேசு உருவாக்கிய சபையை கவனிப்பார்களாக. தற்போது தங்களுடைய சொந்த சபையை இந்த சபையோடு ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால், எவ்வளவு பின்தங்கிவிட்ட மதம் தங்களோடு

வந்துகொண்டு இருக்கிறது என்பதைக் கண்டு கொள்வதுடன் அநேக காரியங்களில் ஆதிமுறைமைகளை மறந்துவிட்டதனால், பல்வேறு வேறுபாடுகளின் வீழ்ச்சியும், தடையற்ற ஓட்டமும் புதுப்புது காரியங்களுக்குள் தங்களை வழுவிச் சென்றுவிட செய்திருப்பதை உண்மையாகவே ஒப்புக்கொள்வர். மேலும் இந்த காரியங்களின் புதிய நிலைமையின் காரணகர்த்தாக்கள் பிரிந்து சென்றபோது எடுத்துச் சென்ற சத்தியமானது எந்த குறிப்பிட்ட, அதிகாரப்பூர்வமான கோட்பாட்டையும் தன்னுள் தக்கவைத்துக் கொள்ளாமல் போய்விட்டது என்பதை அவர்களால் மறுக்க இயலாது....

“திரும்பவும் பழைய நிலைமைக்கு வருவதற்கு எந்த அளவு நீடிய, கடின உழைப்பு அவசியம் என்பதை நாம் முழுவதும் நன்கு அறிந்திருக்கிறோம். ஆனால், வெறுமையான காரியத்துக்காக எதிர்ப்பார்ப்பிற்கும் மேலாய் நாம் ஆசைப்பட்டு போராடுகிறோம்; அதற்காக மிகுந்த நம்பிக்கையும் வைத்திருக்கிறோம் என்றுகூட சிலர் நினைக்கக்கூடும். ஆனால், மனுக்குலத்தின் இரட்சகரான இயேசு கிறிஸ்து மீதும், முன்னொரு காலத்தில் உலகுக்கு பிரசங்கிக்கப்பட்டபோது மூடத்தனமும், ஆச்சரியமுமாக காணப்பட்டதும், பைத்தியமாக எண்ணப்பட்டதுமான சிலுவையைக் குறித்த உபதேசத்தின் மீதும் நமது எல்லா நம்பிக்கையையும், விசுவாசத்தையும் வைத்திருக்கிறோம். குறிப்பாக மன்னர்களையும், ஆள்பவர்களையும், தங்களது மக்களின் நலனைக் கருதி அவர்கள் வைத்திருந்த அரசியல் எச்சரிக்கைகளையும், வேண்டுகோள்களையும் அவர்களது செல்வாக்கையும் அதிகாரத்தையும் கொண்டு பாரபட்சமின்றி எடைபோட அவர்களை பணிந்து கேட்டுக்கொண்டோம். தற்கால காரியங்களின் சடுதியான வீழ்ச்சியினையும் எதிர்காலத்தின் பயத்தோடு கூட தற்போது நிலவும் அமைதியின்மையும் சேர்த்து பார்க்கும் போது பலனானது சிறியதாக இருக்காது என தெரிகிறது. நாம் எதிர்பார்ப்பதெல்லாம் கனிகளின் ஒரு பகுதியாவது பலன் தரட்டுமே என்பது தான்.

“கடந்த நூற்றாண்டானது ஐரோப்பாவை பெரும் அழிவுக்குள்ளாக்கி பெலனற்றதாகிவிட்டது. அது தன்னை தாக்கிய தாக்குத-ன் அதிர்வி-ருந்து விடுபடாமல் இன்னும்கூட நடுங்கிக்

கொண்டிருக்கிறது. கிறிஸ்தவ விசுவாசத்தின் ஐக்கியத்தின் பலனாய் கிடைத்த மாபெரும் நன்மையாகிய நம்பிக்கையும் மற்றும் வெகுசில இசைவான வாக்குறுதிகளும் மனுக்குலத்துக்குரிய பாரம்பரியமான ஒன்றாய் கருதி இந்த நூற்றாண்டு தனது முடிவை திசை திருப்பாதா?"

புரட்டஸ்டன்ட் சபையின் போக்கானது ரோம சாயலைப் போல இருப்பதை மறுக்க இயலாது. இந்த பேரவையில் ரோமன் கத்தோ-க்கருக்கு அளிக்கப்பட்ட பிரத்தியோகமான பங்கிற்கு அதுவே உண்மையான அடையாளமாகும். மேலும் கூட்டணியை தக்க வைத்துக் கொள்வதற்கு புரட்டஸ்டன்ட் இயக்கம் விரும்பியது. ஒருவேளை கூட்டணி இல்லாவிட்டால் ரோம சபையோடு ஐக்கியப்படவும் ஆர்வம் காட்டினது. பிரிஸ்பிடேரியன் விசுவாச பிராமணத்தில் ஒன்று தற்போது அருவருப்புவையதாய் கருதப்படுகிறது. மேலும் அதனை மாற்றிவிடவும் ஒரு ஆலோசனை உண்டு. அது என்னவெனில் போப் மார்க்கத்தை அந்திகிறிஸ்துவுக்கு ஒப்பிடும் கருத்தே.

மெத்தடிஸ்ட் மதகுருவானவர் சபை ஐக்கியத்தின் போது கார்டினல் கிப்பன்ஸ் அவர்களுக்கு எழுதிய இந்த கீழ்க்கண்ட கடிதம், புரட்டஸ்டன்டாரிடையே இருக்கும் இந்த நோக்கத்தை உறுதிப்படுத்துகிறது.

டான்டன், மாஸ்.

“அன்புள்ள கார்டினல் அவர்களுக்கு : புரட்டஸ்டன்ட் சபையார் திரும்பவும் இணைவதற்காக தங்களுக்குள் ஒரு இயக்கத்தை கொண்டிருப்பதன் காரியத்தைக் குறித்து நீங்கள் நன்கு அறிந்தவருமாய் இருக்கிறீர்கள் என்பதில் எந்த சந்தேகமும் இல்லை. இவ்வகையான ஒரு இணைப்பு சம்பவிப்பது சாத்தியமாகில், ரோமன் கத்தோ-க்கச் சபையை அதனுடன் ஏன் இணைத்துக் கொள்ளக்கூடாது? நாம் எல்லோரும் நிற்கத்தக்கதானதொரு அஸ்திபாரத்தை ரோமன் கத்தோ-க்க சபை பெற்று இருக்கவில்லையா? நாம் கிறிஸ்துவை அறிந்து, அவரது திட்டத்தை இன்னும் கூட நேர்த்தியாக கற்கும்வரை, நாம் தவறானவர்களாய் அந்த சபை நம்பிக் கொண்டிருக்குமாயின், தற்கா-கமான சலுகைகளுடன் அந்த சபை நம்முடன் சேரக்கூடாதா?

“ஒரு காரியத்தை மட்டும் மிக உறுதியாய் நான் நம்புகிறேன். அதென்னவெனில் தனிப்பட்ட முறையில், கிறிஸ்தவ சபையின் எல்லா கிளைகளிலும் நன்மை இருக்கும் பொருட்டு நான் மிகுந்த கவனத்துடன் (இன்னும்) மேலும் மேலும் ஜாக்கிரதை உடையவனாக இருக்கிறேன். மேலும், இப்படி எண்ணுகிறது நான் மட்டும் அல்ல என்றும் உணர்கிறேன். உங்கள் உண்மையுள்ள,

ஜியோ.டபுள்யூ. கிங், பாஸ்டர் முதல் எம்.இ.சபை.”

இதற்கு கார்டினல் கீழ்க்கண்டவாறு பதிலளிக்கிறார் :

கார்டின-ன் இருப்பிடம், பாஸ்டிமோர்.

“ரெவரன்ட் ஜியோ.டபுள்யூ. கிங். அன்புள்ள ஐயா, கிறிஸ்தவ ராஜ்யங்களின் ஐக்கியத்தினை குறித்த உங்களது பேரார்வமானது மிகவும் போற்றப்படத்தக்கது.

“கத்தோ-க்க சபை நீங்கலாக இருக்குமாயின் இந்த ஒருமைப்பாடு என்பது ஒரு பகுதியாகவே இருக்கும். அது சாத்தியமற்ற ஒன்றாகவும் இருக்கும். ஏனெனில், முழுமையான ஆவிக்குரிய ஆதாரம் இல்லாமல் இவ்வித ஐக்கியம் என்பது சாத்தியமானதல்ல. பேதுரு மற்றும் அவரது சீடர்களாகிய காணக்கூடிய சபையின் தலைவரின் அங்கீகாரத்தில் இது தெளிவாய் காணப்படுகிறது.

“சபையிலோ, ராணுவத்திலோ, மக்களிடையேயோ ஒரு தலைமை இல்லாமல் நிலையானதொரு ஆட்சி இருக்கமுடியாது. ஒவ்வொரு மாநிலத்துக்கும் ஆளுநரும், ஒவ்வொரு நகரத்துக்கும் மேயரும் (அ) முனிசிபல் அதிகாரியும் ஏதாவது ஒரு பெயருடன் கட்டாயம் இருக்கவேண்டியது அவசியம். உலக சபைகள் அனைத்துமே தங்களுக்கு ஒரு தலைவன் வேண்டும் என்றும், அதில் தரமான அதிகாரமும், உரிமையும் உள்ள ஒருவர் வேண்டுமாயின் ரோம பிஷ்ப்பைத் தவிர அது வேறு யாராக இருக்கக்கூடும்? கான்டர்பரியிலோ, அல்லது கான்ஸ்டான்டினோபிளிலோ இருக்க முடியாது.

“மீண்டும் இணையும் போது வைக்கப்படும் நிபந்தனைகளை பொறுத்தமட்டில், பொதுவாய் நினைப்பதை காட்டிலும், அது சுலபமானதாக இருக்கும். புரட்டஸ்டன்ட் சபையாரின் எல்லா

முற்போக்கான போதனைகளிலும் ரோமன் கத்தோ-க்க சபையும் கூட பற்றுடையதாகவே இருக்கிறது. அவர்களது பிற போதனைகளையும் கூட ஏற்றுக்கொள்வதற்கு போப்பை தலைவராக அங்கீகரிப்பது எளிதான வழியை அமைத்துக் கொடுக்கும். நீங்கள் நினைப்பதற்கும் அதிகமாகவே எங்களை நீங்கள் நெருங்கிவிட்டீர்கள். அநேக போதனைகளானது ரோம சபையால் வெறுத்து விலக்கப்பட்டிருந்தவைகள் தற்போது அதன் மீது சுமத்தப்பட்டுள்ளன.

கிறிஸ்துவுக்குள் உண்மையுள்ள உங்கள் ஜே.கார்டு கிப்பன்ஸ்.”

இந்த கடிதத்துக்கு கீழ்க்கண்ட பதில் தரப்பட்டது. இவ்விரு மனிதரின் ஒப்புதலோடு விரும்பப்பட்ட ஐக்கியத்தின் நலன் கருதி இந்த கடிதங்கள் பகிரங்கமாய் வெளியிடப்பட்டது.

“அன்புடைய திரு. கார்டினல் அவர்களுக்கு: உங்கள் பதிலானது மிகவும் ஆர்வத்துடன் வாசிக்கப்பட்டது. எபிகோபல் சபையின் சிக்காகோ-லேம்பத் பிரச்சனைகளுக்குப்பிறகு கத்தோ-க்க சபை புரட்டஸ்டன்ட் சபைகளுடன் ஐக்கியமாவதற்கு சாத்திய கூறுகளை வைப்பது ஏராளமான தகுதியான காரியமாக இருக்காதா என உங்களைக் கேட்கலாமா? மெத்தடிஸ்ட் சபை மட்டுமன்றி உண்மையில் கிறிஸ்தவ சபைகள் அனைத்துமே அநேகரால் எவ்வளவு தவறாக புரிந்து கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் அறிவேன். அதேவிதமாகவே கத்தோ-க்க சபையும் கூட தவறாகவே புரிந்துக்கொள்ளப்பட்டு இருக்கவேண்டும் என்று நான் புரிந்துகொண்டேன். புரட்டஸ்டன்ட் சபை கொண்டிருக்கும் தவறான அபிப்பிராயத்தை கத்தோ-க்க சபையால் சரி செய்ய இயலாதா? குறைந்தபட்சம், ஐக்கியத்தை விரும்பக்கூடிய அளவுக்காவது அந்த தவறான புரிந்துகொள்ளாதலை சரி செய்ய இயலாதா?

“கிறிஸ்தவ ராஜ்யங்களுக்குள் இருக்கும் தற்போதைய பிரிவினையானது அறிவீனமும், வெட்கமும், தூர்கீர்த்திக்கும் உரியது என்றும், இவ்விதமான சூழ்நிலையின் காரணமாய் ஒரு மைய அதிகாரம் வேண்டும் என்பதில் எந்தவித ஆட்சேபனையும் இல்லை என்றும் நான் நம்புகிறேன்.

உங்கள் உண்மையுள்ள ஜியோ.டபுள்யூ.கிங்.”

1893ல் மான்ட்ரீ-ல் நடந்த வருடாந்திர கூட்டத்தில் பிரபலமான கிறிஸ்தவ குறிக் கோள் வா-ப சங்கமானது, ரோமன் கத்தோ-க்க சபையை குறித்த தங்களது கருத்தை மிகத்தெளிவாய் குறிப்பிட்டுக் காட்டியது. அதன் பிரதிநிதிகளில் புரட்டஸ்டன்ட் கிறிஸ்தவராக மதம் மாறியிருந்த போதகர் திரு. கர்மார்கர் என்ற பம்பாயைச் சேர்ந்த இந்தியர் ஒருவர் குறிப்பிடத்தக்கவர். அவரது கருத்தினை சங்கத்தின் முன் கூறும்போது, இந்தியாவில் நடக்கும் மிஷினரி ஊழியங்களுக்கு ரோம சபை ஒரு தடையாக இருந்தது என்றார். இந்த கருத்தை அந்த கூட்டத்தில் மிகவும் வெளிப்படையாய் அங்கீகரிக்கவில்லை. ஆனால், பிரெஞ்சு ரோம சபை தினசரியானது அந்த மதம் மாறிய இந்து கூறியதை கோபமாய் கண்டித்து பிரசுரித்தது. அதன் விளைவாக அந்த பேரவையின் கூட்டங்கள் ரோம கத்தோ-க்கச் சபையின் கூட்டத்தினரால் பெரிதும் இடையூறுக்குள்ளானது. அதன் தலைமை அதிகாரியானவர் பேரவையின் மத்தியில் எழுந்து தானும், தன்னுடன் இருக்கும் பிரதிநிதிகளும் திரு.கர்மார்கரின் பேச்சுக்கு எந்த பொறுப்பும்கிடையாது என்று கூறி அவர்களை ஆறுதல் படுத்த முயற்சி செய்தார். உண்மையை தைரியத்துடன் சாட்சி பகர்ந்ததற்குரிய ஆக்கினையை தாங்கிக்கொள்ளும்படி விருந்தினரை அங்கேயே விட்டுவிட்டு சென்றுவிட்டனர். உண்மையில் திரு.கர்மார்கர் மட்டுமே அங்கிருந்த ஒரே புரட்டஸ்டன்ட்டார், இவர் மட்டுமே அந்த மிருகத்துக்கு பயப்படாமலும், உடன்படாமலும், அதனை வணங்காமலும் நின்றார். (வெளி 20:4) அவரது வார்த்தைகளை 1893, ஆகஸ்டில் “தி அமெரிக்கன் சென்டினல்” வெளியிட்டது. அவர் கூறியதாவது :

“ரோம சபை ஆராதனைக்கும் இந்து மத ஆராதனைக்கும் மிகவும் குறிப்பிடத்தக்க ஒற்றுமை இருக்கிறது. ரோம சபை என்பதே மிகுந்த விஷத்தன்மையுடைய விக்கிரக ஆராதனை என்ற புறமத நம்பிக்கையை கொண்ட புதிய பெயரிடப்பட்ட பழைய குப்பியாகும். ரோம சபை ஆராதனையை பார்க்கும் அநேக இந்துக்கள் அடிக்கடி எங்களை கேட்பது, கிறிஸ்தவ மதத்துக்கும், இந்து மதத்துக்கும் இடையிலான வித்தியாசம் என்ன? இந்தியாவில் அநேக தலைகளுடைய ராட்சத பாம்பின் சொரூபத்தோடு மட்டுமன்றி

ரோமன் கத்தோ-க்கத்தின் ஆக்டோபஸ் சொரூபங்களையும் எதிர்த்து போராடவேண்டியிருக்கிறது.”

இந்த கிறிஸ்தவ குறிக்கோள் வா-ப சங்கத்தின் செயலுக்கு ஆட்சேபனை தெரிவித்த சில குரல்களுக்கிடையே, போஸ்டன் நகரவாசிகளின் தேசபக்தி கூடுகையின் போது, கீழ்க்கண்ட தீர்மானமும் ஒருமனதாய் இரண்டாயிரம்பேரால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது:

“மான்ட்ரீ-ல் நடந்த கிறிஸ்தவ குறிக்கோள் சங்க கருத்தரங்கின் போது போதகர் எஸ்.வி. கர்மார்கர் அவர்கள் இந்தியாவில் கிறிஸ்தவ மதம் முன்னேறி வளர தடைகளாக இருப்பவைகளை குறித்து தெளிவாகவும், உண்மையாகவும் எடுத்துக்கூறினார். குறிப்பாக ரோமன் கத்தோ-க்கரின் நெறிதவறிய செல்வாக்கும், அதன் காரணமாய் எழுந்த ஆழ்ந்த வெறுப்பின் நிமித்தம் பிரெஞ்சு ரோமன் கத்தோ-க்கர் தோன்றினர். இவர்கள் தொடர்ச்சியாய் முயன்று புரட்டஸ்டன்ட் கூடுகைகளில் சுதந்திரமாய் பேசுவதை குழப்பங்களை விளைவிப்பதன் மூலம் தடுக்கலாயினர்.” எனவே,

“போஸ்டன் நகர புரட்டஸ்டன்ட் சபையாராகிய நாம் தீர்மானிப்பது என்னவெனில், போதகர் எஸ்.வி.கர்மார்கர் தைரியமாய் கூறும் உண்மைகளை முழுமையாய் ஏற்கிறோம். மேலும், கிறிஸ்தவர்களில் ஒரு பிரிவினர் ரோமன் கத்தோ-க்கருக்கு ஆதரவு அளிப்பதையும் (பலத்த கரகோஷத்துடன் இந்த கருத்து வரவேற்பை பெற்றது) சத்தியத்தை சொல்வதின் பொருட்டு ஒரு தேவமனுஷன் கண்டிக்கப்படுவதையும் குறித்தும் நாம் ஆழ்ந்த அனுதாபம் தெரிவிக்கிறோம்.

“இந்த தீர்மானத்தின் நகலானது தினசரி நாளேடுகள் மற்றும் நாட்டுப்பற்றுடைய பத்திரிகைகளுக்கும், போதகர் எஸ்.வி.கர்மார்கருக்கும் அனுப்பிவைக்கப்படும் என்றும் தீர்மானிக்கப்படுகிறது.”

“சட்டாகுவா இலக்கிய குழு” என்ற வேறொரு பிரபலமான புரட்டஸ்டன்ட் நிறுவனம், தனது மிகப்பெரிய ஆண்டு விழா ஒன்றில் இதேப் போன்றதொரு ரோமன் கத்தோ-க்க சபைக்கு

கீழ்க்கண்ட செய்தியை அனுப்பியது. இது சம்பகாலத்தில் லேக் கேம்ப்ளெயினில் நிறுவப்பட்ட ஒன்றாகும். இந்த செய்தியானது ஏகமனதாக மிகுந்த உற்சாகத்தோடு ஏற்கப்பட்டது. அது கூறுகிறதாவது :

“சட்டாகுவா தனது வாழ்த்துக்களையும், வணக்கத்தையும் கத்தோ-க்க கோடைகால பள்ளிக்கு அனுப்புகிறது.” இதற்குண்டான பதிலை பிளாட்ஸ்பர்க் லேக் கேம்ப்ளெயினில் இருக்கும் கத்தோ-க்க கோடைக்கால பள்ளியின் தலைவர் டாக்டர். தாமஸ் ஜெ. கேனரியின் இடமிருந்து சான்ஸ்லர் வின்சென்ட்பெற்றார். “அமெரிக்காவின் கத்தோ-க்க கோடைகால பள்ளி மாணவர்கள், சட்டாகுவாவின் மனமாந்த வாழ்த்துக்களையும், வணக்கத்தையும் மிகுந்த நன்றியுடன் பெற்றுக்கொண்டு, அதற்கு பதிலாக சட்டாகுவாவுக்கும் தங்கள் நல்வாழ்த்துக்களை அனுப்புகின்றனர்.”

புரட்டஸ்டன்ட் சபையாரின் வேறு ஒரு பிரிவினரான அதிலும் முக்கியமாய் கவனென்டர் எனப்படுகின்றவர்கள், இந்த தேசமானது கிறிஸ்தவ ஊழியத்தை இறுக்கமாய் பற்றிக்கொண்டிருப்பதை குறித்து நாங்கள் மிகுந்த அக்கறைக் கொண்டிருக்கிறோம். (இது தொடக்கம் முதலே மன்னரின் தெய்வீக உரிமைகளை பற்றிய போதனையை ஏற்க மறுத்த ஒன்றாகும். மட்டுமன்றி, தேவ கிருபையால் மட்டுமே மன்னராக ஆளும்படி எந்த மனிதனும் அதிகாரம் பெறுகிறான் என்பதை என்றுமே ஏற்றுக்கொண்டதில்லை.) ஏனெனில், பெரும்பாலும் இந்த ஊழியத்தை இந்த தேசமானது அவமதிப்புக்குள்ளாக்கக்கூடும். தங்களை தேசிய சீர்திருத்த இயக்கம் என்று அழைத்துக் கொள்ளும் இதனுடைய நோக்கங்களில் முக்கியமான ஒன்று என்னவெனில், ஞாயிற்றுக்கிழமை ஆராதனையை மிகுந்த கண்டிப்புடன் கட்டாயப்படுத்துவதே. மேலும் தங்களது தீர்மானங்களை பாதுகாத்துக்கொள்ளும்படி மக்களின் பெருவாரியான ஓட்டுகளை எதிர்பார்க்கிறது. ரோமன் கத்தோ-க்க ஓட்டுகளின் மூலம் தங்களுடைய செல்வாக்கை அதிகப்படுத்திக் கொள்வதில் அவர்கள் மிகுந்த கவனமுடையவர்களாயும் இருக்கின்றனர். ஆகவே இரத்த சாட்சிகளின் ரத்தத்தால் வாங்கப்பட்ட மத உரிமைகளைக்கூட விற்று,

வேறு எந்த சலுகையையும் விட்டுக்கொடுத்து, அதன் மூலம் ரோமன் கத்தோ-க்க சபையின் ஒத்துழைப்பைக் பெற தங்கள் விருப்பத்தை தெரிவிக்கின்றனர். இவர்களது பிரிவின் தலைமை பொறுப்பாளர் தங்களது பங்கை விவரிப்பதை கேளுங்கள். தி.கிறிஸ்டியன் ஸ்டேட்மென்ட் கூறியதாவது :

“அரசியல் நாஸ்திகத்தின் வளர்ச்சியை எதிர்ப்பதில் எங்களோடு ஒத்துழைக்க ரோமன் கத்தோ-க்க சபை எப்போது விரும்பினாலும், நாங்கள் மிக்க மகிழ்ச்சியுடன் அவர்களோடு கரம் சேர்ப்போம்.” மேலும் “நமது முதல் ஒப்பந்தத்தில் சில தடைகளை நாம் சந்திக்க நேரலாம். இப்படியாக ரோமன் கத்தோ-க்க சபை பிற சபைகளோடு உடன்பட்டு, தன் கரத்தை கோர்த்துக் கொள்வதற்கு இன்னும் நேரம் வரவில்லை. ஆனால் எவ்விதத்திலும் வெளிப்படுத்த அவர்கள் விரும்பி, தொடர்ச்சியான முன்னேற்றத்தை உண்டாக்கவும், மன விருப்பத்தோடு ஒத்துழைக்க ஒப்புக்கொள்வதற்குண்டான காலம் வந்துவிட்டது. இது தற்கால சூழ்நிலையின் அத்தியாவசியங்களுள் ஒன்றாகும்.” போதகர் எஸ்.எஃப். ஸ்கோவெல் (பிரிஸ்பிடேரியன்)

மேலும், அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளின் அரசாங்கத்தினுடைய கடமையென்று கீழ்கண்டவற்றையும் இதே சஞ்சிகை குறிப்பிட்டிருக்கிறது : “அரசாங்கமானது நெறிமுறைகளுடைய சட்டத்தை வெறுமனே உருவாக்கி, அதற்கு பின்னால் இருக்கும் தேவ அதிகாரத்தை அறிந்துகொண்டு அதோடு கூட அனுசரித்துக் போகாத எந்த மதத்தின் மீதும் அதிகாரம் செலுத்துவதே நமது பரிகாரம் உண்டு.” ஆம், “சூழ்நிலையின் அவசியமானது” உண்மையில், கிறிஸ்தவ ராஜ்யத்தின் மத அதிகாரத்தை ஒரு வினோதமான நிலைக்கு கட்டாயப்படுத்துகிறது. மேலும், மத வளர்ச்சியின் சக்கரமானது பின்னிட்டு சுழல்வதையோ அல்லது எங்கே மத சுதந்திரமானது ஒரு திடீர் முடிவுக்கு வந்துவிடுமோ என்று யூகித்து பார்க்கவும் கூட ரொம்பவும் கூர்ந்து கவனிக்கவேண்டிய அவசியமே இல்லை.

எபிஸ்கோப்பல் குருவான போதகர் எஃப்.எச். ஹாப்கின்ஸ் கூறியவை. தி செஞ்சரி பத்திரிக்கையில் பிரசுரிக்கப்பட்டன:

“ஒரே ஒரு காரியத்தை குறித்து நான் மிகவும் திட்டமாய்

இருக்கிறேன். தற்போது இருக்கின்ற நிலைமையைப் போல, கடந்த காலத்தில் கிறிஸ்தவரிடையே மாபெரும் பிளவின் எந்த நிலையிலும் இருப்பினும், மேலும் ஒருவேளை அப்போதிருந்த பிரிவினையாளர்களின் மனநிலையும், ஆவேசமும் இப்போதிருக்கிற அவர்களது பிரதிநிதிகளைப் போல இருந்திருந்தால் பிரிவினை என்ற ஒன்று இடம்பெற்றிருக்காது. (முற்றிலும் உண்மை!) என்னைப் பொறுத்தமட்டில் ஐக்கியத்தின் அன்பின் தேவனானவர், அவரது வேளையில், அவரது வழியில், அவருக்குள் நம் எல்லோரையும் மறுபடியும் கூட்டிச் சேர்க்கிறார். இருபுறத்தாரிடமும் இருக்கும் இந்த மாறுதலே இதற்கு அத்தாட்சியாக இருக்கிறது. (ஆனால் வேசித்தனமாகிய மகா பாபிலோனின் (வெளி 17:2) மதுவால் வெறிகொள்ளாதவர்களுக்கோ, சத்தியத்தின் மீதுள்ள வாஞ்சை மற்றும் தெய்வபக்தியின் வீழ்ச்சிக்கு இது ஆதாரமாகவும், மகா பெரிய சீர்திருத்தம் என்றழைக்கப்பட்ட மேன்மையான இயக்கம் அழிந்துவிட்டது என்பதற்கான சாட்சியாகவும் இருக்கிறது.)

ஆர்க்கிடெகன் ஃபாராரின் மிகுந்த அடக்கமான கூற்றையும் கூட கேளுங்கள். “சபைகளின் ரெவ்யூ” என்ற பத்திரிகையின் பதிப்பாசிரியர் பொறுப்பி-ருந்து ராஜினாமா செய்யும் வேளையில், இந்த குறிப்பிடத்தக்க செய்தியை அவர் வெளியிட்டார் :

“சீர்திருத்தத்தின் நோக்கம் யாவும் தவறான வழியில் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. பிரிந்த ஜனங்கள் சரியான சமயத்தில் விழித்துக்கொண்டு, கிறிஸ்தவர்களுடைய ஆசாரியத்துவத்தில் உரிமையை உறுதி செய்யாவிட்டால் பெயரைத் தவிர மற்றெல்லா விதத்திலும் பெருவாரியாய் போப்பினுடையதாகிவிட்டதொரு சபையில் தாங்கள் ஒரு அங்கத்தினராக இருப்பதை கண்டுகொள்ள அவர்கள் தாமதமாய் கண் விழித்தவர்களாகிவிடுவார்கள்.”

இந்த தேசத்தில் நாம் பார்க்கும் போது, போப்பு சபையும் மற்றும் புரட்டஸ்டன்ட் சபையும் அரசாங்கத்தின் பாதுகாப்பையும் ஒத்துழைப்பையும் தேடுகின்றன. ஏனெனில் தங்களது போதனைகளின் வேறுபாட்டையும் அலட்சியப்படுத்திவிட்டு,

தங்களுடைய ஒப்பந்தத்தையே வற்புறுத்திக் கொண்டு, அநேக வேறுபட்ட பிரிவினர் தங்களை ஒருங்கிணைத்து, அதனால் பரஸ்பர ஒத்துழைப்பையும், தற்காப்பையும் பெறும்விதத்தில், யாவருமே தங்களுடைய செயல்திட்டங்களை கொடுத்தாகிலும், பெறுவதில் மிகுந்த ஆர்வமுடையவர்களாய் இருக்கின்றனர். அங்கே ஐரோப்பாவில் காரியங்கள் அதற்கு நேர்மாறாய் இருக்கின்றன. மேலும் மக்களை ஆளுபவர்களும் கூட தங்களுக்குள் பெரியதொரு ஆபத்தையும் பாதுகாப்பின்மையையும் உணர்கிறார்கள். அதன் நிமித்தமாய் தங்களால் இயன்ற உதவிகளை செய்து, அதன் மூலம் சமய அதிகாரங்கள் தங்களை ஆதரிக்கும்படி எதிர்பார்க்கின்றனர். இங்கே ஏக்கத்துடன் இருக்கும் சபையின் கண்கள் அரசாங்கத்தை நோக்கி கெஞ்சுகின்றன. அங்கே சபையி-ருந்து ஆதாரம் கிடைக்காதா என்று விழுந்துவிடும் நிலையி-ருக்கும் அரசாங்கங்கள் தேடுகின்றன.

கிறிஸ்தவ ராஜ்யம் (கிறிஸ்துவின் ராஜ்யம்) என்று தன்னை பெருமையுடன் வெளிப்படுத்திக் கொள்கின்ற அமைப்பு மகிழ்ச்சியற்ற இவ்விதமான நிலைமையில் தற்போது நியாயத்தீர்ப்புக்காக உலகுக்கு முன் நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் கிறிஸ்துவோ இதனை “பாபிலோன்” என்று மிகச்சரியாகவும், ஆணித்தரமாகவும், மிகவும் பொருத்தமான பெயரிட்டு, இதனை புறக்கணிக்கின்றார். இந்த உலக ராஜ்யங்களுக்கு கிறிஸ்தவ ராஜ்யம் என்ற பெயரை உபயோகப்படுத்துவது எவ்வளவு அபத்தமாய் இருக்கிறது! தேவனுடைய மகிமையான ராஜ்யத்தில் இவ்விதமான நிலைமையை தீர்க்கதரிசிகள் விளக்கமாய் விவரித்து கூறுகிறார்களா? “மகாபெரிய சமாதான கர்த்தர்” தமது அதிகாரத்தை அங்கீகரித்து, உரிமைகள் அல்லது செல்வம் ஆகியவற்றை அருளும்படி அவர்கள் பின்னே சென்று வேண்டுவாரா? ஏழை குடிகளிடத்தில் சன்மானத்துக்கும் அல்லது செல்வந்தரிடம் சலுகைகளுக்கும் அவர் வேண்டி நிற்பாரா? அல்லது தனது மக்களிடம் அவர்களது கடைசித்துளி சக்தியைக் கொண்டு ஆட்டம் கண்டுவிட்ட தனது சிங்காசனத்தை தாங்கும்படி அவர் கேட்டுக்கொள்வாரா? ஓ, இல்லை; முன் குறித்த காலம் வரும்போது, உயர்ந்த கௌரவத்தோடும்,

அதிகாரத்தோடும் தானே வல்லமையை கையிலெடுத்துக் கொண்டு, மகிமையான ஆட்சியை தொடங்குவார். அவரது வழியை தடை செய்யவோ, இடையூறு செய்யவோ யாரால் கூடும்?

ஆகவே, சபை மற்றும் அரசாங்கம் ஒன்றுக்கொன்று இணைந்து, ஒருவரையொருவர் சார்ந்து பரஸ்பரத்தில் இருக்கின்றனர். ஆகவே, பணக்காரர் வல்லமையுள்ளோர், மன்னர், பேரரசர், அரசாங்க நிர்வாகிகள், பிரபுக்கள், சீமாட்டிகள், மேல்மட்ட அதிகாரிகள், மதகுருக்கள், பேராயர், எல்லா பிரிவின் குருமார்கள், பெரும் முதலாளிகள், நிதிநிறுவனங்கள், ஏகபோக கூட்டுறவு உரிமையாளர்கள் எல்லாம் இவர்களது அக்கறையினிமித்தம் இணைந்திருக்கிறார்கள். ஆனால், தற்போதுள்ள முரண்பாடான நிலையும், கருத்து வேறுபாடும் வெகுசீக்கிரத்தில் வரப்போகிற உச்சக்கட்ட ஆபத்திற்கான ஆயத்தமாகவுமே இருக்கிறது. வேதத்தில் பேர் சபை அதிகாரங்கள் வானமண்டல அதிகாரங்களோடு ஒப்பிடப்பட்டுள்ளன. இவை ஒன்றோடொன்று நெருங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன. உண்மையில் இந்த “வானமும் சுருட்டப்பட்ட புத்தகம் போலாகும்.” “ஆனால் முட்செடிகளைப் போல சுருட்டப்படும் போதும் (சுதந்திர விரும்பிகளான புரட்டஸ்டன்ட் சபைக்கும், சர்வாதிகாரப் போக்குள்ள போப்பு சபைக்கும் இடையே சுமுகமான உறவும் சமாதானமும் இல்லாததால்) மதுபானத்தால் வெறிக் கொண்டிருக்கும்போதும் (பாபிலோனின் மதுவாகிய இவ்வுலக ஆவியினால் வெறிகொண்டிருக்கும் போது) அவர்கள் முழுவதும் காய்ந்த போன செத்தையைப் போல எரிந்து போவார்கள்.” (நாகூம் 1:10) வரப்போகும் பெரிய ஆபத்தின் உபத்திரவமும், அரசியல் குழப்பமும் தேவ வார்த்தையில் ஆயிர வருட அரசாட்சிக்கான ஆரம்பக்கட்டம் என்று முன்னறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

□ □ □

எல்லா கிறிஸ்தவர்களையுமே ஒட்டுமொத்தமாக “பாபிலோனியர்” என்று நாம் அர்த்தப்படுத்துகிக் கொள்ள முடியாது. அதற்கு மாறாக தேவனுக்கு உண்மையுள்ள சிலர் பாபிலோனிலும் கூட இருப்பதை அடையாளம் கண்டுகொண்டு கர்த்தர் இப்போது அவர்களைப் பார்த்து, “என் ஜனங்களே, அவளை விட்டு வெளியே

வாருங்கள்” (வெளி18:4) என்று அழைக்கிறார். நாமும் அதைப் போலவே அழைக்கிறோம். நமது காலத்தின் பாகால்களாகிய செல்வம், பெருமை, குறிக்கோள் ஆகியவைகளுக்கு முழங்கால்களை முடக்காதவர்கள் ஆயிரக்கணக்கானோர் இன்னும் இருக்கிறார்கள் என்பதைக் காண்பதில் நாம் சந்தோஷமடைகிறோம். பாபிலோனின் மீது வாதைகள் பொழிய ஆரம்பிப்பதற்கு முன்னரே, சிலர் ஏற்கெனவே கீழ்ப்படிந்து, அவளை விட்டு வெளியே வந்துவிட்டனர். இன்னும் மீதமிருப்பவர்கள் இதனிமித்தம் சோதிக்கப்பட்டு வருகின்றனர். சுயநலம், புகழ், உலக சம்பத்துக்கள், மனுஷர் கொடுக்கும் கனம் ஆகியவைகளை தேவனை விரும்புகிறதை விட அதிகமாய் விரும்புகிறவர்களும் தேவ வார்த்தையை விட மனுஷருடைய கோட்பாடுகளையும், அமைப்புகளையும் பெருமதிப்புடன் போற்றுகிறவர்களும் பாபிலோன் விழுகின்றவரைக்கும் அதி-ருந்து வெளியே வரமாட்டார்கள். அதன் பிறகு “மிகுந்த உபத்திரவத்தி-ருந்து” வருவார்கள். (வெளி 7:9,14) ஆனால், இப்படிப்பட்டவர்கள் தேவனுடைய ராஜ்யத்தை சுதந்தரித்துக் கொள்ள தகுதி உள்ளவர்களாக எண்ணப்படமாட்டார்கள். (வெளி 2:26; 3:21; மத் 10:37; மாற் 8:34, 35; லூக் 14:26,27)

“உபத்திரவத்தின் காலம் நெருங்குகிறது, ‘அது அதிகமாய் துரிதப்படுகிறது;’
இப்போதும் கூட உலகமனைத்திலுமுள்ள சமுத்திரத்தை சிற்றலைகளால் சுழற்றுகின்றது;
ஓ, அதன் அலைகள் மலைகளின் பெரிய சிகரங்களை விழுங்கும் போது, தாங்கக்கூடாத மாபெரும் அலைகளை என் மீது அடித்துச் செல்லுமா?

“அல்லது, பலமான தாக்குதலை, நான் பிறகு கண்டுபிடிப்பேனா மகிமையில் ஒரு அற்புதமான பிரசன்னம் நிற்கிறது, தண்ணீரின் மீது நடக்கின்ற, ஜீவனை அளிக்கின்ற இம்மானுவேல்தான்
‘பயப்படாதேயுங்கள், அது நான் தான்’ என்கின்ற உற்சாகமான வார்த்தையுடன்.

“பலமானதொரு கரம், ஆனால் தாயினும் மேலான அன்புடன், எழுந்து வரும் பேரலையி-ருந்து என்னை தூக்கி எடுக்குமோ. சகோதரனுடையதைக் காட்டிலும், மேலான அன்புடன் மென்மையாக கண்டிக்குமோ,
‘அற்பவிசுவாசியே!, ஓ, எதற்காய் இன்னும் சந்தேகிக்கிறாய் என்று?’”

அ அ